

Incepit plogus libri tereti.

VIDE TE **F**ICUL
Neā et oēs arboēs
 cū pducunt iā ex
 se fructū scitis qm̄
 ppe est estas. ita
 et ws cū videritis
 hec fieri scitote qm̄ ppe est regnum
 dei **Lu. xxii** Verbū eterni patris a
 dei vngemitus filius n̄e pditioni
 compatiens et prouidens saluti sic
 nobis similis fieri voluit i natuā.
 quia scilicet eximāvuit semetipsum
 formā serui accipiēs in similitudi
 nē homī factus. et habitu iuetus
 ut homo. ita etiā nob̄ se conforma
 uit in doctrina. Nā sicut verbū ea
 ro factū est. et verus hō est. sic ho
 minū doctor effectus ē. et mō hūa
 no nos docuit. Naturalis namq̄
 modus est homī. quorū intellectua
 cognitio a sensu sumit inicium. ex
 sensibus intelligibilia capere. a p
 visibilium similitudinē corporum
 etiā in inuisibilium a spūaliū noti
 etiā deuenire. Quem modū factor
 hominū et hoīes instrueret tenēs
 cuz nos de spiritualib⁹ doce re
 luit. frequentissime de corporalib⁹
 rebus tam naturabilib⁹ q̄ polliticis
 metaphoras introduxit. sicut in
 euangelij patet. Nas autez simi
 litudines rerum cr̄stus tanto mo
 deramine tradidit. vt in eis nō tā
 tum rudes facillime informaret. s
 et quoru[m]q̄ excelsa ingenia s̄b
 limiter exerceret. Quapropter in
 verbis propositis plantaruz seu ar
 bozum exemplum introduxit ad ē
 gni dei tempora de signanda. **V**i
 dete inquit ficalneam et omnes ar
 bores ac. **V**bi non ociose domin⁹
 inter omnes generaliter arbores
 de ficalnea solum curauit facē me
 tionem. utpote de cuius singularit̄

folijs leguntur primi nosti pacen
 des post transgressionem precepti
 nuditatis sue ignominiam contex
 ille. Nam Genie. in dicitur. Aper
 ti sunt oculi amborum. scilicet ade
 et eue Cumq̄ cognouissent se esse
 nudos. confuerunt folia ficus et fe
 cerunt sibi perisomata. Vult ergo
 non incongrue dominus. q̄ sicut
 ficalnea in mundi principio huma
 ne transgressionis primum extitit
 regumentum. ita quoq̄ in mundi
 termino fiat vicime humane refor
 matiōis idicium. Cum producit
 inquit ex se fructum. scitis quoni
 am prope est estas. **V**bi nota. q̄
 non incongrue dominus per fructi
 ficationem communiter arborum
 que tempore fit estatis regni dei a
 iudiciū ultimi presentia de signauit
 Quia cum illud iudicium venerit
 bonitas dei apparebit in sanctis.
 Nam virtus radicum in hypome nō
 videtur. quia ramos vacuos folijs
 et fructibus dimittit. que tamen i
 estate apparet cum easdem videlicet
 arbores fructibus et frondibus re
 plet. Similiter in communū iudi
 cito bonitas virtutis dei in sanctis
 apparebit. cuz eos omni inservita
 te et penuria deposita dec̄orabit. **I**
 ta inquit cum ws videritis hec fie
 ri scitote quoniam prope est regnū
 celorum. Regnum utiq̄ de quo di
 cit. Venite benedicti patris mei
 percipite regnum ac **Mathei. xxv**
 Hoc quippe regnum in quo cōfor
 mabit salvator corp⁹ humilitatis
 nostre configuratum corpori clari
 tatis sue. ita ut regnum dei etiam
 intra nos sit. Sed quia nos geneā
 liter dominus ad omnes arbores
 considerandas inducit. **V**idete in
 quā non solum ficalneam sed et o
 nes arbores et ceterā. ut hāc ip̄i⁹

doctrinā melius nos implere possimus. In hoc tertio huius operis libro expletis mineralibus, de plantis et arboribus ac de ipsarum pībus et rārīs proprietatibus earundez introducēmus exempla, quib⁹ non de ultimis temporibus tantū ut introducit in verbis prefatis dominus istruamur. sed in nostris magis actibus et morib⁹ dirigāmure.

Explicit prologus libri terci⁹.

Capitulū. i.

Hodiatio temporalium a similitudine putationis arboris. **O**mnia quia putatio arboris facit arborem magis crescere. **V**idem⁹ enim q̄ arbor amputatis inferioribus ramis circumstantib⁹ eam magis crescit in directum superius, quia humor qui tendebat ad ramorum nutrimentum totus conuertitur in arboris augmentum. **S**ic etiam simili modo amputatis temporalibus curis per assumptionē videlicet voluntarie paupertatis dum totus animus ad spiritu, alia trahitur, modo in spirituali gratia perficit et augetur. **Vnde** Genes⁹. xl. dicitur. Crescere me fecit deus in terra paupertatis mee. **A** Secundo putatio arboris facit eam magis virescere. **V**idem⁹ enim q̄ arbores interdum dū multum veterascunt efficiuntur aride et suam viriditatem amittunt, ex eo q̄ postq̄ plāta senuit de erescere cortex eius, et ex frigiditate claudūt pori radicis ei⁹, ita q̄ humor qui plantaz nutrit ingredi prohibet, et sic ipsa arbor arescit, sed sicut prescinduntur a putantur ramis arefacti superius, et scindatur

radix inferius, multo fierius trahit succum per lignum radicis, et non per corticem, et sic icipit emittere furculos et ramos virentes. **S**ic etiam simili modo sollicitudo a occupatio temporalium velut quod dam anime semum corticem arboris id est exercitium extrinsecum viri spiritualis facit crescere, quanto min⁹ exercitatur quis in spiritualibus, quanto plus occupatur in temporalibus. **I**tem radicem cordis infrigidat, et poros eius, affectus claudit. **Q**uia quanto plorare temporalium crescunt, tanto spirituales affectiones in mente frigescunt et deficiunt. **E**st ergo necessaria ut arbor reuiuiscat amputatio ramorum, id est abdicatio temporalium occupationum. **E**t postq̄ radix cordis cultello compunctiois se deo multis scissuris id est considerationibus et affectionib⁹ deuotis apuerit, fieri noua pullulatio gracie, et apparebit noua viriditas, uoua conuersatio planite, hoc est spiritualis psone. **E**t de hac inuocatione viriditatis loqui⁹ Apostol⁹ ad Ephesi. iiiij. dicens. Renouam⁹ spiritu mentis vestre, a induite nō uum hyminem et cetera. **T**ercio quia putatio arboris facit eam magis fructescere, ex eo q̄ per putationem purgatur a superfluo humore aquoso qui impedit humore vinctuofum ex quo fructus producuntur. **N**am humor vinctuofus ē materia fructuum ex qua producuntur fructus, sicut humor aquosus est materia foliorum. **Vnde Johā decimo quinto dicitur** Omnem palmitem qui fert fructum purgabit eum ut fructum plus afferat. **I**ta etiā similiter aputatis a abdicatis temporalibus curis humor aquosus

De vegetabilibus

deficit. i. mundan⁹ amor. qui ē materia foliorum. i. vanitatum et leuitatum. et humor vinctuosis. id est amor gratuitus et spiritualis proficit. qui fruct⁹ bonorum operum facit habundare Col. i. Ambuletis digno deo p. omnia placentes. et omni opere bono fructificantes et crescentes in scientia dei.

Capitulum. ii.

Hiectia mundo recolliguntur a deo. Cuius exemplum apparet in balaustia que est flos malogranate. que dum cadit ab arbore sive ramo recolligit a medico. Est enim hic flos frigidus et siccius. et habet virtutem estrigendi et desiccandi humorem. Unde valet contra dissenterias et sati guineum. fluxum reteris. vomitus etiam colericum seringit si coctus in aeto sup furculam pectoris apponatur. Illi autem quasi de arboce cadunt qui de mundo despiciunt et abiiciuntur. Sicut pauperes qui sunt frigidii ab estu auaricie. et continentes qui sunt sicci ab humorē et fluxu luxurie. et mites qui estrigunt vomitum coleve. i. impetum ire. Nam pauperes despiciunt ab auaris tanq̄ homines mutiles. continentes despiciuntur a carnalib⁹ tanq̄ homines steriles et agrestes. Mites vero despiciuntur a superbis tanq̄ homines pusillamimes. Sed licet tales eiciantur ab arboce. id ē a mundo tanq̄ mutiles. tamen recolliguntur a medico. id est a christo tanq̄ pretiosissimi flores. Unde Apostolus dicit. i. Corinthorum. Que stulta fuit mundi elegit deus ut confundat sapientes. et firma mundi elegit deo ut confundat fortia. et ignorabiliā mundi et contemptibilia eleget deus. et ea que non sunt. ut ea

Et plantis

que futurū destrueret. ut non glorie tur omnis earo in conspectu eius. Vnde patet q̄ hec abiectio mundi bona est. propt̄ quod dicebat Ps. Elegi abiect⁹ esse in domo dei mei magis q̄ habitare in tabernaculo pecatorum. Capitulum. iii.

Habimenta assimilatur arbori que dicitur agnus castus. Que scilicet est arbor calida et secca. Vnde flos eius sive semen poros corporis aperiendo. spiritus euaporando. humiditatē naturalē consumiendo castitatem inducit. Et ideo flos eius maxime agnus castus dicitur. quia suo odore et vsu. ut dicit Draſcordes homines castos reddit. Similiter etiam abstinentia et afflictio carnis certū est q̄ castitatem inducit et etiam custodit. tum quia vigorem carnis minuit. tum quia materiam luxurie scilicet humorem seminalem q̄ ex cibo causatur subtrahit. Nota ergo. q̄ agnus castus tria facit sine quibus abstinentia parum vallet. Primum est quia poros apert. Quasi autem pori anime sunt sensus corporis qui ad spiritualia et utilia debent aperiri. scilicet oculi ad videndum utilia. ad plorandum peccata. et ad legendum spiritualia documenta. Item nares ad atrahendum odores. id est bonorum exempla. Et os ad confitendum peccata. et ad instruendum proximum. ad laudandum deum. ad percipiendum cibum sacramentalem. Se cundum est. quia agnus castus spiritus euaporando educit. Sic simile ab anima ieiunatis euaporati spiritus debent. hoc est progredi spirituales meditationes. spirituales affectiones. et spirituales orationes. Tercio rōe inimicis. q̄ agnus

castus huncorem nutrimentalem
minuit siue consumit. **N**ec est huic
cibalis ex quo luxurie materia flu-
it. quem dum abstiens subtrahē-
do minuit luxurie fluxum cōfuit.
propter quod dicit **Ieronimus**.
q̄ sine cere et baco id est sine ci-
bo et potu friget venus. **E**t reddit
homo ita per abstinentiam corpore
castus et spiritu mansuetus ut ree-
te agnus castus dicatur. **I**tem
abstinentia a deliciis corporalib⁹ p̄-
seruat spiritum a viciorū passio-
nibus. **C**uius exemplum apparet
in pmo. **N**am prius diu durat si a
suis corticib⁹ fuerit spoliata. eo q̄
inter lignuz et corticem vmes fuit
que lignum corrodunt. **Q**uasi enim
extiores cortices arboris sunt ex-
te riores delicie carnis. ex quib⁹ in-
ter carnem et spiritum scilicet in se
fualitate vermes id est carnarium
desideriorū passiones generantur.
quibus spiritus vehementer corro-
ditur id est molestatur et dissipat.
Sed corticib⁹ id est deliciis amotis
huiusmodi vermes id ē carnis pas-
siones pereunt et cessant. et tūc spi-
ritus quasi liber a carnis corrupte-
la incorruptibilis conservatur. **A**po-
stolus ad **Collocen.** n. **E**xplorans
reverem hūminem cum actib⁹ suis.

Caplū. nn.

Huertas mundi plerumq̄
q̄ hūminem ad seipsum re-
ducit. sicut prosperitas ex-
uerso educit hūminem a seipso. **C**u-
iis exemplum apparet in florib⁹.
qui frigore noctis contrahuntur et
calore diei foras euocantur. **Q**uasi
enim frigus noctis est rigor aduen-
titatis. hic florem contrahit dū ho-
mīniem tangit. ad seipsum redire se
q̄ recognoscere cogit. **S**ed q̄si dici-

calor est prosperitas fauoris. qua-
dum homo inamiter extollitur ex-
tra seipsum vagatur. **I**tem adue-
scitas seculi sicut homini habenti ḡtā
am dei prodest. sic non eam haben-
ti nocet. **C**uius exemplum apparet
in pmo. quia pīrum post cibum co-
mestum prodest ex eo q̄ laxatuum
est. **N**am comprimit cibaria ad lo-
cū decoctionis et neruos orificiū sto-
machi confortat. **S**ed ante prandiū
fūmpū constipat. **E**t si quis
multa et sepe ex eis comedat. ver-
mes in ventre generant. et coherē
passionem duram et incurabilem
prouocat. **C**ibus autē et nutri-
mentum anime est gratia dei. **N**am sic
dicit **Philosophus** ex eisdem nutri-
mū ex quibus sum⁹ a c. **S**umus
enim spiritualiter per gratiam dei.
secundum illud **Apostolus. Corinthe.**
xv. **G**ratia dei sum⁹ id quod sum⁹.
ergo ex gratia dei nutrimur. **S**i q̄s
ergo ex hoc cibo siue nutrimento ē
fectus sit scilicet q̄ gratiam dei ha-
beat in se utiliter pīrum sumit. q̄a
non obest sed prodest si tribulatio-
nē incurrit. **Q**uia licet tribulatio-
gravis sit ad portandum. tamē lax-
at id est purgat peccatum. et con-
fortat etiam animā ac roborat in
bonum. **N**az virtus in infirmitate
perficitur. sicut **Apostolus** dicit. n. **Co-**
rinth. xn. **S**ed si quis esset ab hoc
nutrimento vacuus et ieunus se
gratiā non habens. tunc ei tribula-
tio nocet. ex eo q̄ generat ei plerū
q̄ aut constipationē. i. duriciā mē-
tis et desperationem. aut vermē. i.
ipatientie inquietationē. aut colī-
tam. i. placabilē iracūdie passionē
Capitulū. v.

Homīs dūimi ignis conse-
uatur in asperitate carnis
et in humilitate mentis.

cius exemplum apparet i juniper
to que est arbor aspera et aculea
ta habens folia signans asperita
tem penitentie. Juniperus etiam i
gnem cōseruat. qd si accendit vix
extinguitur. intantum ut si prunc
eius sū cineribus operiantur usq
ad annum ut dicitur minime extin
guantur. vt dicit Hildegard. In aspe
ritate ēgo iuniperi accipe asperita
tem carnis. in cineribus vero eius
dem intellige humilitatem mētis.
in quibus diutius perseverat dini
feruor amoris. Item amor carita
tis etiam mala conuertit in bona.
Nā sicut dicit Apost. Ho. vin. Dili
gentibus deum omnia cooperātū
in bonū. Huius exēplum apparet i
piro. qd pira imatura que sunt po
tica et dura et grossa et ad esum
mala per decoctionem ignis effici
untur bona. Sic p decoctionē a vi
gorem ignis caritatis etiā magno
et grosse aduersitates cedunt ho
ni in bonum saltētiae per patientiā
quā caritas generat. Nā patiens
est caritas sicut dicit Apost. i. Cori
xii. Item amor caritatis assimili
atur zinziberi qd radix est herbe
calidum et humidum. et valet cō
tra frigidas causas pectoris et pul
monis. stomachi dolorem et intesti
norum mitigat. ventositates exte
nuat. Quanto autem est albi⁹ et
recentilis. tāto acutius et melius.
Sicut zinziber igitur radix est her
be. sic caritas ē radix iusticie et sam
itatis aie Eph. ix. In caritate radi
cat et fundat Ipsa etiā cū sit ignis
spiritualis est calida. qd facit mē
dem feruere. et nihilominus est hu
midā facies lacrimas fundere Ps.
Transiūmus per ignem et aquaz
et eduxisti in refrigerium. Ignis
est caritatis feruor. aqua lacrima

rum humor. Ex quibus duobus in
anima refrigerium magnum r̄lin
quitur. Nec est que repellit frigus
accidie causantis in pectore. id est
in intellectu frigidas cogitationes.
et in pulmone id est in voluntate
frigidas affectiones. Nec est etiā
que mitigat dolores interiores in
patientie vel ire. et extenuat ven
tositates et inflationes vane glori
e et superbie. i. Corinthorum. vin.
Scientia inflat. caritas edificat.
Similiter est amor dei etiam tanto
melior et acutior quanto albior id
est mundior et recentior. id est fer
uentior ne scilicet retusitate tepestat
¶ Itē caritatis amor assimilatur
petroselino. ¶ Primo propter ori
ginem. quia maxime in petris et in
locis petrosis oritur. et propterea
dicitur petroselinum. Loca autē
petrosa sunt corda imitatorum cri
sti. De quo dicit Apostolus. prima
Corinthorum. x. qd petra erat cri
stus. Et in talibus inuenitur ver⁹
caritatis amor. Unde ipse dixit.
Voc est praeceptum meum ut dili
gatis mihiem sicut dilexi vos. ¶
Sedo ppter odore. Nā petroselinū ē
odoriferū. quia s̄t amatores dei e
tiam proximos per bonorum operū
recreant odore. sicut Apost. dicit
n. Cori. n. Cristi bonus odor sum⁹
¶ Tercio propter calorem. quia
petroselinū ē herba calida et secca.
diuretica et aptiua. diuisiva et cō
sumptua. stomachi cōfortatiua et
appetit⁹ excitatiua. Similiter carita
tis amor mentē calefaciendo et in
flammando habet virtutem aperi
tiuam. quia cor deo aperit. et diui
siuā. quia a mundo p contemptū
diuidit Itē consumptuā. qd humorē
amore ptei consumit. Itē confortati
uā. qd confortat ad bñ opandum.

et appetitus extinxit. quia scilicet
mentem excitat ad celestia appeten-
tum.

Capitulū. vi.

Avaricia assimilatur corpori.
Primo propter complexiois
frigiditatē. quia cepe secū-
dum Dyasco. est frigida et viscose
nature. maxime qd est oblonga.
et illud qd est rufum. et illud qd ē
crudum. Similiter avaricia et mor-
dinatus amor temporalium animā
instigata. calorē caritatis excludē-
do. Item inuiscat eā fortiter capi-
endo et tenendo. et precipue si sit
oblonga. diuturna scilicet in ho-
ne inueterata. quia tūc semp cre-
scit. Item si rufa. inflammata ex
paupertatis necessitate. Item si cru-
da. nō cocta tribulatio misigne.
qui aliquando purgat animaz vel
saltē minuit amorez mudi. Se-
cundo ppter nutrimenti modicitā-
tem. quia cepe crudum. modicum
ymo nullum quasi nutrimentū cor-
pori tribuit ut dicit Dyasc. Simili-
ter accumulatio aurī modicum nu-
trimentum frequenter confert eti-
am eius avari corpori. quia multi
pter avariciam etiam secundū cor-
pus misere et tenuiter vivunt. Si
anime peccatis nullum. quia utilit
p anima sua avarus sua bona non
tribuit. Secundo ppter nocumē-
ti multiplicitatē. Nam cepe crudū
et comedestum colericos offendit. qd
videlicet avaricia iram ad quaē col-
era inclinat incendit. Item homī
cepe inflationem gignit. quia diui-
tiarum habundantia quam avarici-
a colligit. inflationē superbie indu-
rit. Item acumine suo caput percus-
tit. et nimis comedestum insamiam
facit. et terribilia sompnia ostendit.
Sic nimia pspēritas diuinitatū

quā avari habent facit eos infatu-
ari. Item ad litteram habent quā
dogm avari semper terribilia sop-
niantes latrones et predones. vt
quia post sompnum mortis facilē
ter eorum diuitie tanq; vana somp-
nia euanescent Job. xxvii. Diues
cum dormierit nichil secum affert.
aperiet oculos suos et nichil inueni-
et. Item suo odore facit acrimā. Quia
frequenter avaricia est cau-
sa fletus et doloris. quia quādo a-
varus perdit que diligit. cruciatu-
suo et dolore cogitare lacrimari. ¶
Item avaricia assimilatur iusqua-
mo que est herba venenosa et morti-
fera. propter quod dicitur insania.
Et hec ut dicit Dyasc. habet virtu-
tem constringendi et sompnum p-
uocādi. Similiter avaricia veneno
cupiditatis extinguit vitalē calorē
caritatis. et ita ē causa mortis spi-
ritualis. Johā. ii. Si quis diligat
mundum non est caritas patris in
eo. Item constringit cor avari ad nō
subueniendū paupi et butsā ad nō
restituendum. Nec etiam est que
causat circa spiritualia pigričem
et negligēt sompnum Ps. Dos-
mierunt sompnum suum ac.

Capitulū. vii.

Bon⁹ homo assimilatur ar-
bori bone. Bona em̄ arbor
illa iudicat. in qua est fru-
ctuum maturitas. fructuum plu-
ritas. et fructuū suauitas. Et hec
tria tanguntur Mat. vi. Bona ar-
bor fructus bonos facit. In eo qd de-
cit facit fructus tangit fructū matu-
ritas. Sed in eo qd dicit fructus in
plurimi tangit fructuum copioſi-
tas. In eo qd dicit bonos. intelligi-
tur fructuum suauitas. Quedā er-
go arbores sunt ex quib⁹ null⁹ na-
scitur fruct⁹ ppter defectū humoris.

De vegetabilib⁹

et sunt homines ociosi et inertes. qui propter defectum amoris nichil boni operantur. Vnde arbores h⁹ modi ne ociose trah⁹ occupent exti- dentur et in igne mittentur. Quodam vero faciunt fructus sed pau- ci⁹. qd est propter paucitatem humoris et caloris. Et tales sunt in quibus est modicus humor cōpunctiois et modicus calor dilectionis inueci tur sine frequentia bone operatio- nis. Sunt etiam quatuor cause aliae quae scilicet arbores aliquae sunt fru- ctum modicū facientes. ¶ Prima est quando sunt nimis frondosæ. quia humor qui deberet transire ad fructus conuertitur ad foha. Et ta- les sunt qui delectantur tantum in foliis vñorum. Vnde assimilant fi- culne. cui domin⁹ maledixit Ma- thxi. xi. ¶ Secunda causa est qn̄ m- ims sunt p̄cere. Vnumor em⁹ a radi- ce ascendens per arboris altitudinez et latitudine late se diffudit. et ad ramos transiens paulatim euane- scit. Magis em⁹ viri et prelati aliqui sunt insuetuosi. qz ea que deberet dare pauperibus expendunt in suis vanitatibus. Ambrosi⁹ dicit. Avis se sociat aib⁹. et pecus pecorib⁹. pisces piscibus. solus tu homo con- sortem excludis. feras icludis. pa- rietem vestis auro. et pauperē nu- das vestimento. Panem petit pau- per et non accipit. equus tuus au- rum sub dentibus mandit. ¶ Tercia causa est quādo sunt nimis re- tuse. quia tūc ut dictum est supra capitulo primo radix inuatur. et frigiditate constinguntur pori radicis. ita qz humor ingredi non potest quo planta nutriatur. et feu- cithe. Sed si perforetur radix aut scindatur. illi fissure immittatur lapis tunc trahitur succus per lignū.

Et plantis

Eadieis et purificat et fertilio effici- tur. sicut dicit Philosophus de Amigdalo antiqua si pforetur radix eius. Om̄i igitur aliquis est retulus i peccato. tria foramina sive scissu- ras i corde suo oportet facere. primū p dolorē stricōis. secundū p per pu- dorē confessiois. tertiū p laborez sa- tisfactiois. ¶ Quarta causa ē quā- do arbor nō aptata. qz tūc humor qz cōuertetur i fructū. cōuertit in ramulos superfluos et inutiles. Vnde arbor meli⁹ fructificat si ho- mo ab eo superflua remoueat. eo qz humor qz transit in nutrimentū fu- pfluorū illis amotis trāfit i fructū. Io. xv. Om̄e qz facit fructum p̄s- gabit eū ut fructū pl⁹ afferat. Et i deo purgatiō i plātan⁹ i vere ē insis- tendū. Similiter si homo resecat a se superfluitates cibi. potus. et sōpnī. et aliorū huiusmodi efficit apt⁹ ad magis habudādū i spūalib⁹ fructi- b⁹ et p̄mē opib⁹. Et nota qz ram̄i arborū qnto plus sūt onusti fructi- b⁹ tātonmagis inclināt. qz sc̄i viri qn̄ to pl⁹ habudāt bonis opib⁹. tāto- magis humiliantur. ¶ Quedaz au- tem arbores sunt que licet fructū multos habeant. non tamen faciunt eos bonos. Mathxi. vii. Mala arbor fructus malos facit. Quan- doqz tamen contingit qz arbor ma- la a sua malitia trāmutat i arborez bonā. et qz bonos fructū p̄ducet effi- citur. Sed ad hanc trāmutationē arboris sunt quatuor necessaria. ¶ Primo labor Nam sicut aristotiles dicit. Arbores silvestres per debitā culturam efficiuntur ortēses. et po- nit exemplū de amigdalo. que si ē amara. per culturam efficitur dul- sis. Sic homo debet eorū suum cole- re et purgare. et tunc bonos fruc- tū faciet. ¶ Secundo necessarius

est locus dicit enim Philoso. q̄ q̄
 dam plāte i vno loco faciunt seu
 cū permīciosū. q̄ trāsplātate faci
 ūt fructū bonū. Et pōnit exēplū de
Jusqamo. q̄ qd̄ in psia ē natū. trāf
 latū i egyptu; ē pmīciosū. sed i ihē
 rusalē trāflatū fit cōestibile et bō
 nū. Similit anim⁹ hominis p̄ trāf
 lationē penitētie de malo statu in
 bonū cōuertit. Vnde i egypto. i. m
 tenebris pecc̄i posīt⁹ ē pmīciosū &
 mal⁹. sed i iherusalē. i. i pace iustici
 e & cōscīetie p̄ penitētiā trāsplāta
 tis efficitur bon⁹ et salutiferus. No
ta tamē q̄ peccatori nō pōdest trāf
 mutatio loci sine mutatiōe animi.
Nam sicut dicit Her. Nec lucifero
 pfuit locus celi. nec ade locus para
 disi. nec loth loc⁹ montis excelsi.
 nec filii israhel loc⁹ deserti. Vnde
 interrogat⁹ socrates a quodā cur
 locorum mutatio nichil pōdēset ad
 mutationem viciōu. Hespōdit Nō
 est mirū si mutādo locum nō mu
 tas viciū. q̄ cītūfers semp te ip
 sū. ¶ Tercio necessariū est temp⁹
 dicit enim Aristo. q̄ plures plāte
 plātantur i vere. i autūpno pau
 re. pauciores i hyeme. paucissime
 i estate. Pl̄ antatio ergo spiritu
 ali cōuēnci⁹ fit i vere. i. i tēpore
 iuentutis. q̄ i autūpno mature
 etatis. vel i hyeme senectutis. v̄l i
 estate. i. i feruore male cōsuetudis
 vbi totus humor deuotionis & ḡe
 desiccatur. ¶ Quarto necessariū
 ē surculus q̄ trūco īsertus totā e
 ius virtutem trahit ad suam qua
 sitatem. Et significat v̄bū dei qd̄ a
 nimā sic immutat q̄ q̄ primo facie
 bat fruct⁹ amāos et noxios poste
 a facit fructus dulces & salutiferos.
Iaco. i. In mansuetudine fuscipite
 iſtitum v̄bum qd̄ potest saluare
 animas peſtras. ¶ Item nota q̄

lo nūs homō malo associatis nō
 nūq̄ eius maliciam impedit aut
 tollit. Cuius exemplum apparz in
 piris. q̄ hoc habent pira p̄prium
 maxime silvestria. q̄ cum fūgis
 mal⁹ accepta omnē ab eis auferūt
 lesionē. puluis etiā pyri silvestris
 bibitus valet similiter contra fū
 gos. Quid autem per silvestre p̄
 rū nisi hominē intelligim⁹ bonū a
 malorū hominū qd̄ sortio & stagia
 o semotū & oationū solitudini dedi
 tū. v̄l in sepe p̄mē posītū. Wuius ta
 men societas et penitentia fungi
 malitiam. i. hominis mali nequici
 a fūis plerumq; aut exemplis aut
 monitis vel mēitis impedit vel tol
 lit. ei⁹ etiā puluis. i. hūlitas visa.
 vel puluis. i. mors ei⁹ corpus icme
 rans & aiām glorificans. etiā qnq̄
 maliciā pccōn̄ īuitat. Nam etiā
 post mortē sancti nōnūq̄ peccato
 res conuertunt et euellunt. ¶ Itē
 nota q̄ bonus homo assimilat cro
 to. In quo primo possum⁹ notare
 bonitatis indicū. Quia crocum ē
 optimum quod est recens. odoris
 boni. longū. purum. albuz. īte
 grū. ī spiramine bonum. & cum
 tangitur tinct manum. et lenit
 est acutum. Similiter ille est inter
 bonos et sanctos viros optimus.
 qui est recens & feruens ī opere.
 odoriferus id est redolens ī ho
 minum opinione. Item longus
 id est perseverans ī bona conuer
 satiōe. alb⁹. i. pur⁹ ī itētōe. īteger
 . i. cast⁹ sive garnis corruptiōe. et
 bonus ī spiramine. i. ī uersatio
 ne sive exhortatione. coloratiūs
 manus. tāgētis. i. impressius sue
 stutis ī sui adhesione. Ille enī ma
 num tangentis se suo colore tigit.
 qui sibi adherentem ad imitatio
 nem suozū operū v̄l suarū virtutū

teahit· vel ille manū tangētis se su-
o colore tingit· qui se ledenti benefi-
cium porrigit quod pertinet ad vi-
ros perfectos. **I**tem qui est acu-
tus lemīter in aliorū correctione si-
ue merepatione debet enim esse a-
cutus in pūgendo· sed lemīs in pū-
gendo. **E**st enim necessarium in
correctione de linquentis acutē se-
ueritatis cum dulcore lenitatis. **S**econdo notam⁹ i croco natiuita-
tis locū Nam sicut dicit Dyale. Ori-
ental melior ē q̄ occidental. quia
sciz templati⁹ melior est q̄ actiu⁹.
ex eo q̄ templati⁹ ē calore solis
. amore cristi magis calefact⁹· &
splēdore. sapientia ei⁹ magis illu-
strat⁹. sicut pars orientalis excedit
i calore & splēdore. **T**ertio nota-
m⁹ i croco florietatis aspectu⁹. p-
ducit em̄ crocu flori caput habetē
ad viole modū· & i medio tres ra-
mulos Quasi aut̄ flos croci ē ouer-
satio viri boni q̄ debet esse purpu-
rea p caritatē· violacea p humilita-
tē· & triplicata p fructificationem.
sciz ut fructificet deo sibi et proximo
Vel sic dicit Her. vt vivat humi-
liter deo· ordinate sibi. & socialiter
proximo. **Q**uarto notam⁹ i croco
plexiois epamētū. est em̄ calidū
& sicci i pmo gradu. i suis q̄litati-
b⁹ rpatū. **S**ic etiā bon⁹ homo ex-
prudēt & in caliditate. & spūali fer-
uore. & i siccitate. & i abstinentie ex-
tenuaōne tēpēat⁹ ē fm debitu⁹
gōu. & discretiois modū. **Q**uito
notam⁹ i croco utilitatis effēctū. **N**az
crocu multū ē oportatiuu⁹. et val-
atra de bilitatem stomachi. et otra
cordis defectū. quia boni multum
alios confortant. debiles. & trepi-
dos. et corde deficiētes. & pusillani-
mes vigorādo suis consilīis. exhorta-
tioib⁹. & exēplis.

Capitulum vīn.

Bonī a malis vel etiam inē
se inuicez differūt moraliter
sicut differunt inter se plā-
te naturaliter Differunt enim plā-
te vel arbores ase inuicem. **P**rimo
in seminib⁹. quia q̄dam earum ex
semine bono generantur. quedam
vero ex malo. **E**t dicit albus. q̄
ex malo semine non perueniunt da-
facili bone plante. nec ex bono
defacili male. q̄uis i animalibus
et potissime in hominibus sepe vī-
deatur contrarium. **C**uius ratio ē
vt idem dicit. quia planta est tēre
affixa propter quod vīforme a ē
ra recipit nutrimentum. animali
a vīro non sic. tum propter vari-
etatem complexionis. tum pro-
pter volubilitatem voluntatis. **S**imi-
liter ergo inter homines. illi homi-
nes ex malo semine nascuntur. q̄
malorum exempla imitātur. **S**ed
qui bonorum imitātur vestigia. illi
ex bono semine orūntur. **H**abui-
mētū semen est semen vīctorū q̄d
seminauit diabolus. **N**am superbi-
am seminauit in adam. inuidiam
in cayn. mētinentiam i lamech.
gulam in esau. **A**varitiam in bala-
am. **I**eam in saul. accidiam in achi-
tofel. **V**nde qui i huiusmodi vīcīis
illos imitantur. h̄y sunt qui ex ma-
lo semine nascuntur. **V**nde dicitur
in Epistola iude. **V**e illis qui i vī-
am Cayn abierūt. et errore. bala-
am seducti sunt Bonum autem se-
men est quod seminauit crīstus. sc̄i-
licet humilitatem in matre. fidem
in centurione. abstinentiam i Jo-
hāne baptista. cōtinentiam virgi-
nitatis in Johanne euangelista. &
sic de aliis vītib⁹. i q̄b⁹ q̄ eos imi-
tatur. ex optimo semine nascuntur.
Nota tamen q̄ arbor sine planta

ex malo seie nata lō effici potest auxilio culture **Vnde** dicit **Arist.** in libro de vegetabilib⁹ et plātis. q̄ si scindat radix aloris. et illi scis fure immittatur lapis. fructa fieri erat sterilis. **Cui⁹** ratio ē secundum albumasat. q̄ per scissuram sit grossi et nox⁹ humoris euapoatio. et caloris aeris circumstatis attractio. cuius virtute fit illius mali humoris cōfūctio. et quedam plāte innouatio. **Ipse** etiā **Philoso** dicit. q̄ malognata sterecore possumo simata. et aqua dulci rigata meliorat. **Sic** ergo de malitia mutatur in lenitatem auxilio culture. Ita malus homo efficitur bon⁹ auxilio penitētie. Sed debet fieri scis. fio. i. apertio radicis. i. cordis per contritionem. et oris per confessio. nez. et immitti lapis id est perseuerantie firmitas. vel constantie soliditas apponi. et sim⁹ humilitatis cum aqua compunctionis vel doctrime spiritualis que dulcis est. vel aqua hec apponenda est elemosina. quia ignem ardente extinguit aqua. elemosina resistit peccatis **Eccī. in.** **¶** Secundo differunt plante sive arbores quo ad locum sive situm. secundum que inueniuntur in eis triplex differētia. una ē quo ad habundantiam humoris. quia quedam plante nascuntur in terra. quedam in aqua. quedam in petra. non tam omnino sine terra. quedam vero in arena. Sed q̄ in petra paru⁹ crescunt. q̄ humor ē paucus et cito arescut. nisi per appositio⁹ humoris et terre ab hominib⁹ adiuuentur. Sic quodam homines spirituales sunt plantati in terra. i. humilitate fidati. Terra enim est elementū istmū et stabile. et ideo designat huius. et bene p̄ficiunt. q̄

omnis qui se humiliat exaltabit **Lu** ce. xiiij. Quidā vero plātati sūt i aqua gracie. vel penitētie. vel sapiētie. et isti etiā crescunt vel proficiunt **P̄s.** Cedit tanq̄ lignū qd plātati ē sec⁹ decursus aq̄u ac **Quidā** vero in petra. i. i corde duro et paru⁹ deuoto. et isti cito deficiunt. Nam petra ē dura et paru⁹ humorosa **Lu** ce. viij. Abud occidit supra petrā et exortū aruit q̄ nō habebat humor. Quidā sūt plātati in arena. iq̄ bus sc̄ null⁹ ē humor ḡe diuine. Nā arena dicit ab ariditate. Isti sūt peccatores quoru⁹ fruct⁹ vani et iutiles sūt. Nota ergo sicut dicit **Arist.** q̄ plāte quo nascuntur in locis aridis sūt parue quantitatē ppter paucitatem humoris. Que vero in locis humidis fluuiabibus et maritimis sūt maioris quantitatē. ppter habundatiā humoris. Ille tamē q̄ crescunt iuxta ripas mariū salsores nō multū crescunt propter arenarum multitudinem et attracti humoris siccitatē. Sed hē idē **Phi.** dicit iuxta mare rubrum hoc fallit. vbi arbores magne sūt ppter habundatiā humoris et caloris. Ex quibus patet q̄ i hoībus sicut i arborib⁹ tāto magis sit augmentū. In arborib⁹ qđe corporale. i hoīb⁹ vēo spirituale. quanto magis habundat calor et humor. sc̄ i hominib⁹ calor dilectionis et humor deuotionis § cauedū ē ne sit humor saluis. i. de uotio tristis et secca. sic p̄p̄terit de quibus domin⁹ dixit **Mat. vi.** Nolite fieri sicut p̄p̄terit tristes. Sed debet esse deuotio leta et dulcis. nisi esset forsitan tristitia proueniens. vel ex penitētia. hoc est peccati recordatione. vel ex passione cristi compassiōe. que quidē ab eo per mare rubrum designantur

Quia utraq compunctio seu deudio licet salsa vel amara sit. tamē animam impinguat et auget. ¶ Secunda differentia localis attenditur in plantis respectu caloris solis. Nam plante que sit in orientem sive sunt versus orientem cūius oualescunt propter aspectum solis et sufficientiam caloris. Sed versus occidentem contrario se habent propter defectum caloris solis. ut dicit Aristoteles. Ex quo habetur q̄ aīa cūius oualescit in spiritu. si sit in ea aspectus solis. i. discretio rationis. & sufficientia caloris. i. debita mensura dilectionis. De qua dī diliges dominum deum ex toto corde tuo ac. ¶ Tercia differentia localis attendit in platis. scdm temperie aeris. Nam sicut dicit albumasar. si aer ubi nascit plāta fuerit nimis calidus. pons apertis calor naturalis euaporabit. et ita planta siccabitur. Si vero frigidus nimis plantaz suffocabit. sed experies eius nutrit et seruabit. Sic plantationē penitentie in hōie ardor luxurie vel gule euacuat. frigus accidie dissipat. Sed tēperata abstinentia nutrit et seruatur. Nota ego p̄ scdm Aris. planta quatuor indiget. scz semine tēminato et in sua specie pfecto. maturo. & a putredine seruato. Itē loco plāte cōgruo. ¶ Tercio humore moderato. et dico moderato. q̄a ex humoris tēperie magis seruatur plante nutrimentū. Quia si hūditas fuerit nimia. pororum opilatio fit p̄ quos nutrientū transit ad mercentium arboris. Et eodem modo siccitas si superhabundauerit. pororum et vitium constricto erit. et sic utraq modo impediet nutritio arboris. Sed si temperatio fuerit caloris et humoris. erit processus plante ordi-

natis et vtilis. ¶ Quarto indiget planta ut dictum est aere medioter temperato. Eodē modo aīa p̄nitus idiget semine spiritualis doctrine. De quo Luce. vi. Semen est verbum dei. et istud semen debet esse terminatū et mensuratus secundum capacitatē audientū. & hī regulas fidei catholice. Item semine elemosine de quo Apostolus Qui seminat in benedictionib⁹ acq̄. Corintio. ix. et hoc semen debet esse in sua specie perfectum per etiamitatem. scilicet ut elemosina in caritate fiat. dico in sua specie. q̄ plures sunt elemosinarum species et modi. sive corporalium sive spiritu alium. Item indiget semine operationis bone. de quo Eccl. xi. Mane semina semen tuum. & respere ne cesset manus tua. i. bona opera operi ne definias. et in mane iuuētutis et in respere senectutis. Hoc semē debet esse maturū ad discretionem. ut scilicet cū debita maturitate ex distretione bonum opus fiat. Itē semie dīne grē sine quo alia nihil valerēt. Et de hoc seminie dī. Io. in. Semen eius. i. grā in eo manet. hoc semē debet seruari a putredine peccati cū q̄ esse nō p̄t. ¶ Secundo indiget plantatio p̄nle loco sibi a gruo. Nā ali⁹ loc⁹ appetit ploranti vel oranti scz se cretus. ali⁹ elemosinā facienti. q̄ publicus ubi sint v̄l duem ant paupes. s nō public⁹ ad ostentationē. Sicut alia loca appetit actius et aha cōplatiūs. ¶ Tertiū indiget hūore scz nutrētalia cibis. tpato ut fit qdā abstinentia. sed tñ discreta. ¶ Quarto indiget aē medioriter tpato. In aere enim qui multarum varietatum ēfuscep tuius penitentis intelligitur spūs qui tpatus esse mediocriter debet.

q. m

Quia nec nimis calidus. ut aliquid si-
bi supra vires assumat tanquam pre-
suptuosus. nec nimis frigidus. ut
se spirituallia et sibi congruentia
negligat tanquam sit accidiosus. sed
debet esse per discretionem; ordina-
te temperatus. ¶ Tercio differunt
arbores in partibus. scilicet partium sua
rum multitudine et paucitate. ma-
gnitudine et puitate. fortitudine.
et debilitate. Cuius diversitatis cau-
sa est diversitas humoris. qui in a-
liquis est lacteus ut in sicibus. et ta-
lis in latum et in longum est ad se dif-
fundendum ydoneus. In quibus vero
est viscosus vnde nec ad extensionem ap-
petit. In quibusdam vero est acutus. qui ex
sua fortitudine ad multam extensionem
est aptus. Et raritas arboris accedit
propter insufficiem humoris.
Spissitudo vero appetit sufficiem calo-
ris ad condensationem humoris. Quasi
autem humor lacteus quo parvuli
incipientes nutriuntur est de uoto
actiuoru. Sed quasi humor acutus
et subtilius est contemplatuoru.
in quibus etiam est caloris carita-
tis abundantia. Et ideo tales ha-
bent partes id est ramos operum
plures per frequentiam. maiores
id est longiores propter perseverati-
onem. et fortiores propter constantiam
sive patientiam. Sed quasi hu-
mor viscosus est amor proprius a-
uaboru. qui ab eis non separatur.
nec faciliter ad alios extenditur.
Vnde deficit in eis calor caritatis.
quia caritas non querit que sua sunt.
Et ideo eorum partes et rami. id est
opera sive dona sunt pauciora. mi-
norae et debiliora. ¶ Quarto diffe-
runt arbores in frondibus. Et pri-
mo in frondium variatione. quia
quedam arbores sive plante habent
folia aspera propter quoniam frusticatis

et siccitatis. Quedam vero habent
folia lemia propter equalitatem a-
que humectantis et proportionem
debitam caliditatis. Sic superbi
in quibus dominatur amor terre-
stris et siccitas. quia caret huma-
re pietatis habent folia id est ver-
ba aspera. hoc est contumeliosa et
alios asperantia. Sed illi qui hume-
runt aqua diuine sapientie in
quibus existit debita caliditas et
benivolentia hinc habent fo-
lia. et verba lemia et dulcia. ¶ Itē
differunt arbores in foliorum du-
ratione. quia quibusdam arboribus
folia cito cadunt propter humorē
rarum non vinctuosum et cito sic-
tabilem. In quibusdam vero per-
manent diu propter causam con-
trariam. Similiter in illis quibus
de est vinctuosus humor gracie et
duotionis cito cadunt folia. quod ci-
to defserunt promissa. Nam sicut fa-
cilius verbis promittunt. ita faci-
liter et cito a promissis deficiunt.
Sed illi in quibus contrario est gra-
tia et duotionis firmi sunt in promis-
sis. et isti sunt sic arbores ex quibus
folia non cadunt. ¶ Et folium
eius non defluet. Vnde tunc folium
defluat. quoniam facit contrarium eius quod
alii dicunt. ¶ Itē folia arborum dif-
fertur in figuraione. Quia quarun-
de arborum sunt folia stricta. quadrata.
quadram acuta. quadram rotun-
da. quadram scissa. quarundam soli-
da. que omnia variat sive secundum
varietatem humoris magis vel mi-
nus terrestris vel viscosi. et pro-
pter calorē equaliter vel inequaliter
humorem extendentem. In hoc
autem significat quod sive corri-
getur. sive docentur. sive consu-
lentur non separabuntur esse vni for-
mia. sed diversificari debet non soluz

in substantia sed etiam in modo pferendi. secundum exigētiā plonarum negotiorum locorū et tempuz. ¶ Quinto different arbores in floribus. Quia quādam arbores florent qd est ppter puri et subtilis humoris existentiam in medulla. Quedā vero sunt que non florent propter miniam viscositatem humoris. eo q subtiliari non possit. nec propter suam vntuositatem in subtilez florū substantiam dilatari ut patet in fico. Quedam etiam non habēt flores propter liquiditatē que nō potest in florū substantiam coagulari ut patet in palma et similibus de quibus exēplificat philosoph⁹. Per flores ergo qui ex subtili et pure generantur liquore intelliguntur subtiles meditationes et pure. et cōsiderationes contemplantium que requirunt puritatem affectus. et subtilitatem intellectus. Vn nō i omib⁹ arboribus. i. in omnibus hominib⁹ etiā bonis hec iueniuntur. ex eo q in quibusdam licet sit humor vntuos⁹ deuotiois et grē tñ ē gross⁹. Quia licet quidam habeat mentē deuotam. tamen habēt eas simplicem et grossam. et ideo non aptā ad subtiliora cōtemplanda. et hec non habent flores. tamen possunt habere dulces fruct⁹. i. opa sicut habent iste arbores ficus et palma. ¶ Illi autē in quib⁹ habūdat liquidus et fluidus humor carnis. i. amor carnalis. multo minus apti sunt ad flores cōtemplationis habēdos. Sexta differētia ē i fructib⁹. Quia quāda arbores sūt i fructuose que fructus non producunt. sed folia tantū emituntur. Et talibus asimilantur mali cristiani qui verba confessionis fidei habent. sed opa fidei non habent. Apost. Thi..

Conseruentur se nosse deum factis autem negant. ¶ Itē mali doctores et prelati qui soluz habent verba doctrine sed nō opera vite. Mathe. xxi. Dicunt enim et non faciūt. ¶ Item illi qui verbis promittūt vel vount. sed facto promissa vota non implet. De quibus dicitur Ecclesiastici. quinto. Melius ē vouere q post promissa vota non redire. Displacet enim deo infidelis et stulta promissio. ¶ Quedā vero arbores sunt fructuose. Circa quod notandum q arbor ad fructificationem indiget tripli exteriōri fomento. scilicet humore ē tre nutrienti. Nam secunduz Phum terra est mater plantarū. eo q suo humore plantam more matris nutrit. ex quo etiam nutrimento et humore fructus producitur. Indiget etiam sole humorē ipsum in medulla digerente et preparante. qā humor nutrimentalis non potest i planta transire ad materiam fructuum nisi p̄us calore ipsius plate adiuncto calore solis decoquatur et digeratur. et ad locum emissiois fructus attrahatur. Et hinc est q in vere quando calor solis incipit augeri. plante folia et fructus incipiunt emittēre. quia sol suo calore partes plante et humores strictos a frigore precedente resoluit et digerit. et ad loca debita attrahit et deducit. Et hinc est etiam q in locis multum a sole remotis plantae paucē sunt et non fructificant. vt dicit Aristoteles. Cuius ratio est secundum Albumasar. quia illi q sunt directe s̄b septentrione diem habent per dimidium annum continue. et per alium dimidium annum habent noctē. In estate igit̄ non potest ibi crescere planta pp̄e

q nij

mínium calorem. nec in h̄yeme ppter maximam frigoris continuati onem. propter qđ sicut dicit Ari. planta ibi generata non habet vi res ad fructus producendos defici ente causa. Nam calor qui est cau sa plantarum et fructuum in una p te anni omnino modum excedit. In alia vero pte omnino deficit. ¶ Tercio indigit planta tēpore. Indigit em̄ h̄yeme ad humoris se minalis aggregationē. et vere ad humoris emissionē. tunc em̄ non ē frigus vehementis humorē compri mens. nec calor vehementē adures. vel humorē consumēs. Indigz etiam estate ad fructuum maturati onem. et autūprio ad fructuum re pletionem et collectionem. ¶ Sicut ergo plāta h̄is tribus indigit ad fructificandum. sic etiam homo ad bene operandum. et p̄cipue in ope ribus actiue vite scilicet calore cari tatis cum humorē pietatis. et dis cretione siue oportunitate temp̄is. Omni em̄ operi siue rei temp̄ est ut dicitur Eccl. viii. Vel ad fructificandum per opera peniten tie indigit homo h̄is tribus. scilicet humorē compunctionis. qui scilicet est plante. i. anime plangē tis quoddā nutrimentum. scilicet humor lacrimarum. sed illud Ps. Fuerūt michi lacrimae meae panes die ac nocte. ¶ Item feruore dile ctionis per quē mēs que primo fu erat peccato cōstricta resolutur. humor deuotionis attrahit et coq tur. dum feruēs efficitur ad bono rum operum p̄ductionem p̄dueit. Sed attende q̄ feruor penitētis vt bene fructificet deb̄ esse tempera tus. i. discretus. ut etiam dictum ē superi⁹. ita ut neq̄ deficit per ac tivitatem frigorem neq̄ excedat per in

discretionem. Indigit em̄ h̄yeme. id est tempore suo quo se ab exte rioribus ad interiora recolligat. et vere. id est tempore quo habundā ter humorē pietatis per opera mi sericordie emitat. Item estate in qua per contemplationis medita tionem vel orationem seipsum ad feruorez accēdat. ut sic fruct⁹ ma turos id est opera perfecta exhibe at. quousq; finaliter sequatur au tūpnus id est mortis tempus. quo suē vite et totius temporis fruct⁹ id est p̄m̄ia colligat

Capl. ix.

Quartitas assimilatur radici. Primo ratione originis. Quia ex humorē de terra accommodato et caloris celestis be neficio radix generatur. et a calore celesti tota penetratur nutritur. et conseruat. Similiter ex hu more deuotiois attracto per feruorem orationis. et beneficio celestis caloris. i. supēmī et icreatī amoris qui est spiritus sanctus. generat id ē diffuditur radix caritatis. et ab ipso calore celesti id est spiritu sancto nutritur et conseruat. Vnde Apostoli oratione vnamiter perseuerantes et cum deuotioē ex pectates spiritū s̄m acerperūt. p quem caritas diffusa est cordibus eorum et nutrita et conseruata. Ibe. xvii. Ad humorē mittit radices. ¶ Secundo ratione firmitatis siue profunditatis. quia quanto ma ei terre profundius se īfigit. tanto fortius arboris solidius et firmius fundamentum existit. Sic quanto caritatis amor inest cordi profū dius et īfixius. tanto spiritualis homo firmi⁹ est et solidi⁹ fundat⁹. Vnde Apost. Eph. iiiij. In caritate

radicati et fundati. **Tercio** ratio ne virtutis. quia quis radix sit in substantia mollis. tamen fortissios lapides vi caloris penetrat et effudit. Sic caritatis amor quis per patientiam sit mollis. Nam molle non resistit tangentia. et sic perfectus non resistit ledenti. scilicet iniuriam pro iniuria redendo. sed potius ei patitur. Item quis sit per mansuetudinem dulcis. quia caritas patiens est et benigna est. tamen fortissimos lapides. immamissimas persecutio nes seu cruciatus virtute spiritus sancti superat et vincit. pmo radices dum amoris in petris duris magis condensantur. Quia scilicet caritatis affectus et effectus in duris et asperis passionibus magis multiplicantur. **Job.** viii. Sup acerum petrarum radices eius de ns abundat. **Quarto** ratione actualitatis. quia caritas omni tempore agit et crescit. Nam radix tempore hyemalis calorem et humorem in se colligit quae vernali tempore foras effundit. Sic caritas tempore aduersitatis in semipasa pingue scit. Sed propter opis alios se effundit et per vigorem opis proximis reuiuit. **Osee.** ix. Erupit radix eius ut libani. **Aug⁹.** Radix omnium bonorum est caritas. Radix omni malorum est cupiditas. **Quinto** ratione viroris. quia sicut ex radice est viror arboris. ita ex caritate meritum opis. **Vnde Greg⁹.** dicit in omelia. quia sicut multi arboris ramum ex una radice procedunt. sic virtutes multe ex una caritate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis si non manet in radice caritatis. **Ihemie.** xii. Plantasti eos et radicem inserunt. perficiunt et faciunt fructum. **Egregius.** Quisquis in caritatis radice

se interficit nec a similitudine deficit. nec a fructu inane scit. **Item** caritas assimilatur cipresso. **Primo** ratione substantie. Est enim in substantia similis cedar. quia sua substantia est imputribilis. et semper in sua permanet firmitate. **Vide** m⁹ autem quod ligna putrefacta ex humore aqueo superabundante. Sed hoc modo caritas putreficeretur. cum non potest. quia aquositas id est vehementia tribulationis non preualeat contra eam. **Canticorum viii.** Aque multe non poterunt extinguere caritatem. **Secundo** caritas assimilatur cipresso et hoc ratione figure. quia cypressus in rotundum eius se erigit. **Vnde** etiam eius fructus figuram imitatur. Et ideo cipressi coniferi appellantur. Rotunditas autem figure perfectione caritatis significat. Quia figura rotunda sive circularis secundum Philosophum est perfectissima figura rum. **Vnde** rotunditas cipressi est perfectio caritatis. Et iō secundum Apostolum. **Cellocen.** in. Caritas est vinculum perfectionis. Hec enim virtus est que mentem deo ligat et coniungendo perficit. **Qd** autem figura cipressi sursum tendit signat quod caritas sursum trahit Ecclesiastici. quinquagesimo. Quasi cypressus in altitudinem se tollens. **Qd** autem figura cipressi in conum se stringit et acuit. significat quod diligentes deum quanto plius in caritate perficiunt semper magis se estrinquent. scilicet ab illicitis. et superfluis. et etiam a necessariis. Sic ergo ex figura cipressi ostenditur quod caritas hominem perficit. perficiendo erigit. et erigendo strinxerit et trahit. **Tertio** ratione redolentie. Est enim cipressi lignum secundum Philo.

89

suauissimum in odore. unde folia
habet licet amara tamen odore vi-
nolenta ut dicit Plinius Similiter
odor caritatis tam suauis est deo-
ut sine ipso nichil redoleat Nam ne-
cq; eloquentia necq; elemosina. ne-
cq; scientia. necq; fides. necq; prophe-
tia. necq; quodcumq; op; sue do-
nū habet caritate deficiente meritū
apud deum. Sicut expresse expli-
cando per singula. Cor. xij. Ipso
sto ostendit. dices. Siliguis homī lo-
quar et angelorum caritatem aut
non habeam factus sum velut es-
sonans &c Augustinus Caritas ē
sine qua nihil valet omnia. a q; v-
biq; fuerit ad se trahit omnia. Ca-
ritas ergo tota ē odorifera. ita ut
eius folia. i. verba licet amara et
aspera videantur interdum esse i-
de linquentium correptione. tamē
odorifera sunt in coripientis int̄e-
tione. a medicinalia sūt incorrep-
ti emendatione. Et ideo Prover.
xvii. dicitur q; meliora sunt vulne-
ra diligentis. q; fraudulenta oscu-
la odientis. Nam diligēs non vul-
nerat misi ut medicus. qui solūmo-
do ut sanet egrotum incidit et p-
cutit vlaus Vel q; cypressus habet
folia amara sed odorifera. signifi-
cat q; ille qui ex caritate diligit et
debet delinquentem amaricare ad
penitentiam inducendo. et pusilla
nimem odore recreare benigne co-
solādo. Quarto ratione umbre.
q; cypressus ut dicit Plinius habet
umbram multum gratiosam. hec
umbra gratiofa ad quiescentium
est gratiofa mors et requies deum
diligentium. de qua dicit Psalmi
sta Cum dederit dilectis suis somp-
num eccl̄. Vel hec umbra cipressi
est refrigerium anime. in quo per
caritatem extingto viciozum pas-

sionum estu dulciter quiescit ami-
ma insuī dilecti fiducia Canticorū.
5. Sub umbra illius quem desidera-
bā sedi Vel umbra caritatis est p-
tectione diuina quam dilectio dei et
proximi que sunt quasi ale carita-
tis acqrunt Ps. Sub umbra alarū
tuacū ptege me ¶ Itē caritas as-
similat cassiefistule. ¶ Primo ra-
tione productis q; sc̄ fructus ē ex
arbore productus Arbo; igitur est
spiritus sanctus Ipse enim est ar-
bor vite i medio paradisi id ē me-
dia i trinitate persona cuius ē per g-
tiam vivificare animam. secundū
illud Johannis. vi. Spiritus est q;
vivificat Vnius arboris fructus ē
caritas Gal. sexto Fructus autē
spiritus ē caritas. gaudium aē.
¶ Secundo ratione augmentatio-
nis. quia sc̄licet cassiefistula produ-
ducit longa semina que ingrossā-
tur in actione caloris. exteris con-
densantur. medulla interior exi-
stente nigra dulci et humida. et ad
modum favi mellis interior disti-
cta. Sic quoq; etiā caritas produ-
cit longa semina id est diuturna
et usq; in finem continuata opera
Que etiam ingrossatur ē augmentū
deuotionis. et condensatur dum fer-
uenter frequētatur. sic ingrossan-
tur mēbra cū p̄ p̄iguedinē augen-
tur interior. et illa dicuntur esse con-
densa ubi sūt multa et frequētia.
sicut dicit condensa silua ubi sūt ml-
ta et frequētia ligua. Et medulla
interior. itētio et mēs ex caritate o-
peratis debet eē nīḡ p̄ humilitatē
Nam nigrū ē q; parū ostēdit de cla-
ritate. Quia bona itētio op̄atis nō
debet esse ad hui ostentationē etiā
si opus sit publicum. sicut nigrū
etiā ad luce deductū nō pretendit
claritatem sed obscuritatē Unde

et dicit Gre. Sic opus sit in publico. ut intentio semper maneat in occulto. Item debet esse dulcis per benignitatem. quia caritas est benigna. ut dicit Aposto. Item debet esse humida per pietatem. sicut ut sit interioris compassibilis. et exteriorius faciliter effusibilis ad subuentandum. Quia humidum est passibile et ad exteriora faciliter fluxibile. Item caritas debet esse distincta et ordinata. precipue in elemosinis dandis Can. n. Ordinavit in me caritatem. ¶ Tercio ratione actionis. quia illa cassia fistula est eligenda que est grossa. quia signat multam humiditatem sibi inesse. Unde leuis et sonora vocatur. quia vanesse dicitur. Eodem modo vera est et probata caritas que est grossa per patientiam. Nam id quod est grossum non resonat sed subtile. grossum est metallum et ferrum. Et sic caritatem habes licet patiatur. non tamen resonat alicuius impatiens sonum vel vocem reddendo. Item que est ponderosa. scilicet firma per constantiam. Nam vera caritas est patiens et constans. ¶ Quarto ratione operationis. quia cassia fistula multa operatur. Nam habet virtutem mollificandi. et hoc competit caritati. que inquit emollit duram et crudeliam superborum corda. Unde assimilatur etiam ignis. cuius carbones sunt beneficia eius inimico duro et superbo ipsensa. scilicet illud No. xij. Si esurierit inimicus tuus iniba illum. si fitit potum da illi. hec enim faciens carbones ignis congeres super caput eius. scilicet erunt super caput eius. hoc est mentem eius duram tanquam carbones ignis ad molliendum eius duriciam. ¶ Item cassia fistula habet virtutes

mūdificandi. quia caritas cor emundat a rubigine peccati. et precipue auaricie Gregorius. Tanto apostolus peccati rubigo consumitur. quanto peccatoris mensis magno caritatis igne trematur. Item habet virtutem feruorem sanguinis mitigandi. quia caritas iram mitigat que est feruor sanguinis circa cor secundum Phum. Nam caritas non irritat. Item habet virtutem tolerari etiam purgandi. quia caritas luxuriam purgat quam calor colere in. titat et inflamat. ¶ Item habet virtutem gule apostemata dissoluendi. quia caritas gule delectatum dissoluit et abicit. ¶ Item habet virtutem sanguinis purificandi. Quasi enim ipurus sanguis est sanguis inuidorum qui semper contra proximum maluoli et turbulet. Unde significatur quod caritas inuidiam purgat. Nam caritas non emulatur. Vel quia sanguis impurus et grauis et turbulentus est sanguis melancholicus. Per hoc quod purgat sanguinem impurum. significatur quod purgat acidiam et tristiciam et gravedinem spiritus. et facit eum leuem et sollicitum. ¶ Item caritas assimilat calamento. quod est quedam herba mente. et hanc similitudinem declarat primo eius gradus. quia est calamentum calidum et sicca in tertio gradu. Et sic simili modo etiam a sacris doctoribus caritatis gradus tres esse ponuntur. Quia est caritas incipientium. et profici. entium. et perfectorum. et in qualibet gradu licet non uniformiter. tamen aliquo modo est calida et sicca in effectu. quia calefacit membra. et desiccat carnem. id est carnales fluxus. ¶ Secundo declarat

illam eius virtus quia calamentū
habet virtutem dissoluendi et con-
sumendi. Similiter et caritas dissol-
uit mētis duritiam ad bonū hūscī
piendū. consumit humoris mol-
līcīem id est flūxibilitatē ad malū.
Vnde per caritatē efficitur mēs
humana mollis et facilis ad bona.
et dura et difficilis ad mala. **Ter-**
tio hoc ostendit eius effectus. **Naz-**
talamentū superfluitates humi-
das in corpore desiccat. et hoc com-
petit caritatē in quantum excludit
vicium gule. **I**tem calamentū
libidinem frenat. quod multo ma-
gis competit caritatē. que castitātē
diligit et libidinem odit. **I**tem
intestinorum et stomachi dolorez
sanat qd competit caritatē i qnātū
sedat vicium ire qd est cū intēriori
dolore. **I**tem morsus reptilium cu-
rat. quo d competit caritatē in qua-
tum resistit morsibus inuidorum
et detractorū. **I**tem contra reuma-
ticas et frigidas causas iuuat. qd
competit caritatē in quantum ex-
pellit ab anima humana frig⁹ acci-
die. **I**tem contra lepram iuuat.
he lepra est avaricia que fere om-
nia membra ecclesie inficit. Nam a
minorī usq; ad maiorem omnes a
avaricie studeb. et hoc est ex defectu
caritatis. quia qui diligit mundū
nō est caritas patris in eo ut dicit
. **I**o. n. **I**tem calamentū vene-
num ad exteriora euocat. quod eō
petit caritatē que venenum noxiū
superbie de corde extrahit et abicit.
Item caritas assimilatur carice
que est fucus secca a copia sic vo-
ca ta. **P**rimo qd carica confert semī-
bus. Nam carice a semibus in cibuz
sumpte dicuntur eos defendere ne
rugetur eorum cutis. **N**atio huius
ē quia rugositas accidit nisemb⁹.

quia membra a naturali huimido
desiccata intrinsecus contrahuntur
et obrigescunt. et pellis corrugat
frigore et induratur. **S**ed carica
humida est et calida. et propter hu-
miditatem non permittit membra
contrahiri. et propter caliditatem nō
permittit a frigore strīgēte core-
gari. **P**er senes autem intelliguntur
illi qui diu peccata contiuvant.
in hys destituti ab hōore deuotiois
et habundante in eis frigore iniqui-
tatis scz propter defectum caloris
caritatis. non solum interius con-
trahuntur membra p retraccionez
a bonis. sed etiā pellis. i. cōuersatio
exterior corrugatur. deformaē. et
immatur **S**ed caritas repellēdo
frig⁹ malicie et replēdo animaz de-
uotionis pinguedine prohibet co-
tractum membrorū. i. retraccionez
a bonis et rugositatez pellis. i. defor-
matatem exterioris cōuersationis
Secundo quia carica confert de-
bilis. habet enim de biles cōfor-
tare et ratione saporis quia est in-
fructus dulcior. et ratione cōplex-
ionis bone quia calida et humida.
Sic caritas inter omnes virtutes
plus debilitatem anime roborat et
confortat. **E**t ipsa etiā enumerat
ab **A**póst. inter. xii. fructus spiri-
tū **G**al. v. **I**nter omnes illos dul-
cior repit. **I**psa etiā est calida per
inflammationem. et humida per com-
passionem vel lacrimarum deuotio-
nem. **T**ertio qd carica confert te-
nuib⁹. i. macilētis. quia fucus sicce
multum sanguinem grossum gene-
rant et multum impinguant. **S**i
militer caritas multum sanguinez
i. multum meritum generat. i. adi-
cit anime. **Vnde** et multuz impin-
guat eam. **Q**uia diligentibus deū
omnia cooperantur in bonum ut

dicitur Nomani. viii. **Q**uarto fert vocibus. quia carica pectus mūdificat. tussim sedat. et vomem clarificat. Similiter caritas pectus. i. cor mundificat. et tussim spiritualem sedat. et vomem clarificat. siue in cōfessione peccati. siue in laude dei. siue in exhortatione proximi. **¶** Item caritas assimilatur mente. que licet frigida sit et siccata tamē habet virtutem dissoluendi. confortandi. et appetitum promouendi. Similiter caritas frigida est in op̄tum extinguit ardorem avaricie. et siccata in quantum desiccat humorem luxurie. Vnde habet virtutē dissoluendi scilicet amoris mundi vincula. et confortandi corda debilia. et promouendi desideria sancta. **¶** Item menta cocta in aceto fetores minuit. purgat gingivās putridas. matricem mūdificat et confortat. **¶** Item decocta in vino dolorem viscerum et renū placat. Dicit enim Psac. q̄ abhominatio nem amputat. et singultus sedat. Que etiam omnia cōgruunt caritatē. que tollit fetorem oris. i. vicium gule. et mundat matricem. i. vicium luxurie. et placat dolorem viscerum. i. vicium ire. et amputat abominationem. i. vicium accidie. que spirituales delicias abhominatur et fastidit. **¶** Item sedat singulum. i. vicium muidie Nam ille cui aliquis muidet dicitur ei esse in singulum. i. in displicentiam et in scandalum Ps. Pax multa diligentibus legem tuaz et non est illis scandalum.

Capitulum. x.

Quare hūaria assimilatur feno. sedm illis Ps. xl. Omnis caro fenum et. Dicit ibidem glōsa q̄ fenum nascendo

habet virorem. cresce nōdō habet de corem. et habet ultimō florem. sed tandem siccatum solis ardore r̄di gitur in puluerē. **¶** Item preciū et siccū nutrimento est aliquādo deputatum. Similiter humana caro nascendo habet virorem vite. crescedo decorē forme. et post augmentū quandoq̄ florem fortune et temporalis glorie. Sed solis ardore. i. grauius tribulationis vel infirmitatis feruore siccata. i. exhausta redigitur in puluerē. vel mortis vel in fine dejectionis. Item hoc fenum. i. corpus per mortem preciū et per totalem priuationē vite presentis siccatum. sicut q̄n est in sepulchro clausum vel humatiū ipm efficitur nutrimentum animaliū. i.esta verūm **Eccī. x.** Cum moriet homo hereditabit serpentes bestias et vermes. Vnde versificator q̄dam dicit Post hominez vermis post verme fator et horor. sic in nōhōiez vertice omnis hō. **H**ern. super Tanti. Cur carnem p̄ciosis rebus ipinguas et adornas. quaz post paucos dies v̄mes devorabūt in sepulchro. et animā tuam bonis operibus non adornas. que etiam deo et angelis presentanda ē in iudicio. Cur animā tuā vilipendis et ei carnē p̄ponis. dominā ancillari. et ancillam dñari magna est abusio. **¶** Item caro assimilatur taxo. que taxus est arbor venenata. ex cuius succo sunt venena. et cuius umbra dormientibus sub ea est mortifera. Dicit enim dyascorides. q̄ lignum hoc si igne arripiat. inextinguibilem ignem seruat. Naber enim taxus prīpaliter hec tria. scilicet veneno suo succum. mortiferum umbraculuz. et inflamabile lignum Succ⁹ taxi est carnis delectatio que animam

veneficat. sed umbra taxī est carna
lis vita siue conuersatio que aīam
necat. secundū illud Ho. vin. Si se
cundū carnem vixeritis moriemī.
Sed ignitio taxī est occupiscentie
fomitis inflāmatio quē in ppetiuū
durat. Potest enim in hac vita fo
mes peccati mitigari sed nō extin
gui. dum sciz homo ē in carne cor
ruptibili. Licet in beata vīgine ex
puilegio gratie. primo quidē i sua
sanctificatione sciz in vtero mās
sue fomes dicatur fuisse non scdm
essentiam extinct⁹. sed mansisse li
gatus. Deinde in conceptione filij
credendū sit q̄ totaliter fuit extin
ctus. In alijs tamē h̄ib⁹ omūnic
semp viget. ppter qd sēper est in
eis aliq̄ repugnantia carnis ad spi
ritū. Et ideo dicebat Ap⁹. ad Ho.
vñ. Idueno aliam legē in mēbris
mēis repugnantē legi mentis mee
Ihero. in qdā ep̄. Nos gestam⁹ la
queū nobiscum. circumferim⁹ in
mituz. carnem nostram loquor de
peccato nutritam corruptaz nimis
ipsa origine. sed multo amplius p̄
ua confuetudine viciatam. Hic ē
q̄ tā acrē adūs⁹ spūz occupisct. q̄
assidue murmurat et ip atiens est
discipline. q̄ illicita fugget. q̄ nec
rationi obtpat. nec ullo timore in
hibetur.

Capitulum. xi.

Astitas continentie assimilat
cīnamomo. **P**rimo p̄ē
genituram. Nam cīnamo
mum tēr̄ inter arbores et tribulo
rum repres et rupes densas gigni
tur. Et ideo cū magna difficultate
colligitur. In quo significatur.
q̄ continentia carnis non in mollicie
deliciose vite giguitur vel seruatur.
sed in asperitate penitentie. et in au
steritate abstinentie. **Vnde** dicebat

Apost. i. **C**orint. ix. **C**astigo corpus
meum aī seruitutē redigo et c. **P**
sidor⁹ libro secundo de sumo bono
Sex sunt que incorruptā seruat ca
stitatem. scilicet sobrietas. opera
tio. asperitas cultus. cohibitio sen
siū cauta. sermonis honestas. eui
tatio oportunitatis. **Vnde** pat̄ p̄
cum magna difficultate continent
a conseruatur vel habetur. Nam si
aut dicit August⁹ libro tertio smo
nū super Mathe. Inter omnia cer
tamina cristianorum duriora sunt
prelia castitatis. Nam ibi continua
pugna et rara victoria. **Vnde** do
minus Mathei. xix. cum discipuli
dixissent ei. **S**i ita est homini cum
vōre non expedit nubere. Non o
nes capiunt verbum istud sed qui
bus datum est. In quo arditatez
continentie dñs ostendit. quia ab
eius consecutione deficit hominum
virtus cōmumis. **¶** Secūdo prop
ter staturam. quia cīnamomū est
virgultum in idia vel ethiopia tā
tūmodo duorum cubitorum. Sub
tiles enim et replicatos habet cul
mos croci vel nigri coloris. Duo
ergo cubiti cīnamo signant duos
gradus continentie. unus est cōti
nere se ab illi cito. qui omnibus cō
petit etiam coniugatis. Alius ē ab
stinerē a licito. scilicet etiam a cī
gio vel coniugali vī. et ista conti
nentia non est omnium sed pauco
rum. ut patet ex verbo domini su
pradicto. quia non omnes capiūt
verbum istud. Culmi autē cīnamo
mī subtiles et replicati qui sūt ero
ci vel nigri. et terminatio arbo
ris et ramorum sunt perfectiones
continentium. Conſistunt ergo p
fectioēs cīfiētū in subtilitate cītem
platoniis. in replicatione dilectio
nis. ut sciz habeat dilectionē dei et

proximi. ita et amor proximi inde reflectatur in deū. quod est cum ipse proximus propter deū diligēt. a te. n. amor deī in proximū rependatur. scilicet ut qui diligit deum diligat et fratrem suū. Itēz mīgredīne humilitatis. quia scilicet īger color virtutem habet visum cōgregandi. quod respectu aliarum virtutum cōpetit humilitati. Quia qui ceteras virtutes sine humilitate agerat quasi puluerez in ventum posset. vt dicit Gre. Sed p̄cipue humilitas debet castitati adesse. q̄a si cuit Gre. in Mora. dicit. Nulla est castitas carnis quā nō cōmendat humilitas mētis. In erocietate fessuor deuotionis significatur. ex eo q̄ color eroeū intensionem caloris demonstrat. Vnde aues que calidissime complexionis sunt extrema habent eroea. vt pedes atq; rostra. quod accidit ex abundātia humoris sicceti et calidi quem natura eicit ad extrema. et ppter hoc sic colorātur. Et similiter color eroeū interius signat intensionem caloris ex distēperantia sanguinis in epate. Ergo moraliter illi habet colorem eroeū. qui habent feruore intensū sc̄z ad deū et ad proximū. et hic est caritatis color. sine quo nichil castitas valet. Nam sic dicit Hern. castitas sine caritate ē lampas sine oleo. subtrahē oleum. lampas nō lucet. tolle caritatē. castitas non placet. Ex omnibus ergo colligitur. q̄ illorum continētia est perfecta qui sunt casti in carne. subtiles in contemplatione. r̄plicati in dilectione. mīgri et de specti in sui humilatione. et feruidi in deuotione. Tercio ppter fracturā. Quia qn̄ cinamomū frangit qdā de eo spiramen ad modum nebule

emittitur. Vnde culmī eius fracti reddunt visibile spiramentū. Fractio autēz cīnamomi. i. castitatis ē peccatum luxurie. in quo est sp̄imentū sensibile. q̄a scilicet in actu luxurie euaporat sensibiliter de corpore multū de spiritu et naturali calore. et ideo coitus debilitat copus vt Phisiū dicunt. Sed multo magis ab anima dum per peccatum luxurie castitas frangitur. euaporat ab anima et perditur spiritua lis gratia et calor caritatis. Et id o post peccatum anima remanet debilis. ita vt temptationib⁹ carnis postea superuentibus resistere nō possit. Quarto propter secaturam. quia scilicet cīnamomū nō redoleat nisi siccum. Vnde oportet q̄ arescat ad hoc vt odorez reddat vt dicit Plinius. Similiter nisi caro arescat per abstinentiam ab humore luxurie. nō reddit deo odore continent. De hoc odore dī Eccl. xxiiij. Sicut cīnamomū et balsamū aromatisans odore dedi Balsamū enim coniungitur cīnamomo. q̄a sciat per cīnamomum cōtinētia ita per balsamu; abstinentia sigē. Nam balsamum corpora mortua ī corrupta seruat. quia quantuz disolut tantum consumit. et ideo abstinentiam recte signat. que a multiplici corruptione taz infirmitatū q̄ superfluitatum corpora mortaliā a conseruat. et quantum resolute de humore pinguedimis. tantum consumit de humore et vigore libidinis. Vnde cīnamomo balsamu; frangitur. quia castitati abstinentia obsequitur. Quinto ppter collectaram. quia cīnamomu; cu; magna difficultate colligitur. Ante enim solis ortum vel post solis occasum nulla licetia colligendi admittit nec

Datur. Vnde non colligitur in nocte
sed solum in die. Collectum autem
cum fuerit. sacerdos metam diui-
dit. et partem deo depositum reliquas
mercator emit. Quod autem cima-
monum non de nocte sed tantum
de die colligitur. significat quod conti-
nentiam diligens non amat latibu-
la tenebrositatis. quia hec luxuria
querit Job xxviii. Oculus adulteri
obseruat caliginem. Nam sicut ha-
bet caliginosum animum. ita que-
rit tenebras locum. Sed continens
diligit diem honestatis secundum il-
lud Roma. xiiij. Abiciamus opera
tenebrarum. et induamur arma lucis
ut sicut in die honeste ambulemus.
Sexto propter mensuram Attendi,
est enim in cinamomo duplex mensura.
scilicet quantitatis et qualitatis. Quan-
titatis quidem. quod summa bonitas est in
summitate virgultorum. et in longi-
tudinem unius palmi. quod autem du-
orum est modicus valet. quia modi-
cū habet corticis in quo bonitas e-
ius consistit. Similiter summa bo-
nitas et perfectio continentie est in su-
mitate virgultorum. et in virginem
puritate. quia virginitas tenet in
carne sumitatem. et extremitatem.
Est enim quasi radix coniugium.
mediū viduitas. et extremū sum-
mū virginitas. Vnde hec extremitas
est tātum unius palmi ad differē-
tias coniugij quod est quasi duorum pal-
morum. quod scilicet in utroque coniu-
ge mensurā exigit de bite honesta-
tis. Item viduitas est duorum pal-
morum. Quasi enim unū palmum
habuit dum in coniugio fuit. aliū
vero oportet quod habuerit dum vi-
dua remansit. Nam in utroque sta-
tu debita quedam mensura equi-
tur habēde honestatis. quantum ali-
ter et alter. Sed virginitas unum

solum habet. quia videlicet hone-
statis mensuram in summo se per
uniformiter tenet. Alioquin ē cinamo-
ni mensura in qualitate duplice quā
habet. quia cinamomum ut dicit
plato est calidum in tertio gradu.
et siccum in secundo. Similiter in co-
tinentibus ut se conseruare possint
oportet esse triplicem gradum ca-
liditatis. et triplicem amoris. Nam
tres latrones thesaurū quē habe-
mus in vasis fictilibus idest in fragi-
libus corporibus tollere moliuntur.
scilicet mundus qui persequitur.
taro id est carnis appetitus qui bla-
ditur. et diabolus qui latenter de-
cipere et iniurare mititur. Sed co-
tra hec omnia defendit amor dei si-
camē ut dicit bernardus sit amor
fortis. ut scilicet non frangatur a mu-
ndo persequente. Itē amor dulcis.
ut non attrahatur a carne blandi-
ente. Item amor sapiens. ut non
decipiatur a diabolo insidiante.
Et est triplices gradus caliditatis ci-
namomi. sed ad huc necessarius ē
duplex gradus siccitatis. id est du-
plex modus abstinentie corporis desic-
cantis. unūq; desiccat carnis humo-
rem subtrahendo ei cibum. scilicet
icium. alius subtrahendo siue
temperando potum. et hic est sobri-
etas. Nam luxuriosa res est unū.
et ideo subtrahendū sicut dicit Va-
lerius maximus. quod vini usus roma-
nis feminis olim cognitus fuit. ne
scilicet in ali quid deteriorius prolab-
eretur. Proximus enim intempe-
rantie gradus a libero patre ad in-
concessas venerez esse confieuit.
vel saltem est temperandus secun-
dum illud apostoli. et Thymotheo
quinto. Modico vino utere prop-
ter stomachū. Septimo propter electu-
rā. Nā illud cinamomū ē eligendum.

qđ est subtile. et acutū habens sā
porem dulcedimi intermixtum. cū
multa aromaticitate. et colore s̄b.
eufum. In quibus significatur. qđ
electorum continentia est cum s̄b.
tilitate abstinentie. cū acumine pru
dentie. cū sapore et dulcedime deuo
tionis iterne. cū aromaticitate et o
dore mūdicie. et cū rubedine cari
tatis inflāmate. Item quia casti
tas amat tenuitatem cibi et sobri
etatem potus assimilatur lenti que
amat terrā tenuem magis qđ pīm
guem. et aerem secū magis qđ hu
midū. Similiter em̄ castitas magis
diligit virtus tenuitatem qđ delici
ar̄ pīquedine. quia perit castitas
in deliens hinc Hern. dicit. Item
potius sobrietatem. pot⁹ qđ nimia⁹
vini humiditatem ut dictū est sup
Et ideo nazarei dño cōsecreati non
solū mente sed earne vīnu⁹ neqđ
bibeant.

Caplmi. xii.

Qontēplationis et oratiois
continuatio aīaz in melius p
uehit a easu peci ptegit
Cuius exēplum appareat in oliuis.
de quibus dicit Optimus. qđ qđ diu
sunt in arboze nō pereunt. sed quan
to diuiti⁹ ibi sunt tanto meliores si
unt. Semper em̄ ut dicit nouas vi
res resumūt. et difficilius in eadūt
Quasi autē oliua suspeſa in arboz̄
est anima levata in contēplatioē
oratione. que quāto diuitius ibi p̄t
pſtere. tanto manifesti⁹ est eam
magis in deo p̄fice re. quātoq; ibi
melior sit tāto difficulti⁹ cadit i pec
atum. vel quāto aliquis continu
at qđetem contēplationis. tanto diffi
cilius inde cadit. i. tanto molesti⁹
recedit. Item contēplatio assimilat
mandragore. Primo ppter sua

uitatem. odoris. Mādagora em̄
sic est dicta. eo qđ mala. i. poma ha
beat mire redolentia Cantic⁹. vii.
Mādagore dederunt odorem ful
um in portis nostris. Vnde herbā
quidam fngūt habere radicem hu
mane persone similem. sed contra
rium dicitur i Platone. Quasi au
tem poma mandragore sunt studi
a contēplatiue vite que multum ē
dolent deo. Et ideo Gen. xx. Ha
chel que contēplatiua vitam sīḡt.
mandagoras a Lyā accepit et sibi
viri thoru et filiorum partum con
cessit. Quia scilicet vita actua que
per lyam signatur. viro suo id est
deo in laboribus et doloribus pre
sentis vite fructificat. qui per par
tum filiorum significantur. pro q
bus Hachel mādragoras optin⁹.
quia scilicet contēplatiua vita fu
auia deo et grata valde studia possi
det. Et ideo dicit Prosper in libro
i. de vita contēplatiua. Actua
vita habet sollicitum cursum. con
templatiua gaudium sempiternū
In hac acquiritur regnum. in ista
percipitur. hec facit pulsare bono
rum operum relut quibusdam ma
nibus ianuā. ista weat cōsuman
dos in patriam. In hac contēp
nitur mūd⁹. i illa videbit de? Se
cundo propter insensibilitatez sa
poris. quia huius herbe cortex vi
no immixtus et potatus hominem
insensibilem facit. Vnde illis quo
rum corpus incidentum est datur
ne dolor sentiatur. Naz sicut dicit
Opascorides. ista potata ut dictuz
est ita dormire facit qđ omnes dol
ores compescit. ita ut nec ferri. nec
temporis sentire dolorez quis pos
sit. Sic continue contēplationis
intuitus cum vīno etiam diuini a
moris atq; eterne consolationis.

ad mixt⁹ abstrahit aīas quāvōd⁹ a
sensibilibus. sicut secundum Augu
stini⁹ fuit abstractus Paulus in
raptu. Et ideo dixit. secunda. Co
ntinuū. duodecimo. Siue in cor
po re siue extra corpus nescio. de⁹
scit. Vnde ipsa contemplatio est q
sanc̄os martires dum secaerentur
et vicerent et mortibus afficeretur
varis ita insensibiles fecit ut nichil
de illis penis cuarent tamq⁹ si eas
nullatenius sentiret. Aspicebant
eīm per contemplationem deum
remuneratorem. ¶ Tercio contē
platiua vita assilat mādragoe pp
ter fecunditatē prolis. quia secun
dum Constantiū et Pliniū mā
dragora dī p̄bē feminis virtutem
ad concipiendū. a hoc si ex nimi
o calore matrix sit impedita. quia
cum hec herba frigida sit et secca. ma
tricem ad conuentiam reducit.
et sic ad conceptum dispomit. pp̄t
quod mulieres frigidas non iuuā
ret sed potius impediret. Sic cōtē
platio celestis prem̄ dum ad hū o
pandū sollicitat ipsam animam
fructibus meritorum secundat. si
tamen non sit in contemplando a
nimā per accidiam vel negligentia
am frigida. ¶ Item contemplati
ua vita actiue addita fecunditatem
eam facit scilicet in opibus bonis.
et facit etiam eam perfectius operari.
Cuius exemplum est in fici. quia
ficus sicut ysi. dicit. remedio cuius
dam arboris que vocatur caphe⁹
dicit fecundari. Est em̄ capricus sic⁹
nunq⁹ maturestens. sed quod in se
non habet alijs tribuit. Nam si ca
prifci surculus cortici ficus infir⁹
ficit eam. fecundam efficit. et cūtus
matuertere facit. Capricus ergo
ficus silvestris est contemplati
ua vita que silvas et solitudines

diligit. Sed velut ficus domesticā
que ad matūs hominū existit a
nutrimentū fructus tribuit homo
actiūs est. qui per misericordie o
pera tribuit pauperibus vite nūc
menta. et in frequentia et multitu
dine h̄im est eius habitatio et vi
ta. ¶ Si radici ei⁹. et cordi. surcul⁹
caprifici. contemplationis affect⁹
et sancte orationis studium inser
tur ad fructus bonorum operarū p
ducendos secundior et maturior ef
ficit. id est perfectior. quia plura
et magis completa operatur. Nam
fructus est completus quando est
maturus. Sed adhuc notandum ē
q̄ contemplatiū custodiendi sunt
maxie ab accidie frigore. Et in h̄e
iterum assimilan tur arbori fici. q̄
ficus est arbor tenera et delicate.
a ideo facile a frigiditate leditur.
precipue quando incipit germina
re. propter quod versus aquilonē
raro vel minus proficiunt et cūt⁹
arrestunt timentes aquilonaria fici
gora. Sic quia cōtemplatiua vita
facit cor tenerum per affectionē; a
moris et delicate ex nutrimento
celestis consolationis. facile ledit
a frigoē aquilonis id ē ab accidia.
quam malignus spiritus immittit
qui dixit. Sed lo in mōte testamē
ti in lateribus aquilonis. Nec em̄
vbi cor subintrauerit rigidū et fr
igidum facit. Rigidum quidem id
est inflexible ad compassionem.
et frigidum ad operationem et cē.
¶ Item contemplatiua vita assi
milatur nuci muscate. ¶ Primo
propter cōtinentiam. Quia est eīs
cumdata quadam pellicula tenuis
sima. infra quam eius contineat sū
stantia. Sic simili modo etiam vi
ta ac mens contemplatiua oportet
q̄ captiuetur et includatur in fide

id est noticia que tamen tenuissime attingit ad diuina et superna. et ideo est tenuissima pellicula. id est tenuissima noticia diuorum. sed nihilominus est sufficiens ad saluandam nucis medullam. i. ad saluandam animam. **S**ecundo propter excellentiam. quia nux muscata tanto est melior quanto est ponderosior. et in odore suauior. et sapore acutior. **S**ic contemplatius homo tanto est melior quanto est ponderosior per mentis stabilitatem. qd gravia et ponderosa difficulter mouentur et firmius stabiliuntur. et quanto odore suauior per conuersationis sanctitatem. et quanto saporem acutior persapientie subtilitate. **T**ercio propter efficaciam. qd nux muscata habet virtutem calefaciendi. et stomachum confortandi. ventositates extenuandi. dolorem capitis auferendi. **S**imiliter cote platio inflamat amantem. confortat operantem. expellit ventum. et vanitatem. et auferit dolorum exteriorum infundendo interiorum consolationem. **J**uxta illud Ps. **I**scdm multitudinem dolorum in corde meo consolaciones tuae letificauerunt animam meam.

Quod hominis spiritualis debet assimilari radici. Nam radix est arborum nutricta. debet esse viua. fixa. solida et humida. **S**imiliter cor hominis ut ipsum spiritualiter nutrita debet esse viuum per fidem. quia iustus ex fiduciis ut dicitur Heb. x. **V**nde dicitur Proverb. nn. **O**mni custodia custodi cor tuum. quoniam ex ipsa vita procedit. **S**ecundo debet esse fixum per spem Ps. **P**aratus est cor eius sperare in domino ac cor. **I**tez debet esse solidum per caritatem. Ap. 9. Eph. in. In caritate radicata

et fundati. **S**tulti autem peccatores extra caritatem existentes habent cor contractum Eccl. xxi. **C**or fatum quasi vas contractum ac. sed caritas exigit integrum et solidum. **L**uce. x. **D**iligere dominum deum tuum ex toto corde tuo. ex tota anima tua. et ex omnibus viribus tuis. **I**te ut sit humidum per devotionem vel pietatis compassionem Ibe. xvii. **A**d humorum mittit radices suas. **P**saie. i. Omne cor vivens ac. **I**tez cor serui dei debet esse sicut semen rose. Nam in medio rose est seminum minutum croceum et valde odoriferum. **V**oc semen in medio rose est gratia dei in corde. quod est minutum per humilitatem Mathei. xi. **D**iscite a me quia mitis sum et humilis corde Gregorius. Semper conscientia secundum deum humilis et tristis debet esse. ut scilicet per humilitatem non superbiat. et per vitium meum cor ad lasciuia non dissoluat. **I**tem debet esse croceum per caritatem Deutro. xx. **C**ircumcidet dominus cor tuum et cor seminis tui ut diligas eum ex toto corde tuo ac. **I**tem debet esse valde odoriferum per orationis et devotionis suavitatem Apoca. v. **D**aben tes phialas plenas odoramentorum que sunt orationes sanctorum Ps. 8. **O**ratio cordis est non laborum tantum. **I**ste fumus siue odor orationis procedens ex furore cordis mirabiliter virtutem demonis confinxit Thob. vi. **C**ordis eius particulam super carbones posueris fumus eius extircat omne genus demoniorum. **C**apitulum. xnn.

Qorrectio severa peccati al similatur carduo. **P**rimo ratione figure. qd carduus herba est aculeatas hinc hastas

et in summo capitella habens spinosa Per hastas aculeatas intellige correctionem grauiorem et flagelorum et huiusmodi. Sed per capitella spinosa intellige correptionem asperorum verborum. scilicet purgingitorum que scilicet mentem delinquentis excitando ad primum serum reducit Eccl. xxv. Qui pugiter profert sensum. Item Eccl. xxv. Verba sapientum sicut stimulierat quasi clavi in altum defixi et c. Gre. in regist. Clavis atque stimulus verba sapientum compantur. quia culpas delinquentium nesciunt palpare sed pungere. Secundo ratione efficacie. quia succus cardui et pilorum fluxus curat. Similiter se uera correctio capillos capitum. i. virtutes mentis conseruat et conservat. Nam dum unius vicium severe corrigitur. alio ne defluat timore seruatur. Idemque qui flagellatum de uno vicio corrigitur ab alio preseruatur Job. x. Visitatio tua custodivit spiritum meum et c. Tercio ratione medicinae. Etenim cardui sunt matrici perutiles. quia scilicet correctio aspera ad penitentie gratiam reuocat. que scilicet est ut matrix in qua peccator penitus iterato concipitur et format in eam spirituali. Item carduus mulies plurimum iuuat. et ad litteram correctio aspera necessaria est omnino mulieribus infirmitatis. Et ad huc talis correctio necessaria est mulieribus. i. mentibus que nimis molles et fragiles sunt ad peccandum. Nam sicut dicit Cassiodorus. iniquitas mortalius sine fine vagaret. si eam medicinalis increpatio minime resecaret. Et ideo sicut idem Cassiodorus super Ps. xxxviii. dicit. Occurrentum est ne tractute.

coris intpata malicia consumalescat. et vires iniquitati dissimulatio vel indulgentior gratia subministret. Sed clarius audita correctio doceat imperitiam et compescat audaciam.

Capitulū. xv.

Quiditas assimilatur radici. Primo quia per radicem arborum habet inheret. et ab ea humorem accipit quo nutritur. Vnde secundum Philosophum radix habet oris officium. quia per eam planta suscipit nutrimentum sic animal per os. Similiter per cupiditatem anima inheret terrenis. Et sicut planta mediante radice nutritur terra humido. sic cor hominis mediante cupiditate pascitur freno luto. Vnde cupiditas est os cordis insatiabile Pro. xxx. Tria sunt insatiabilia. Infernus et os vulne ac Sene. xxv. epistola Vidisti aliquando canem frusta panis apto ore captantem. quae quid accepit protinus integrum deuorat. et semper ad spem futuri hiat. Idem euemit nobis quae quid expectantibus fortuna proiecit id sine villa voluntate dimittimus. statim ad rapinam alterius erecti et attomiti in epicurorum istud chaos incidimus. quod inane et sine termino est. Secundo quia radix sequitur complexioem terrae in qua nascitur. et sic cupiditas sequitur conditionem hominis in cuius corde concipitur. Vnde diversa est in diversis. Nam auarus est cupidus de diuitiis. superbus cupido de dominis. curiosus de rebus vanis. et sic de alijs. Nam in omni peccatore est cupiditas immoderata alicuius rei. et isto modo considerando cupiditatē hinc maliciam est quodā viciū geniale quod includit

in dominis vici⁹. Et ideo dicit Augustin⁹ i libro de libeo arbitrio. qd auaritia q grece philargyria dici en⁹ solum i argento vel nummis. s in oībus rebus q imoderate appetit intelligēda ē. Et Gregorius dicit i qdā omelia. qd auaritia n̄ solū pecunie sed etiā scientie & altitudis ē. cū supra modū sublimitas ambiē. ¶ Tercio qd radix est causa diuersarū pullulationum. Na; v̄tute rādīcīs pullulant stipes. rami. frondes. flores. et fructus. Nichil em⁹ est in arbore qd p̄us nō fuerit in radice. Eodem modo m̄la fūc mala q pululat ex radice cupiditas Ap̄st. i. Thi. vi. Radix omniū malorū ē cupiditas. Sup q v̄to dicit i omelia Basi⁹. qd cupiditas ē trāsgressiōis mat̄. magistra nōcēdi. p̄m̄plaria iniquitatis. auriga malitie. securia v̄tutū. seditionis origo. fouea scandalorū dicitur ergo cupiditas pecuniarum & diuitiarū. de qua p̄prie Ap̄stolus loquitur sicut pat̄ ex eo quod p̄misericordia. Qui volunt diuities fieri ac. Toclico dicitur eē radix omniū malorum. non quia om̄ia mala ex cupiditate sēp oriat̄. sed quia nulluz malū est quod nō iterduz ex auaritia. sicut cupiditate nasciatur. Nam sicut dicit Innōcēcius. hec est q saetilegia cōmitat̄. & sueta & rapmas excerebat p̄das. et bella gerit et homicidia. simoniacē vendit et emit. inique petit & recipit. In iuste negotiatur & feneratur. Instat dolis. mininet scaudiibus. dissoluit pactum. & violat iuramentum. corrumpt testimoniū. et peruerit iudicium.

Capituluz. xvi.

Oeuotio assimilatur oleo. Primo quia oleū habet v̄tutē illuminatiā. et ideo

infundit in lūmarib⁹. et p̄p̄t hoc significat deuotionē in puritate & claritate conscientie. Et hoc est oleuz qd precipitur offerri Exo. xxv. ad luinaria c̄tinuāda. qd deuotio puritatis et clā ritatis conscientie nutrit in nob̄ reuelationes dinas. ¶ Secūdo qd oleum habet virtutē alleuia tūā. et ideo medetur doloribus. Vnde oleum designat deuotionē in tolerantia p̄ntis miserie. Deuotio etiam passionis cristi c̄sideratione alleuat nob̄ presentes c̄bulationes Canticorum. i. Oleum effusum nomē tuuz adolescētule dilexerūt te mīmis. i. seruēter ut expoit ber. ¶ Tercio habet oleum virtutem enatatiuaž. & ideo superfertur liquorib⁹. propterea signat deuotionē exp̄gustatioē c̄lestia glorie Pā. Dilexisti iusticiam et odisti iiquitatem. propterea vñxit te deus oleo leticie pre consortibus tuis. Et est notāduū qd oleuz idcirco alijs liquorib⁹ superfertur. videlicet quia modicū habz t̄estratatis. multū aeritatis. i. aeree leuitatis. Et sic deuotio iēna tāto magis aiāz eleuat ad c̄lestia degustāda. quanto minus habz de tēra cupiditate. & pl̄y habūdat in aerea leuitate. i. diuina caritatem. Nam caritas amor est q amā alieuat & surſū leuat. Vñ dicit August. sup Pā. lxxxv. Nō putre sit cor si leuetur ad deū frumentū tuum si haberet in iſerioribus ne putreficeret leuares illud ad supiora frumento tuo immutare que vis locum. & cor permittis in terra putreficere. frumentuz leuares ad superiora. cor leua i celum. Et vnde inquit possim. qui funes. que machina que scale opus sunt. Grad⁹ affectus est. iter tuum voluntas tua est. amādo ascēdis. negligēd⁹.

r. i

descendis. stans in terra in celo es
si diligis deum. **C**apitulum. xvij.

O dignitatis status quanto
alior tanto aduersitatis
et molestias plenior. **Vnde**
i dignitatibus positi assimilati arbo-
ri. flagella enim ut dicit **Psi.** dicun-
t vitiū et arborū summitates. eo qd se-
pe vētis et turbib⁹ flagellatur.
Sunt autem quasi summitates ar-
borū alitudinēs dignitatis i qui
b⁹ qd sublimati sūt m̄tarū aduersi-
tatis vētis. frequētū anxiatū ē.
bim⁹ flagellant⁹. Et ideo non inco-
grue de statu dignitatis poss⁹ fug-
gēt illud p̄ibiū. n. **Macha.** in **Si**
quē habes hō stē a ē mitte illuc et
cipes flagellat⁹ **Tuli⁹.** Quo celsi-
or es. eo magis te sollicitū et anxiū
esse oportet. **Vnde** **Psalmista** Ab
altitudine diei t̄ melo. id est ab al-
titudine temporalis dignitatis. Itē
ad dignitatis gradū ambicio⁹ ho-
mo quandoq; paulatim exaltatur
sed subito deicitur. sicut arbor cui⁹
difficultate eleuatur sed subito vi-
vētorum deicitur. **Vnde** **dicit** **Gre-**
gorius **Paulatim** ascēdisti. sed nō
paulatim descedes. sed tāq; fulgur
et sicut satan. Item dignitatis
altitudo quanto minus est in hu-
militate fundata. tāto minus ere-
scit et minus durat. Cuius exem-
plum patet in feno de quo dicitur
i **P̄s.** **Fiat** sicut fenum tectorū qd
priusq; euellatur exaruit. ubi di-
cit **Glosa** qd quāto fenu altius stat.
et min⁹ p̄fundē radices eius inferi-
us dep̄mit. tāto min⁹ creſcit et ei-
tī aereſit. Sie homo quāto ē in al-
tiori statu si radices cordis nō p̄fil-
dant ī humilitate. i. sui humili co-
gnitio et custodie sedulitate par-
proficit et oīo deficit. **P̄s.** **Vidi** im-
pium. i. superbum superexaltatus

et eleuati sicut cōdros libani atq;
sui et ecce nō erat a ē.

Capitulum. xviii.

O diuitie assimilantur spinis
Primo quidem quia sp̄ie
etiam sub flore sunt se car-
pentium pungitiae. Et similiter di-
uitie etiam ī flore mundane glori-
e se assequentes pungunt puncti-
one laboris ī acquirēdo. timoris
in possidente. et doloris ī perdēdo
Vnde **Petrus Hauenēn.** dicit i qd
dā sermone. Auri custos. seruator
argenti securitatem nō habet. ne-
scit quietez. et cui deest securitas.
quies perit. pena diues est ille nō
censu. **Innocentius** dicit. Diues
in superfluitate resoluitur. iacta-
tia effrenatur. currit ad h̄ bidimez.
et corrut ad illicitū. et fiunt ei in
strumenta penarū que fuerūt ob-
lectamenta culparum. labor ī ac-
quirendo. timor ī possidente. do-
lor ī amiteendo. mentem eius sem-
p̄ fatigat sollicitat et affligit. **Se-**
cundo qd sp̄ie sunt vestium laceā-
tiae. Sic diuitie lacerant intiores
vestes virtutū. **Vñ Gre.** in ome-
xx. sup illud **Exi** qui sciat dicit.
Diuitie sp̄ie sunt. qd cogitationū
fuan⁹ purificatiōnib⁹ mentē h̄umanam
lacerant. et cū usq; ad peccātū p̄trā
hūt. qd inflict⁹ vulnē cruentat.
Tercio qd sunt serpētū cōmunicati-
tive sc̄e occultatiue. p̄p̄ qd **Eccī.** x
dī. qd qd dissipat se p̄e mordebit euz
colu b. sc̄e qd latitat int̄ sp̄inas. Sic
diuitie latibulū sūt serpentū infer-
naliū. i. **Thi.** vi. Qui volunt dites
fieri incidunt ī temptationē et ī laqū
dyaboli et ī desi deria. m̄ta et iutili-
a qd mergūt hoīez ī iteritū. Quāto
qd sp̄ie sūt sui iūicē oplexiū. Sic
enī se m̄ntuo opletūt. qd facili⁹ fa-
scicul⁹ sp̄iaz excutit qd p̄tes sep̄et

Sic diuitie habite difficulter besie dispensantur. et ideo cōsultius ē totum simul onus deponere. **I**m il lud **M**at. xix. **V**ende om̄ia que ha bes et da pauperibus. **Q**uinto q̄ sp̄me sūt ignis incēsiue. diuitie em̄ sūnt materia ignis cupiditatis in presenti **P**ss. **E**xarserunt sicut ignis in spinis. et ignis infernalis in futuro **P**sai. xxxiii. Sp̄me con gregate igni conburentur. **S**exto quia sp̄me sūnt seminū suffocatiue **N**am ppter suam densitatē rādios solis int̄cipiunt. et rorifluas celi guttas ad ea que sub eis sunt descendere nō permittunt. et ideo que iuxta spinas vel in se seminā tur non defacili conualescūt. **V**nde **L**uke. octauo. Aliud semē ecidit i sp̄mas et simul exorte sp̄me sūt suffocauerūt illō. Silit dītie suffocat̄ sua sollicitudine fructum seminis vbi dei. **E**t ideo dī ibidem **L**uce. viij Quod aut̄ in sp̄mis ecidit. h̄n sūt qui audierūt et a sollicitudinibus diuitiis et voluptatibus vite suffo cantur et non referunt fructum. **I**tem diuites quando habūdāt diuitiis visitantur et frequentan tur. quando vero sunt paupes et temfuntur et abieciuntur. sicut ar bor que diligēter seruatur et custodiāt q̄n fructus est in ea. sed ablatu fructu negligitur et expomitur. v patet in vineis que clauduntur et custodiuntur tempore fructu. sed postea exponuntur **P**roverbiorū ix. Diuitie addūt aīcos plurimos. a paupere autez a hīj quos habūt separantur.

Capitulum. xix.

Octēma sacre scripture as similatur appio. **P**rimo quia appium est herba que sp̄lemis et epatis opilationes id est

vias opilatas aperit. **P**er epat au tem et splenem que sunt duo mē bra int̄m̄se et multū utilia corpī intelligimus duas int̄imas et utilis simas potentias anime scilicet itel lectum et affectum. **E**t sicut splen attrahit nutrimentum ab epate scilicet humorem quo nutritur. sic voluntas ab intellectu trahit presens obiectum a quo mouetur. **N**ā bonum apprehensum in intellectu est voluntatis obiectum et mouēs ipsam. utriusq; autem potētie vias aperit doctrina sacre scripturē. quia intellectui aperit vias ad deū cognoscendū. et voluntati ad deūm diligendū. **D**e quib; vns dicitur **P**roverbiorū ij. Vie eius vie pulchre et cetera. **S**ecundū quia app̄ vis semen et radix mor fibus venenatis succurrat. ut dicit **D**iascorides. **M**orbus venenosi sūt temptationes diaboli quib; verba sacre doctrine optime docēt hominem obuiare. **V**nde domin⁹ **M**athei. iii. a dyabolo i deserto temptatus sacre scripturē verba i q̄libet temptatione opposuit. **I**nduxit etiā atra eu; tria testimonia de lege q̄b; ip̄m vicit et repulit. sicut figuratum fuerat. **N**egū. xviii. in dauid qui goliaz pstrauit tribus lapidibus detorrete. et sic cristus diabolū supauit trib⁹ testimonij de lege ut dicit in glosa. **Q**uo exempli etiā nos docemur sacre scripture v̄bis repellere temptatori. **N**ā si temptat te de supbia et appetitu hominorum respōde ei. scriptū ē **Eccī. ix.** **Q**uid superbit terra et cimis. et iterz **Eccī. vn.** **N**oli querē ab hoc ducatū. neq; a rege cathedrā horis. Si temptat de appetitu diuitiarū vnde. scriptū est. **T**hi. vi. Nichil in dulim⁹ i hūc mūdū. haud dubius.

qui nee auferre qd possum. Et i
terum. Qui volunt diuites fieri in
cidunt in temptationem dyabolii.
Ite si tepeat de appetitu deliciarū
carnalium helspōde ei. **C**or. xv. Ca
ro et sanguis regnū dei nō posside
bunt **G**losa Per carnē & sanguinē
renē et libido. i. pecā carnalia desi
gnantur. **T**ercio quia appiūm ē
sticiam expellit et leticiam inducit
Nam est quodā gen⁹ appi⁹ qd di
citur appi⁹ r̄fus. eo qd humoris
melancolici sit purgatiū. tristicie
expulsiū. et leticie inductiū. y
mo dicitur qd si quis ipsum in ma
gna quantitate reciperet videret e
ū occideret. **S**ie doctrina sacre scrip
ture melancoliā. i. tedium expellit
Vn Sapiē in. Nō habet amaritū
dīmē cōversatio illius. nec tedium
conuict⁹ iphi⁹. **I**te tristiciā inēdit
et **M**atth. vi. Solite fieri tristes.
Ite ad leticiā inducit P̄s. Seruite
dño in leticia. **V**n libri sacre scrip
ture magnū solatiū p̄bēt contra
huius miserie incolatiū. **M**acha.
xiiij. Dabentes solatio libros san
ctos.

Caplm. xx.

Elemosina assimilatur car
damomo. **P**rimo ratio
ne originis. qd cardamomo
mū est semē arboris qd quasdam tu
morositates facit i quib⁹ semē cō
tinetur. Arbor ergo ē penitētia qd
in itimis cordis radicata in terra. i.
i corpe nō p̄ficere & fructificare de
bet. **V**l i terra hec arbor fructificare
debet. quia supra terraz. i. in celo.
vel etiā sub terra. i. in iferno penitē
tia locum nō habet. Nā in celo nō
est loc⁹ penitidis ubi nullū angit
psicētia cimini⁹. In iferno vero nō
habet p̄nia fructū ubi nō p̄t expi
ari delictuz. Ex hac ergo penitētia

arbore p̄ducit semē elemosinē. **E**st
enī elemosina op⁹ satisfactiois qd
qdem ad p̄niaz pertinet. **S**ed ide o
semē reatatur qd in aliena trastz i
digētis p̄ximi carne seinate mira
biles fruct⁹ affert. **H**oc autē semē
elemosinē ab arboē. i. a p̄nia i qb⁹
dā tuōtostatib⁹. i. cordis p̄passioi
bus p̄ducitur. qd tota v̄tus ele mo
sinē ē ex cordis p̄passioē. **A**ug. In
affectu cordis p̄sāda ē elemosina
tributis. **E**t idcirco ut i Mor. beat⁹
Gregor⁹ dicit. Ille pfecte tribuit.
qd cum eo qd afflito tribuit affliti
quo qd aīm i se sumit. et pri⁹ in se
volētis passionē trāfferat et tūc o
tra dolore iphi⁹ p̄ ministeria v̄cur
rat. **S**econdo ratiōe coloris. qd il
lud cardamomi semē ē meli⁹ qd
subrufū ē aliquātulū. **R**ufedo etiā
elemosinē ē ex dilectiois feruore.
nec dubiū qui tanto melior fit ele
mosina. quāto pl⁹ rubet ex carita
tis flāma. **V**n sine caritate elia est
dīmō in fructuosa. **A**póstolo dicēt
i. Cor. xiiij. Si distribuero in cibos
pauperū omnes facultates meas
cātitatē aut nō hēaz mīhil michi p
dest. **T**ercio ratiōe savoris. qd il
lud etiā ē meli⁹ qd ē acutū & dulce
dīmī inmixtū. **D**ebet enī dari elia
cū acumine. i. cū subtilitatate discre
tiois. & cū dulcedie allocutiois. qd i
ētū verbū ē mebz p̄datū. **A**ug⁹
in Ep̄. ad quendā comitē. Cae p
uidens discretionem elemosine ita
ut v̄triusq; dātis et accipientis sit
solatiū. **Q**uarto ratione virtuti
tis. quia habet virtutem conforti
tandi cor cerebrum. et stomachuz
In corde qdē ē dilectio. i. cerebro
sefificatio. i. stomacho v̄cō nutrīcio.
qd scilicet ex elemosina prouocat re
cipientis dilectio. **I**n ea etiā demon
stratur largiētis sens⁹ et discretio.

ex ea etiā prouemit utriusq; pātis suettio. qz dantis qđe m per mēi tum elemosinē refouet spūs. & reci piētis p oportūnū auxiliuz refocil lat corp⁹. Itē elemosina assimilat se minī. qz bonitas semīs fui Plini. consideratur ex trib⁹. Primo ex tpe. qz illud semē ē lo nū ad seminādūz qđ est bimū vel trimū. Quedā ē elemosina q disponit hōminē ad vñū. scz ad hoc vt li beret a culpa sicut elemosina peccatoris Dan. nn. Pecata tua elemētis redime. Et ista est qđi semē animculū. id ē vñī animātā Quedaz vero elemosina valz ad duo. scz ad satissimōz culpe. & redēptionē pene. vt elemosina penitētis Thob. nn. Eleemosina li berat a morte scz culpe. & nō patit animam ire in tenebras scz pene. et ista est vt semen bimū. Quedā autē valet ad tria. scz ad preseruādūm a culpa. ad euadendū supplicia. & ad intrandum p̄mia. sicut elemosina iusti. et est quasi semē tmū. Secundo consideratur bonitas seminis ex pondere. qz illud est op̄timum quod est grauissimum. p̄odus autem elemosine & cuiuslibet boni opis est ex caritatis affectu. qz tanto elemosina pl⁹ valet dāti. quanto cū maiori caritate dāti. Tercio cōsidēat ex colore. qz illud semen melius est qđ magis albuz interius est. Sed quasi medulla alba est intentio pura. Vnde illa elemosina est bona que datur cum intentione pura. Mathe. v. Te aut faciente elemosinā nesciat similia tua qđ facit dextera tua.

Capitulū. xxi.

Eloquētia sapiētum assilat frōditati arbor⁹. Primo rōe grōditatis. qz virtutis et copiositas folior⁹ reddit

arborē ḡtiosā aspiciētib⁹. Similiē efficacia & affluētia verborū reddit sapiētē ḡtiosū audiētib⁹. Ps. Diffusa ē ḡtia ī labrys tuis. Sz nota hic q ad grōsam eloquētiā plura req̄uit. Nam se cūdū Valeriu maximu doctrina & eloquētie ornamēta et p̄nūciatiōe apta et suēmē corporis gestu cōsistūt. Quibus q se instruxerit tribus mōis hōies aggreditur. Iures penetrido. oculos de mulcēdo. & aios inuadē do. sic etiam Sene. i ep̄la dicit. De apta au te p̄nuntiatione verborū loquitur Cassio sup Ps. lxxii. Eloquēs iqt est ille qui scit parua s̄bmisse. media tpe. magna gradit dicere. qui scit inuenire vēlare. enūciare magnifice. dispōne apte. figurae varie. Idem etiam dicit. q bonus doctor p̄heat apte. narrat apte. arguit acrit. colligit fortit. ornat excelse. doct. delectat et afficit. Secundo rōe vtilitatis. qz folia tēnelloſ ſcuit a rētis. pluuns. et cau matib⁹ mumiunt. & p̄ eis tanḡ ſcutum ictus recipiunt. Sic sapientiū v̄ba tenelloſ hōies. i. spū debiles ſive pusillamimes a ventis pſecuti onum. et apluuns. i. impetu inūdātium tribulatiōnū. & a cau matib⁹ internarum temptationum. cōfor tando. inſtruēdo. minando. muniunt et defendunt. Et interdum etiā sapientes et eloquentes viri p̄ patria ſcu ciuib⁹ ſuis ſue aduer ſatibus contradicēdo. ſue ſalubriter cōſulendo. ſue verſuſias & ne quirias detegendo inuidētium vel hostiū icib⁹. i. odns & pſecutiōib⁹ ſe exponūt yſa. xl. Posuit os me um domin⁹ quasi gladiūm acutuz. Vñ cōtra eos q̄ hōe nō faciūt di citur. Eze. xix. Nō oposuistis w̄s muſ p domo iſrl. Tulij i Hetho

Liber

Qui ita se armat eloquētia nō vt
oppugnet commoda patrie s̄ v̄
et p̄ h̄is pugnae possit is michi vi
detur et suis et publicis rebus v̄
lissimus. atq̄ amantissim⁹ suis. ¶
Tercio ratione firmitatis. q̄ folia
tito a r̄eto mouētūr. et h̄inc ide q̄s
suntur. sed ppter habundātiā hu
moris non facile ab arbore diuidū
t̄. Similiter ḡtiosi in verbis licet a
r̄eto vane laudis et fauoris h̄om̄
plerūq; agitētūr. tamē si habent
habundātiā h̄uoris. i. diuini amoris
sue iterne deuotiois nō faciliter ab
arbore cristo. v̄l ab arbore virtuo
se vite p̄ elationē v̄l vanā gloriaq;
sepantur. Ps. foliū eis nō defluet.
et om̄ia quecūq; faciet p̄ sperabū
tur. V̄l tūc folia ppter r̄etum ab
arboribus eadūt. quando viri elo
quētes ppter metum obmutescūt.
Sed hoc amiciis dei non accidit. q̄
eos int̄imi amoris virtus ab om̄i
timore defendit. Actuū. nn. Petri⁹
et Johānes hoc huōre. i. amore spi
ritus confortati p̄cipib⁹ sacerdo
tum prohibentibus ne docerent
in noīe ih̄su v̄nderūt. Nō possum⁹
q̄ audiuim⁹ et vidim⁹ nō loq̄ Qua
to r̄one fructuositatis. quia fruct⁹
sub foliis sūt p̄mo virētes. tādeq;
mācescūt. et calore solis dulces si
ūt q̄ p̄us amari fuerūt. Sic sapiē
tes viri sub foliis r̄elvū p̄dueunt
fructū operū. q̄ fū et q̄ apparet vi
rides. i. ḡtiosi aspiciētib⁹. et māci⁹
i. discreti discutiētib⁹. et dulces. i.
sapiidi fūscip̄tib⁹. Faciūt em̄ viri
sapiētes opa ḡtiosa. discreta et fū
tuosa. v̄l eorum fructus id est a
ctus sūnt virides per fidem. maturi
per spem. dulces per caritatem. Et
hic est calor solis id est amor cristi
qui ominia facit dulcescere etiam
amara queq; Cāticorū. p̄ceſim⁹

Tercius

Fructus eius dulcis gutturi meo
Et attende q̄ sicut modici preceſt̄ ē
in arbore fr̄odositas sine fructib⁹.
ita modici valoris verbositas sine
operibus. ppter quod dicit Gre.
in. vi libro Mora. q̄ ille bñ loquē
di fatuidiaz percipit qui sinuoz cors
p recte vivendi studia extēdit. nec
loquētē sc̄iētia p̄pedit. cū lingua
vita aīcēdit. Quinto rōe mutabilis
tatis. q̄ q̄dā arbor̄ folia i estate
viridia et decora sunt. in autump
no paleſcent. sed in hyeme eadūt
et in terra putrescent. Sic eloquē
tia sapientum seculi. in estate. i. i
tempore fauoris vireſcit per vigo
rem. sed in autūmpno sole decye
ſcente. i. deficiente humano fauore
paleſcit. i. debilitatur per timorem.
In hyeme autem. i. pſecutionis tē
pore eadit. i. penitus deficit per ob
mutationē. et aliquādo i terra pu
trescit per malī cōmendationem et
approbationē sue fauorationē. Eg
tūc dicendū est eis illud Pſaie. xl.
Ve vobis qui dicitis bonum malū.
et malū bonū.

Caplī. xxii.

Exhortatio ad bene facien
dum vel ad malum dimi
tendum diuersimode fieri
debet secundum diuersam qualita
tem eorum quos hortari oportet.
Cuius exemplum appetit in fieri.
Nam ficus sterileſcit aliquando ob
defectum humoris. aliquādo vero
pter nimiam habundātiā huō
ris. s̄ si accidit ob defectū humoris
subuenitur ei per conuientem fi
mū et aquam dulcem. sed si super
habundat humor arborem clavis
perforat. et sic humorē euacuat.
Illi autem homines sterileſunt. et
a fructu bonorum operum deficiunt.
et hoc est propter defectum humoris

id est proter de fectum vigoris qui
vicio subiecti sunt pusillanimitatis et
timoris. et isti iuuandi sunt cum si-
mo qui plantā calefacit. id est cuz
doctrina vel exhortatione inflamā-
te et accendente ad bonum. et cum
aqua dulci. et cum dulcedine doctri-
ne et verborum. ut attrahatur ex
ipsa dulcedie exhortatiois ad amo-
rem bonitatis. Nam si contra tales
pusillanimes quis vteretur aspe-
ritate reborum. potius desperaret
et proficerent. et ideo qui talis est
sicut dicit Prosp. in libro secundo
de vita contemplativa. Lemiter casti-
gatus reverentiam exhibet casti-
gant. Asperitate autem nimis in
crepationis offensio. nec correctionē
recipit nec salutem. Patet ergo
quod in exhortatione talium si appare
at calor amoris impellens. et dulce-
do virtutis de mulces. sequitur tono-
rum operū fecunditas crescens. Il-
li autem ad modum fucus sterile sicut
aperte humiditatis excessus. qui bo-
na opera ex superbia dimittunt. vel
ex nimia habundātia temporalium
que inducit ad superbiā et contē-
psum spiritualium. et tales perforā-
di sunt clavis. et terribilis et aspe-
ris verbis Eccl. xii. Verba sapien-
tum sicut stimuli et quasi clavū in al-
bum defixi.

Capitulum. xxiiij.

Aruor diuini amoris aug-
et ex afflictione carnis. et
habundātia deuotionis. cu-
muis exemplum appetit in pino. Nā
pinus exterio habet durū et grossū
corticem. sed interius multū humo-
rem primum. de facili et multum in-
flamatur si igni aliquo casu ap-
plicat. Ille ergo exterius hēt durū
corticem et asperū. qui carnē suā
sum per duram abstinentiam vel

asperos labores affligit. Ille iteri-
us habet multum piquedinis quod
multā habet deuotionē mētis. et
hic per diuinum amorem faciliter
et fortius inflamatur. dum alicui
ignite. et affectuose rei applicat. siue
affectuosa verba audiendo. Os. E.
loquium domini inflamauit eum.
Siue deuotias scripturas intelligē-
do Luce ultimo. Nōrie cor nostrū
ardens erat in nobis dum loquere-
tur in via et aperiret nob̄ scriptas.
Siue de passione ihū cristi meditā-
do. quia ibi ostensus ē singularis
amor saluatoris sc̄ in ope nostre
redēptionis. et ideo maxime debet
in nobis accēdere ignē amoris Vn
Ver. sup Cañ. knōe xx. dicit. Di-
lexit nos d̄s dulciter. sapiēter et for-
tit̄ duleiter n̄ p̄ dixerim quod carnez
induit. sapiēter quod culpas vitavit.
fortit̄ quod morte sustinuit. Et sup oīa
reddit te michi amabile. bone ihū
calix quē bibisti opus n̄ redēpti-
onis. hoc em̄ oīo amore nostrum
rendicat sibi. hoc inq̄ nostrā deuo-
tionem blādī allicit. iustiū erigit.
artius strigit. et vehementer afficit.

Capitulum. xxiii.

Fides assimilatur amigda-
lo. quia amigdalus est an-
te omnes arbores floritua
Omnibus enim arborib⁹ prior se flo-
ribus restit. et ad fructū ante cete-
ras arbores se disposit. Similiter
virtus fidei debet in corde hominis an-
te omnes virtutes florē. Nā fides
est sicut dispositio mentis ad cari-
tatem et ad alias virtutes. Unde
sicut flos est dispositio ad fructuz.
ita actus fidei qui est credere. est
dispositio ad act⁹ caritatis et ceterarum
virtutuz. Ex qua re patet
quod dum fides. crededo. preuenit an-

ōnes virtutes florescat ad fructū
virtutū i.e. opa se ante ipsas dispo-
nit. **Vnde Apo.** **Heb.** **iij.** **Fides** inq̄t
est sp̄adārū substātia rerū aē. **Nā**
sicut substātia natura antecedit et
accidētia cōsequuntur quodā ordīne
substātiā. ita fides antecedit spē
et ceteras virtutes. **E**t ideo ipsa fi-
des a sanctis fundamētū vocatur
virtutū tā īfusarū q̄ acquisitariū.
Sup qd̄ cōstruit totū edificiū spir-
tualiū virtutū. **E**t etiā assimilatur
radici ex q̄ tota arbor exurgit. **E**t
ideo **August.** dicit sup **Joh.** Sicut
in radice arboris nulla prorsus ap-
parē pulchritudinis spēs et tamen
q̄cquid est in arbore pulchritudis
vel decoris ex illa procedit. **Sic** ex
fidei humilitate qdqd meriti. qdqd
beatitudinis anima suscep̄tia ē ex
fidei fidamento p̄edit. **A**scendit
qz amigdalē culte exp̄positiua
Nā vt dicit **Aristo.** Lee arbor culta
indiqz maxime cū antiqua ē. et pl̄y
fructifera antiqua q̄ nouella p̄cipu-
e si sit bñ culta. **Vñ** vt poslit magis
esse fructifera clavis est in radice
perforanda. **S**imiliter fides indiqz
cultu et custodia boni operis. **A**lio
quin ē in fructuosa et vt arbor mor-
tua vt patet **Iaco.** **ij.** Fides aut̄ q̄i
nouella sicut in patribus antiquis q̄
fuerūt atē cristi aduētū. **E**t ideo in
nō fructifera. **S**z nūc in nobis qui
sumus in quos fines seculorū deue-
nerūt est quasi antiqua. et tamē no-
stra fides post eristū si studiosis o-
peribus fuerit culta ē meritorum
fructibus magis copiosa. sed ē in
radice cordis clavis tioris et amo-
ris p̄forāda. vt timore excitetur et
amore speretur. quia fides p̄ dile-
ctionem operatur vt dicit **Gal.** **v**
Aug? Cum dilectione fides cristi
am. sine dilectione fides demōnis

Qui autē nō credunt petores sūt
q̄demones et tādiores. **T**ercio
quia amigdalus est morborum cu-
rativa. **D**icit enim **Hyascor.** q̄ to-
ta arbor amigdalorum est medici-
nal. **Habzēm** medicinale solidum
et radicem. quia radix eius elixa-
ta et trita maculas vultus purgat.
Sic fides elixata caritatis calore et
trita tribulationū perplexiōe pur-
gat maculas faciei id est consciētiae
Actuū. **xv.** **F**ide purificans corda
eorum. **T**rem habet medicinale;
tomam id est corticem et frondes.
quia cortex eius et folia sunt eti-
am mūdificatiua et sanatiua. **C**or-
tex autem et folia fidei sunt verba
confessionis fidei quibus interior
fides exterius ostenditur. et hec e-
stiam sunt sanatiua. quia sicut dicit
Apost. **Homa.** **x** **C**orde creditur
ad iusticiam. ore autem confessio-
hit ad salutem. **T**re habet amig-
dalus medicinale oleum. quia ole-
um de amigdalais contra multas
valet infirmitates. **N**am smes et
lumbrieos ī corpore necat. mēstru-
a purgat. contra furditatem effi-
citat. iuuat. et auriū samez mūdat
si auri tepidū īstilletur. **F**lores e-
tiam eius decocti ī oleo caducos
et litargicos curāt. cum melle tri-
ti moribus obuiant et vlera sa-
nant. **O**leum autem fidei est oleuz
sacramentale scilicet vnetiōis ex-
treme. quod etiam ī virtute fi-
dei valet contra infirmitates cor-
porales et spirituales. **Vnde** dici-
tur **Iacobi** quinto. **I**nfirmatur
quis ex vobis īducat presbiteros
ecclēsie et orient super eum vngē-
tes eum oleo ī nomine domini.
et oratio fidei saluabit infirmug-
et alleuabit eum dominus. et si in
peccatis sit remittēt ei. **T**re habz

medicinalē fructū. **S**ā fruct⁹ amigdali hominī p̄ficit. q̄ de dulci amigdalo dicit **D**iaſcorides q̄ si recens cum suo folio comedatur stomachum confortat et ebrietati cōſtitit. **E**t tamen dicit q̄ si vulpes a migo ala comedet moriet̄. **Q**uiā ſepe quod est medicina hominī eſt venenū alteri animali et cōuerſo. **S**imiliter fructus i.e. opa fidei oſteſa et folia i.e. verba fidei audita stomachum i.e. appetitum hominis ſuiz fidelit̄ et devote recipiētis cōfortat et accendit ad bonū. et ebrietati i.e. ſtūticię et deuiationē heretice prauitatis refutat. vulpes i.e. fraudulētis heretiq̄ inde moriet̄. **Q**uiā dum ex verbis fidei vel exemplis occasiōne et foſmentum erroris assumit unde ſidelis vitā accipit ipſe morē incurrit. **I**tem fides assimilat castaneę. **P**rimo ratione edificationis. q̄ ex hac arboře ſumuntur ligna ſolida et fortia ad domos et ſtruēdas. **V**eč ligna fuerūt apostoli et eorū discipuli ſolidi per vitā. fortes per patiētiā. vel ſolidi in fūſtmēdo. fortes in operando ex quibus domus dei i.e. ecclēſie p̄imitus et ſtructe fuerūt. **S**ecundo ratione pullulationis. quia hec arbor ut dicit **P**hidorus. ut excisa fuerit tā q̄ ſilua pullulare cōſueuit. Sic accidit beatis martirib⁹. quia quanto magis opprimebat eos hostes. tanto magis creſcebant. **T**ercio ratione castrationis. dicit enim castanea a castrādo eo q̄ fructib⁹ eius dum affantur caſtrari eſt necessarium. **I**n fide autem cristi muliti fūt q̄ ut diuino amoē magis in flāmentur. et ut ad regnum celorum introducātur ſemetipſos caſtrāt. non ferri violentia ſed voluntaria cōtinētia. ſicut cristi dixit **Mat.**

xix. **S**ūt et eunuchi qui ſemetipſos caſtrauerūt propter regnum et lorū. **Q**uarto fides assimilatur castaneę ratione amministratiois. **Q**uiā castanea amministrat nob̄ primo ex ſuo ligno carbones ardentes. quibus fabri vtūtis ad emolliendum ferrum. **I**sti carbones ſūt fidei exempla feruentia. quibus etiam peccatorum corda dura et ferrea inflammatur et emolliuntur ad bonum. **I**tem ex ſuo fructu dat nob̄is aliūtis dulces. **E**t iſta ſunt doctorum sanctorum fidei dulcia ſuā que mentes audientium delectabiliſter nutriunt. **I**tem ex ſuo coctice ſue folijs habemus medicinales virtutes. **N**am cum ſale trita et cum meile temperata morbus canis rabidi ſanat. **V**eč ſunt fidei ſacra mēta quibus morbus canis rabidi i.e. mors peccati quā dyabolus ex iudia in hominem imprefſit curat. **I**tem fides assimilatur ſinapi. ſecondum illud **Luce. xvij.** Si habueritis hōē ſicut granum ſinapis et c. **E**t primo ratione complexionis. quia eſt calida et ſieca in q̄to gradu. **Q**uiā ſcīlēt fides debet q̄ dupliciter caleſcere et feruere. primo in corde aſſentiendo **Roman.** x. **C**orde creditur ad iusticiam. **I**tem in ore predicando **Romanorum.** decimo. **O**re autēz confeffio fit ad ſalutem. **I**tem in opere ſe manifeſtando **Ja. ii.** Ostendam tibi ex operibus hōēm meam. **I**tem oratione non hēſitando **Jacobi.** primo. Postulet autem in fide nichil hēſitans. **S**ecundo ratione purgationis. quia comesta ad cerebrum fumat. et ipſū mirabiliter purgat. **V**nde **Augustin⁹** p̄io de trinitate. **M**ētis humane acies ſuālida in tā excellenti luce nō ſigil n̄ p iusticiaz.

fidei emundetur. ¶ Tercio ratiōe curatiois. q̄ dicit̄ valere cōtra m̄tas infirmitates. Valz enī ydropi-
tis. epylēticis. litargicis. a paliticis.
Nam poros apit. et humores ner-
uos opilantes dissoluit. Sed fides
multo magis valz ad ônem s̄fumī-
tate tam corporeas q̄ spiritualē sa-
nādaz. Mathe. ix. Fides tua te sal-
uā fecit. ¶ Quarto ratiōe m̄stipli-
cationis. q̄ ex minio ḡno s̄nāpis
m̄lta ḡna p̄ducuntur. q̄ fronde. flo-
re et semine in imēsum dilatātur.
Et ita etiā h̄ec herba se m̄uplicat.
vt ubi semel seminat vix loc⁹ idē
ulterius liberat. Similiter fides xp̄i
q̄uis fuerit a principio p̄ua per hu-
militatem et i paucis seīata. tamē
postea ē in imēnū augmētata et
dilatata in fidelib⁹ et in p̄ redicati-
onibus q̄ in v̄tutib⁹.

¶ Caplīm. xxv.

Fili⁹ licet sit a p̄ie. sc̄ndū
naturā nō tñ deb̄ imitā*i*
eius malitiā. cui⁹ exēpli⁹
appar⁹ i robis q̄ ex sp̄ina dura ori-
ntur. sed naturā sp̄inatū nō secūt⁹.
Nā sp̄ina nō ē odorifera. nec pulchra.
nec ē mollis s̄ aspera. nec etiā ad
medicinā ep̄it̄ valida. S̄c̄tōtrai-
d̄ rosa suo odoe olfēm̄ afficit. suo
decoē visū p̄seit. suauitatis molli-
tiae tactū lenit. H̄z v̄tute sua m̄ltis
lāguorib⁹ rosa succurrerit. Sic fili⁹
si habuit patrē p̄ infamā fetentē.
deb̄ ip̄e studē vt h̄eat famam re-
pōleā. Et si habuit patrē morib⁹
displacitē. debet ip̄e studē vt ha-
beat morū pulchritudinem compla-
centem. Item si habuit patrem
asperum et pestilentē. deb̄ ip̄e co-
nari vt habeat cōuersationem mi-
tē et lenem. Itē si habuit p̄ez līm-
gua vulnerantem. debet ip̄e co-
nari vt habeat linguam medentē.

Vnde patet q̄ pentes in eo q̄ ma-
li sunt a filiis sequendi non sunt.
nec etiam diligendi. quia in quan-
tum mali sunt sumo patri contra-
en fūnt. et sicut dicit August⁹. I
mandus est generator. sed prepo-
nendus est creator. Heb. xii. Pa-
tres carnis habuimus eruditores
et beuerebamur eos. Non multo
magis obtempabimus patri spiri-
tuū et viuimus.

¶ Caplīm. xxvi.

Fortuna assimilatur feno.
Fenum enī q̄ diu viret et
frondet montes et prata
vestit et ornat. et sua venustate in-
tuentium oculos reficit et delectat.
Sed feruente sole humiditas eius
consumitur. et herba que floredo
ridere videbatur a sua gloria tota-
liter spoliatur. et pabulum ignis
efficitur. Similiter fortuna homis
viret quando est cum corporis in-
coluimtate. vel venustate. frondet
quando est cu v̄bertate diuītarū.
vel quando est cu consanguineorū
sue amicorū circumstantiū pluri-
tate. Sed tunc montes vestit quan-
do est cu honore et dignitatum s̄b-
limitate. Tunc enī vestit p̄ta. q̄n ē
cu fame dilatatione et claritate.
Talē autē fortune venustez om̄iū
sorum oculi cuz admiratione intuen-
tur. in ei⁹ intuitu amici reficiunt et
delectantur. Sed feruente sole. i.
forti persecutione deiciente vel adū-
stite deprimente. vel vehementi i-
firmitate cōfumiente. humiditas e-
ius. i. nature l̄ fortune consumit vi-
gor. et a sua gloria per p̄uationez
honoris. vel per euuiam mortis to-
talit̄ spoliaet. et pabulum ignis. i. fu-
roris p̄sequētis. vel gelenne alip-
hus infernalis efficit. Ja. i. Exort⁹
est sol cum ardore et arescit fenu-

et nos eius decidit. et de cor vult⁹
eius deperit **Sene.** in quadaz ep.
Vanc ymaginem animo tuo ppo
ne ludos facere fortunā. et etiam
hanc mortalium curaz. honores di
uitias. gratiam exutere. quorum
alia inter rumpentilum man⁹ scissa
sunt. alia infida societate diuisa.
aliam agno detimento eorum in
quos deuenerūt ptenſa.

Capitulum. xxvii.

Gratia dei assimilat oleo.
Primo ratio[n]ie cōseruati
onis. q[uod] diuisive et penetra
tive est vntis. et ideo in vasis vi
treis vel vitreatis meli⁹ q[uod] i ligno
is cōseruatur. Vasa namq[ue] lignea
porosa sunt. et difficultius mundan
tur a sordib⁹ q[uod] vitrea que sunt o
mnia solida. Sic gratia dei in vasis
vitreis. i cordibus mudiis et soli
dis esse habet. Nequit enim anima[m]
mundā per innocentia[m]. Et saltem p
penitētia[m] et solidam p[er] sapienti
am. q[uod] cor fatui quasi vas fractū
vt dicitur Eccl. xxi. Secundo ra
tiōne effusiois. Nam si in aq[ue] se q[uod]s' mi
serit et oleū in ore posuerit. ipsiusq[ue]
in aq[ue] effuderit aquas adeo clausa
tit. vt ea que sunt in fundo videri
possint. Sic hoi in aqua tribulatio
nis posito. oleum vinee gracie ipsa
aqua. i. tribulationē ei clarā facit.
vt sciz ex ea illuminetur ad sui cog
nitio[n]e vel dei cōtēplationē. Pos
set etiam hoc referri ad gratiaz do
ctrine que est in sanctis predicato
rib⁹. qui oleo ex ore effuso. i. grati
a et dulcedime sermo nis siue docē
ne aquam sapietie salutatis igno
rantiibus vel errantibus dilucidat
et declarant. Unde talib⁹ ipsa sapi
entia premū p[ro]mittit dicens Eccl.
xxvii. Qui elucidant me. vita eten

Et plantis

nam habebunt. ¶ Tercio ratio[n]e
unctionis. Est em̄ multiplex vnti
o olei diuersos effectus vel modos
gratiae representat. Est em̄ quedā
vntio dignitatis. sicut est vntio
regum. de qua dicitur in Reg. i.
Assumpsit ladox sacerdos cornu
olei de tabernaculo et vñxit Salo
monem et cimerū buccina. et dix
it omnis populus. viuat rex Salo
mon. Hoc est ergo vntio gratie q[uod]
ad illos pertinet qui se vel alios p
iusticiam bñ regunt Psaie. xxxv.
Ecce in iusticia regnabit rex. Itē
est quedā vntio sagacitatis. sicut
erat olim vntio pugilum. que fie
bat ad cautelā. ad quā referti poss[unt]
vntio que habetur. Regu. xvi.
Quia samuel vñxit David i medi
o fratrum. et directus est spūs dei
in eo in die illa Hoc est illa vntio
gratiae que pertinet ad omnes qui
p astutam pugiam vincunt alios
Item est quedam vntio iocundi
tatis. et hec vntio est mulieruz q[uod]
se ad iocunditatem et pulchritudi
nem vngunt Daniel. xvi. Dixit su
sana. Afferte michi oleum et smi
gmata et c. Et hec est vntio spiritu
alis leticie que pertinet ad intorez
et decorum conscientie. ¶ Item est
vntio sanctitatis sicut sacerdotū
de qua dicitur Exodi. xxxvii. Co
posuit et oleū ad sanctificationis vñ
gēntium et c. Et hec est vntio deuo
te orationis. que competit nō tan
tum sacerdotibus. sed omnib⁹ de
uote orantibus. Item est vntio
credulitatis id ē fidei. sicut vntio
baptisatorū. que ē ad fidei suscep
tionem. de qua unctione dicit Haba
nus. Si unctione baptismi descen
dit spiritus sanctus ad habitatio
nem deo consecratam. Hoc igitur
pertinet ad omnes illos qui fidem

huncptam bene conseruant. Item est vncio firmitatis sicut vncio confirmatorum ut dicit ep̄s. Con signo te signo crucis confirmo te eximale salutis. Nec pertinet ad omnes qui sunt confirmati et solidati per caritatem. Item est vncio sanitatis sicut est extrema vncio infirmorum de qua Iac. v. Vngentes cum oleo sancto n̄c. Nec pertinet ad omnes qui se infirmos per humilitatem reputant. Item gratia dei conseruatur in asperitate et in humilitate. Unde assimilat suamento. Cuius apprium est includer et conseruari in thecis asperis habentibus in sumitate spicas pugnantes contra incursum auium numerentes. Unde ab illis spiculis spica defendantib⁹ spica dicitur quibus daz quoq; folns seu varns culmis abitur et fulcitur ne fruct⁹ pondere incuruetur. Quasi enim spica a spere vel quasi spine pungentes sunt aduersitates et tribulatioēs presentes in quibus per patientiam grā conseruatur ne ab auctū temptationibus dyabolis auffatur. vel spica et ariste aspere sunt opera penalia pnie in qbus etiā grā seruatur. vagina autē includens et tenēs gñū seminis ne cadat ē huius cordis sine qua gratie semen minime seruaretur. Item grā dei assilatur celi. Prō qā cepe comes tū scdm Dyasc. venenū educit. et hoc op̄et dñe gratie inq̄tū de corde hominis extēhit venenū cupidiatis. Nam cupiditas reperit mulieris et dulcedo lingue excusat et satisfacentis auribus instillata irati. Secundo quia succus eius caliginem oculorum detegit. Nec caligo est cecitas siue obscuritas superboz qui euangelunt in cogitationib⁹ et obscurat insipiens cor eorum.

Sed hanc caliginē cepis fucus. diuīne gratie virtus siue lux detegit et expellit. Tercio quia cepe comestum fastidium tollit. Quod op̄et dñe gratie inq̄tū excludit accidiam que fastidium spūaliū delectaz inducit. Quarto qā cepe comestum p̄cipue coctū oris fetorem minuit. retē mollit. et cibos condit. Que omnia cōpetūt gracie inquātū refrenat viciū gule. quia gulositas facit os fetidū p̄pē cibi superflui i stomacho corruptioēz. Item quandoq; facit retrem dux ppter superflui cibi indigestionem. Item cibum facit insipidum ppter nimiam saturationem quia aia saturata calcabit fauū. ut dī Proū. xxii. Unde gratia ista remouet et inducit a trātiū dum gulam excludit. quia per cibum parciat ppter nec os fetet. nec veter induratur. nec cibus desipit sed sapit. et maxime odimento famis qd abstinentia immitit. Quinto quia cepe comestum viscosos hūores incidit. Quasi enim viscosi humores sunt luxuriosi amores quos dīna gratia precidit et tollit. Sexto quia siue cibis aurib⁹ instillatū cum lacte mulieris eius dolore mitiuit. Quia scilicet diuīna gratia mitigat dolorez ire. que precipue generatur in aurib⁹. in auditu verborū displicentiū. sed ad hoc etiam adiuuat lac mulieris. dulcedo lingue excusat et satisfacentis auribus instillata irati. Septimo quia morbum canis rabidi extinguit et curat. Morbus enim canis rabidi est de tractio hominis mudi. quem gratia diuīna extinguit. mundiam expellendo saltem contempnendo. Item gratie diuīne habundantia eleuat ad contemplandum. et corroborat.

ad patientium. cōfortificat ad p̄ferendum. Cuius exemplū apparet i pīno. que est arbor valde habudās in pinguedine humoris. crescit tamē in locis mōtuosis valde aridis et lapidosis. Et item nullo calore vel frigore facta deponit viorem l̄ folia. Ille autē habundat in pīnguedine in quo est habundantia gratie. sicut patefecit P̄s. ad deūz dicens. Sicut ad ip̄e et pinguedine tēpleatur anima mea. Et talis in monte. i. in altitudine cōplatiois crescit. et loca aspera et lapidosa diligit. i. aduersa non refugit. et vi vore virtutū. nec calore p̄spicitatis nec frigo ē adūstatis deponit. Itē gratia dei assimilatur cucumeri. ¶ Primo quia cucumer habet virtutem refrigeratiuam. Est enim hūd̄ robus et frigidus natura. Vnde datur febricitantibus. Sic gratia dei refrigerat animam ab inordinato ardore viciorum. siue avaricie. siue ire. siue cuiuscumq; mordiati appetitus. ¶ Secundo quia habet virtutem purgatiuaz. ex eo q; soluit ventrem. et per sequens purgat. Sic gratia dei soluit mentem peccatoris. et purgat per fluxum compunctionis. i. per lacrimas penitentie. ¶ Tercio quia habet virtutem sanatiuam. Nam folia cucumeris fricentur medetur vulnerib⁹ que impressit caminus morbus. Caminus enim morbus temptatio prima fuit dyaboli inuidentis. qui nobis in pīnis parētibus impressit ut Heda dicit quatuor vulnera. scilicet ignorantiam. concupiscentiam. infirmitatem. et maliciam. Sed hec vulnera folia cucumeris. i. sacramēta ḡtie remouent atq; curant. Nam contra ignorantiā est sacramētū ordinis. cuius una clavis est scienc-

tia discernēndi. **Contra contupiscētiā** am est sacramētū cōiugij. contra infirmitatē valet confirmatio. **Contra maliciā** vero valet eucaristia. que est sacramētum caritatis. que per se opponitur malicie. Vident̄ enim hec folia ḡtie ad sanādū ḡnaliter om̄i p̄ecatorū vulnera. quia ab originali sanat baptism⁹. ab actuali mortali pīna. a remiali extrema vñctio. Ipoa. xxii. Folia ligni ad sanitatē. ¶ Quarto qā cucumer habet virtutem confortandi. quibus ai⁹ deficit odore succurrit. Sic grā deficiētibus in tentatione vel tribulatione succurrat. **Vec** em est que trīb⁹ pueris in calore ardenti positis fecit medium fornacis quasi ventuz roris. qui ipsius flāme calorem repressit. ut habeat Dame. in Vnde Ap̄y. Fidelis est deus qui nō patet vos tēptari supra id qđ potestis. sed faciet etiā cū temptatione prouentū ut possitis sustinere. ¶ Item gratia dei assimilatur dyptanno que est herba eiusdem partum. osumens venenū. et excutiens ferrum. Nam primo quidem dyptann⁹ habet virtutē dissoluendi. attrahendi. et consumenti venenū. Item hanc herbas primo cœrue ostenderūt. Nam ea māducant ut facili⁹ pariāt. et si sagitta fuerint percussa quāt̄ dyptannū quo ferrum in vulnera inflitū extinat. sicut Lahi. et Amb. dicunt. Similiter gratia dei osumit venenum avaricie. **Vec** em est venenum ut supra dictum est qđ sua frigiditate calorem cordis. i. caritatem extinguit. Item educit ptum. i. expellit luxurie peccatū. quia partus concipitur ex opere luxurie. Item excutit ferrum. i. duticiaz superbie.

Capitulū. xxviii.

Gl̄le de lic̄ias non introdixit natura s̄ voluptatis culpa. Cuius exempluz apparet in queru, quia querē dicitur a querendo eo q̄ antiqui ad esum glandes querens querebat. Et sic ieiunium non carib⁹ aut deliens, sed sola glande soluebant. ut dicit **Hoec⁹** in libro de solatione. Vnde humanū genus in tota prima etate fuit sine carnis et deliens varijs ciborum, et ideo mirandu⁹ est quomodo voluptas tantu⁹ creuit que a tanta p̄citate inchoauit. **Eccī. xxix.** Iniciū vite hominis pa-
mis et aqua, et tamē hodie sicut. In-
nocentius dicit de vilitate condicio-
nis humane gulosis nō sufficit fru-
ctus arborum, nō gna leguminū,
non etiā radices herbarum, nō pi-
stes maris, nō bestie ēre, nō aues
celi, sed queruntur pigmenta, pa-
rantur aromata, et nutriuntur alii-
lia, capiuntur obesa que studiose
parantur ante coctos, que laute p̄-
parantur officio ministrorū. Alius
tundit et colat, alius confundit et
conficit, substantiam conuertit in
accidens, natuream mutat in famē
ut saturitas transeat in esuēm,
reuocat appetitū ad irritandū gu-
lam nō ad sustentandū naturam,
non ad necessitatē supplendam, sed
ad auditatē explendam. Item
gule vicium assimilatur coriādro
propter quinq̄. Primo quia eius
semen quod est minutum et cādi-
dum in vīno dulci datum homines
ad luxuriam promores facit. Simi-
liter gula per splendidum cibum
et dulcem potum inclinat ad luxu-
rie actum. **Iheronim⁹** in quodam s̄.
mone. Semper saturitati iuncta la-
scivia est, vicina sunt sibi venter et

gēitalia p̄ mēbroz ordie ordō vici-
orū. Secundo quia si quis de cori-
ādro innis accipit amentiam et
frenesim incurrit. Similiter per fu-
perfluitatem gule, et p̄cipue q̄n-
tum ad potum homo per ebrietatē
efficitur velut amens et frenetic⁹.
Nā sicut dicit **Petrus** rauēn in q̄-
daz sermone, ubi regnat ebrietas
ratio exulat, intellect⁹ obtundit,
consilia deviant, iudicia subuertit.
Tercio quia hec herba cum
suo semine cibis venenosa exi-
stet. Canes enim contra lupos la-
trantes et linguam medicinalem
habentes predicatores sunt quib⁹
gule vicium p̄cipue est nociuu⁹.
Vnde dicebat **Apost. i. Corinthio,**
ix. Castigo corpus meum et in ser-
uitutem redigo, ne forte cum alijs
predicauero ipse reprobis efficiar.
Quarto quia coriandru⁹ in cibo
sumpnum calefacit et sompnum in-
ducit. Similiter gule vicium indu-
cit sumpnum corporis, et sompno-
lentiam id ē pigriciam mentis, in
He. ix. Comedit et bibit et turſū
obdormiuit. Quinto quia hec
herba licet integra sit odorifera, ta-
mē fricata mambis fetida fit. Sic
etiam gule materia, si licet cibus
q̄uis p̄mo odorifer⁹ et optime sit
paratus, postea tamen efficitur fe-
tidus in exitu de ventre. Et ideo si
cuit dicit **Algazel.** Cuiuscunq; cura
vel sollicitudo versatur circa id qđ
extrem ingreditur, eius valoris ē
quod inde egreditur.

Capitulum. xxix.

Vimlis homo et dulcis fer-
ritatez mitigat hominis su-
perbi et crudelis. Cuius ex-
emplum apparz in sicu, quia si tau-
ri ferociissimi ad arborem fici ligen-
tur, protinus ac repēte manuēscē

cōprobantur. Per hinc enim que
habet interius lacteum humorē &
vinctuosum. et exterius producit dul-
cem fructum. intellige hominē qui
intus habet mentē humilē. extra
vero conuersationem mitem. sicut
christus dixit Mat. xi. Discite a me
quoniam misericordia sum et humili⁹ es-
tis. Nam lacteitas interioris humo-
ris de signat humilitatem mentis.
ex eo quod lac esse consuevit cibus p-
uulorum. qui gerunt typum humili⁹.
sed dulcedo et mites fruct⁹
exterioris mansuetudinem signat
opis et conuersationis. Et hec duo
bene iuicem suemūt. quia sicut di-
xit Hugo de sancto victore libro. in
de clauistro anime. Coniungi oportet
mel humilitatis cum dulce die ma-
fuetudinis. quod sic mel accordat in affecti-
onib⁹ medicina cum omnib⁹ diversi-
tati sp̄erz. sicut et humilitatis dul-
cedine coadiuntur oīa genera vie-
tutum. Sed vinctuosity humoris
signat affectiones pietatis. Et ita
patet. quod sicut representat hominē
pūuz reputatione. pium in affecti-
one. mite et dulce in conuersatione.
Sed per taurum accipe hominē ela-
tum et ferocem. cui dicitur Ecclesi-
astici. vi. Non te extollas in cogita-
tione anime tue velut thaurus ac
Quod ergo mansuescit thaur⁹ ferox
ad atlorez. sicut ligatus. signat quod fu-
perbus humili associatus mitigat
Nam eius humilitas vicit illius cor-
uicositatem. eius pietas confidit
illius crudelitatem. sed eius mites
lenificat illius asperitatē. Unde
Eassiodorus dicit super illud Ps.
Humilitas sum usquequam. Per
humilitatem membra christi sciunt
dyaboli vicisse superbiam. Per hanc
fideles supra regna proficiunt. per
hanc superbi trāmci superantur.

per hanc delecti et ihimi exaltatur.
per hanc ieternum martyres coro-
natur. nec potest dici perfectus quod
hac virtute est priuatus. Item hu-
militas in asperitatibus et tribula-
tionibus magis exercitit. et demo-
nibus maxime imimica existit. Vnde
de assimilatur fraxino. que est ar-
bor alta et rotunda ut pinea. in lo-
ris altis et montanis crescentes. cuius
arboris tanta est vis. ut serpentes
eius umbram matutinam vel ve-
spertinam attingere non audent.
Vnde si inter igne et folia fraxini
ponatur prius ad ignē quod ad folia
fugere comprobatur. Tamen igit̄
loca montana et aspera sunt adū-
fitatum et tribulationum contingē-
tium discrimina. in quibus crescit
fraxin⁹. et humilitatis virtus. quia
tribulationes magis mentem hu-
miliant. et ideo tribulatio et delectio
humiliatio weatur. Vnde Berno-
i epistola. Tribulatio via est ad hu-
militatem. sicut patientia ad man-
fuetudinem. sicut lectio ad scienti-
am. Si lucē appetis humilitatis. via
non refugias humiliationis. Um-
bra autem fraxini matutina est hu-
militas penitentis in iuuemitate.
sed quasi vespertina est humilitas
penitentis tardiori etate. et utrā
quod infernales serpentes. id est demones
odiunt et detestantur. Umbra etiā
matutina potest diei humilitas in
prosperitate. sed umbra in vespere
est humilitas in aduersitate. ¶
Quamlibet autem humilitatem
serpentis id est dyabolus tantum o-
dit. quod ipse pro se potius vult eterno
igne gehenne cruciari. quod ipse ele-
gerit penitendo humiliari. Vnde
ipse dixit beato machario. quod in re
nulla alia superabat eum nisi in hu-
militate. quā nullo modo poteat h̄c

Item humilitas assimilatur bdello. **P**rimo ratione coloris. quia secundum Plinium bdelium est arbor nobilissima. nigra in foliis. et ligno oliue simillima. Similiter humilitas penitentis profert folia. id est verba de se quidem nigra. id est sui despectiva et accusativa. Nam iustus. i. hūil prior est accusator sui Proverbiū. xvii. Nōmīne em̄ iusti siue iusticie quandoq̄ significatur humilitas. secūdū; illud Oratō. xx. Debet nos implere ūne*z* iusticiam. i. omnem humilitatem.

Secondo ratione humoris. quia bdelly lacrima siue gutta est trāl̄ lucida. gustu amara. bene odo: ifera. sed maxime aromatica quādō est vīno īfusa. Sic lacrima humiliter penitentis est amara. quia mētem perturbat. est etiam lucidissima. quia mentem serenat. est odo: ifera quia deum delectat. est aromaticā et medicinalis. q̄a morbos vīctorum sanat.

Tercio ratione vigoris. Vigent enim in tali gumi bdelly mirabiles virtutes. Nā valet contra apostemata. tā etiā interiora q̄ exteriora si fuerint ex eo peruncta. Habet etiam substātiā glutinosam. constrictiuam. et tractiū. et idō multum strēgit dissenteriam ex acuta materia factam. et etiam fluxum ex fortissima farmacia. moribus etiam reptiliū occurrit. Sic humilitas penitentis apostemata interiora. i. peccata cor. dis. et exteriora. i. peccata carnis curat. et purgat fluxum dissenteriū et farmacie. i. p̄nitatem peccādi siue sit ex propria inclinatione siue ex exteriori timore refrenat.

Item morbus reptiliū id est detractorū verba curat.

Item humilitas as similatur cassie. Pimro ppter locū

generationis. quia nascitur cassia in locis aquosis ubi multū crescat. et bonū odore im reddit. Sic humilitas nascitur in cordibus eorum in quibus est aqua vere sapientie. Dicitur enim Proverbiū. vi. Vbi humilitas ibi sapientia. vel quia nascitur humilitas in aqua tribulatiōis. et crescit in aqua cōpunctionis. et reddit etiam deo bonum odorem.

Vnde multum est deo grata Can. i. Nardus mea de dit odo: em̄ siuū. Nardo enim que est herba brevis adhuc humiliatem signat Ihero. Nichil est qđ nos ita hominibus ḡtos a deo facit. q̄ si vite merito magis humiliitate vero infimi simus.

Glosa tamen super. Ps. dicit. q̄ cassia que crescit in aquis est fides que crescit in baptizatis.

Secūdo designatur humilitas in cassia. ppter successum variū coloris dicit enim plinius q̄ cassia primo canescit. secundo rubescit. tertio nigrescit. Sic humiliis canescit per prudētiā. quia senes et cam ppter experientiam longi temporis cōsueuerūt esse prudentes.

Item rubescit per penitentiam. et nigrescit per compassiōis tristiciam que est quedā mentis nigredo et obumbratio.

Tercio ppter modum pbatiemis. quia bona cassia pbatur p̄ odore. per colorē. et p̄ vigorē.

Nā cassia nobilis ē subdulcis et acuti saporis. et iocundi odoris. et submigrī coloris. et ponderis grauioris. et maxime laudatur que de facilī nō frangit. sed p̄mo flectit.

Similiter q̄ vere humiliis est habet dulcedinez in conuersatione. odorez iocundū in fama et opinione. et submigrū colorem in sua despectione.

Quia claritatem suam non ostendit sed abscondit. Nec frangit tribulatione

quatuor sed flectitur a passione et discretione. ¶ Quarto per effectum curationis quia cassia reuma purgat cerebrum et capitis confortat et fetorem oris amputat. Sic humilias pnie reuma. i. peccati fluxum purgat cerebrum. i. sensum confortat quia humilitas reddit hominem magis sensatum. i. sapientem. Ita fetorem oris. i. iactantiam sermonis amputat quam homo disretus odit sicut naris fetorem eo quod laus in proprio ore sordescit et ideo odor fame perditur per iactantiam commendationis proprie. sicut narrat Vale maximus de Mario quod cum multa fecisset vna sui iactatione gloriam fame petivit et quia sibi presumpsit ascribere quod ex ore alieno debuerat captare publice commendationis vota demeruit. ¶ Item humilitatis clausura det se homo mire postquam diuinam consolationem recepit. Cuius exemplum est in eli tropia que scilicet est herba que in solsticio estivali florere incipit. Vnde solsequium vocata est a latini. eo quod sole oriente flores suos aperit. sed ipso occidente iterum se recludit. Tunc enim sol christus qui alicui oritur quando scilicet ei consolationis sue lumen infundit. et tunc debet homo optum potest flores suos. i. affectus deo aperire Tunc autem sol ei occidit quando ipsa consolatione transit. et tunc debet se homo sub custodia humilitatis claudere ne latro. i. vana gloria subiungi. Vnde dominus Mat. xvii. post triplex configurationem descendens de monte mandauit discipulis dicens Nemo dixeritis visionem. ¶ Item humilitas sicut dicit cassiodorus assimilatur ysope. Primo ratione statim quia est herba brevis et modi

ta quia videlicet humili est modus in sui reputatione Vnde Gregorius dicit quod humilitas vera est quia quod de se parua estimatur et bona alterius fine inuidia et luore contemnatur. Item homo humili est brevis in lactatione Vnde secundum beatum Benedictum humiliatis est pauca et rationabili a verba loqui et non in clamosa voce. ¶ Secundo ratione inherentie quia ysope in terra petrosa crescit in radicibus petre solide se infigunt similiter humilius crescit in terra petrosa. i. in aia amore christi solidata. Vnde humilius homo mediante caritatis radice solide petre. i. christo haberet. ¶ Item xxv. Dominus petra mea et robur meum. ¶ Tercio ratione efficacie quia pulmonem et omnia vicia pectoris ex causa frigida purgat si scilicet cum fiebribus sicris in vomino coequatur. In pulmone sicut dicit cassiodorus sunt inflationes superbie quam purgat humilius et purgat pectus quia cohibet inflammationes ire. principue sociata cum vomino caritatis et fieri dulci sequitur mansuetudinis Ps. Asperges me domine ysope et mundabor. ¶ Item humilius assimilatur aneto. Primo quo ad partium pluralitatem Nam anetum est herba hinc radicem semem et herbam. In quibus triplex humilius designatur. Nam radix est humilius cordis herba humilius oris. semem humilius opis. ¶ Secundo quo ad virtutis multiplicitate. Dabit enim radix aneti viridis virtutem apertiam ventositatis et inflationis extenuatiuam et tortionis ventris mitigatiuam. Simili etiam modo humilius cordis que est ut radix deo mentem aperit et ad eius gratiae susceptionem preparat et

disponit. ventositatem vane glorie et inflationem superbie expellit. et torsionem ventris. i. turbationem et indignationem mentis excludit.

Tercio quo ad valoris varietatem. quia radix aneti viridis alicuius est valoris. eo quod compacta diuidit. calculum frangit. et singultus ex plenitudine abscedit. Sed postquam fuerit radix aneti siccata nullus est ponderis. Tunc autem radix aneti. i. humilitas cordis est viridis. quando nutritur et fouetur humor diuini amoris. et tunc timor dei mentem humilians eum frigore peccati opacum per opunctionem dividit. calylum. i. duritiam peccati frangit. et singultum. i. indignationem superbam et turbationem repellet. Sed reota viriditate dimittoris tunc siccatur. i. euacuat humilitas mentis. ita ut nullius sit valoris virtutis. **I**tem humilitas continet grammene defluat sic psilium dicitur cōtineat vīnum. Nam si psilium misceatur vīno. calor vīni pellit frigiditatem psilli ad superficiē. et viscositas eius pellit viscositatem eius in circuitu. et non exhibet vīnum etiam sine vase. Similiter humilitas reddit hominem circumspectum ut non effundatur gratia eius per aliqua; fatuitate. propter quod dicit Gregorius. Qui ceteras virtutes sine humilitate congregat. quasi puluerem in ventus portat.

Capitulum. xxx.

Ilustrans homo assimilatur sicomoro. Sicomorus enim est fatua ficus. in folijs mero similis. Et dicitur a sicos quod est fucus et moros quod est fatuus. quasi fatua ficus. De qua dicit Dyascouides. quod fructus facit dulces. sed nungā ad maturitatem

venientes. Quasi autem fatua ficus est hominis instabilis animus. Vnde Ecclesiastici. xxvij. dicitur Stultus autem ut luna mutatur. Hic licet aliquos fructus. i. bona opera facere incipiat. in eis tamen usque ad maturitatem. i. usque ad finem debitum non perseverat. **I**tem in constantes et imperseuerantes qui bona incepta non continuant assidue milantur lactuce. Nam lactuca quando est tenera et iuuenis habet multas et magnas virtutes. quia cuius sit frigida et humida temperate et subtilis substantie. et facile digestibilis. stomachi calorem sedat. sanguinem bulientem refrigerat. insopnitatem placat. capitum dolorem ex fumo colericō sanat. In mastibus veneris motum restenat. lac in mulieribus multiplicat. et sanguinem augmentat. et in qualitate perfecta bonum sanguinem generat. Sed quando antiquatur et induratur. humiditas minima amaretur. Quare ex eius usu sanguis pessimus gerieratur. et virtus ex ea visuā debilitatur. Nam ex sua propertate sensum animalem mortificat. et naturalem spiritum suffocat. Vnde talis lactuca generaliter voluntibus plurimum est nociva. Nec omnia dicit Psalms in dietis particularibus. Eodem modo quidam a principio sue conuersationis vel in iuuentute sunt optimi. et videtur magnas virtutes habere et multas. qui postea in processu in senectute efficiuntur pessimū. et induratur in malis. ut efficiantur pleni multis et magnis viens. Apostolus ad Galatas. iiiij. Cum spiritu experitis hunc carne consumiamini.

Capitulum. xxxi.

Intentio assimilatur radici
Primo quia radix est totius
herbe vel arboris principium.
Et sic intentio est principium
totius verbi vel operis. **I**nten-
tio enim est ipsius finis. Finis em-
blicet sit ultimus in opere est tam
principium intentione quia fi-
nis mouet agem ut dicit Phus.
Vnde finis secundum eum dicitur causa
causarum. **S**econdo quia radix
expedit latibulum. **N**az radix quod dicitur
sub terra latuerit nutritur et prospic-
tit. **S**ed si euulta fuerit moritur et
arescit. **I**ta intentio si cum humili-
tate latuerit opus bonum nutrit et
crescit. **S**ed si per ostentationem e-
uulta fuerit ab humilitate extingui-
tur et deficit. **V**nde Gregorius di-
cit. Sic opus sit in publico. ut semper
intentio maneat in occulto. **T**ercio ratione effectu quia radix
est inicium bonitatis et malicie ar-
boris causatiuum. **N**az bonitas et ma-
licia radicis ad ramos astendit. et
sepe apparet in fructu et flore qualis
est humor in radice quia non potest
alium humor ramis infundere
quod in se habet. **S**ic etiam bonitas et
malicia operis ex intentione procedit
Aposto. Si radix sancta et ra-
mis sancti. Roman. xi. Lucc. xii. dicitur.
Si oculus tuus. et intentio fuerit sim-
plex. totum corpus tuum id est o-
pus lucidum erit. et si oculus tuus
neque fuerit etiam corpus tuum tene-
brosum erit. Ambro. Intentio tu-
a operi tuo nomen imponit Grego-
rius. **O**ra. Si semel cor intentione cor-
rumpitur sequentis actionis medi-
etas et terminus ab hoste callido
secure possidetur quoniam totam
arborem sibi fructus ferre conspicit
quam veneni dente in radice via
vit. **C**apitulum. xxxii.

Poerita assimilatur arun-
dimi. Primo quia arundo
in arena radicatur. quia scilicet
ypocrita radicem amoris habet in
terrenis. Illud enim quod in arena
plantatum est vel fundatum trahit
timet. scilicet ventum. pluviam. et
flumen. ut habetur Mat. vi. Per
ventum qui ab aere procedit et ve-
nit intelligitur temptationis deo-
qui in aere commoratur. per pluviam
que de celo descendit intelligitur ad-
uersitas que a deo venit. per flumen
quod per terram fluit. intel-
ligitur persecutio quam tirannus in-
fligit. Ex quo patet quod ille est et ar-
undo in arena fidata. qui vel ve-
to temptationis fragitur. vel in plu-
via aduersitatis per impatientiam
corruptitur. vel flumine mundo
persecutionis eradicatur. que oia
contingunt ypoeritis. **S**ecundo
quia arundo a vento agitat Ma-
xi. Sed quid existis videre arundi-
ne vento agitat. **S**ed ypoerita est
inconstans. quod modo vento aduers-
itatis inclinatur ad iracundiam. et
modo vento prosperitatis erigitur in
superbia Ia. **V**ir duplex animo. et
constans est in oibus vns. **T**ercio
quod arundo medulle plenitudinem non
solidatur. **V**nus est exterius pulchra
et interior vacua. **S**ic ypoerita non
habet soliditatem et plenitudinem
interioris gratiae. sed solus pulchri-
tudinem exterioris apparentie. **V**nus
domini dixit Mat. xxii. Ve vobis scribe
et pharisei ypoerite. et pugnabitis qui
dem a foris petitis hominibus iusti.
Gregorius in Ora. Quid est vi-
ta ypoerite nisi quedam visio fantas-
matis que hoc ostendit in ymagine
quod non habet in veritate. **Q**uanto
quia arundinis viriditas breui
tempore terminatur. **N**on cito crescit

Et cito arescit. Nam arundo ab ariditate nomen accepit. Sic ipocrite gloria parum durat. Cito enim crescit et cito decrescit Job. xx. Gaudium ipocrite ad instar punti. Quinto quia arundini manus intentis perforatur. quia feliciter ipocrita decipit et ledit adherentem sibi Psalme. xxxvi. Ecce confidit super baculum arundineum confactum a te. Item ipocrita penitentia assimilatur umbra nucis. Nux enim facit umbram in apparentia gratam. sed in existentia et effectu nocuam. Vnde nux a nocendo est dicta. quia rebus nocet eius umbra. Vnde ipsa est dormientibus sed ea noctua et multarum infirmitatum generativa. Similiter ipocritarum penitentia licet in apparentia exteriori videatur pulchra. tamen secus est mala et multorum viciorum in homine generativa Matth. vii. Veniunt ad vos in vestimentis ouium. ita secus autem sunt lupi rapiaces. Vnde ipocritis est umbra mortifera. de qua Lu. pmo In umbra mortis sedent.

Capitulū. xxxiiii.

Iustus assimilatur palme. Primo quidem quia palma in radice inferius habet asperitatem. Et similiter iusti habent asperitatem laboris Apost. ii. Co. xi. In laboribus plutum et ceterum. Secundo quia superius in coma habent venustatem. scilicet quia iusti superius in celo habent venustatem et pulchritudinem glorie immortalis Ps. Justus ut palma florebit in domo domini. Tercio quia palma in fructu habet tarditatem. Nam cum difficultate et tarditate puenitur ad eius fructum. Non enim ante centum annos fructum facit. et tunc pri-

pfecte vires accipit ut fructificare possit. Vnde quanto palma est anomolor tanto eius fructus est melior. Hoc autem significat. quia iusti virtus post diutinum laboris pueniunt ad fructum consolationis. Ia. v. Ecce agricola expectat preces fructum a deo. et quanto diuinus expectant tanto copiosiores resipiunt fructum mercedis.

Capitulū. xxxviii.

Lacrima penitentis assimilatur succo aloë. Primo ratione materie. Dicitur enim aloë succus. qui ex quadam herba exprimitur. ad ignem decoquatur. et postmodum ad solem depositur ut siccetur. Hic succus est lacrima penitentis. que ex amara herba. compunctione exprimitur. et ad ignem interioris doloris decoquatur. sed sol calore. et caritatis ardore siccatur. quia tuus timor est in amore Christi Ihesus. iam lacrime timoris et doloris siccatur. et cessat et restringuntur. quia in quadam securitatis fiducia anima solidat. Et hinc lacrimas significavit Io. n. aqua in vinum conuersa. Vnde Bern. dicit super Can. Illas lacrimas vere in vinum mutari dixerunt. que fraterne passionis affectu in fervorem prodeunt caritatis. per quam etiam ad horam tuiplius imemos sobria quadam ebrietate videris. Vnde patrum aqua in vinum convertitur. quando siue timor de seipso siue dolor et luctus de proximo prodit in caritatis affectum. Secundo ratione excellentie. quia tanto de sua natura penitentis lacrima debet esse amarior. quanto plus habet de fetore peccati. Et ideo simplicitate quando lacrima penitentis tanto dulcior et melior est quanto minus

amara et fetida. i. quanto minus habet de amaritudinis materia sive causa. i. de fetore peccati. **T**ercio ratione efficacie Nam lacrima penitentis omne peccatum abluit. qd si significat efficacia aloë. quia aloë sicut sit amarum. tamen est multipliciter salutiferus Primo quia visum clarificat. qd cōpetit lacrimis penitentie in quantum purgat vicuum avaritie. que metis visum obscurat sicut puluis terre oculos corporis. **P**ropter hebrei sunt qui obscurati sunt terre. i. ex effectu terrenorum. **I**te aloë ab hydrophisi preservat et in principio curat. qd cōpetit lacrimis penitentie in quantum metem humilliant et tumorem sive inflationem superbie curant. **I**tem aloë melat colla mūdificat. qd cōpetit lacrimis pnie ignis purgant vicuum accidie. **I**tem aloë caput a dolore eleuat. qd cōpetit lacrimis penitentie in quantum expellunt vicium iudicium. qd causat capitum dolorum. i. metis etiam. qd iudicia est tristitia in aliis bonis ut dicit Philemon. **I**tem aloë colera purgat. et hoc cōpetit pnie in quantum mitigat vitium ire ad quod valde colera inclinat. **I**tem aloë membrorum genitalium ulcera sanat si eius puluis cum melle fumatur. quod lacrima penitentis prestat dum vitium luxurie curat. **I**tem idem puluis aloë cum melle vermes ventris necat. Et similiter lacrima humilis penitentis cum dulcedine devotionis necat vermes ventris. duz gule iordanatos motus sive appetitus restrinxit. Omnia namque ista apparent in penitente postquam bene ablutus est lacrimis penitentie. **E**t ideo Cassiodorus dicit super Psalmos. Fuerunt michi lacrime mee panes die ac nocte duz

Et plantis

dū per michi signos dies ubi et. qd fletus est cibus animalium. cor rotatio sensuum. absolutio peccatorum. refectio mentium. lauachrum culparum. **I**tem lacrime penitentis amaritudinem conscientie corrueunt in dulcedinem gratiae. cuius exemplum est in lupinis. que cum sint leguminosa amara per infestationem in aqua efficiunt dulcia sic dicit Isaiae. Similiter aqua lacrimarum amaritudinem peccati conuertit in dulcedinem gaudium. **P**ropter eum ibat et flebant mittentes seia sua. rementes autem remet cum exultatione a Ver. super. Can. Lacrima penitentium vim sunt aget. quia in illis odor vite. sapor gratiae et gustus indulgentie. sanctitas est deuotus inocentie. reconciliationis iocunditas. et serenata conscientie suauitas. **I**te lacrima opuntiois causat effectionis dilectionis et patientiae tribulationis. eorum exemplum apparet in pino Nam arbor pinus est per suorum sive lacrimam picis generativa. **E**t iterum de pino in germania gignitur lacrima quae dum fluit calore vel frigore iurescit et gemma facit. quia esse electrum. **P**ropter hoc dicit Sic lacrima opuntiois dum mentem et affectum ascendit generates pice. et glutinum dilectionis. et dum amor lacrimaz emittit ipsa anima amplius inflammatur calore amoris diuinitatis frigescit ab amore mundi. et sic solidatur et firmatur et vertitur lacrima amoris in gemma patientie et fortitudinis. **I**te lacrima veri penitentis anima a malis opibus effrenata in bovis opibus fecundat. Cuius exemplum apparet in poro. cuius succus ut dicit ipse Diacorides et etiam Omer. valet contra vomitum sanguinis. Unde hunc solum Procer. dedisse dicit quidam sanguinem vometi. Valz.

etiam contra sterilitatem si a puellis sepius coedatur. Quasi ergo porri siccus est peritatis fletus. quod sagittis vomitus. pectus fluxu restringit. et sepius a peritete fuscus aiam a bonis operibus sterile ad eorum secunditatem reducit.

Capitulum xxxv.

Pati homines assimilatus zizanis. **P**rimo propter aspectum deceptuum. quod zizania. et lolium que est feminini generis in singulari. sed neutri in plurimi ut dicit **P**seudo. iter triticum nascitur. nec quod diu in herba est a tritico plene discernit. Et ideo decipit aspicentes ut putetur esse triticum cum sit lolium. **V**nde ei assimilantur hypocrite qui inter bonos conuersates et boicatis et sanctitatis speciem extrisecus ostendentes creduntur esse boicu. sint mali. **V**nde quod diu sic vivunt. zizania in herba similis tritico se ostendunt. **S**econdo propter consuetudini infectuum. quia zizania tritico mixta aliquando ipsum suffocat nisi ab eo cauti se petur. Et similiiter plerique hypocrite in bonorum collegio in quantum commorantes inficiunt quosdam simplices. et ad suas eos nequicias occulte seducendo per trahentes spiritu aliter eos suffocant. **T**ercio propter iudicij dilationem. quia enim propter similitudinem quam habere zizania cum tritico videatur. sepe duz zizania euelli credunt. triticum pro ea euelli. est separatio prorogata quod diu sunt ita similia ut cognosci non possit. atque mesmis zizania colligunt per fasciculos propinuita igitur traduntur. triticum autem in horreum reconditur. ut habeat **O**bat. xiiij. Ex quo hest quod mali voluntur quod diu sunt occulti. vel quod diu extirpari non possunt sine pericula

tritici. scilicet scandalum bonorum et dampno. Sed adueniente messe diuini iudi-
cij. tunc fieri universalis separatio ma-
lorum a bonis. et ad modum zizaniorum
malorum alligabuntur fasciculi ad cibum.
tendum igitur per se in igne gehenne si-
miles associabuntur similibus. ut ea-
dem eos puniant pena quos similis
tenuit culpa. Sed triticum. bonorum
collegium recondetur in horreo et
ali. **Q**uarto propter effectum nocivum.
Nam zizania habet vim acutam quo-
dammodo venenosam. inflatiuam. et ve-
tosam. **V**nde ebrietatem inducit.
mentem percutit. et caput ledit. pa-
nem cui admistetur inficit. De quo
si quis comedat in magna quan-
titate non solu eum graviter ledit. sed
etiam occidit. **I**gitur in quantu habet
vim acutam representat vicium a-
ritie. quod auaricii sunt valde acuti ad
decipiendum. **V**nde **P**salmus. Sicut noua
cula acuta fecisti dolum. In qua-
num vero habet vim venenosam si
significat luxuriam que est venenum
aspidum insanabile ut dicitur **D**euteronomio. xxxv. In quantum vero habet
vim ventosam et inflatiuam. significat
vanam gloriam sive superbi. a **P**roposito. Qui imitatur mendacem
hic pascit ventos. In quantum ve-
ro ebrietatem inducit significat vi-
cium gule. **C**ontra quod dicitur ad **E**pistola. v. Nolite inebriari vino et ceteris
in quantum metem ledit et caput
percutit. significat iras que caput
rationis perturbat. et claritatem
mentis obfuscat. In quantum autem
panem inficit significat accidia. que
gustum anime ledit et spiritualem
panem verbi insipidum redit. Sed in quantum gaudet ledit et occidit
significat inuidia. quod iudeus
corporaliter et spiritualiter occidit **Lob**.
Patruulū occidit inuidia.

De vegetabilib⁹

Et plantis

Capitulum. xxvi.

Proficiens non probatus.
cui nulla iuria dicti vel fa-
cti interrogatur. Arbor enim
que siallo rento flante agitat⁹ n̄
appare immobilis reputatur. Sic
nec lignum quod non arderet ab
fente igne diceretur incōbustibile.
Eodem modo nō debet homo man-
suetus appellari dum nulla iniuria
fit ei. Vnde Der. dicit. Sunt qui-
dam mites dum nichil sit eis vel di-
citur nisi pro eorum arbitrio. Pate-
bit autem quia longe sunt a man-
suetudine si leuis oratur occasio.

Item mitis homo a deo tuis lin-
guas maledicorum pungētū non
formidat. Cuius exemplum est. q̄i
malue succus oleo admixtus tāre
virtutis esse dicitur. vt si quis eo
perunctus fuerit a puncturis apuz
et aranearum et scorpionū tutus
fiat. sicut dicit Pilm⁹. Malua em̄
que est herba mollis mansuetudini
ne signat. Vnde malue succus est
mansuetudinis vtus. cui si admix-
tū fuerit deuotiomis oleum. ita eos
hos limēdo corroborat. vt neq; a-
pum. i. pugitiuorū qui aculeos fi-
gunt. neq; aranearū. i. ipitorum q̄
tela texunt a venenum ferūt. neq;
scorpionum. i. detractorū qui retro
percūtūt puncturas linguaz for-
midet. Vnde Gregorius sup Eze.
dicit. Cū lingue detrahētiūz vel ob-
p̄bria irrogantium corrigi neq;ūt
equam̄ miter per om̄ia tolerando.
nec obrectationis sermo timēdus
est. ne dū peruersorum lingua me-
tuitur recti operis via deseratur.
Iracandus autēz homo similis
est ligno spinoso quod pungit am-
plexentem se. Nam licet homo a-
met omnes arbores que sunt i or-
to suo. spinosas tamē declinat et

fugit ne laceret eum. Sic licet h̄o-
mīnes homines sunt amandi. famili-
aritas tamen iracundorum declinā-
da est Proverbior̄ xxv. Noli esse
amicus homini iracundo.

Capitulu. xxvii.

Paria mater domini assimilis
latur cedro Eccl̄i. xxviii.
Quasi cedrus exaltata sū
in libano. Sunt enim duo genera
cedrorum. quia sunt cedri que na-
scuntur in libano que sunt valde
procere et odorifere. quarūz odor
fugat serpentes. et interficit ver-
mes. Lybanus autem vbi nascun-
tur candidatio interpretatur. Ali-
e sunt cedri maritimae. que sūt par-
ue sed fructuose. quarūz poma ce-
drina triplicem habent substantiā.
Prima est calida. media tempera-
ta. ultima frigida. Per utramq; ce-
drium beata maria significatur. Ip-
sa enim instar prime cedri fugat s̄
erpentes. i. demones. extinguit ver-
mes. i. prauas cogitationes. a red-
dit candidas mentes. Similiter in-
star secunde cedri fructum protulit
benedictum scilicet cristus. in quo
fuerunt tres substantie. scilicet dei-
tas. aia. et caro. Quia sc̄z deitas est
valde calida. quia oīm viciorū con-
sumptiuā. et oīm sāctorū cordiū i.
flāmatiuā Heb. xii. Deī nū ignis
sumens est. Media sc̄z aia sūt val-
de temperata. q̄z omnes v̄tutes in
ea sūt mediū tenuerūt. et illa nū
q̄ declinavit ad aliquod extremū.
Ultima scilicet caro sūt frigida. q̄z
sūt ab omni cōcupiscentia pem̄t⁹
aliena. Itē assimilatur cipresso
Eccl̄i. xxviii. Quasi cipress⁹ in mon-
te sion. Nam cipressus dicitur esse
arbor tota medicinalis. scilicet in
bortice foliis. et fructu. Quia quid
quid in v̄gine extitit totū v̄tuosu⁹

et medicinale fuit. et cortex. i. exterior conuersatio sancta. et folia i. vba suauia. et fructus. i. opera utilia. ¶ Item assimilat cynamomo Eccl. xxvii. Sicut cynamomum aromaticans odorem dedi. Nam hec plata est secca. calida et aromaticata. Ipsa enim beata virgo fuit secca in carne per temperatiam et parvitez. Calida in anima per fervoremque caritatem. et aromatizans in virtute per munditiam et puritatem. ¶ Item assimilatur nardus Can. i. Nardus mea dedit odorem suum. quod dicit ecclia de beata virginem. Quia nardus est herba modica et calida. odorifera. et spicosa. Similiter maria fuit modica per humilitatem. cum dixit. Ecce ancilla domini aeternam calida per caritatem. odorifera per puritatem. et spicosa per secunditatem. Nam spica quam produxit ista nardus fuit dominus ihesus christus. Spica enim nardi ut dicit dyas. cor. habet virtutem confortandi cerebrum scilicet naribus applicata. Item confortandi stomachum. quia valet contra stomachi debilitatem. Item confortat cor. quia valet contra cordis desuetum. In cerebro est sehus. in stomacho appetitus. sed in corde amoris affectus. Christus ergo quasi spica nardi sensum nostrum confortauit per fidem. appetitum excitauit per spez. affectionem inflammauit per caritatem. docuit enim nos cognoscere divinam. appetere supernam. diligere eam. quia. vel quia docuit nos in deo credere. deo confidere. et deum diligere. ¶ Item nota quod nardus siue spica eius masticata humorem lingue desiccatur. Item surditatem purum sedat. et quia est incisiva et divisa usque ad intima penetras.

Vnde et lapidem frangit. Et hoc a petit beate marie. quod suo exemplo nos docuit linguam ostine. aures deo aperire. et gladio dolosus aiaz penetrare. Si quidez ipsa pauca et rationabilia verba dixit. aures afgelo diligenter aperuit. et tempore passionis filii sui eius animam gladius do loris praesulit. In primo docuit nos humorum lingue desiccatur. lubricitatem loquacitatis extenuat. In secundo circa dei verba autem cordis surditatem fugare. ne forte dicatur nobis. Aures habet et non audient. Sed in tertio docuit nos gladio verbi dei vel dolorem etrationis animam perforare. ita ut lapis. i. ut cordis duricia frangatur. ¶ Item assimilatur oliue. secundum illud Eccl. xxviii. Quasi oliua speciosa in campis. Primo quia oliua in arbore sive ligno habet soliditatem. Nam lignum oliue est copia. et soliditatis imputribilis puritas. et in medulla multe humorositas. Nam beata virgo fuit copia. et solida in fide. imputribilis et purissima in carne. et plena humore gratie in mente. secundum illud Lu. i. Ave gratia plena et ceterum. Secundo quia oliua habet in fronde viriditatem. Nam folia oliue sepe viride. Sic folia a marie sepe fuerunt viridia. et verna. In omni enim verbo suo vigor virtutis apparuit. sive virtutis praeindicationis. et in querendo. sicut quoniam dixit angelus. Quoniam fiet istud a te. sive huius istis in assentiendo. ut tu dixit. Ecce ancilla domini aeterna. sive devotionis in laudando. ut tu dixit. Magnificat anima mea dominum et cetera. sive dilectionis in cogitando. ut tu dixit. Fili quod fecisti nobis sic sive pietatis aperte. do. ut tu dixit. Vimus non habent et ceterum. ¶ Tertio quia oliua habet in

De vegetabilib⁹

flore suavitatem. Nam eius flores suaviter redolēt flores marie sue rūt eius mores, qui odore honestatis plurimum redolebant. **P**az tāta pollebat beata maria morum honestate, ut solū in eius aspectu omnis ab aspiciente temptatio, si cit testatur. **I**heronimus fugare ē. **Q**uarto q: oliua habet i fructu vñctuositatē. Et nota q: oliue quanto sunt nigriores exteris, tanto et ipse sunt maturiores interius, et ad exprimentium ab eis oleum sūt aptiores. Similiter fruct⁹, operationes marie q̄uis essent exterius nigre, per apparentiam humiles, tamē interius vñctione deuotiomis et gratie erant plene. **V**nde marie vñginis opera fuerūt nigra per humilitatem, et vñctuosa per pietatem. **Q**uinto quia oliua in liquore habet utilitatem. **N**ā liquor oliue est oleum. Cuius usus est multum utilis mortabbus. **N**ā oleum ut dicit **P**isidor⁹ ē in pabulū luminis, in medelam vulneris, et in refectionem churientis. **N**am i lucterna ponitur ad ignē nutriendū. languidis membris apponitur ad medelam, et cibis addit⁹ ad comedendum. Oleum ergo oliue est misericordia et pietas marie. **N**am ipsa illuminat tenebrosos homines i dei agnitionē. **V**nū mater agnitionis regal. **Eccī. xxiiij.** Ilsa curat languidos solidando i dei timore. **N**ā timor domini expellit peccatum quod ē laguor anime. **V**nde etiā ipsa dicitur matrem timoris. Itē ipsa etiā cibat et nutrit sibi deuotos multiplici solatione. **V**nde ipsa iuitat eos. **Eccī. xxiiij.** Transite ad me omnes q̄ occupistis me et a generationib⁹ meis implemi. **Q**item beata maria assimilatus palme. **C**an. viij. Statura tua assi-

Et plantis

milata ē palme. **P**rimo q: palma habet radicis profunditatem. **D**ab; enim palma radicem in terra mulcū defixam. **S**ic beata maria habuit radicis profunditatem, i. cordis profundas humilitatem. **L**uce. **Q**ui a respexit humilitatem ancille sue. **S**ecundo quia habet stipitis firmitatem. **E**st em̄ truncus eius mente et imputrib⁹ firmitatis. **S**ic trunca vñginis, i. corp⁹ vñginis habuit imputribilem firmitatem, i. incorruptibilem virginitatem, quia virgo ante partu et virgo post partu. **T**ertio quia palma habet virtutis perpetuitatem. **N**am diuturnis restitut⁹ folijs sine vlla successione, a conservans tempore hyemis et estatis. **S**imiliter beata maria virorem fidei semper tenuit, et eam nūq̄ amisit, non solum tempore estatis, i. prosperitatis, sed etiā tempore hysmis, i. aduersitatis sciz passiōis qd̄ discipuli et alii fideles ea, pōiderūt. **Q**uarto quia palma habet culminis sublimitatem, quia est arbor magnae proceritatis et altitudinis, sed etiā altitudinem n̄ pertingit, quia beata virgo licet magnā habuerit altitudinem meritorum et etiam p̄morum. **V**nde Ecclesiasti. xxiiij. Ego in altissimis habitavi, non tamen sicut cr̄stus, et ideo nō peruenit ad altitudinem cedri, id ē esti Eccī. xxiiij. Quasi palma exaltata sum in eades. **Q**uinto quia palma habet fructus suavitatem, scilicet dactili, cuius fructus tanto dulcior et sapidior esse probatur, quanto immediati⁹ solis radens exponitur. **C**anticorum, vij. **A**scendo in palmam et apprehendam fruct⁹ eius. **S**uauissimus autem fructus marie vñginis ille ē de quo Elizabeth ei dixit. **H**unc fructus ventris s in

Iste fructus fuit dulcissimus et sa-
pidissimus. quia radis solis. i. di-
uisis splendoribus immediate co-
iunct⁹. ymo ipse est splendor glo-
rie. et figura substantie diuine. **¶**
Item beata maria assimilat pla-
tano. secundū illud Eccī. xxiiii. Qua-
si platan⁹ exaltata sum iuxta aq⁹
Primo ratiōe dilatationis. Est
enim arbor latitudine foliorum sic
dicta eo q̄ patla et ampla et plana.
Nam platos greci vocant planu⁹
ut dicit Pl. Folia autem marie fu-
erunt eius virtutes quibus orna-
ta fuit eius vita. Et hec folia fue-
runt patula per exemplum. et am-
pla per meritum. et tamē plana. t.
humilia per despectum. quia quā-
tuāq̄ esset gratia et virtutibus
plenia. tamē semper se humiliabat
et despiciebat anellam dei se vocās
Secundo ratione complexiois.
q̄ plata n⁹ est arbor frigida et sic-
ca. Quia beata maria fuit ab om-
ni feruōe avaritie frigida. et ab hu-
more concupiscentie sicca. q̄ terre-
na toto corde desperita nihil i se
concupiscentie habuit. **T**ercio
ratione curatiois. Nā folia platani
ad curandū causas calidas et hu-
idas iſirimitatū fuit valde utilia. q̄
humorem desiccāt. et calorem tem-
perāt. Reuma restrigūt. et contra
tumorem ealidum oculorū iuuāt.
Nam folia marie fuerūt non tāti⁹
eius exempla. sed etiam verba. q̄
quādoq̄ ardore avaritie tēpant.
sic quādo dicit i suo cantico. Esuri-
ētes ipse uit ac. quādoq̄ vero hlo-
rem luxurie desiceant. sicut quādo
dixit Angelo. quoniam virū non
ognosco. quandoq̄ vero flux⁹ reu-
matum. i. cogitationū coartat. Nā
velut reuma capit⁹ ad inferiora
flues. e cogitatio mētis ad inferiora

tendens. quā beata virgo suo re-
bo et exēplo ad superiora reuocat
et restringit dicens. Magnificat
anima mea dominum. Et exulta
uit spiritus me⁹ i deo salutati me-
o. in deo nos in mundo. Itē con-
tra timore⁹. i. superbiam aduluat
cum dicit **F**ecit potentiam in bra-
chio suo et c. **¶** Item beata maria
assimilatur viρge. **P**rimo ratiōe
nomini⁹. quia virga dicitur a vir-
tute. Nam virtus que latet in radi-
ce se prodit in vigore virge. **Vnde**
beata virgo recte virge assimila-
tur. i. qua omnis virtutis perfecti-
o reperitur Eccī. xxiiii. In me om-
nis spes vite et virtutis. In eius
etiam vigore ac fructu reflūit om-
nis virtus radicis. Hadix enim ex
qua hec virga est producta. fue-
runt patriarchē. in quib⁹ quidqđ
gratia et virtutis fuit. totum in be-
ata virgine eminentius apparuit.
Vnde i eius nativitate caneat ec-
lesia euangelium beati Mathei.
in quo scribuntur genealogie pa-
triarcharum. Nota etiam q̄ in vir-
ga inuenitur triplex v̄tus. secun-
dum q̄ v̄rga componitur ex tri-
plici substantia. scilicet cortice. ligno.
et medulla. Mediante ergo medul-
la nutritur. mediante ligno sursum
erigitur. et mediante cortice contra
omnes exteriores iniurias defensat.
In beata igitur v̄gine tāq̄ medul-
la nutriendis fuit eius iterio⁹ gratia
de qua angelus dixit ei Luce. i. Ite
gratia plena. Sed lignum erigens
vtēplatio assidua Cañ. in. Que ē
ista q̄ ascēdit q̄si v̄gula ac. Et no-
ta q̄ v̄gula ex quo a stēbit sēp sur-
sum tēdit. et suā sumitatē versus ce-
lum dirigit. et quāto a terra recē-
dit et sursum tendit. tāto semper
st̄tilio. fit. Similē beata v̄go sursum

Residebat intentione et affectione
Vnde Odilio clum. in quodā fmo-
ne. **Vnū** quippe scim⁹ pro certo. q̄
dīmis marie vita et actio semp̄ fū-
it in domino. Item fūmitatem. i.
mentem ad celum dirigebat. scilicet
in oratione et contemplatione. et
quanto a terra per despectionem
recedebat. tanto subtilior in otem-
plando erat. Tanq̄ cortex defen-
sans exterius fuit in beata virgine
diligens sui custodia. ppter quam
Cantic⁹. nij. vocatur ortus conclu-
sus. **Igitur** ipsa fuit ut virga vir-
tuosa de qua **Ps.** Virgam virtu-
tis tue emitte dominus ex sion.
¶ Secundo assimilatur virge rōne
germinis. Nascitur em̄ sive germi-
natur ex virga flos. et flos ipē de
virga egrediens virginem non vio-
lat sed secundat. Virga em̄ nō ac-
cipit secunditatis gratias. nec ger-
minādi potentiam ex aliq̄ seminis
comixione. sed solum a calore soli
et celesti rōre. Similiter ex virga
nostra. i. v̄gine beata egressus est
flos eius. incarnando et nascendo
sive vteri eius aliq̄ violatione. **Vnde**
sic est secundata. q̄ tamē nō vi-
olata. Nam et ante partum v̄go
extitit. et post partum virgo per-
mansit. Neq; em̄ ex materiali semi-
ne habuit grandi potentiam. sed
ex rōre celestis gratia. et ex solis
calore. i. spūs sancti opere **Luce.** i.
Spūs fact⁹ sup̄nemēt in te. a vt⁹
altissimi obūbrabit tibi **Isaie.** xi.
Egredietur v̄ga de radice yesse. et
flos de radice eius ascendet. et re-
quiescat super eū spūs domini.
¶ Tercio assimilatur v̄ge rōne culmi-
nis. **Vtunq; em̄** virga p̄cipue qui
sunt positi in culmine dignitatis. l.
alicius offici⁹. sicut reges et domi-
ni. **Vnde** nota q̄vus virge est ad

quatuor. **Primo** ad dominum osten-
sionē. et sic v̄ga vtunq; reges et
principes. **Et** h̄e modo beata mari-
a d̄ v̄ga. quia data est nobis tan-
q̄ domina et regina. et ideo mari-
a interpretatur dominatrix. **Ps.**
Virga directionis v̄ga regni tui.
¶ Secundo ad defensionē sive percus-
sionez. et sic vtuntur v̄ga bellato-
res. **Et** h̄e modo beata v̄go data
est nobis ad percutienduz et repel-
lendū hostes spūales sciz de mones.
Nume. xxvii. **Confurget** v̄ga de
israhela peccati dutes moab. **Ter-**
cio ad regimē et directionē. sicut
vtunq; pastores. **Sic** deus per beatā
v̄ginē nos dirigit et ad pastua vi-
te p̄ducit **Mich.** v. **Pasce** populu⁹
tu⁹ in v̄ga tua ut sit verbuz pat̄s
ad filiu⁹ in v̄rga tua. i. in virgine. **Quā-**
to ad sustentationem. sicut vtunq;
virga sive baculo in fieri et debi-
les. **Sic** similiter etiā nobis beata
virgo data est ad fulcimētūz **Ps.**
Virga tua et baculus tu⁹ ipsa me-
t̄solata sunt. **Ipsa** em̄ est ut vir-
ga ad expellendum demones. **Ip-**
sa quoq; est ut baculus ad susten-
tādum mestos et debiles. **¶ Item**
assimilatur v̄ti. **Primo** in radice **Nā**
v̄tis ut fructificet bonum liquorez
debet esse plantata et radicata in
loco ubi sit calor solis. puritas ae-
ris. et dulcedo humoris. **Calor** enīz
solis v̄ti necessari⁹ est. quia quāto
direct⁹ et diuīturnus respicit solez.
tanto exhibet fructum dulciorēm
Item v̄tis dicitur diligere aerem
purum et clarum. et odire nebula-
fū. **Item** dulcem et non amaram
diligit terram. **Vnde** in collibus bñ
altis soli expositis. rōe dulcis hū-
ris et fortis calor. vineis loc⁹ ap-
t⁹ existit. **In** cuiusmō loco hec no-
stra v̄tis. id est beata v̄go maria
5 nn

habuit radicem cordis scilicet in fere uore caritatis. in mitore puritatis. et in dulcore benignitatis. **I**psa enim habuit feruorem caritatis in mente. mitorem puritatis in carne. et dulcorē benignitatis in conuersatione. **S**ecundo fuit similis viti in stipite. Stipes enim sive lignum vitis inter arbores crescit multū. **V**nde super domos et arbores. et circa villas circumduci potest. **S**ic beata virgo super omnes sanctos et sanctas magis crevit in merito et in gratia cumulo. **Prou. xxxi.** Multe filie congregauerunt. diuitias tu supergressa es vniuersas. **T**ercio fuit similis viti in palmito. Palmes enim vitis est natura flexibilis. Et illud quod apprehendit quibusdam brachys costringit quorum amiculō in alta se erigit. et a ventis et a pluviis tutus consistit. **S**ic animus etiam beate virginis fuit per fidem ad consentiendum flexibilis cum dixit angelus. Ecce acilandia domini et cetera. Item christum filium suum non solū brachys carnis dulciter sternit et tenuit. sed etiam brachys aie scilicet intellectu per fidem. et affectu per caritatem. ita per christum nūquid dimisit. **Can. in.** Tenui illum nec dimittā. **V**nus nec vento psecutionis. nec pluvia temptationis ab eius fide et dilectione recessit. **Q**uarto est similis viti in fronde. Frondes enim sive folia vitis vulnera mundant. et ipsa mundata sanant. Sunt igitur sicut folia vitis verba beate virginis. quae vulnera vitorum mundant et sanant. **N**am ut iam supra tactum est mulundare volens vulnus superficie dixit. depositus potentes de sede et exaltauit humiles. Sed vulnus avaricie volens curare ait dicens.

Efuriientes impluit lomis et diuites dimisit manes. **I**tem ut mūdaret vulnus luxurie dixit. quoniam virum non cognosco. et sic de alijs. **Q**uinto fuit similis viti in flore. In estate enim vitis flos et odor florantis vitis omne venenosum expellit. **V**nde fugiunt serpentes dum vimea floret. **T**anquam igitur flores viti fuerunt mores beate marie. qui tantū odoris. et tante honestatis fuerunt. quae omnes serpentes. et venenosas temptationes a cordibus aspirantium effugabant. **D**icitur enim quae eius facies tanta pudicitia et saecitate pollebat. ut quisquis eam temptatus aspiceret. mox omnis ab ipso temptatione fugaretur. **Eccī xxvij.** Ego quasi vitis fructus huiusmodi honestatē odoris. et flores mei fructus honoris et honestatis. **S**exto assimilatur viti in liquore. **V**abatur enim ex vite primo liquor aqua. quia vite putata. absisa exit ad modum lacrime. **N**am cum vitis vulneratur tpe veris lacrimam de se emittit. Fuit autem beatissima virgo in passione filii vulnerata. quando suam ipsius animam gladius pertransiit. et tunc lacrimas emisit. que tante fuerunt quae ad compassiōnem filium suum inclinauerunt. **V**nde eam ex compassionē discipulo recomendauit. dicens in cruce. **Fili.** Ecce mater tua. **I**tem ex vite habetur liquor vini. cuiuscum sobestate sumptus plus corpora omnibus quore confortat. et letificat. mortuos euauiat. et nutrimentum corpori prestat. **Q**ue omnia beata maria facit suis deuotis. quia confortat deficientes. letificat merentes. curat languentes. et nutrit deuotos et feruentes. **I**tem beata uirgo maria assimilatur balsamo. **Eccī.**

xxxiiij. Sicut cynamomū et balsa-
mū ac. sicut dicit glosa super illud
Cant. in. **H**oc trus tūpī dilect⁹ me-
us michi ac. Olim balsamum i en-
gadi nascebatur. et istar vīneē co-
lebatur. scz in duobus regn⁹ ortis
quon⁹ maior rīgiti iugerū erat. **S**z
sicut legitur i quādā hysto:ia Cle-
opatra regīna illas vites in egyptū
trānsfūt. et in quodaz capo
iuxta. vn. fontes illas plantauit.
In quorum fontium vno. virgo dū
in egyptum fugeret dicitur puer
balsieasse. **Vnde** dicuntur ille vites
non ferre fructuz misi a xpianis so-
lummoto excolātur. Sicut aut̄ di-
cit glosa sup̄ verbo preallegato eti-
am **Oia** que in balsamo fūt virtu-
osa sunt. **P**er lignum nāq̄ intelli-
gitur eius corpus virgīnum. per
corticē eius ouersatio exterior. per
semen eius anima benedicta in tē-
ra munda. i. in carne virgīnea sei-
nata. per liquorēm vero qui dicit
opobalsamū intelligitur eius fili⁹
preciosus. que òma plena fuerūt
celesti virtute et odore. **Eccī. xxiiij.**
Quasi balsamum nō mixtu⁹ odor⁹
meus.

Capitulū. xxxvij.

Dactiles assimilant palmis
Primo ppter signum. qā
palma est signum victori-
e. **E**st em̄ arbor victorialis sic dicta
Quia manus victorum se palmis
ornabant. vel quia similis est in fo-
līs palme manus. **Vnde** recte pti-
nent ad martyres qui suū erunt glo-
riosissimi victores. **Apo. i.** Palme
in manibus eorum. **P**almas etiā
manuum sua rum frēquētissime et
largissime ad paupes extenderūt.
sicut patet de beato Laurentio et
mūltis alijs Proverbiis. **xxi.**
Manum suam apuit mopi. et pal-

mas suas extēdit ad pauperem
Secundo ppter fructum. refert em̄
palma suauissimos fructus. quos
appellat dactylos sic dictos. quasi
ad similitudinē digitorū manus ho-
minis. qui sūt savoris dulcissimi et
purissimi. **Vnde** significat merita
martirū ex pugna vāiorū tormento
rū acquisita. de quibus i Ps. **Q**ui
doceat man⁹ meas ad prehū. et di-
gitos meos ad bellū. **M**an⁹ ecclēsie
pugnatis fuerūt sancti martyres.
In quibus fuerūt diuersi digiti. i.
diuersorū suppliciorū modi quib⁹
diuersas victorias et glosas secu-
ti sunt coronas. **T**ercio ppter
sexū. sunt enim palmetas et
femine. de quib⁹ dicit Aristo. q̄ fe-
mina non fructificat sine masculo
n̄ sit ita ppter quā ut mediante ven-
to saltem odore masculi perfunda-
tur. **Q**uandoq̄ vero ex cōiunctis
simul seminibus eoz mastulus si-
mul et femina generātur. qui tan-
dem sibi mutuo coherentes quasi
ad modum retium miro nature ar-
tificio se connectunt. **I**n hoc autē
significatur. q̄ ad martiri palma
et gloriam non tantū in viri sed et
iam feminine puenerunt. **S**ed tamē
ipse feminine ad tantam fortitudinē
et cōstantiam minime peruenisset.
nisi fragilitati feminine virileza ma-
sculnum animum cōiunxissent. **E**t
sicut dicitur. **η. Machab.** vn. **D**e il-
la sancta matre septem fratrum ma-
chabeorum q̄ repleta sapientia et
feminē cogitationi masculinum i-
serens aīm dixit ad eos ac.

Capitulum. ij.

Discordia assimilatur o-
leo tripliciter. Nam primo
assimilatur olei exp̄ssione.

6 v

Primo quidem quia quanto oleum de torculari egreditur et exprimitur tanto iudicatur melius. **I**tem tanto nobilius quanto recentius. quia per rusticitez viciatur ut dicit Plinius. In quibus duobus significatur quod opus misericordie scilicet elemosinae requirit celeritatem dationis. Tempore enim indigentie tanto elemosina melior efficitur. quanto indigenti citius porrigitur. Et quasi recentis oleum est acceleratum donum. Sed quasi antiquius oleum est dum deterratum datum. vel illud quod datur frequenter postulatum. quod non ita iudicatur gratum et acceptum. **I**tem secundo ut idem Plinius dicit. melius in torcularibus oleum elicitur si oliua prius aqua calida perfundatur. Ex quo accipitur quod in opere misericordie scilicet in elemosina debet precedere affectuositas compassio misericordiae. quia quasi aqua calida est cordis compassio feruida. que tunc obiret. id est elemosina superfluitur quando ipsa elemosina cum magna compassione datur. **I**tem tertio oleum tanto pinguis et suauius est quanto cum terrestrita te admiscetur minus. Ex quo accipitur quod in misericordie opere siue elemosina requiritur puritas intentionis. ut non admisceatur intentio terrena. sed ut non de tunc elemosina ita iudicetur tunc retributio misericordiae. Vnde elia tanto est pinguis et celesti merito plenior et deo sua uior. quanto est a terrena intentione remotior. Mat. v. Te autem faciente eliam. nesciat sinistra tua quod faciat de extra tua nam per dextram celestis intentione per sinistram vero terrena significatur intentione. **S**econdo assimilatur elia olei effusione. quod cum oleum effunditur qui.

ete et non cum sonitu cadit sicut aqua vel vino. et hoc ratione aere et levitatis. propter quam etiam omni liquoris superfertur et subiectus aliis designatur. In hoc autem instruimus quod opera misericordie scilicet elemosina fieri debet non cum sonitu et aene ostensionis. sed cum silentio huius intentionis. Vnde Mathe. v. Cum facias eliam noli tuba canere ante te. Quod autem oleum superfertur omnibus liquoribus ostendit. quod si aut dicit Apostolus. i. Thess. v. pietas ad omnia utilia est. permissione habens vite quam nunc est et future. quasi pietas seu misericordia quadam potestate et excellentiam habeat in omnibus bonis scilicet presentibus et futuris. **V**el refertur hoc ad misericordias dei. quia miserationes eius super omnia opera eius. ut dicit in Psalmi. Tercio misericordia assimilatur operatio. habet enim oleum multiplicem operationem. Nam oleum contractos relaxat. Quasi contra it se uniuersae non valentes sunt existentes in purgatorio. Sed opera misericordie per eos hic facta eos relaxant et liberant a pena. **I**tem oleum apostemata dura mollificat. Quasi enim dura apostemata corda sunt in peccato indurata. quod tamē assiduitate eliarum emolliuntur et ad pacem disponuntur. **I**tem oleum corpora lassa confortat. quod elia confortat corpus recipientis et animam datus. et etiam ipugnat dyaboli vires perhibet. **I**tem oleum purum ferrum politum a rubigine seruat. Et si fuerit corruptum et aquosum cum fecesse mixtum ipsum corrumperit ut Plinius dicit. Similiter elemosina cuius pura intentione facta anime munditiam confortat. Vnde dominus dixit iudeis Luke. xiv. 31. Date elemosinam

Et ecce omnia munda sunt vobis.
Sed si fiat elemosina cum intentio
ne corrupta, vel cum fecerit peccati-
puta de rapina, vel simona, vel h⁹
modi, tunc amplius sedat et corrū-
pit August. de verbis domini. De
iustis laboribus facite elemosinas
Non enim corrupti estis iudicet
christus ut non vos audiat cum pau-
perib⁹ qb⁹ tollitis. Nolite velle ele-
mosinas facere de feno et usuris

Capitulum. xl.

Ors hominis assimilat col-
loquitide que ē agrestis
cucurbita. Primo ratione
amaritudinis. Est enim hec herba
amara, ymo quasi amarior om̄i her-
ba et simpliciter amarissima. Simi-
litē mors est per sui memoriam a-
mara diuinit et auaro Eccī. xli. O
mors q̄ amara est memoria tua ho-
minī diuinit. Item est amarior p̄ sui
experiētiā hominī luxurioso Eccē.
vii. Inueni amariorem morte mu-
lierem. Hec mulier est voluptas
carnis que mortem amariorē redi-
dit. Et si ducit hominem ad mortē
gēlenie, est amarior morte natūrā.
Itē mors est amarissima propter
consequentiam homini superlato et
impiō, cui scilicet erit duri⁹ iudici-
um, et terribilis occursus demonū,
et profundior vrago penaru⁹ deu-
tron. xxxv. Deuorabunt eos aues
mortu⁹ amarissimo. Wie morsus est
mors que partem tollit scilicet ani-
mam: et partem in terram dimittit
scilicet ea dauer, sicut mordet po-
num Hatione ergo amaritudinis
maxime. mors assimilat colloquinti-
de. Vnde. nn. Reg. nn. Fili ap̄bē-
tatu⁹ ap̄ter colloquintidas missas
in ollam, cum gustassent et cibum

amatissim⁹ inuenisset clamaue-
runt ad Heleſeu. Mors in olla vir-
dei. **S**ecundo ratione latitudis.
quia colloquintida quasi ad modū
vitis iuxta terram ramos expandit
Vn. nn. Reg. nn. dicitur. q̄ egrē-
sus est unus in agrum vt colligēt
herbas agrestes, inuenitq; vitem
agrestem et collegit ex ea colloq̄n-
tidas. Rami colloquintide sunt vi-
res mortis, siue mōi moriēdi quos
ita super terram expandit vt null⁹
eam effugere possit. Omnes enim
morimur, et quasi aqua in terra cō-
Tercio ratione solitudinis. q̄ si
aut dicit dyasco, si herba hec iue-
nitur sola, venenosa ē et mortifera.
sicut cepe marium, sed cū multis
inuenta nō ita per omnia est noxi-
ua. eius autem medulla in medici-
na est optima. Manifestum est au-
tem q̄ si homo moriens solus sine
socio esset, q̄ corporaliter male mo-
ratur. Et multo magis male mo-
ritur, cuius mortem debita consor-
tia non comitantur. Si enim mors
sit sola, vt non comitetur eam, vel
pura conscientia, vel vera penitenti-
a, et alia etiam debita ecclesie sa-
cramenta. mors vertitur homini in
deterius q̄ venenum, scilicet in eten-
num supplicium. Sed si hec morien-
ti assistant, mortis maliciā mitigat,
vt animam saltem nō perdat.
Colloquintide autem medulla est
ipius mortis memoria seu medita-
tio intima, que viueti homini plu-
rimum est proficia Eccī. vii. Me-
morare nouissima tua et meternū
non peccabis. **Q**uarto mors ho-
minis assimilatur colloquintide ra-
tione bonitatis, quia illa colloq̄nti-
da est bona et laudabilis que est al-
ba, et cui sunt semina sc̄s; Macu-
bū inserita. Sed pars est attēdenda

que cum coauitatur multū sonat. Si militer mors est melior et laudabilior que est albiōr. i. mūdior. et clātior. i. in qua ipse moriens purior a mundior recedit. et cui semina bonorum operū sunt magis inserta. **Apoē. xxii.** Opera em̄ illorū sequuntur illos. Illorum autem mors in quorum obitu vel sepultura multe cāpane vel vōces resonant param est attendenda. qā pernt memoria eorū cū sonitu. **Quinto ratione** valitudinis et virtutis. quia colloquintida valet ad multa. Nā ab amaritudine habet virtutē disoluendi et cōsumendi. et ex subtilitate substantie diuidēdi. et multas alias habet virtutes. Similē ipsa mors dissoluit naturale colligationē scilicet anime et corporis. et consumit corporalē perfectionē. siue fortitudis. siue pulchritudis. siue vahtudinis. Item diuidit. i. separat ab homine tpaalem possessiōnem. siue possideat honores. siue amicos. siue diuitias. siue delicias. Ónia ab eo in morte diuiduntur et separantur. **Ps.** Homo cum intē erit nō sumet omnia. neq; descendet cum eo gloria eius.

Capitulū. xlj.

Mortuus mūdo et in humiliāte fundatus tribulatiōnes et aduersitates nō metuit. q; ei non nocent. cuius exemplum apparet in pino. Nam pin⁹ sub terra profunde cōceptus. etiam si aqua sit meritus in duriciem cōuertitur. et imunis a corruptione sua. **Sed** si super terram ponitur et pluuiie exponitur cito corruptiē. Ille ergo est sub terra profundat⁹. q; est òmīno mūdo mortu⁹. q; mortui s̄b terra abscondunt̄. **Ap⁹. Col. iii.** Mortui em̄ estis. et vita vestra

abscondita ēt. **Talis** est qui ē corde et pfunde humilis. vt non curz esse abiectus. **Talis** inq; in quā dām duriciam versus. a quā tribulationis nō timz. quantūcūq; sit in ipsa imers⁹. sed ab omni corruptiōne peccati manet penitus illesus. **Sed** ille qui super terram existit. i. qui adhuc mundo viuit et sup terram exaltari querit. a pluuiā tēbulationis supueniente faciliter contūpitur et deficit. **Et** ideo **Psai. 9.** Ingridere pētrā. i. cristum. et abscondere in fosla humo. i. pfunda humilitate. mūdo more.

Capitulū. xlij.

Opera bona nō sunt ostendāda sed poti⁹ occultāda. Nā seia que nō sunt opta humo tollunt aues et amedūt. **Sic** diabolus tollit bona opa. **Lu. viii.** Iues celi amederūt illū. sciz semē qd ecēdit in via **Gre.** Depdari desiderat q; thysaurū publice i via portat. **Psid.** de afflictu vīctorū. **Occulta** qd agis inqūtū vales. qd ex toto non vales. sit in aio occultādi volūtas. et uon erit de ostentatione vlla teineritas. **Notandum** etiam q; opera humilia tunc precipue efficiuntur utilia quando sunt feruenter et affectuose facta. **Quod** apparet in semimibus milij. Nāz milij semināt̄ sint valde minuta et de se paiz nutritiua. q; frigida sunt et sicea. assata tamen et igne calefacta tortionem ventris sedant. **Quasi** ēgo milium assatum et igne calefactū est opus humile cum feruore et deuotione factum. quod fugat tortiō nem ventris. quia expellit tristiciam siue accidiam nre mētis. **Itē** sunt h̄im bona opa. velut quedaz

plantarum germina. Primitio ratiōne continentie. quia germen plan te multum calorem & humorē sūt in se. Vnde scđm yfidū ger men est pregnās furculus. a gignē do. vel a gerendo dictus. Continet enim germen in se tria iūicēm cō iuncta. quia est in eo humor nutri mentalis. et humor seminalis. et viget in eo calor naturalis. Quasi enī humor nutrimentalis est deu tio fidei. quia iustus ex fide viuit. ut dicitur ad Hebre. x. sicut plāta vel germen viuit ex nutrimento hu moris. Sed quasi humor seminalis est motus spēi. q̄ ille qui seminat seminat in spē fructus. et alias se men non p̄iceret. Sed quasi calor naturalis est caritas. Vbi ergo sūt ista tria. scilicet fidi vigor. spes p̄ m̄. fervor amoris. sequitur ger minatio fecunda boni operis. Vel no ta q̄ humor nutrimentalis est lacēma p̄mitentis scđm illud Ds. Fuerūt in chilacēme mee panes die ac nocte. Humor autē seminalis est gratia. de qua .i. Io. ij. Semen iphius ī eo manet. i. gratia. ut expōit glo sa. sed quasi calor naturalis est ca ritas. Et vbi concurrunt ista tā sez diuina gratia. compunctione lacēma sacra. caritas fecunda copiosa sequit̄ tur et secunda p̄mitentie germia. Secundo opera bona sunt velut plantaz ḡmia rōne osequētie. Sūt enim in germinantib⁹ plura se suc cessive consequentia. Prima em̄ est radix ex qua erumpit ipsū ger men. ex germine stipes. ex stipite flos. ex flore fructus. Hadix ergo ē gratia. Germē est virtus precipue caritatis. stipes est itentio finis. flos actus. fructus meritum opis. Igitur ex radice gratie procedunt germina virtutum. et ex germe

caritatis procedit stipes recte int̄e tionis. et ex rectitudine int̄etiois procedit flos. i. puritas et suauitas operis. et ex opere puro prouenit mercedis pulchritudo. Eccl. li. 40. p̄amini op̄ vestrum ante tempus. et dabit vobis mercedem vestrā az̄ in tempore suo. Tercio ratione p̄seuerantie et cōtinuitatis et profectus bene operandi qui est ex ex ḡia dei. Nam calor celestis penetrās ad medullam radicis. partes liqui diores et vntuſiores et puriores superius ad se trahit. easq; coagu lat et coniungit. et coagulatas p̄ terre poros inducit. et in substan tiam germinum eas conuerte nō desistit. Similiter gratia celestis pe netrans ad medullam cordis. cogitationes & affectiones liquidiores .i. magis compunctas ad fēdum. & vntuſiores idē magis deuotas ad inflāmanduz. et puriores ad ex equentuz trahit superius ad deū. & coagulat & coniungit eas coagu lo et vñculo caritatis. scilicet duz disponit homo suas bonas cogita tiones sicut affectiones implere ap per amorem dei et utilitatem proximi. et sic eas per poros terre id ē per sensus vel membra corporis in ducit. et in substantiam germinū nō desistit conuertere. dum eas o pere perficere perseueranter nō de simit. Nam quia non cessat attra ctionis humoris continuatio in ra dice. nō cessat augmentum in ger mine quo usq; ad debitum perueniat. i. ad perfectaz quietē beatitudi nis eterne. Quarto ratiōe ēdū dantie. Nam confortato calore in medulla inclusa radicis humorē attrahit necessarium sibi radix ex v̄tute ipi⁹ caloris. Qd autē de hūc re necessariū n̄ existit a se extēns

Liber

Expellit quod autem ex calore incluso sive sum leuat in materia germinis transmittitur. Sic ex calore caritatis inclusa in corde homo de bonis que habet humorem. i. nutrimentum corporis sibi necessarium sumit. quod vero necessarium non est sed superfluum ad nutritiones exteriorum germinum. i. pauperrim per pias elemosinas mittit. quod pertinet ad redundatiam pietatis et caritatis. De qua dicitur **Lu. xi.** Quod super eate elemosinam. **¶** Quinto rite custodie. quod germe primo emittit fructus mutuose rectentes. quod natura facit in natu caloris ad evanescere germinis. Nam cum teneatur sit eius sub aere frigido facile leditur nisi tutela frondum muniretur. Autem autem non solum a frigore. sed a grandine. et a vento. et a noxiore sole siccaret faciliter. Sic germen boni opis vastaret faciliter. sive a frigore accidie. sive a grandine superbie. sive a vento vane glorie. sive a noxiore sole fraudis et deceptiois diabolice. nisi debitum circumstantia vestiret. et cautel et custodis vndeque muniret. **¶** Sexto ratione efficacie. Nam quis germen sit modice quantitas est tam maxime virtutis. **¶** Nam virtus radicis transit in substantiam germinis. et ideo herbe quod sunt in germine et viget in eis humor transfusus a radice. maxime conuenient medicinae. Similiter quis opera que sancti viri faciunt videantur eis modica propter humilitatem. tam maxime virtutis sunt apud alios per exemplum. et apud deum per meritum. Nam virtus radicis id est caritatis. De qua dicit **Ipostolus ad Ephe. quinto.** In caritate radicata et fidata. trahit in substantiam germinis. id est in soliditatem et bonitatem operis

Tercius

Et propter hoc huiusmodi opera quam diu manet in ipsis humor deuotionis et affectionis transfusus scilicet a radice caritatis. medicinalia sunt non solum ipsi operantem quemque prouidentem. **¶** Item opera bona assimilatur fructibus bonis. **¶** Primo ratione generationis. generatur enim fructus ex humore arboris et calore solis. et generatur fructus bonus ex nobiliore humore qui fit in arbore. Similiter opera bona ex timore et amore generantur. Nam timor ad bene operandum sollicitat **Ecclesiast. xv.** Qui timet deum faciet bona. Et percepit timor reverentie sive filialis. quia iste est nobilior timor quod possit esse in homine. Amor vero ad bene operandum fructificat. ita ut nunquam sit otiosus. sicut Gregorius dicit. **¶** Secundo ratione defensionis. quia fructus generatus coopulo foliorum defeditur. Hoc cooperantur est humilitas quod honorum operum fructum interdum abscondendo conservat. propter quod dominus dixit **Matth. v.** Attende ne iustiam vestram faciat in coram hominibus ut videamini ab eis. **¶** Nota etiam quod fructus omnes generaliter in loco sicco melius conservantur. et in humido citius corruptuntur. Si similiter in humido. i. in mollicie debiciantur opera corruptur duces homines in delicas resoluunt et carnales efficiunt. **¶** In secco vero abstinentie melius conservantur. **¶** Tertio ratione maturatiois. maturatio enim fructus a calore est. Nam calore exteriori exteriorum confortante et humor in terrum dissolvente et digerente fructus crudus sunt maturi. Sic ea amoris interior aie confortatus

ab exteriori calore. vel aliquius ubi
auditi. vel aliquius exempli visi. si
aliquius huiusmodi talius. dissolu-
to sive expulso timore vel amore
terreno producit fructus operum
ad maturitatem. i. ad complementum.
Et nota quod illi fructus cibus matu-
restunt qui altius in ramorum su-
mitatibus crescunt. eo quod radens di-
recti se opponunt. Summitates enim ra-
morum sunt affectiones contempla-
tuorū. qui quanto solis calore. i.
eristi amore directius ascenduntur.
tanto bona opera sollicitius et per-
fectius operantur. Item si ota quod
signum maturitatis fructuum in mu-
tatio coloris viridis in pallidum. l
tubeum. et mutatio saporis insipi-
di vel amari in dulcem et gustui su-
auem. Ipse etiam tactus discernit
aliquando inter fructus. et illuz in-
dicat maturum quem digitis comp-
sum esse re inuenit. et qui molle se-
esse ostendit et dicit. **P**saac in die-
tis particularibus. Ex quibus collig-
itur quod illi fructus maturi sunt. i.
opera completa et perfecta. que sunt
pallida id est cum timore facta. **J**ob
ix. Verebar omnia opera mea. **I**te que
sunt rubra. i. cujus amoris seruo-
re. **I**te que sunt sapida et dulcia. i.
enim deuotione et delectatione. non tam
accidia et aggrauatione. **I**te que
sunt mitia sive mollia. i. cum maxime
tudine facta. **E**ccl. in. In mansuetu-
dine opera tua pio. **E**t nota pro-
ut dicit psaac ibidem. quod fructus dul-
ces sunt in quatuor qualitatibus aliis excedentes. Sunt enim tempe-
ratores. calidores. suauiores. et nu-
tribiliores. Ex quibus collige. quod o-
pera nostra tanto sunt deo dulcio-
ra. quanto sunt magis temperata
per distinctionem. calida per dilectio-
nem. suavia per deuotionem. et

nutribilia per confortationem. **C**uarto opera bona assimilantur
fructibus ratione multiplicationis
Nam quedam plante paucos que-
dam vero multos fructus faciunt
Et ista multitudo diversificata. quod
quedam fructificant tantum semel
in anno. quedam vero plures. seu
non maturantur fructus ultimi sed
remanent crudii. eo quod vicinitate sei-
goris hyemalis calor ad digeren-
dum non sufficit. **V**nde semel fructi-
ficare perfecte magis utile est et o-
sonum plus nature. **C**Item que-
dam arbores sunt fertiles omnino
per multa tempora. propter ha-
bundantiam caloris et ventus hu-
moris sicut fucus. **E**t quedam fructi-
fiant vnde et quiescent alio ut ob-
iectu. **C**uius ratio est. quia in anno quod
est pristinum humorem perditur
repatant quem in anno fructifica-
tionis perdiderunt. et sic ad fructi-
ficandum se enouant. ut tempore
quietis et sive refectionis multos
producant ramos et folia. licet mo-
dicum fructum. **N**on ergo quedam
plante paucos. quedam multos
fructus faciunt. signat quod quidam
homines multa bona opera faciunt
et multa merita acquirunt. quida-
vero pauca. **N**on vero quedam plu-
ries in anno sed imperfectiores. que-
dam vero semel in anno tantum si-
perfectiores fructus producunt si-
gnat. quod melius est facere opera pau-
ciora sed perfectiora. quod plura et de-
fectiva. precipue si defectus sit in
fine operis. sicut est in fructibus ultimi
quisque non maturantur. **N**on au-
tem quedam aliquo tempore fructi-
fiant et aliquo tempore quiescent
a fructificatione signat. quod quies et
intermissione laboris continui nec si-
recreatio moderata ab operibus.

principiis exterioribus est utilis et necessaria. Sed et plante etiam tempore quiescentia a fructu non sunt propria omniociose. quod perducunt ramos et folia significat et eques sanctorum virorum ab exterioribus et corporalibus opibus non est propter hoc ociosus a spiritualibus operibus vacat igitur in eorum operibus corpus sed non est animus ociosus. Unde Setie dicit Non semper in actu sis sed iterum animo tuo requie dato sed ipsa et quies plena sit sapientia et bonis agitacionibus. Item quedam arbores sunt in iuuentute fecundiores eo quod plus habundant in caliditate et siccitate. Quedam vero sunt magis secunde in senectute et in iuuentute. Quia dum in iuuentute nimis abundat in humiditate calor naturalis non potest eam digere sed in senectute minorata humiditate fit bene digestibilis per calorē. Et hoc in amigdala et pirus patet. sic exemplificat Aristoteles. Sic et quidam homines ad litterā in iuuenili etate meliores sunt et bona opera plura faciunt et in senectute quidam vero reculerunt. Vel in iuuentute. in principio auersionis quidam feruentiores et in bonis operibus sollicitiores sunt et in senectute. in progressu et consumatione. quidam autem reculerunt. quod in principio debiliores. in fine vero fortiores sunt. Itē nota quod una platea iuuat aliam ad fructificationem si sit eius vicina. sic silvestres ut dicit Iris. iuuant ortenses si eis ex opposito a platea. Silite malognate olivis offerunt si plateenē cum eis eo quod habundant in calore nature olivazz ueniēt. Ex hoc autem istruimur quod unus homo debet iuuare alium sibi proximum in bene operando. et quod utile est consociare et vicinæ se bonis.

sue virtutib[us] spiritualib[us] et contemplatiuis qui designantur per arbores silvestres. sue actiuis qui designantur in malogranatis. Item dicit Aristoteles quod arbores que fructificant omni anno hunc cito senes. et que minimum faciunt fructus cito descantur. eo quod humor quod deberet nutritre plantam transit in fructum. In quo ostenditur quod nimia exercitatio et lassitudo in exterioribus laborebus est aliquando causa debilitatis. non tantum corporis sed spiritus. et quandoque inducit accidentem de siccitate humiditatē deuotiois interne.

Capitulū. xlīij.

Opera penitentium assimilatur fructibus arborum. Primo quo ad fructus productionem. Producuntur enim et nascuntur fructus ex arboribus quibusdam retinaculis alligati. et h[ic] modi retinaculo mediante fructus natus arbori adherit. sicut fetus per umbilicum cum matrice se tenet. et hoc retinaculum primo est debile et laxum. Unde tunc de facilis fructu excutitur si fortiores venti impulsi feruntur. sed paulatim calorem humorem desiccantes retinaculum primo debile induratur. Unde tunc fructus de facilis non vincitur. Hoc retinaculum quo mediante fructus id est meritum boni operis ab arbores. a penitente retinetur est amor caritatis. sine quo nec meritorium opus agitur. nec etiam facti opis meritum retinetur. Unde caritate perdita omnia cum ea perduntur preteriorum operum merita. Hoc ergo amoris retinaculum in principio penitentie adhuc est laxum et

De vegetabilibus

debile quia scilicet imperfectus, q̄ timore in servilez habet admixtū. Et ideo a vento fortioris temptatis nō nouen pnie et religiosis facili ter franguntur. Et ideo cōsanguineis vel occasiōnibus peccatorum seu temptationum nō sunt facilē expoliēndi. sed diligenter custodiēdi. postmodum autē calore caritatis proficiente. n humorē. et timoris molliciem deficeante. i. deppellente. et ēm perfecta caritas foras mittit timorem fortificatur et solidatur. ¶ Secundū quo ad fructū colorationē. Sunt enim fructus diversorum colorum. sc̄z quidam albi. quidam nigri. quidam rubri. Nam secundū Arist. ex humore frigido et restringi et melancolie ingresunt. ex humido et frigido albescunt. ex calido rubescunt. vt dicit Albumasar. Talia debent ēē opera pientium. sc̄z nigra per tristie obsecritatem. alba per conscientie puritatē. rubea per caritatis feruilitatē. Vel fructus albi sunt opera innocentium. nigra vero opera peccantium. rubea opera penitentium qui de culpa perpetrata erubescunt. ¶ Tercio quo ad fructuum nutritiōnē. Licit em generaliter dicat Galenus. q̄ herbe et fructus p̄p̄ nu triunt. tamen sp̄cialiter quidā sunt fructus qui minus nutriuntq̄ alii. Nam q̄admodum experientia docet. et auctores readūt. plāte aromaticae sive medicinales ad resistentiā sunt minus delectabiles. et ad digerendū fructib⁹ alijs duriores. a hoc propter vehementem coagulationē p̄ calorē agētes in huiditate. Vnde secundū Aristo. fruct⁹ tales nō sunt multum nutritiles. Vnde etiam dicit Albumasar. q̄ planta quāto magis est medicinalis tan-

Et plantas

to nūtrit. Plante igitur medicinales sunt penitentie p̄tes. sc̄lēt contritio. confessio. et satisfactio. quibus animarum nostrarū morbi curantur. horum fructus id est opera et precipue satisfactionis nō sunt delectabilia neq̄ facilia. sed dura et difficultia ad faciendum. Vnde plus ordinatur in peccatore ad tollendum morbi effectum. id est peccati reatum. i. ad satisfactionē debiti q̄ nutrimentum vel augmētū meriti. ¶ Quarto quo ad sapoz mutationem. Nam aliquando fructus primo sunt ponticī vel amari. et postea efficiuntur dulces. q̄ est xp̄ humoris p̄mo affecti grossitudinem et terrestreitatem. quasi xp̄ter indigestionem nō possit habere dulcedinem. Sed tempore p̄cidente orato calore et augmēta eo humor digeritur in dulcedine conuertitur. Vnde et iterum Aristoteles dicit. q̄ amarum et acerbū missum in igne dulcescit. sicut patet in pīris acēb in aq̄ elixatis. Alioq̄ vero fruct⁹ primo sunt dulces et postea efficiuntur amari vel p̄tici propter minimam adustionem superuenientem. sicut sunt miabolam. Cuius causa est vt Philosophus dicit magna caritas fructus. Vnde hora digestiōnis cū meat⁹ sunt magni subitū calor sufficiens et humorē digerit et dulcem efficit. sed post calor humorē confundit et siccitatem inducit. et sic posteros cōstringit vt calor vel humor ad fructum peruenire nō possit. a sic iterum fructum in ponticitatez eduertit xp̄ter dominuz siccitatis. Sed tandem calor innatus vigorat et ad locum fructus eleuat a calore solis auctus. Vnde frigiditatem vincit. et immensam caliditatem

et siccitatem inducit. et sic fructus in amaritudinem verat. **P**rimis igitur fructibus qui primo sunt a mari postea dulces assimilantur opera penitentium que icipiunt ab amaritudine luctus. et terminantur in dulcedinem gaudium. secundum illo Math. v. Beati qui lugentes quoniam ipsi consolabuntur. Itaque tales sunt dolores vel labores patientium. qui primo habent amaritudinem pene. sed parvunt ultimo perimum glorie Iohann. xvi. Tristitia vestra revertetur in gaudium. et hoc totum est ex virtute caloris. id est dilutio amoris. **Q**uidam autem fructibus qui primo sunt dulces et postea a mari assimilantur opera peccantium. que in actu dum sunt habent dulcedinem misere delectationis. sed post factus inducunt amaritudinem conscientie vel sequentis punitionis. Item assimilantur talibus fructibus consolationes gaudientium et prosperantium in mundo. que sunt nunc dulces sunt. postea tamen ad infernalem amaritudinem perdicunt. sicut patet Luce. xvi. de diuite epulone. Et hoc totum contingit. vel propter constrictiōē avertie. vel propter minimā intentionē despicientie. Item penitentie opera si debito modo sunt sunt valde proficia. Cuius exemplum appareret in oliuis. Nam sicut dicit Psalm. ac. oliue cum sint rubee non bene maturae. si cum acetō vel aqua salsa fuerint preparate sunt omnes valde confortatiue. strictiue. et appetitus excitatiue. hinc sunt ad digerendum dure. Similiter penitentium opera si sunt rubea per cæritatis feruore. non solum matura. non diu dilata vel tardata. et fuerit parata cum acetō et punctionis lacrimarii salveorie

que sunt ut aqua salsa. etiam si talia opera videantur ad patientem dura. difficultia sunt tamē valde utilia. quod confortant ad faciem lona. et strigunt ut non sunt mala. et excitant appetitum ad habendum celestia.

Capitulum. xlviij.

Opera proficiētiū in vita spirituali assimilantur fructibus habētibus pyramidale figurā. Inueniunt enim fructus diversarū figurarū. Nam quidā fructus sunt pyramidati. quidā rotundi. quidā angulati. Pyramidales fructus duorum sunt modorū. quod quidā pyramidati ex una parte tatu. scilicet ex parte inferiori. quodam ex utraque parte habent conū. et in medio dilatantur. Nā si pori plati in principio humoris ampli et rari sunt. sed postea frigiditate aut siccitate constricti. fructus et folia ingrossabuntur superius. et inferius gracilabuntur et pyramidabuntur. si vero virtute caloris et rite humoris superior particula levior. et ex parte inferiori caliditate existente humor in medio diffunditur. fructus et folia in medio dilatantur. et propter dominū caloris in utraque extremitate in conū ducuntur et subtiliantur. et sic in pyramidem transformantur. Primis ergo fructibus qui ex parte inferiori tantum pyramidantur et superius dilatantur. assimilantur opera gravata proflcientiis. que quidam in principio sunt gracib. id est debiliter incepta. sed postea usque in finem crescunt et dilatantur proficiēto Gregorio. Nemo repete fit summus. sed in bona conuersatione a minimis quis inclinat ut ad maiora perveniat. Secundis autem fructibus

qui ex utraq paete pyramidant et in medio tantummodo dilatantur assimilantur opera quorundam que tam in principio q̄ in fine sunt gracia et parua licet aliquando in medio visa sunt dilatari et prosperari. Quidam vero fructus sunt qui rotundam habent figuream propter eadem materiam humoris et eadem actionem virtutis et caloris per quam mediae partes extenduntur equaliter et a medio usque ad circumferentiam uniformiter protenduntur. Hec igitur figura propter equalitatem et uniformitatem extensionis vnde quod competit operibus iusticie que exigit ut omnibus sine personarum acceptione equaliter et uniformiter reddatur quod sicum est unicuique. Et dico equaliter non secundum equalitatem quantitatis sed proportionis. In autem fructus sunt qui angulares sunt ex contraria causa. scilicet propter iniqualem extensionem materiae. Et id significant opera iniusticie que secundum iniquiter sunt et cum personarum acceptione. Et hec opera hie non proficere sed potius deficere faciunt. Unde Petrus petebat dicens. Non dominus meus iusticia.

Capitulum. xlvi.

Opera contemplantium et perseverantium assimilantur fructibus maturis. Dicit enim Aristoteles. qd in terra motuosa. qd dulcis est et dulce continet humor fructus citius maturantur. et sapidiores et salubriores inueniuntur. Hec ergo terra motuosa est vita contemplativa. que montuosa dicitur propter ascendendi difficultatem. et propter celestium veritatem. et propter quietis securitatem.

tem. ibi quoq experitie humor dulcis interie consolationis. Unde a fructus id est opera contemplantium citius maturantur. id est citius complentur propter caritatis calorem. que facit opus accelerare et consumare Item magis sapiunt. quia supermis consolationibus amissentur. Sunt etiam huiusmodi fructus id est opera famora. quia magis a viens remota. Et nota qd maturationem fructuum habet proprieatem platta a calore igneo natali et interiori. et etiam ab aere cooperante exterius. Nam sicut dicit Philosophus in libro de vegetabilibus et plantis. platta habet tres vias. qd a terra habet fixionem. ab aqua coadunationem. ab igne solidationem et partium terminacionem. fructum completionem. et maturationem. et hoc propter aeris cooperationem. Sic simili etiam modo anima habet fixionem. id est firmitatem in deo. a terra. scilicet a fide. quia sicut terra est immobilia. et alii quietem et stabilitatem tribuit et concedit. sic etiam quietas fidei et in se manet immobilia. et animam stabilem reddit. Unde Dionysius dicit in libro de diuinis nominibus. qd fides est perfecta credentium stabilitas. que eos stabililit in veritate. Sed coadunationes habet ab aqua id est a spe. Quia sicut omnis aqua recolligitur et coadunatur in mari. ita diuina spes debet recolligi et collocari in deo. Ps. Sperate in domino omnis congregatio populi. Sed soliditatem patientie habet ab igne et aere. scilicet ab amore dei proximi. quia caritas patientis est. Nam quasi calor ignis interior est amor dei. scilicet diuinus. si ut calor aeris exterior est dilatatio.

amor p̄ximi. Similiter a caritate
tam dei q̄ p̄ximi est perseverantia
boni operis. scilicet usq; ad imple-
tionem maturitatis. i. usq; ad comple-
mentum finis.

Capitulū. xlvi.

Opera doceantur assimilā-
tur situationibus fructuum
in arbore. Fructus enim in
diversis arboribus habent diuer-
sam situationem sive positionem.
Quia ut dicit Aristotēs. quedam ar-
bores suntque productū fructū super
folia. et hoc accidit per fortitudinem
fructus et indigentia; foliaris calo-
ris humorem digerentis. Quedam
vero habent fructus sub foliis. et
hoc propter debilitatem fructus ne a
calore nimio vel frigore corrum-
patur. Quedam vero alie sunt que
habent fructus ad stipitem suspen-
tos. quod accidit propter insufficien-
tiam humoris et caloris ipsum ad
extremitates expellere non valen-
tis. Illi ergo habent fructus super
folia. qui plus curant factis ostende-
re q̄ verbis docere. Vnde superat
in eis cura faciendi studium loquē-
di. et hec est sapientis doctoris p-
rietas. Vnde Gregorius nazarenus
dicit. Ille videtur michi sapiens q̄
de virtutibus anime pauca quide-
o monet et proloquitur. plura au-
tem in suis factis atq; operibus o-
perat et ostendit. et fidem verbi o-
perum suorum astipulatione cōfir-
mat. Clara est illa sapientia nō que
in verbis volat sed in virtutibus o-
stat. Illi vero habent fructus sub fo-
liis. quorum verba superant facta.
Siquidem in foliis vba. in fructibus
opera designantur. De talibus aut
dicit Bern. q̄ monstruosa res est
lingua magniloqua et manus oci-
osa. Illi autem habent fructus in

stipite sine foliis. q̄ hnt opera sine v.
B. scz q̄ faciunt et nō dicunt. Vel no-
ta q̄ illi qui sunt spiritu fortes nō
indigent propter timore vane glo-
rie abscondere opera sua. Et isti sunt
fructus qui non sunt sub foliis v̄l in
ter ramos absconditi. sed super fo-
lia. i. in manifesto. Illi vero q̄ sunt
debilitatis v̄tutis. et timent ne eoz
opera l̄ frigore p̄secutionis iuidorū.
vel fauoris et glorie propiae calo-
rem corruptātur. abscondunt ea. Et
isti sunt fructus sub foliis v̄l ad stipitē
absconditi.

Capitulū. xlviij.

Onatio assimilatur gutte.
Primo ratione nativitatis
Est enim gutta lacrima cuius-
dam arboris sive herbe. cuius ra-
muli diebus estiuis ab incisis
incidentur. et lacrima que egredi-
tur gutta sive armomiacum appellat-
latur. Ista ergo gutta arboris est
lacrima orationis sive oratio lacri-
mantis. que produci debet estiuo
tempore. i. in cordis furore. Et iu-
ste vocatur armomiacum. quia in
oratione vocali debet esse quedam
armomia. i. quedam consonantia et
cordia scilicet cordis et vocis per
attentionem. put dicit Augustinus
in regula. Pmīmis et psalmis cum
oratis ad deum. hoc versetur in cor-
de quod profertur in ore. Item co-
sonantia vocis et manus per ope-
rationem. scz ut cum aliquis orat de-
um voce. studeat ipsum etiam mu-
nere placare. i. elemosine largitio-
ne vel bono opere. Et hic est q̄ orā-
tes manus etiam leuant ad celum.
Sic ergo in eo q̄ gutta est lacrima
arboris signat. q̄ oratio debet esse
lacrima. Vnde Augustinus ad Dyoschon
dicit. Plerumq; hoc negotiū
scz oratiois pl̄y gemītib⁹ q̄kmoib⁹

agitur pl⁹ fletū q̄ affatu. Item in eo q̄ gutta egreditur in calido tempore estatis signat q̄ debet cē affectuosa et feruida. Nam feruid⁹ affectus orantis est quasi thus eō lens in diebus estatis Ecclī. I. Sed ratione nominis, quia w̄catur a momiacum significat q̄ debet esse attenta et operosa. Et ideo Cassiodorus dicit super Ps. c. Ipsa ē suauissima v̄tus armoie quādo w̄x vgnostitur operibus cōsonare. Nā si h̄c res discrepabili sibi vāietate dissentiant nequaq̄ possunt psalmodie efficere cantilenam nec ad aures domini veniet qd se mutua orarietate confundit. Secundo ratione puritatis, quia illa gutta est nobilior que est purior et feculētie impermixtior. et que in pinguedine et candore thuri est similior. S3 Hyascorides et Plinius dicunt. q̄ illa est melior que habet odorez castorio similē. et subamaruz sapore. Similiter oratio tanto melior est quanto purior et feculētie peccati impermixtior. Vnde Augustinus super Ps. Orationis pure magnia ē virtus. et velut fidelis nuncius mā datum peragit et penetrat quo nō pervenit. Et in vitā patrum dicit. q̄ oratio si mūda et casta fuerit celles penetrans vacua non redibit. Item illa est melior que pinguior est. i. deuotior. et q̄ candidior. i. cuz mūdiori intentione. Debet enim esse nō puritas tantum in orantis affectione. sed etiā candor mundicie in ei⁹ intentione. Vl puritas debet cē in affectu. et cādor. i. claritas fidei in intellectu. Postulet in h̄de nichil hesitans. Item illa est melior que odore castorn a amare opū. etionis est plenior. Nam opūctio licet oranti videatur amara. tamē

deo est oderisera. Vnde beat⁹ Gregorius dicit q̄ veraciter orare est amaros in compunctione gemitus et non composita verba resonare. Et ita patet q̄ in oratione perfecta debet esse puritas affectionis. pm guedo de uotionis. cāndor id est claritas intentionis. et odor id est amaritudo compunctionis. Ter tio ratione vtilitatis. quia gutta habet virtutem dissoluendi necnō relaxādi. vt dicuntur in phone. et inflationes sedādi. Similiter lacrima sa et deuota oratio dissolut p̄ceca ti vīcula. relaxat debita. et sedat tumida. q̄ expellit tumorē supbie. Vnde et glosa dicit super illud Mirra gutta. q̄ gutta ē humilitas. que ad modum gutte expellit omnes inflationes supbie. qd maxie facit humilitas in oratione. q̄ sicut dicit Hugo de sancto victoē. Oratio est pie metis et humilis conuersio. fidei spe et caritate submixta. Terci oratio assimilat rute. Primo ratione complexioms. Est enim ruta nature feruentissime et plus agrestis q̄ domestica. Vn dicit. Plinius q̄ habet virtutem muscate calidam et siccam. Sic oratio oportet q̄ sit feruida per deuotionē. vt mē tem ealefaciat et inflammet ad dilectionē. et desiccat humorē. et fluxū cogitationuz. Secundo ratione nutritionis. quia ruta gaudet siccitate et vult nutriē cinere ut erucis possit earere. Amicicia magna est sibi cum fiu. Vnde nunq̄ sic con ualescit sicut sub fiu iuxta sicut facit. Similiter gaudet oratio abstinentie siccitate et nutritur humilitatis cinere. propter primum dicit beat⁹ Gregorius super Matheuz. q̄ antiqui patres quoties orare voluerunt ieiunium cum oratione

inxerunt **Vnde Thob: xiiij.** **D**ona est oratio cujus ieiunio. Propter secundum dicitur **Ecc: xxxv.** q[uod] oratio humilitatis nubes penetrat ac diligit etiam societatem fici. i.e. mosine. quia sicut est fructus mitis et dulcis. et ideo significat elemosinam que dari debet cum mansuetudine et dulcedie pietatis. **Gregorius super Mathei.** Infirma est oratio que elimosinaruz largitate non est munita. ¶ **Tercio rati one munitionis.** quia ruta munit et defendit contra animalia venenosa. **Vnde** sicut dicit **Psid.** Nutam contra rati venemis mustela primo docuit. Nam quando bellatura est cujus serpente primo rutam comedit. et eius odore et virtute contra venenum se munit. et sic ad bellum secura procedit. ymo ut dicit **Dyalec.** **Plim.** et **Consta.** Tanta est vis ruta quod post eius esum mustela etiam basiliscum secura inua dit et eum occidit. Mustela que pugnat cum serpente. est anima temptata a de moe. que si vult secure euadere. munit se feruenti oratione. **Mathe: xxvi.** Orate ut non intretis in temptationem. Est enim oratio deuota quasi flagellum quo temptator percutitur. **Vnde Augusti** dicit in quadam sermone. quod oratio est orantibus flagellum. deo sacrificiuz. demonibus flagellum. **Basiliscus** autem qui visu interficit est luxuria. quia etiam extinguit oratio deuota. **Vnde** sicut dicit **Mathe: xvii.** Hoc genus demorum sciz de luxuria temptantium non elicetur nisi in oratione et ieiunio. **Ite.** in quadam epistola. Ieiunio pestes corporis. oratione vero pestes sanande sunt mentis. Et generaliter valet oratio contra onem temptationis. sic de ruta vale contra

omnem punictionem. Dicit enim **Phimus** q[uod] succo ruta inuncta scorpio inbus. araneis. respis. et apibus non pugnatur. Quasi enim punctio scorpionis qui non ante sed retro pugnit dici potest temptationis carnis. que primo delectat. sed postea truciat. Sed punctiones aranearum que muscas insidiosae capiunt sunt temptationes demonum qui insidiosae capiunt animas. Pucture vero vesparum et apum sunt impugnatices mudi. siue per aduersitates quas designant vespe. siue per prospexitates quas signat apes quem mel faciunt et aculeum infigunt. a quibus omnibus defeditur anima deuota per studium assidue orationis. **Vnde Ibero.** in epistola dicens hortat Egrediates de hospicio armet oratio. regrediatis de platea occurrat anteq[ue] sessio. nec prius corpus requiescat quod animam oratio pascat. ¶ Item oratio assimilatur incenso siue thuri. **Dixit.** Dirigat oratio mea sicut incensum in asperitu tuo. **Incensum** enim siue thoru num probatur candore et carbonne. Candore. quia illud incensum siue thus est optimum. quod est album et mundum. Carbonne vero probatur si statim ardeat et flamas emittat. Similiter oratio illa est valida que fit cum candore puritatis. **Ambrosius** in libro de officiis. Sit oratio tua pura et simplex. dilucida atque manifesta. plena gravitas et ponderis. non affectata elegancia. sed non intermissa gratia. Dicitur enim quod arabes ubi thus nascitur nolunt huiusmodi recolligi nisi a personis religiosis et mundis. et mulieribus non pollutis. **Vnde** et si mundiciam equirrit collectio thus. multo magis deuotio orationis

Et id estiam de cantu et oratione
vo cali clericorū imudo:uz dicit **A**u
gustinus. q̄ pl⁹ plac; deo latrat⁹
tanum · mugit⁹ bonum · grunit⁹
porcorū. q̄ cantus clericorū luxuri
antium. **I**tem valida oratio est.
que cu; ardore id est feruore fit ea
ritatis **V**ece enim est ignis qui fu
mum thuris. id est affectum orati
onis dirigit ad deū **Eccī. v.** **Q**uasi
ignis esfulges et quasi thus ardes
in igne.

Capitulū. xlviij.

Op̄era mala assilāt malis
et illaudabilibus fructib⁹
Sunt em̄ pleriq̄ fructus i
sipidi vel amari vel pontici. indige
sti. vel frigidi. crudet. duri. et qui
dam etiā corrupti vel putridi. **Vñ**
tales fructus moraliter ad diversa
vicia referuntur. **N**am fructus insipi
di minus cūctis valent. quia sto
machum non confortat. quia in e
is dominatur humiditas aquosa.
et ideo abhominationem generat
Vnde insipidi fruct⁹ ad luxuriosos
referunt. in quibus aquositas id ē
caenalitas habudat. et quib⁹ spi
ritualia insipida et ab hominabilia
sunt. vnde **A**post. dicit n. **Cori. n.**
q̄ animalis. i. carnalis homo non
percipit ea qui sunt spiritus dei. **E**t
Pſ. Omnem estam abhominata ē
anima eoru. **E**t ideo fructus carna
lium hominum. i. opera eoru sunt
insipida per affectum. quia faciūt
spirituales delicias tangi insipidas
et abhominabiles eos fastidire.
Secundo fructib⁹ amaris assumi
lantur opera inuidorū. quia inuidi
habet zeluz amarū de quo **Ta. in.**
q̄ si zeluz amarū habetis iter vos
In cuius signum uidei qui per iui
diam cristum tradiderunt. fellis a
maritudine eu; potauerunt **P**ſ.

De deuunt i escas meam fel et etēca
Tercio fructus pontici referunt
ad iracundos. quia ira cor pungit
et alios frequenter pungere facit.
sicut pontica et acetosa pungunt.
Item fructus pontici sunt duri
stiptici et stricti. sed stomachi
comfortatiū et appetitus excitatiū
Similiter iracundorum quidā sūt
stiptici qui fecem de ventre non e
mittunt. i. iniuriaz de memoria vel
corde non expellunt. **V**nde stipiti
sunt qui sūt difficiles ad iniurias
obliuiscendum. **Q**uidam vero sūt
duri ad dimittendum et stricti
ad vloicandum nūq̄ relaxates of
fesas. **S**unt etiā oēs motus ire exci
tati appetiti ad vīdicādū. **S**z nota
q̄ si fuerint fruct⁹ acetosi. modico
terrestri opositi acutē coleve exti
guūt. quia si fuerint in homine of
fenso aquosū pietatis et terrestre
humilitatis. extinguitur acumen i
re. et cito ad tranquillitatem debi
tam reducitur tabs homo. **Q**uar
to fructus indigesti referuntur ad
gulosos. quia frequētey indigestio
puenit ex gule superfluitate. **I**tē
cibus indigestus est impur⁹. q̄mia
per digestionem cibus purus ab
impuro separatur. **E**t similiter gu
la immundiciam et impuritatē
generat corporis et anime. **Q**ui
to fructus frigidi refreūt ad acci
diam. que ammam reddit frigidā
in dei dilectione. et pigram in bo
na operatione. **P**roverbiorū. xx.
Propter frig⁹ piger arare noluit
Sexto fructus erudi referuntur
ad auaros. qui sunt erudi. id ē eru
deles et feroces et inēpassibiles er
ga paupes. **E**t nota q̄ fruct⁹ eru
di sunt malorum humorum nutri
tūi. **S**imiliter auaritie opera ma
los humores id ē malas affectioes

interior es siue deside ria nutriuntur.
qz si cut dicit Apost. i. Thi. vi. Qui
volunt diuites fieri icidūt i temptatio
ne et i laqu dyaboli. et in desideria
mala et iutilia et c. ¶ Itē motus
auaritie corrumpūt gustū anime.
vt nō sapiant auaris spiritualia.
Vnde amor temporalium excludit
amorem spiritualium. Itē debili
bus et imperfectis maxime nocent
occupationes temporalium quas
auaritia multiplicat. ¶ Septimo
fructu duri referuntur ad superbos
quorum corda propter defectum
pluuii et roris. i. propter defectum
pietatis et gratie arida sunt et du
ra. Supbis enim sub typo montium
dicē. n. He. i. Montes gelboe nec
ros. nec pluia remiat super ros. ¶
Item peccatorū opera assimilātūt
fructibus corruptis. Quidā enim
fructus nō conseruantur. sed quā
doqz anteqz compleantur corrum
puntur et efficiuntur vniculosi. et
hoc aliquando accidit ex vicio pla
tationis arboris. qz sc̄z nō fuit con
gruo tempore plātata. Nam in pla
tatione arboris multum obserua
da est etas lune. qz ille plātē que
in recto plenilunio inseruntur siue
plantātur non conualescunt. et si
dualuerit vermiculosum faciūt feu
ctum. et tales fructuū citiū compu
tressunt ppter humorem nimium
qui ad lune presentiā in omnibus
augmentatur. Vnde etiā arbores
que tali tempore p̄cidūt minus
durabiles esse probātur. et citius
a vermb̄ corrodūt ut dicit Cō
stan. Per lunam autem que ē se
per mutabilis et variabilis mens
itelligitur peccatoris. qui p̄ pecca
ti inquietudine instabilis et vā
abilis fit. secundum illud Tren. i.
Peccati peccauit iherusalē p̄ptca

instabilis facta est. Plenilunium
ergo significat ipsiū plenitudine
peccati que est in consensu vbi rati
o peccati moralis impletur et perf
icitur. Si ergo planta. i. voluntas
et propositum alicuius boni opis
faciendo in plenilunio plantetur
. i. duz ipsa mēs est in peccato mor
ali. vel in consensu et in voluntate
peccandi. tūc talis plāta ificitur.
et fructu. i. opus corruptū et vnicu
losum. i. vnicosum p̄ducitur ita ut sit
a merito vacuu. Vnde in peccato
rum operibus vel inueniuntur vni
s auaritie. vel luxurie. vel superbie.
vel inuidie. vel alicuius alteriū vi
cij seu defectus. qui fructu medul
la corrodit et corruptit. i. qui wi
onis substātiale meritū tollit.

Caplīm. xlīx.

Passiois cristi meditatio frē
uida remouet diuinū amo
ris impedimenta. Cuius ex
emplum apparet in pipere. Nam
filias piperis que dicuntur esse cau
tas moutis serpentes ibidem custo
diunt. Sed incole cum filiae matū
restunt eas incendunt. et sic serpe
tes ite rimūt vel expellunt. et ex hac
combustione pipis graha que sūt
naturaliter alba efficiuntur nigra.
Sic ergo patz q̄ combustio ignis
expellit serpentes vel extinguit. q̄
ipdiūt nō colligat fructu pipis.
pip autem q̄d ē calidūt siccū i q̄
to gōdū significat caritatē q̄ q̄tuor
gradū r̄qrit i diligēdo de u. sc̄z vt
diligat ex toto corde. et ex tota mē
te. et ex tota anima. et ex tota fortitu
die. Sz hoc pip ne a nob habeat. ser
petes. i. demōes nos ipediunt ve
peccātū possunt. Sed cōbustio i
gnis. i. passionis cristi feruens me
ditatio de qua dicit Psalmista. In
meditatione mea exardescz ignis.

ipso a serpentes. i. demones et eorum temptationes fugat. et ad amandum christum vehementer mentem inflamat. **Augustinus super Johā.** Fratres ut a peccato lanemur christuz intueamur. quemā qui intuebantur serpentem eneum in deserto non peribat mortibus serpentum. **Sic** qui intuentur fide christi mortez sanguantur a mortibus peccatorum. ¶ Item crux christi assimilatur morte. Primo ratione fructuum fructus enim mori fuit corp⁹ christi crucis affixum. Quia fructus mori ut dicit **Ambro.** pmo albet. deinde viret. tertio rubet. ultimo m̄gescit et luget. Sic corpus christi fuit album. i. purum et candidum inceptioē. quia de spiritu sancto cōceptus. p̄ viride. i. v̄tuosum in cōversatione usq; ad passionem. postea rubruz. i. sanguine rubricatus in passionē. postea m̄grum in morte. lucidum autem fuit in resurrectione. Et nota q̄ ex fructu mori ut dicit habanus fit potus nobilis. quē elephantes potantes sunt animosiores ad bellum. **Vnde dī. i. Machab.** vi. q̄ ostenderunt elephantis sanguinē vue et mori ad acuendū eos in predium. **Iste** potus est sanguis christi qui per modum potus in sacramento sumitur ad ipsam passionem remorandū. **Vnde** iste sanguis siue rememoratio debet multū accende re cor nostrū. et animare ad bellandum contra vicia et ad tolerandū quecumq; picula. ¶ Secundo rōne seminū. q̄ scdm **Dyasco.** seminum mori fuit tres virtutes. solutiua sc̄ et purgatiua et fecundatiua. Semina mori. i. passionis christi nobis relata sunt ecclesie sacramenta. q̄a sic virtus mori remanet et fruatur in semibus. ita v̄tus passionis xp̄i

remansit et seruatur in sacramētis. **Vnde** sacramēta oia operantur in virtute passionis xp̄i. Et ista sunt semina ex quibus plante spirituales. i. filii dei regenerantur. sicut p̄ eius paret in sanctis. Oiaq; hec semina. i. sacramenta habent v̄tutē purgatiuā mētis. quia oia offerunt gratiā. et gratia sanctificat amāz. Sed aliquod sacramentum specia liter purgat ab originali ut baptis mus. aliqd ab actuālī mortali v̄t penitentia. oia alia purgant a rei ali. licet etiā habeant maiores aliās effectus. ¶ Tercio ratione fidūm. Nā sicut dicit **Ambro.** folia mori supericta serpeti ipsuz interimunt. Folia mori sunt exēpla crucifixi que omnem serpentē. i. dyaboli suggestionem interimunt. Nā si temptat de avaricia. considera xp̄i crucifixi paupertatē et nuditatē. Si de superbia. obice eius humilitatē. Si de luxuria. p̄esa penaz corporis eoz acerbitudinem. et sic extinguetur omnis temptatio. Et hoc figuratū fuit in serpente eneo in deserto exaltato. eoz asp̄ctus a venenosis serpetū mortib⁹ libebat ut hēt **Sur. xxii.**

Capitulum. I.

Patientia assimilatur cappa tri. P̄imo quia capparis ut dicit **Dyasco.** est herba spinosa. Et hoc competit patienti et ratione materie. Nāz materia patientie sunt spine. i. punctiones tribulationum et aduerbitatum hominorum. v. Tribulatio patientiam operatur. ¶ Secundo quia est herba frondosa super terraz expansa. Hoc operat patie q̄ nō est in celo ubi nulla molestia. nec sub terra. i. in inferno ubi pena iuolūtaria et istud tuosa. Et tñ sup trā. ubi cibatioēs habuōāt vires suas extēdit. q̄ tñ

t in

super terram tribulationes sunt ad virtutis exercitium. et ad laboris premium. et hoc est per patientiam sine qua tribulationes nec ad virtutem nec ad meritum pertinet. Et ideo Bernardus dicit in quodam sermone In hoc mundo quasi in capo certaminis positi sumus. et qui ibi dolores et plagas a tribulatio[n]es non suscepimus. in falso in gloriosus appetimus. Et Petrus rauens dicit in quadam ep[istola]. quod omnis cordis et corporis virtus extra meritum et fructum salutis est sine condimento patientie. ¶ Tercio que est herba unctuosa. Est enim unctio plena Quod competit patienti et apter unctione gratiae quam continet qua omnem durum mollitur. Unde etiam unctio capparis dicitur virtus spleenii sua virtute super omnia dulciare. Item hac unctio est omnis dolor lenigatur. In cuius exemplum Cappis dolore dentium de mitigare. Nec etiam est quod inuidorū detrahentibus et mordetibus nequit dicuntur sedare. In cuius signum succus capparis aurum termes necat. Nec etiam est virtus scilicet patientia ex qua cibis anime et medicina preparatur. Medicina enim est quod animi affectus purgatur et rectificatur. Nam flores capparis postquam sunt aperti habent virtutem digerendi humorem in ore stoma et existentem. quia scilicet tribulationes p[ro]ntes virtute patientie humorum. et affectum mudanum digerunt et in affectu dei conuertunt. Itē ipsa est cibis vel salsa quo gustus metus confortatur. et ex citatur ad appetitum spiritualium et celestium bonorum. In cuius signum h[ab]et flores habent virtutem appetitum excitandi. ut dicuntur in platone. Et h[ab]et est quod desideria sanctorum in ipsis tribulatio[n]ibus crescunt. et eorum appetitus magis

ascenditur circa eternitatem quando eos attulerunt tempora flagella. Et iō Gre. dicit in .xxvi. libro Moralia. quod electorum metes eternitatis primi a prestolantes vires ex aduersitate. h[ab]ent summi. quod crescente pugna gloriis sibi non ambigunt manu[m] vietoria. Electorum ergo desideria duorum primorum aduersitate perficiunt. sicut in ignis flatu primi ut crescat. et unde quasi extingui creditur inde laborat. ¶ Itē patientia assimilata ylaci. Et primo rore radicalitatis. Nam ylex est species querulus que est arbor grossa et profunde radicis. Nec radix et grossa et profunda patientie est caritas. Unde dicit Apostolus quod caritas patientis est quia patiente efficit. Et ideo sicut arbor contra ventus firmatur per radicem. ita patientia contra iniurie impetu[m] firmata per caritatem. Et apterea dicebat Ap[osto]lus Eph[es]i. In caritate radicata et fundata. Unde non est patientia sine caritate. sicut nec arbor sine radice. Gre. super Eze .omelia. vii. Patientia vera est que et ipsius amat quem portat. Nam tolerare et odire non est virtus maiestudinis sed velamentum furoris. ¶ Secundo rōne fecunditas. Est enim arbor gladiifera. et h[ab]et arboris fructum antiquum haberet frumenta vsu. Sic patientia multum est fructuosa et magni meriti. et multum viguit in antiquis. ut patet in Job et Thob. et multis aliis. Vnde Jude .viii. Omnes qui placuerunt deo per multas tribulationes transierunt fidèles. ¶ Tercio rōne umbrositatis. quod ylex habet umbras iocundam. Similiter patientia gravata umbram id est refrigerium in estu tribulationum prestat. apter quod dicitur Ecclesiastes. In medio in ignis non sum estuatus Cassiodorus

Super Ds. Patientia religiosi viri est laborū ac dolorū omnī spē futuratum rerum et amore domini grata tolerātia. **Q**uarto ratio ne soliditatis. quia plex est solidissimi ligni et durissimi corticis. **V**nū in aquis lignum eius est multum durable et quasi imputribile. et ideo duz p̄fundē sub aquis ponitur. quasi in lapidis soliditatē conuer titur. Et quāto per tempora lōgi ora in locis humidis immorātān ko amplius induratur. **V**nū et **T**hius dicit q̄ patiētia est honestatis et utilitatis causa. rerū et arduarū et difficilium volūtaria ac diuīna perpessio. Et ideo posset ad patiētē referri q̄ dicitur Iob. xli. Cor eius indurabitur quasi lapis. et con stringetur quasi malleatoris mās. **C**apitulum. li.

Puper spū assimilat abie ti. **P**rimo q̄ abies ipa sublimē augmentatur **V**nū secundum Ps. 13. dicitur abies ab eundo. eo q̄ p̄e ceteris arboribus in altū cūdo porrigit. **E**st em̄ exp̄ terrestris humoris. et ideo arbor ē leuis. **V**nde secundū Aristotilem q̄ arbor ē subtilis humoris. ideo calor eius naturalis fortificat a calore solis humiditatē illā fuesū trahit. et conuertēs illam in substantiam arboris. arborēm altam facit. **S**imiliter ille qui ē paup̄ spiritu. exp̄ terrem amoris qui animā grauat. efficitur spiritualiē leuis ad ascen dendū. et subtilis ad contēplādū. **V**nde diuino amore fortatus et fures tract⁹. miro modo crescit et exurgit in altū Gen. xlj. Crescē me fecit deus in terra paupertatis. Pertingit em̄ paupertas spiritus vñq̄ ad regnū celorum Mathe. v. Beati pauperes spiritu. quoniam

ipsoꝝ est regnū celorum Ps. Ix. **P**ro saliūca ascēdet abies. **H**ecūdo quia rectilinealiter eleuatur. **E**st em̄ arbor nichil quasi habens tortu ositatis. **A** hoc propter virtutē caloris attrahentis et humoris obediētis. **S**imiliter qui pauper est spiri tu. recto itinere ad celū standit. ita q̄ in nullā partem reterq̄ tur. sc̄q; necq; ad dexterā p̄spēritatis. necq; ad sinistrā aduersitatis. quia ex quo mūdum contēmpnit. nec eius aduersa metuit. nec p̄spēra q̄rit. **N**am calor diuīni amoris eum ad superna trahit. cuius attractionē animus eius per terrenū affectum non resistit. ymmo sequitur et obedit. et ideo directo spiritu sursum tēdit. **V**nū Criso. dicit sup̄ ep̄ ad Heb. sermone. xvij. q̄ paupertas ē manuductrix quēdā i via que dicit ad celū. vñctio autētica exēcitatio quedam magna et ammirabilis et portus tranquillus. **T**ercio quia abies est faciliter inflamabilis. **N**am quia eius humiditas vñctuosa est. igni applicata facile inflamatur. **S**ic quoq; pauper spiritu habet humiditatē vñctuosā. id est affectionem mētis deuotā. **E**t ideo igni diuīni eloqui. vel ipsi⁹ spirit⁹ sancti applicatus statim inflamaē secundum illud Ds. Eloquū dñi in flammavit eum. **C**apitulu. lñ.

Pecator ē per naturā bon⁹. sed per culpam malus **V**nū assumulatur lēti que sicut dicit ysaac in medulla est botia sed in cortice mala. **N**am sine cortice comesta valet ydropit̄. et calidis et etiā humidis aliquando prodest ex eo q̄ ipsa calida et secca sit. ut idē ysaac dicit **S**ed in cortice habet acumen. cuius virtute ventre⁹ t nñ

solut. torsioes geneat. stomachū grauat. meatus corporis opilat. et rebris substantiam desiccat. humilitatem oculorum distipat. et pessimas passiones i corpore generat. maxime si quis eam cotidie comedit. ¶ Quasi ergo medulla letis est natura hominis peccatoris. que cum a deo sit creata bona est August. Quia deus bonus est cuius factura sumus. et in quātū sumus homini sumus Sed quasi cortex mala est ip sa hominis culpa August. in senī. prosperi Peccatum non est natura sed vicuum nature appetētis qd non est sui ordinis. et hec cor. te x. i. culpa seu vitiū soluit ut ntrē in luxurioso. torsiones generat i i. racudo. stomachum gnat in gulo. so. opilationem facit in auaro. desiccatur per tristitiam in accidioso. qz spiritus tristis exsiccat ossa. ocl̄os metis distemperat in superbo. pessimas passiones corporis generat in iracundo. Nam sicut Iher. dicit super Job. Est ira que iusticiam dei nō operatur. et furor proxima mentem impotentē facit in tantū ut labia tremant. dentes crepēt. vultusq; pallore mutetur. Et Grego. dicit in libro. v. Mor. Ite huc stimulis accessum cor palpitat. corpus tremit. lingua se ppedit. facies ignescit. exarsperantur oculi. et nequaq; recognoscunt noti.

Capitulū liij.

Hedera ab absinthio. ¶ Primo quidem ratione frigiditas. qd absinthiū sua amaritudinis. primo gustū. Qustus anime est intellectu. aliis appetitus. qui ita ex peccato i. fitur ut ei dulcia & suavia sciz sp.

titiales delicie que de se sunt dulcissime amare videantur et asperet. sicut gustui carnis absinthiū amaritudine infecto. etiam dulcia que postea gustat amara esse videtur. Psalme. quinto. Ve vobis qui dicitis bonū malum. ponentes dulce in amarum. ¶ Secundo quia absinthium suo forti odore offendit olfactum. Et sic peccatum non odore sed potius fetore mali exempli offendit olfactum proximi in teriore. scilicet quia scindilizat eum Exodi quinto. Fetere fecisti odorem nostrum et cetera. ¶ Tercio quia in amari tuidinem redigit lac et vīnum. et omne dulce cui fuerit admixtum. Unde apes que frequenter a absinthium faciunt mel amarum ut dicit Dyascorides. Similiter peccatum amarum. rez delectabilem cui admiscetur vertit tandem in amaritudinem. scilicet conscientie remordentis. vel pene affligen- tis. sicut patet in luxuria et voluptate carnis que maxime videntur delectabiles. Unde Pro. l. Fauus distillas labia meretricis et nitidus oleo guttur eius. Nouissima autem illius amara quasi absinthiū. ¶ Item peccatum assimilatur hedere. ¶ Primo ratione frigiditas. qd hedera cum frigide sit natura. et ubi crescit frigidā ēē idicat. Similiter peccatum frigide natura est. ita ut calorē diuini amoris excludat. et ubi peccatum crescit. certissimū indicium est qd ibi calor diuini amoris non sit. sed qd talis anima sit frigida et diuino amore penitus constituta. ¶ Secundo ratione contrarietas. quia umbra eius est noxia et tamē serpenti est gratissima. Sic peccatum quis homini sit summe noxiū et dāpnosū. tamē serpenti infernali

id est dyabolo est gratissimū. Et idē o vbi talis ē umbra peccati libēt̄ req̄escit Job. xl. Sub umbra dor-
nit. t̄c. ¶ Tercio ratione sepabi-
litatis. se pat em̄ vinum ab aqua.
Nam sicut dicit Olim⁹. Mira ē he-
dere natura. frigida ad expiadū
vina. Nam vinum ex vase fluere.
et aquā si qua vino mīta fuerit n̄
manere certum est. Similiter pec-
catum trahit de vase cordis vīm⁹
diuine consolationis. et relinquit
ibi aquā tribulationis. et ideo de
peccatoribus vere potest dici illud
Jo. ih. Vinum nō habent sc̄z cōso-
lationis interne. ¶ Item peccatū
assimilatur genesta. quia genesta
crescit in locis incultis et saxosis.
Loca autē inculta sunt peccatorū
corda. que pñie studio vel labore n̄
excoluntur. et saxosa loca sūt cor-
da dura que millo compunctionis
humore molliuntur. et in talibus
peccatum multiplicatur et crescit.
Item genesta est signum sterilitatis
fructuum sc̄z meritorū nō soluz est
significatiū. sed etiam causatiū.
Item genesta ē saporis amari. q̄a
sc̄liet peccatū conscientiā amaticeat.
et insup ut dictum est inducit ama-
ritudinē pene sequentis. Item ge-
nesta est migrī seminis. quia plerū
q̄ peccatū inducit et relinquit infa-
mie demigrationē. Vel migrā semi-
na sūt exēpla deformia ex quibus
alii migrāt deformes peccore s̄ gnā-
tur. ¶ Item peccatū mortale i cor-
de generatū extinguit omnia mē-
ta et omnes v̄tutes formatas. Vn̄
assimilatur cui dā lactuce spōte na-
scēti que dicitur caprina. de qua
dicit plim⁹. q̄ si in māte piciatur
omnes pisces qui in vīmo sunt
morūnt. Mare est autem cor hu-

manū. in qd̄ si peccatū igit̄reditur d̄
mā merita et virtutes occidit. Vn̄
Jacobi. . Peccatū cum consumatū
fuerit generat mortem. sc̄licet vi-
tum anime. Item licet peccatū ami-
me habeat in se quandam transi-
toriam dulcedinem. tamen multa
mala in anima facit. Cuius exem-
plūz apparet i piro maturo qd̄ ha-
bet in gustu quādam aquosā dul-
cedinem. tamen eius substātia est
frigida et siccata & stiptica. sic peccatū
habet ducedinez aquosā. i. delecta-
tionem transitoriam. Aquosū em̄
et humdūm cito fluit et faciliter
trāsit. tñ postea peccatū i frigidat̄
in anima calorē caritatis extingue-
do. desiccat humorē gracie vel de-
uotio is chlēdo. & stipat sordes
consciētiē detinēdo. vt sc̄licet pec-
catum inductū nec faciliter de cor-
de per penitētiā emittat. ¶ Item
peccatū assimilat porro. quia por-
rū nimis sepe omelū vt dicit Oli-
m̄us iflationes generat. qd̄ ptin⁹
ad superbiā q̄ animos tumidos
facit. Item siti generat. qd̄ ptin⁹
ad auaritiam q̄ sitim. i. ardorē habē-
di i extiguibile gigint. Itē sōpnū
puocat. qd̄ ptinet ad accidiam. q̄
pigros a sōpnolētos reddit. Item
acies oculorū habebat. qd̄ ptin⁹ ad
inuidiā Eccl̄. Neq̄ oculus iuidi.
Itē sāguinem iſlāmat. qd̄ pertin⁹
ad irā q̄ sāguinē circa eorū accēdit
vt dicit Dama. Item venēm stimu-
lat. i. luxuriam excitat. Item ven-
trem mollificat. qd̄ potest referri
ad gulam. q̄ gulosi circa v̄trem
iſsistūt & sibi mollia & delicata q̄rūt
Item peccatū assimilatur rāpno q̄
ē herba a p̄cipio mollis. sed quā-
to pl̄o crescit tanto durior fit. & in
acutiorē aculeum indurescit. Sic
peccatū a p̄cipio vide t̄ suaue. Sed

t v

postea quanto plus cœsit plus in eo induratur. et in fine per illud aculeus eterne punctionis inducitur. Item rampnus ut dicit Josephus proprium habet ignem ex se profere. Nam eius folia postquam cadunt a desiccantur. multe siccitatis et cuiusdam viciuositatis esse dicuntur. Ideo quando adest fortis impressio caloris solaris. rampnus facile inflammatur. Cuius occasione vicina sepe nemora incendiuntur. Similiter peccatum profert ex se ignem id est inordinatum ardorem. ita per folia eius. i.e. cogitationes vel delectationes peccati postquam ceciderunt in consensum operis. tunc desiccantur ab humore gratie. et efficiuntur viciuose. id est lubricae. quia viciuosa lubrica sunt. ita quod ad fortis impressionem siue fessuorem temptationis facile appetitus hominis inflammatur. et omnes vires anime incendiuntur. et etiam omnes corporis partes Iudei. nono Egrediatur ignis de râpno et deuoret cedros libani. Itē peccatum assimilatur salici. primo ratione augmentum quod cito crescit. Unde dicitur secundum Psalmo. quia cito in altis salit. Sic peccatum hominis brevi tempore multum crescit. quod secundum Gregorium peccatum quod per peccatum non diluit. mox suo pondere ad aliud trahit. sicut ex crapula nascit luxuria et cetera. Secundo ratione ligamenti. quia salicibus videntur homines ad ligandum vites. sic peccata ligant mentem Psalme quinto. Quasi vinculum plausri peccatum. Tercio ratione impedimenti. quia semine salicis dicitur haec virtutem habere. ut si quis illud in poculo hauserit generare non poterit ut idem Psalmus dicit. Sic peccatum impedit ne opera

meritoria homo gignere. i.e. facere possit. Sumus autem nos principia nostrorum operum. quemadmodum natorum. i.e. filiorum. sicut dicit Philemon in Ethico. et ideo opera nostra filii separantur. Quarto ratione fundamenti. quia omnis salix tanto est in ramis secundior. quanto est in re propinquior. Itē salices si binis pedibus a terra putent coarcentur ne in altum crescant. sed in latitudine se diffundant. Sic peccatum quod magis rebus terrenis appinquatur per affectionem et occupationem. tanto magis in peccatis abundat. Itē quasi salix duorum pedum est peccatum opis usque ad delectationes consensu. puta cum homo consentit inmorari in ipsa delectatione cogitationis. Tunc tamen licet non ascendat exterior per consensum opis. tamen dum per morose cogitationis consensum in ipsa delectationis latitudine se diffundit peccatum mortale committit. Quito rōne de mente. quod salix ex antiquitate temporis patitur detrimentum putredinis. Nam postquam antiqua sit cito putreficit et a medulla putrefacta incipit. Unde sepe dum exterior viridis videatur et pulchra. interior est vacua. cauta et putrida. in cuius conceauit ante sepe latent animalia venenosa. Unde iuxta salices dormire res est periculosa. Sic cum aliquis diu continuat permanens in peccato. putreficit per omnimodam corruptiōni malicie. quā licet ipsa peritura contentur exterioris cooperie. tamen ab interioribus eam non curat abiecte. Et ideo licet exterior ipse aliquando appareat iustus. interior tamen est vacuus a virtute. causa cupiditate. et putridus malignitas. i.e. malitia corruptus. Unde in eius decauitate. i.e. cordis cupiditate. sūt

animalia venenosa. i. conceptioēs et desideria fraudulenta et periculosa. propter que periculorum est iuxta eos doceare. i. de eis considerare vel eis adhucere. ¶ Item peccatum assimilatur spine. quia quā spina caro vulneratur. nō rēredit dolor q̄ diu spina totaliter nō extrahitur. Sic quando est anima peccato vulnerata semper mordetur et cruciatur q̄ diu ipsum peccatum in conscientia detinetur. Et ideo necesse est ut p̄pnias extēhatur.

Capitulum. iiiij.

Pena inferni assimilatur rāpno. ut dicit glosa sup̄ Ps̄ q̄ rāpnus est herba multū dura. nodosa. ramosa. et spinosa. Nam folia habet aculeata. spīnis acutissimis in lateribus confita. Si militer pena inferni est durapropter suam acerbitatē. nodosa propter suam indissolubilitatem. Nam nodus fortis ligni est quasi indissolubilis. Vnde signat illam penam in dissolubilem et interminabilem. q̄ dampnatus sicut nunq̄ absolvitur a culpa. sic nec a pena. ¶ Item est ramosa propter penarum multiplicitatē. et spinosa sive aculeata per subtilitatem. quia sicut spine subtile et aculeate penetrant. sic ille pene penetrant intima aie. Sed miser ille peccator dum est sub spīnis peccati anteq̄ aduertat q̄ ducant eū ad duriores et maiores aculeos rāpmi. i. pene inferni. permittit se a peccato totaliter absorberi. secundū illud Ps̄. Prūsq̄ intelligerēt spīne vestre rāpnum. sicut viuetes sic in ira absorbet eos.

P Capitulum. iv
Eminentes assimilātur arboribus medicinalibus si

ue aromaticis. Et est causa aromatitatis in arboribus ut dicit albus masar terreum subtile cōmixtum a quo subtili. Tanq̄ ergo arbores aromaticae et medicinales sunt homines penitentes. quia penitētia habet medicinales virtutes ad curā dum animarū languores. i. viciū. a in istis est subtile terreum. i. attenuatio carnis. bene cōmixtum subtili aquo. i. compunctionem cordis. Illi autem in quibus hec deficiunt. scilicet mactatio carnis et cōpunctionio cordis. nō sunt aromatici. i. vere penitentes. Et nota q̄ arbor aromaticā aliquando habet aromatitatem in cortice. aliquando in flore. aliquā in fructu. ut patet in cīna momo qd̄ est cortex. et in mace q̄ est flos. et in muscata que est fructus. Sic penitentiam quidam hantantum in cortice. i. in exteriori cōstensione. quidam tantum in flore. i. in mentis affectione. quidaz in fructu. i. op̄is executione. ¶ Itē penitentes assimilantur malograna te. Primo propter augmentum. Nam malgranata scilicet arbor pl̄ in latum q̄ in altum se diffundit. Sic penitens debet esse humilis. ut querat crescere in altitudinem dignitatis. sed in latitudine caritatis. Ps̄. Ambulabā in latitudine. ¶ Secundo propter impedimentū. quia maxime impeditur a frigore. Est enim arbor frigoris impatiens. Vnde in prūna cito pereunt flores eius. Similiter homini penitenti maxime nocet frigus accidie. Et inde prūna. i. negligētia destruit flores eius. i. bonas affectiones. ¶ Tercio penitentes assimilantur malgranate propter fructum. q̄ qdaz faciūt poma dulcia. qdā acetosa. acetosa sunt frigidae. siccā. dulcia

vero calida et humida. Et ideo dulcia magis conueniunt medicinae ut dicit ysaac et etiam diacl. Quasi autem poma acetosa sunt opera penitentis facta ex timore. sed quasi dulcia sunt opera facta ex amore. et ista magis profundunt ad sanitatem anime. Vel acetosa sunt opera ypoeritarum. dulcia vero sunt opera veraciter penitentium. **Dicit enim yrido.** quod negant medici corpora nostra malum punici cibo nutritur. Et dicunt quod plus congruunt medicinae quam corporis alimento. In quo significatur quod penitens debet intendere ad sanandum mentem. et non ad iplenduz vel ipinguandum ventre. **Itez** penitentibus afflictio assimilatur sambuco. de quo dicunt **Plato** **Diascio**. et **Plinius**. quod si cortex eius medius radatur versus superius purgat ventrem per ptem superiorum. Si vero radatur versus inferius purgat per ptem inferiorum. Tunc autem sambuci cortex versus inferius radit. quoniam penitentis caro timore infernali supplici affligitur. qui timor dum a peccatis reuocat. quod si a pte inferiori purgat. sed tunc versus superius raditur. quoniam spe vel desiderio prematur. et dum sic carnem mactando abstergit. penitens sordes peccati quod si a se purgat a pte superiori.

Capl. lvi.

Penitentia assimilatur arbori. Primopter arboris generatione. sicut enim secunduz Aristote. in libro de vegetabilibz et plantis quinqz spes sive modi generationis arboris sive plante. Unus est ex semine. alius ex putredine. tertius ex aquae humore. quartus ex plantatione. quintus ex insertione. **In his designantur** quinqz quoniam valent ad generationem priam. id est

ad conversionem peccatoris. **Primum** est verborum dei auditio. et hoc designatur in semine. quia semen est verbum dei. ut dicitur **Mat. xiiij. 18.** Secunduz est mortis meditatio. et hoc designatur in putredinem. quia per mortem corpus in putredinem isoluit **Job. xvij.** Putredini dixi pat meus es. **Tercium** est elemosina. et largitio. et hoc designatur in aque humore. quia ut dicitur **Ecc. xxv.** Ignem ardente extinguit aqua. et elemosina resistit peccatis. **Quartum** est religiosis ingressio. et hoc designatur in plantatione. quod maxime appetit iuuenientibus **Ps. Quoru*m* hi.** In sicut nouelle plantationes a iuuentute sua. **Quintum** est bonorum societas et conuersatio. Nam quandoque peccator iusto adiunctus trahit ab eo et conuertitur. et hoc designatur in insertione **Ap. x. Ho. xi.** Tu autem cum oleaster es. insertus in illis. et sociis pinguedinis et radicis olique factus es. **Secundo** propter radicis infixionem. Nam arbor ut dicit **yli.** ab aruis nomine acceptit. et quod fixis radicibus est in terra rere sustinet. Oportet ergo ad hoc quod arbor sit firma ut radices eius in terra profundentur. et quanto arbor radice profundi sit tanto attrahit plus humoris. et si fructificatura sit plus habudat in folijs fructibus atque ramis. Itē oportet quod radices arboris ipsi in terra colvereat et agglutinetur. **Vñ dicit Irist.** quod lumen vinctuoso et tenax citio producit plantam. et facit eam esse durabilem. Sicut ergo arbor immobilitate per radicem est fixa in terra. ita penitentia per humilitatem et caritatem oportet quod sit immobilitate fixa aie sive cordi et perseveranter. ita ut penitens posterita mala planget. et iterum plangenda non omittat.

De vegetabilib⁹

Profundatur aut̄ radix pnie i eo de p̄ humilitatem. in q̄ quāto p̄fū dius descendit tanto de humore ḡtie plus attrahit. et p̄ eā maiorem copiam bonorū operū et meritorū p̄ducit. sed cōglutinatur pnie radix cordi p̄ caritatem que est glutinum vinctuosum. per quā cito penitentia augetur. p̄ficit et seruat. **Vnde** Aposto. Ephe. in. In caritate radicati et fundati. **Tercio** ppter aie vegetabilis informationē. Nam scđm Phūm in supradicto libro. In arboribus et plantis non est aia sensibilis sicut in bratis. ppter qđ arbores et plante sensibilibz passiōibus nō afficiuntur. quia nec p̄cussē s̄tunt nec scissē dolēt. nec quando cibantur delectātur. nec spirant nec respirāt. nec dormiunt vel vigilant. nec alis passim obibus subiacent que sunt anime sensitiae. Est ergo in ipsis arboribus et plantis informationē soli⁹ vegetabilis amime. scđm quā est in eis generatio. cibatio. augmentatio. et renouatio. que omnia compertunt suo modo pnie. Nam pmo nē cessarium ē penitenti ut passioēs sensitias vicioſas scilicet et mordi nataſ a ſe omnino remoueat. ſic ut p̄cussus iniuriias non ſentiat p̄ impatientiam. et ſcissus vel laceatus verbis nō doleat p̄ iracundia que ſciliſt eum ad odium ſue vīdictam inclinet. nec etiam quādo cibatur in cibo delectationē voluptatis. ſed ſolum fuftentationē ne cefitatis querat Aug⁹ in libro. x. d̄fessio. **Voc** me docuisti domine. ut quēadmodū medicamenta ita et alimenta ſumptu⁹ accedā. Itē nō debet spirare nec respirare. i.e. in ſe indignationē attrahere. vel ex ſe furorē emittē. eo modo ſc̄z quo

Et plantis

d̄z de ſaulo Actu ix. ſaul⁹ abhuc ſpirans minar̄ et cedis in discipulos dñi ac̄. Item nō debet dormiē p̄ negligentiam. nec etiaꝝ vigil es ſe ab cogitandā vel explendā maficiam. Sed debet in penitentibus eſſe ḡnatio virtutū ſive bonorū operum. cibatio lacrimar̄. vel diui norū verbor̄. augmentum laborū et meritorū. et etiam renouatio. uerſatiois et morum. **Quarto** ppter fructū deſectionē. Sunt em q̄dam arbores ſc̄z que habent ſoluſ folia et nō fructus. qđ accidit ppter habundantiam hūoris aquosi qui eſt materia foliorū. et ppter deſec tum humoris vinctuosi qui eſt materia fructū. Unus ergo assimilatur falsi penitentes. qui habent ſolū apparentiam frondium. i.e. extēi oū moꝝ. ſed nō uitilitatē fructū. i.e. verorū operum. Poffent etiam talibus assimilari qui h̄nt ſoluſ folia. i.e. verba. et nō fructus. i.e. opera. ſicut doctores malii qui habet doctrinā ſine vita. qđ eſt ppter habūdantiam amoris mundani. et deſtū amoris diuini. Quedam vero arbores ſunt que faciunt fructū a te folia. qđ accidit ſic dicit phūs ppter habūdantia hūoris vinctuosi. quē cū calor natūlis digeſſerit. cui auxilio caloris ſolāis cito ad maturati onē adducit. Vñ talis hūor vinctu osus habundans. phibet hūorem aquosū q̄ eſt foliorū materia ne aſcedat an̄ fructū in tali planta. Iſtis ſunt ſimiles illi qui ſtudent bona opera facē ppter bona vība docē. ita ut bona vita precedat bonā doctrinā. Vel illi qui prius intendunt operibus actiue vite ppter refrigerio vel de cori vite contemplatiue. ſi quidem contemplatiuorum interne meditationes animā decorant.

Et umbrae refrigerim̄ prestat sē
et plantar̄ folia. Opa autē actiue
vite laboriosa quidem sunt. sed tñ
fructuosa. Vnde actiue vite meri-
ta fructibus comparantur. Et ide-
o tales si habeant habundātiā hu-
moris vncuosi. compassiōnis et pi-
etatis. et caloris naturalis. amo-
ris proximi. ad quem etiam natu-
ra inclinat. extūc a calore solis. et
amore cristi cūtus efficiuntur in vi-
ta actiua perfecti per fructus bono-
rum operum. et ideo postea cōgru-
entius producunt folia verborum.
Quedam tamen arbores sunt q̄ si-
mul producunt fructus et folia. si-
cū ille que predictos humorēs ha-
bēt pportionabiles. quib⁹ similes
sunt illi q̄ in humore mentis devo-
te et in humore aquoso salubris sci-
entie positi habudātes simul dicūt.
et faciunt Act. i. Cepit ihesus face-
re et docere. T̄ Sunt etiam et alie
quedam arbores que cūtus produ-
cunt folia q̄ fructus. et hoc ppter
habundantiam humoris aquei. et
defectum humoris vncuosi. q̄a ca-
lor humorēm aqueum cūtus attra-
hit ad locum pductionis foliorū. q̄
vncuosum ad productionem seu
ctuum. Similiter illi qui habēt ml-
tam scientiam et paruā deuotionē
facilius et cūtus dicunt verba q̄ p-
ducant opera. Item pnia int̄ ei-
or si sit cum debita preparatione et
moderatione et exercitatione pur-
gat et sanat aīaz. cuius exemplū
apparet in elleboro. q̄ a fluuiio ubi
nascitur sic est dictus. q̄ dicit h̄e
virtutem mentem motā reducēdi
ad sanitatē. Itē purgat corp⁹. q̄
lignum qd̄ radices habet albas hu-
morēs fleumaticos purgat. lignuz
vero qd̄ radices habet migras pur-
gat colerā migrā. sed tamē nullus

debet es t̄ti mīsi prius materia dige-
sta sit et spata. et tunc etiā cū cau-
tela. q̄ virtus ei⁹ nimis est inten-
sa. et p recipue radix alba multuz
laxat superius et inferius. Vnde se-
pe nimia virtus ellebori est mortis
inductiua. Itē debz qui accepit el-
leborum se mouere et a sompno ab-
stine. Vnde P̄po. dicit. Si vis elle-
borū ducere. moue corp⁹ ne sōpn⁹
accedat. Similitēt pnia ad hoc vt
aīaz in peccato desipientē et insani-
entē ad debitum sensū reducat et
purget a corruptis et superfluis hu-
moribus. et affectionib⁹. oportet p-
cedere interiorē digestionē et p-
paratiō nem in feruenti contritioē
sine qua penitentia exterior nō est
valida. Item oportet in exteriori
penitentia uti cautela et moderati-
one. Debet enim attēti sed nō oē-
cidi p̄ immoderatam afflictionē.
Item oportet mouere corpus i bo-
norū operum exēcitationē et a
sompno negligentie et ob abstine-
re. Item penitentia assimilatur
mirre. Primo ratione eminētie. q̄
mirra est arbor in arabia. vt dicit
P̄sidorus quinq̄ cubitis alta. in q̄
bus accipere possimus quinq̄ pei-
tentie gradus. primus est in con-
tritione. secundus in confessione.
tercius in oratioē. quartus in ele-
mosinae largitione. quintus i
ieiunnij afflictione. Et isti tres vlti-
mi gradus pertinent ad satisfacti-
onem. Secundū ratione effluen-
tie. quia de arbore mirre effluit gut-
ta amara multum aromaticā. et
ista vocatur mirra. et vt dicit Pli-
mus. illa gutta que per se manat
non expressa magis est p̄ciosa.
et minus vltiq̄ valz illa que de cor-
tice p̄ciso est abstracta. Nec er-
go amara gutta est compūctiois

De vegetabilib⁹

Lacrima ex contritiois amaritudine procedens. Hec est deo multū odorifera secundū illud Eccl. xxiiij. Quasi mirra electa de di suauitate dōris. Item est multum aromatica. i. medicinalis Exo. xxx. Sume tibi aromaticā mīre prime. Habz enī hē e mirra virtutem dissoluēdi et consumendi quasi equaliter. et etiam confortandi. Et similiter penitētis lacrima amara dissoluta pectata. sumit mala desideria. et oforat corda debilia. sed illa est per se expressa que est voluntaria et nō coacta. et talis penitentia est valida. nō autem illa quā sol⁹ metus seu coactio causat. ¶ Tertio ratione efficacie. quia mirra habet virtutem conseruandi corpora mortua ex ea peruncta imputrida et icorupta. Similiter pñia mortificatos corpore. sed spiritui vivificatos conservat a corruptione et putredine peccati. Vnde in huīis signum remittit Nichodem⁹ ad corp⁹ cristi mortuum ferens mixtūram mirre et c. Io. xviii. ¶ Item pñia assimilat nuci. que quidem exteris⁹ habet dum et amar⁹ corticem. et interis⁹ habet nucleum dulcem et vtilem. Vnde his qui temperate cōplexionis sunt et nucibus temperate vtruntur proficiunt. quia omnibus eis venenosis obſistunt. Et similiter ē de penitentia. quia q̄uis eius opera exteriora videantur dura et pena. ut ieiunia et h⁹ modi. et interius etiam requirat amaritudinem contritionis. tamen conscientia p ipsam purgata inuenitur fructus eius dulcissimus et efficacissim⁹ ad resistendum omni cibo venenoso. i. peccato. dummodo exterioribus operibus penitentie ut abstinentia et h⁹ modi penitentes vtauntur tpatē

Et platis

.i. discete. ¶ Item pñia assimilat cauli. Primo ratione transplatacionis. quia oportet caules tr̄sp̄latari ut possint in suo ē perfici. Sie peccatorē oportet transferri de statu culpe ad statum iusticie per trans plantationen penitentie ut possit spiritualiter perfici. ¶ Secundo ratione de coctionis. Oportet enī caules coquī et elixari. In qua decoctione licet materia. i. cauhum substantia sit iniūs bona cum sit grossa et dura ad digerendum. Ius tñ ipsorum caulium est colatiū ven̄tris humectatiū et laxatiū. sed substantia sine iure est constipatiua. Sed multum de ipsoū maliciā tollitur si illa aqua piciatur et in alia decoquuntur. et optime pinguedine condiantur ut dicitur in dietis. Sie etiam in pñia necessarium est decoctionē pccōr fieri per cōtritionis frēuorem. Et quantūcōq; pccā de se grossa sint et dura. ius tamen id est compunctionis ipsoū peccatorum laerimosa et feruida est mentis laxatiū et purgatiū. Vnde caulis substantia sine iure. i. memoria peccati sine compunctione. potius est constipatiua. i. indu ratiua ad peccatū retinendū q̄ ad emittendū p confessionē. Et sicut ad tollendum caulum maliciā fit duplex elixatio. ita q̄ aq̄ prime elixatur p̄citur. ita ad tollendū maliciā pccōr duplex fit in penitēte opūctio. quia prima prouem̄ extimore pene. secunda aut̄ ex amoē iustitie. et hoc est perfectior. Vnde aduementē sc̄da p̄ma p̄citur. q̄a perfecta caritas foras mittit timorem. ut dicitur. i. Johannis. iii. sed debet addi optima pinguedine. scilicet contemplationis et oratiois deuotio. ¶ Tercio rōe electiois. q̄

caules debet eligi et accipi magis teneris et meliores efficiuntur quam a pruina primitus decoquuntur. quia dum calor ad cauliuz intima reuocatur melius substantia eoru3 digeritur et mollior et sapidior iuertitur. Similiter illi penitentes sunt magis electi qui sunt magis tenaci et molliores ad flendum vel ad amandum. vel compatientium. Meliores etiam et feruentiores efficiuntur qui primo a pruina id est ab aduersitate misera et a tribulacionum vehementia sunt tacti et extorti. qd mala que nos hic premit ad deum nos ire compellunt. ut dicit Gregorius. Item penitentia a quanto asperior tacto magis vallet ad frangendum corda dura et ad expellendum venenosa dyaboli temptationa. Cuius exemplum apparet in paluero. qui quamuis sit crudus asperinus et spinosus. tamen habet quedam capitella spinosa in quibus sunt semina ad calculum frangendum. et contra mortis venenosos valentia ut dicit Dy. ascoides. Item penitentia est similis arbori aloes. que est arbor aromaticia in india nascens ut dicit Papias. Primo enim aloes est arbor gustus amaricatua. qd lignuz eius licet sit aromaticuz. tñ gustus eius est sibamarati saporis. Hoc autem prius appetit ratione stritiois qd amaricat gustu aie ex ipsa recognitione culpe Psalme xxxviii. Recogitauit tibi omnes amos meos in amaritudine aie mee Pro. vii. Aspersi cubile meum mirra et aloe. Hoc cubile est conscientia. quod est aspergendum in mirra. et amaritudine ex memoria culpe. et aloe. id est amaritudo ex consideratione offense. Item secundo aloes ore masticata est et

tebri immutativa. Nam odor eius tunc maxie settitur cu ore masticat. quia tunc odor aromaticus statim cerebrum tangere videtur. Tunc autem peccatum per penitentiam masticatur quando oris confessio diligenter et apte narratur. et tunc ipsius confessionis odore et vi gore cerebrum immutatur. du ex eius resolutione confitentis facies latrantis irrigatur. de his enim confessio esse lacrimabilis. Tercio aloes est humoris desiccativa. est enim ut dicitur in plone calidat sicea. Et hoc penitentie competit ratione abstinentie p quam humor luxurie in corpe arescit. et amor spiritualis in mente acceditur et calescit. Quarto est aloes odoris emissiva. Est enim odoris suauissimi atque summi. et particula loco thymiamatis in altari adolebit. et hoc appetit penitentie ratione orationis. qd cu pure et devote oratur. quasi quidam sumus et odor suauissimus deo ministratur. Vnius ergo particula prima est oratio mentalis. quia alia eius pars est oratio vocalis. Prima ergo particula dum in altari cordis feruenter immolatur. ex ea ipse deus velut ex suauissimo thymiamathere recreat. Quito est aloes corporis confortativa. Nam lignum eius stomachum confortat. et vinum de coctionis eius bibitur. deibilitate cordis et cerebri maxie uiuat. Similiter penitentia confortat stomachum anime. et metem ad suscipiendum et retinendum cibuz spiritualem doctrinam. Ita vinum de coctionis et feruor confortat cor de bile ad largam datinam corporalis elemosine. confortat etiam cerebrum ad emissionem abundantis lacrime. et confortat cerebrum id est sensum ad causam discretionis scientie. Item

penitentia assimilatur absinthio. nō
Primo q̄a absinthiu habet virtutem amaricatiu. Est em tāte amaritudis. q̄ etiā ipsi mures & vmes harent. Et hinc est q̄ libros & pānos a verembus & muribus tutos seruat si quis eis in cistula sua absinthiu ponat. vt dicit **Dyasco.** Sic i corde peitētis debz ee otio a marissima. Et hec est que repellit mures ex vermes. Mures sūt tēptationes dyabolice. vermes īmorfus conscientie quos remouet extinguit amaritudo penitentie. **S**ecundo. quia habet absinthium virtutem laxatiuam. scilicet propter e aliditatem et amaritudinem. **V**nde si inuenit materiam digestā eām dissoluit et expellit. Et hoc cōpetit confessio penitentis. quia ex caliditate id est seruore et amaritudine confitentis ipsa confessio habet virtutem laxatiuā id est emissiūam et purgatiuām peccati. quia culpam quam per contritionem īuenit iam digestam. id est ad purgationem et ejectionem paratam dum confitetur emittit et eicit. **T**ercio habet virtutem ēstrictiuā. Dicitur em in platone q̄ absinthium virtutes habet contrarias. scilicet laxatiuam et constrictiuam. Nam sicut laxat ex caliditate et amaritudine. ita restingit ex poniūtate et grossicie substantie sue. **V**nde si materiam compactam inuenit. compactiorem eā facit. Nō autem competit penitentie ratiōe satisfactionis. per quam dui peccatorum materie et cause subtrahuntur. ab ipsis peccatis penitēs ēstrigitur. Est enim satisfactionē secundū Augustinum peccatoris causas extidere. et eorū suggestionib⁹ aditū nō prebere. **I**tem penitentia assi-

milatur bete que est herba canis. beta
Primo ppter coloris apparentiā. Eius em species est duplex. una est alba et alia nigra. Quasi autē penitentia alba est pnia īnocentiū. sicut Johani baptiste. Sed q̄ si nigra est peitētia peccatoruz. sicut Marie magdalene. **V**triusq̄ tñ bebe succus naribus instillatus ut dicit **Dyasco.** caput purgat. q̄ vtriusq̄ peitētiae virtus mentem purificat. siue a venialib⁹ ut pnia īnocentium. siue a mortalib⁹ sic peccatorum. vel una preseruando a culpe defectione. alia expiendo a culpe contagione. **S**ecundo ppter virtutis efficaciā. Est em eius virtus ī humore. ī fronde et ī radice. **I**n humore siue succo est eius virtus ad conseguandū capillos ut dicit **Dyasco.** Sic et penitentie virtus et lacrima capillos capitū. i. virtutes mentis reparat perditas et cōseruat habitas. **I**n frōde vero est virtus. quia folium eius tūsum et morto appositum ignē saluaticum extinguit. Quasi em bethe folia sūt diuersa pnie opera ut ieiūmū. elemosina. et oratio. **I**gnis autē salutis est ardor vicioruz. siue auaricie quē extinguit eleōsina. siue luxurie quē extigiuit ieiūmū. siue abfectionis et superbie quē extiguit oratio mente humiliando. **I**n radice vero est virtus. q̄ sicut dicit **Z**rist. sup radicē bethe sic et sup caule p̄t īseri furcul⁹. q̄ corroborat ī dicē. et ī arborē tūsmutat. **H**adix bethe. i. ieiūmū pnie ē timor. q̄ pnia ex timore gignit. **I**n q̄ radice si fūculus amoris īserat. sciz ut timor penitentis sit cum amore caritatis. proficit penitens ī magnam artōrem. id est ī vitum perfectum. **I**tem penitentia assimilat cimino

Cimino

Primo ratione complexionis. quia secundum Macrū et Perfiū cimum est calidū et siccum in seco ḡdu. Penitentia em̄ est calida et sicca. quia per cōpunctionez incedit mentem. et per abstinentiaz desicit carnem. et utrumq; est in secundo ḡdu. primus em̄ gradus siue respectus est ppter satisfactionē peccati. secundus ppter cautelam futuri. **S**ecundo ratione decolorationis. quia mīm̄ usus siue frequētia eius ut dicunt Dyascor. et Pto et Plim̄. faciei discolorationē inducit. quia scilicet per indiscretaz penitentiam siue abstinentiaz corporis infirmatur. et facies discolatur. et pallescit facies corporis ppter diminutionez calidi sanguinis. et eiam facies anime propter diminutionem feruoris. **T**ercio ratione operationis. sc; qm̄ cum inus habet virtutem fumositatis subtletatiā. et digestionis consonatū. **N**on facit pn̄ia dum per abstinentiā subtrahit superfluitatem cibic p̄tus. q̄ pertinent ad vicium gule. **I**tem habet virtutem ventositatis subtletatiā. et inflationis ventris restrictiā. **N**on appetit pn̄ie in qua tū ventum vane glorie subtiliat. i. annichilat. et inflationē supbie fugat. Item dolorem stomachi mitigat. **N**on appetit pn̄ie inq̄tū mitigat iraz. Item habet virtutē cum bacis lauri frigidī reumatīs curatiāz. **E**t hoc appetit penitentie inq̄tū expellit frigidū humorem accidie. Item habet virtutem sanguinis coagulati in oculo mixtum in cera mūda dissolutiā. **Q**uod appetit pn̄ie in quātū restenat luxuriam. cui⁹ im pudicitia maxime in oculis congregat et ostendit. Item habet virtutē liuoris carnis cui⁹ cera bene mixtū

et sepe appositum totaliter ablatuā. Et hoc habet penitentia inq̄tū tollit huorem inuidie. Item habet virtutem fauicum sanatiāz. **N**on appetit penitentie inq̄tū sanat viuum auaricie. **S**unt em̄ auari quāsi que dā fauces insatiabiles. quārū dolor et cruciatus est. quia nō p̄n̄t habere que cupiūt. quē dolorē insatiabilis appetitus vera pn̄ia sanat. Item penitentia assimilat curbitē. **P**rimo ratione extensiōis. **N**am herba curbitē in ramos et folia piter et flagella ad modū viene se distendit. et quibusdā ligamentis se vndiq; connectit. Similiter penitentia ramificatur in compunctione. ubi sūt diversi rami. diversi compunctionis modi. **I**te habet folia. i. verba utilia in confessione. et flagella. i. opera penalia in satisfactione. In quibus omnibus vero penitens se p̄ficiendo distendit. Sed nichilominus oportet q̄ vndiq; se quibusdā ligamentis. i. firmis caudulis et adiutoriis connectat. ita ut in peccatum aplus nō cadat. **S**ecundo ratione floritiōis. **H**abet enī quodā flores albidos quēs emittit precipue contra noctē. **N**on flores albi. sunt mundo affectioēs. que oriuntur in corde penitentis precipue contra noctē peccī. **Ds.** Lautob; per singulas noctes lectū meū lacrimis meis et c̄. **T**ercio ratione fructificationis. Vbi nota q̄ curbita ad bene fructificandum in diget calore. **V**nde in terra calida maxime fructificat. Item humore. i. aquae irrigationē. quia sepe aquigari cupit. Item appodiātione. quia sine appodiātione florere quidem potest. sed fructificare vix potest. ymo tūc fructus eius vel deficit. vel putrescit quando nō surfuſ

De vegetabilib⁹

a terra erigitur, et in lignis vel vir-
gulis se suspendit. Similiter pnia
bene fructificat quoniam est radicata in
caritatis amore. **V**ec enim est terra
calida aia caritate succensa. **I**te
quoniam est rigata frequenti exhortatio-
ne, vel lacrimarum cerebra effusio-
ne. **I**te quoniam est appodiata sanctorum
virorum familiaritate vel cohabita-
tione, qui suis exemplis vel auxiliis
penitentem erigant et sustentent. **C**
Quarto ratione complexiois, quia
cucurbita secundum Platonem est frigi-
de et humidus oplerionis, et quali-
tatis tpectate. **E**t pnia frigescit a do-
re concupiscentie extinguendo spe-
cialiter per abstinentiam, et huic
stat in lacrimas resoluendo, sed in
utroque oportet esse temperamentum,
et in ieumio, et in fletu. **Q**uinto
ratione augmenti et corruptiois,
quia cucurbita cito crevit, et cito de-
crevit, et in terra siccā non perficit.
et prima cortex eius mollis est, sed
postea cum ad maturitatem venit
ad modum ligni indurescit. **S**ic pe-
nitentie feruor in quibusdam cito cre-
vit, et similiter deficit, sicut flama pru-
nazz. **P**ro xiiij. Substantia festinata
cito minuit. **I**te non perficit pnia m-
aria quoniam est arida sive ab aqua sapientia sive
ab humore opunctionis lacrimosa, si-
ue ab humiditate pietatis affectu-
se. **I**tem penitens licet a principio
sit mollis et pauidus, tamen cari-
tate solidante efficitur fortis et fir-
mus. **S**exto ratione curationis, quia
cucurbita est febris acutae purgativa.
Est enim cucurbita elixata fe-
bre acuta patientibus cibus a medi-
cina. Nam febris materia per vim
purgat. Quasi enim acuta febris quoniam
corpus incendit et vehementer si-
tim gignit est auaricia, que appeti-
tū inflamat et insatiabile ad habē-

Et plantis

da desiderium causat, sed hanc febrem
pnia purgat et extinguit. **I**te, cu-
cubite succus valet contra tumo-
rem oculorum, pnie humiliis lacrima
valet contra superbiam que oculos me-
tis quasi tumidos reddit. **I**tem cu-
cubita elixata calore sedat, quia
scilicet pnia calorem occupiscentie et
luxurie mitigat. **C**Item penitentia
a assimilatu centauree que est her-
ba amarissima, et cum amaritudine
habet quandam dulcedinem ad
mixtam. **V**nde dolorem ventris se-
dat, visum clarificat, paralysim eu-
rat, vermes ventris cum melle ne-
cat. **S**ic penitentia ex una parte de-
bet esse amarissima. **D**ebet enim peni-
tentia esse amarus, quia merita sua pro-
didit, amarior quia infernum meruit,
amarissimus quia celum sibi clausit.
Sed cum ista amaritudine est dulcedo
admixta de spe venie que immittitur
bonitati diuine misericordie. **I**psa
ergo penitentia dolorem sive tristi-
ciam mentis puementum ex ira sive
inuidia restrinxit, visum iterum
obscuratum per superbiam sive per
auaricie puluerem clarum facit, pa-
ralysim, et aeternam sive negligencie fra-
gilitatem et immobilitatem expel-
lit, vertentes ventris, id est corruptio-
nes gule vel luxurie extinguit. **C**
Item penitentia quanto magis est
amarata tanto est abundatio genitie
causativa. **C**ui exemplum apparuit
in hedera, quoniam licet sit sapo amara
men est rubeus lacte repletum. **V**nde
hedera ut quidam dicunt dicitur ab
hedo, quia sumpta in cibis a capris
lac multiplicat unde hedi nutritur.
Sicut ergo hedera amara mul-
tiplicat lac capras in vberibus, ita
amara penitentia multiplicat geni-
tiam et virtutes anime in peniten-
tibus.

Clement

Capitulum. lvij.

Permititia diuersis virtutibus perficitur. sicut arbor siue planta diuersis partibus integratur. Habet enim planta i se partes aliquas portionabiles partibus animalis. Habet enim radicem loco oris. medullam loco ventris. quia in ea fit humoris decoctio anteque transferatur in substantiam foliorum. vel fructuum. vel ramorum ut dicit **Aristo**. Quidam tamen vocant medullam matrem ut ipse **Phus** dicit. quia in ipsa humor plante seminariis sic fetus in matrice continetur. Et quidam vocant medullam viscera. quia in ipsa se paratio fit puri ab impuro. sicut fit in animalium intestinis. Quidam autem vocant eam cor arboris. quod ex ea procedit motus vite vegetabilis. sicut vita animalis procedit ex corde. Item habet arbor nodos loco nervorum. quia per eos partes inuicem colligantur. Item habet venas. et rimulas. in quibus natalis humiditas custoditur ad partes arboris derivatur. Item habet cor. item loco corn. scilicet ad interioris ligni defensionem. Vnde facit cor. et ex in corpe arboris. quod facit cornu in corpe alis. Nam autem sicut brachia. et ramusculi sicut digiti. Fructus autem et folia sunt sicut partes superflue. sicut capilli et vngues. Vnde cadunt ab arbores. tracto humore. sicut cadunt pilii de corpore animalis. Omnia autem predicta instrumenta sunt etiam sicut modo penitentibus necessaria. Oportet enim penitentem habere medullam. et cor compunctum. per cuius compunctionem spiritualiter vivificetur **Eze. xxxviii.** Vita viuet

et. Item radicem. et os ubi sit confessio. per quam etiam nutrimentum spiritualis gratie attrahitur. **Ps.** Os meum aperui et attraxi spiritum. et gratiam spirituale ad anime vegetationem. Nam non intrat et per os anime spirituale gratia. nisi primo per confessionem est purificata. Oportet etiam quod habeat ventrem. et mentem in qua sit dilectione. per quam spirituale nutrimentum de coequitur. Sicut enim nutrientium corporale non applicatur corpori. nec ei prodest nisi sit per calorem naturalem primo digesta. ita et nullum spirituale nutrimentum. et opus de genere bonorum potest prodesse nisi sit per caritatis dilectionem de coccum. **Corint. xiiij.** Si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas. et tradidero corpus meus ita ut ardeam. caritatem autem non habuero. nichil in michi prodest. Item debet habere malorum. et humilitatem. in qua sit conceptus. et bonum positum vel bona intentio claudatur et conseruitur. quia sicut dicit **Gregorij.** perit omne quod agitur si non in humilitate custoditur. Item oportet habere viscera. et considerationes siue cogitationes in quibus sit prudenter discernens puerum ab impuro. et utile a nocuio. Nam prudenter sicut dicit **Augustinus** in libro de moribus ecclie. est amor ea quibus iuuatur ab his quibus impeditur sagaciter eligens. Et dicitur prudenter esse amor non essentialiter. sed in quantum amor mouet ad actu prudenter. Vnde amor dicitur distin gere in quantum mouet mentem ad discernendum. Item habere debet nervos siue nodos. et unitatis et pacis colligationes. Et venas. et eleosias

in quibus cōseruatūr natūralis huius
ditas. i. misericordie pietas que de-
b̄z quasi naturaliter inē homini.
scđm illud Job. xxii. Ab infantia
mea crevit miseratio mecum. a de-
vtero matris mee egressa est me-
cum. et etiā per eas ad mēbra nu-
trientia. ad p̄ximos sustentandū
defertur. Debet em̄ habere coriūz
durum ad defensionē interiorum. i.
patientiam in aduersis que ab in-
teriori euemūt. Nam patientia
sicut dicit Gre. est custos om̄ium v-
tutum. Debet hr̄e ramos. i. brachi-
a et digitos ad satisfaciendū. a ad
opa meritoria discrete operandū.
Item debet habere ornatū foliorū
sive capillorum. i. modestia; vel cō-
positiōez morū exteriorū.

Caplīm. lviij.

Dicitur opa q̄nto magis
sunt hūilia et austera et cō-
pugnitua. tanito magis va-
let c̄tra peccā. c̄d exēplū apparet in
prūmis. quia illa que sunt nigra a-
liquantulum et acida. qualia sunt
damascena. sunt stomacho melio-
ra. Sunt em̄ frigida quād sunt be-
ne matura. Vñ q̄ bene infrigidat
et humectant. valēt c̄tra febrile
calore. et v̄tris v̄stipatioēz. Sic p̄tie
opa que sunt nigra p̄ apparetia hūi.
litatis Can. i. Nigra sū sed formosa
dicit aīa p̄metes. Nigra per humili-
tatem. formosa p̄ caritatem. Itēz du-
ra p̄ austertitatē laboris Ps. Labo-
rari in gemitu meo. Item acida p̄
spunctionem mentis Ps. In cubi-
libus vestris cōpugnim. Talia in
q̄ opa refrigerant calore febrilez.
sc̄z iordinatum peccandi appetitū
extinguendo Eccl. xxix. Ignez ar-
detem extinguit aqua. i. ardorem
peccandi compunctione lacrimosa. a
v̄stipationē. i. duritiae obstinate mē-

ts soluentō Eze. xxxvi. Auferam
de carne vestrā cor lapideum. a da-
bo vobis cor carneū.

Capitulū. lx.

Dificere nō potest bonum
propositum homo stādo i
seculi vanitate. cuius ex-
ēplū apparet in olio. q̄ olio se-
cundum Aristotile nunq̄ perfecte
maturescit i arbore. etiā si p̄ plu-
res ānos ibi cōtigerit eas stare.
Vnde debet colligi de arbore. a per
plures dies coaceruari i vñā cōge-
riez. a sic per mutuā compassionē
confortato calore ad plenā perdu-
cuntur maturitatem. Quasi autē
olio suspensa in arbore est homo
positus in seculi vanitate. Vnde etiā
si boni p̄positi liquorem intus stine-
at. ipsum tamē ad debitam matu-
ritatem. ad debitum finez ibi stā-
do nunq̄ plene perducit. Sed si in
de se patitur sc̄z a seculi impedimen-
to. a i congerie. id ē in congregati-
one alicuius sancte religiomis seu
societatis locē. quia tales in ope-
rib⁹ spiritualib⁹ se mutuo fouēt.
confortato spirituali feruore citi⁹
maturescit. a boni p̄positi finem
perueniet. Et ideo Cūsostomus de
hoc ipso loquens sub similitudine fi-
ci dicit super Mat. q̄ sicut difficile
ē. ymimo omnino impossibile fici
nēā iuxta viā posita v̄sq̄ ad matu-
ritatem perducere grossos fuos.
ita difficile est hominem in seculo
remanēte v̄sq̄ ad finē boni p̄positi p-
uemire.

Capitulū. lx.

Defecti viri assimilant gith
quod est gen⁹ leguminis
colore migrū. quātitate p-
lium. sc̄z ad modum gummi. Itēz
dulcedine sapidum. a ideo i patie
dulcorādo spergitur. Sic facti et

perfecti viri sunt calore nigri per diuini amoris adustionem. Nam ligna adusta remanent nigra. sed ista nigredo scilicet diuum amoris non causat deformitatem. sed formositatem **Cant.** i. **Nigra** sū sed formosa. Item sunt quantitate parui. per sui reputationem **Apost.** i. **Cor** xv. **Ego sum minimus apostolorū** ¶ Item sunt dulcedie sapidi per contemplationes **Psalmi**. Quam magna multitudo dulcedinis tue domine et tez perfecti viri debet esse similes nucimuscate. quia inenues muscatae sunt pro optimis eligendeque sunt graues et solide interius. que cum franguntur non puluerizantur. et subrubitundi coloris esse ostendunt cum odore suauis et foras. Sic illi sunt perfecti et electi viri qui sunt graues per prudentie maturitatem. solidi. i. pleni interiori. us per virtutem veritatem. quia non puluerizantur cum franguntur. i. cum persistentia et violentiā patiuntur pro inconstantie levitatem. quia puluis levius est. et a recto mobilis. Itē quod sunt rubricati per amoris seruidatē. et suauis et fortis redolēt pro bone fame sua. uitatē. Itē perfecti viri assimilatur oliu. **Primo** propter lignū. Nā lignū oliue in radice habet amaritum. in cortice habet duricitē. in medulla habet pinguedinem. et in ramis multitudinem. **Eic** viri perfecti habet in radicibus cordis vel amaritum. virtudies compunctionis erga defectos proprios. vel amaritudinem compunctionis erga proximos afflictos. vel amaritudinem indignationis et zeli contra impios. ¶ Itē habet in eoz. tice. i. in corpe duricitē. patientie scilicet in laboribus plurimi. s. in medulla aīe habet pinguedinem gratiae. Itē habundat in multitudine ramosū. i. bo-

noru operū. ¶ **Secundo** propter locū. Necquirit em̄ oliua primo quidem locū tēperatū. scilicet nec nimis calidū. nec nimis frigidū. magis tamē se habetē ad calorē pro frigus. Item requirit locum macilem. quia non vult plātarī in loco nimis pingui sed macro. Item requirit locum soli expositum. multum em̄ diligit celi rōrem et aeris serenitatē. Si militer in viris perfectis iuentur temperamētum. i. moderatē prudētie. et macrodo abstinentie. et solis calor. i. fervor amoris et deuotio nis intime. Ipsi em̄ maxime appetunt rōrem celestis gratiæ. et in omnibus semper habere serenitatē costitutie. ¶ **Tertio** propter fructū. habet em̄ oliua fructū pingue. dulcem et utili. Similiter viri perfecti habent opera pingua. dulcia. et utilia. pingui. a. scilicet propter deuotionē. et dulcia respectu proximi pro fustetationē. Opera em̄ sanctorum virorum sunt deo pingua ut sacrificiū. ipsi sunt dulcia propter meritū. proximis utilia propter exemplum. Vnde quod opera profectorū virorum sunt cum pinguedie pietatis. cum dulcedie caritatis. cum plenitudine utilitatis. Vnde ex persona viri perfecti dicitur in Ps. **Ego autem** sicut oliua fructifera in domo dei. ¶ **Itē** perfectus homo assimilat grano piperis. Nā granū pipis est exterius nigrū. iterius albū. sapore acutum. odore aromaticum. quantitate modicum. virtute magnum. actu frigidū. potentia calidū. cuius virtus non sentit dum est integrū. sed postquam masticatus fuerit vel concretū. Similiter homo perfectus est exterius niger. i. respectus propter apparētiā. vñ niger. i. decoloratus propter pinguis. sed iterius albū propter inocētiā.

Item est sapore acutus per subtilitatem sapietie. odore aromaticus per suavitatem fame. Item quantitate moditus per reputationem humilitatis. et apparet virtute maximus per efficaciam operis. actu frigidius circa temporalia. potestia siue potenter calidus circa spirituallia. Cuius virtus non sentitur dum est integrus. i. ab iniurias intactus. sed cum fuerit masticatus per iniuriarum oppressionem et contritus per aduersitatem et tribulationum passiones. tunc maxime per patientiam ostendit sue virtutis perfectionem. patientia enim opus perfectum habet ut dicitur Iaco. i.

Capitulum lxi.

Deußerantia assimilatur lauro. **P**rimo ratione viriditatis. eo quod suo virore nec hymene. nec estate huc arbor spoliatur. Sic ergo debet homo perseverare in bono. ut nec hymene aduersitatis. nec estate prosperitatis virorem virtutis amittat. **S**ecundo ratione securitatis. huc enim arbor esse dicitur que securat a fulminibus. a fantasmatisbus. et a vermisbus. Propter primum dicitur in historia scolastica quod Tibérius cesar ceto tonante lauru in capite solitus erat ferre ne possedisti a fulmine. Propter secundum dicitur in eodem libro. quod rebecca propter morem gentium quem in parvib⁹ viderat. seruit lauri capiti suo imposuit. et ramis herbe quod agnus castus dicitur inveniuit. ut visiones veras videaret. et fantasticas non sentiret. Quatuor ad eum dicit Dafco. quod folia eius videlicet multū sunt odorifera si conseruita et apposita fuerit. puncturā apud et resparū. et omnē tumorem sedat. liberos et restes cuiusque post

hunc à tineis et vermis tutos servant. Similiter perseverantibus in bono nec fulmina aduersitatum. nec fastidiosa demonum. nec puncture in firmitatū nocet. sed omnia finaliter eis profunt. **T**ercio ratione dignitatis. Laurus enim dicitur a laude. quod eius ramis et foliis cuius laudibus victoribus capita olim corona bant ut dicit ypsilon. Sic sola perseverantia est quod laude et coronam merebitur. Nam finis perseverantia ut dicit Gregorius. nec pugnas victoriā. nec victor accipit palmam.

Capitulum lxiij.

Delat⁹ debet esse similis malo. Primo quod malum est arbor satis magna. quod quibus animarum platum est. etiam si non ratione propria. saltez tamen ratio officij satis magnus et honoratus. **V**ii Aug⁹ Non coram nobis platum sit nobis. tamen more coram deo. Substratum sit pedibus nostris. **S**ecundo quod malum est arbor ligno solida. quod platum esse debet a nimmo solidum per constationem. ut nec prosperitate corrumpatur. nec aduersitate frangatur. **T**alis enim fortitudo requiri in eo quod ad plationem eligit Psalme xl. Forte lignum et inutibile eligit artifex sapientia. **T**ercio malum est cortex rugosa et nodosa. Cortex autem rugosa est humili platum apparetia. quod non debet platum ecclesiasticum esse seculatum populus. **Q**uarto quoque quod malum est frondium desitatem vmbrosa. est autem quasi desitas et umbrositas verborum quod debet esse in plato ad exhortandum. **Q**uito quoque quod malum florū varietate decoquatur autem de cor florū est pulchritudo et decetia morum. que debet esse in plato. vel quodsi flores odoriferi et attractivi sunt bona exempla prelatim quibus

habundare debet secundum illud
i. Thimo. nij. Exemplum esto fide-
lium in verbo. in conuersatione.
in caritate. ¶ Sexto quod malus est
fructuum fructuositate gratiosa. fruc-
tus autem fructuum est habundantia
bonorum operum. et precipue elemosina-
rum tam corporalium quam spiritualium.
um Apostoli. Col. i. In omnibus ope bono
no fructificates. ¶ Capl. ixij.

Dicitur si velit homo ipse
et crescere in spiritu debet
perfectoribus adherere. Cuius
exemplum apparuit in hedera. quod secundum
Psid. dicta est hedera. eo quod arbori
ribus herreat. Unde multum in altum se
extendit per diuinum murum vel arbores
inuenit cui appodiari possit. et hoc
inde se capit donec ad summum peruen-
it. Sic homo qui vult spiritualiter
crescere debet talibus adherere quod sine
ei pro muro ad defensionem. et per arbo-
rem ad fructuum productio[n]es que ut eorum
exhortationibus et orationibus a
temptationibus pretergatur. et etiam eorum
exemplis quasi quibusdam fructibus
reficiatur. Unde illis homo debet
adherere de quorū verbis vel exemplis
spiritualiter fructū capere pos-
sit. Et tunc hinc inde. i. modo hoc v-
bum. modo hoc exemplum ad se ca-
piendo citio ad summum peruenies
proficiendo. ¶ Itē penitens vel in
perfectus homo gradatim profici-
do perficitur sicut arboris corpus
non subito sed paulatim et gradatim au-
get. Nam primo semē in herba erūpit.
deinde herba in arbore erescit. dum
herba in durieē tristis. et in arbore cō-
ualescit. Unde dicitur arbusta. quod arbo-
ris hasta. Similiter etiam penitentis
non fit in continentia perfectus. sed
proficit gradatim. ¶ Ibunt de
tute in virtutem. unde Ver. nolo
repente fieri sumus. sed paulatim per-

hacte volo. Et id est penitens a primis
cipio quidem est herba mollis. quod
incipit cum timore. sed postea solida-
tur et perficit in dilectione. Et no-
ta quod in corpore plante sunt septem
gradus augmenti quod debent esse in
proficiente. ¶ Primus gradus est in ra-
dicibus. habet enim platta radices
locooris ut dicit Philosophus. que
bus se medianib[us] humor trahit
ad totam substantiam arboris. et
quanto plus augetur tanto plus
de humore attractitur. Radices au-
tem penitentie sunt timor et dolor.
quia dolet penitens de offensa. et
timet de pena. Et quanto est maior
dolor et timor tanto magis habun-
dat meror. i. lacrimarum humor.
que sunt penitenti aie ut cibus et
nutrimentum. sed in illud. ¶ Ci-
babis nos pane lacrimarum et po-
tum dabis nobis in lacrimis. ¶ Se-
condus gradus est in stipite sive
ligno. quod est pars arboris fortior
et solidior. et substancialior. quod a
radice exiens usque ad summum arbo-
ris se extendit. Et ideo secundum e-
ius augmentum sive quantitatē
iudicatur arbor magna vel parua.
Hoc lignum in proficiente vel peni-
tente est caritas. que est virtus sub-
stantialior ad merendum. fortior ad
aggregendum. et solidior ad susti-
nendum. Unde secundum eius qualita-
tem et eius augmentum iudicatur
aliquis apud deum magnus vel pa-
ucus. Unde Augustinus dicit. Si vis
scire quantus iste est. scias qualiter
diligit iste. Si enim multum diligit
magnus est. si parum diligit pa-
ucus est. si nihil diligit nihil est. pma
Corinthorum. xij. Si caritatem non
habuero nihil sum. ¶ Tercius gra-
dus est in cortice exteriori que est ad
defensiones ligatum. Unde eius augmen-

De vegetabilib⁹

oportet q̄ sit p̄portionatū et om̄e suratum ipsi ligno interiori. sedm eius extensionem et exigentiam. **Vnde** aliq̄e arbores habent corticem subtiliorē. aliq̄e graciliorem sedm lignī possibilitatem maiorez vel minorez. **Nec** aut̄ cortex in p̄tente est exterior abstinentia et custodia per quā defendit spiritus a temptationibus multis. sed tamē abstinentia oportet q̄ sit mensuata et discreta. scilicet maior vel minor scdm exigentiam spiritus. et validitudinem corporis. et non omnibus eadē abstinentia cōpetit sed diuersa Aug⁹. Distribuatur vnicuique vestrum virtus et tegumentum. nō equaliter omnibus. q̄ non eq̄liter valetis omnes. sed poti⁹ vni cuiq̄ sicut cuiq̄ opus fuerit. Quātus gradus est in ramis. p̄ quos intelleguntur opera pnie. que debet procedere ex caritate ad hoc ut sint fructuosa. i. meritaria. sicuti rami fructificantes pullulant ex stipite. **E**t nota q̄ quanto humor est habundantior et calor fortior. tāto arbor est ramosior. Sic quanto in penitente plus habudat calor dilectionis. et humor cōpunctionis siue cōpas, homis ad p̄ximum. tāto est ramosior. i. opositor. **Q**uintus gradus est in folijs. i. in verbis. Dicit enim Iristo. q̄ folia sunt ppter fructuz. quia etiam vba debent esse talia. q̄ p̄sint ad meritum. et in talib⁹ folijs bonum est habundare et in tērementum suscipere. sicut sunt vba diuine laudis. cōfessionis. ora, tionis. vel exhortationis. **S**ext⁹ ḡdus est in florib⁹ p̄ quos intelligū ē bone cogitationes et affectiones q̄ in penitētib⁹ debet habudare. **F**zeptim⁹ ḡdus ē in fructib⁹. i. mēritis. Arbor em̄ multū l' p̄p̄ fructi.

Et plantis

sicut n̄ sūm m̄ltitudinē pauētate ramorum. vel secunduz augmēta temporū. sed secundū habudātiaz vel defectū caloris et humoris. **Sic** etiā homo penitē p̄ficit in meritis nō secundū numerositatē operum. vel diuturnitatē temporuz. sed secundum quantitatē humoris et caloris. i. deuotiois et caritatis. **Vn̄ dicit** Aug⁹ q̄ non numerositas operū. non diuturnitas temporū. sed maior caritas. melior q̄ voluntas auget meritū.

Capitulū. lxvii.

Desperitas temporalis afflatur fabe. que humorez grossum et inflationem ḡmit. stomachū ledit. grossū eius sanguinem facit et fumū qui caput offēdit. et sompnia terribilia et vana inducit. **Sic** temporalis p̄spēritas inducit inflationē supbie. voracitatem gule per quā etiam ad litteram stomachus frequenter leditur. vel veter in quo nutrimentū spiritualis doctrina recipitur et retinetur est memoria quam p̄spēritas temporalis ledit inducēdo obliuionem dei. Itē fumus vane glorie caput. i. mentē offendit. replēs ea sumositate vaitatis. **Vn̄ nimia p̄spēritas** tpalis ifatuat et inq̄etat caput ratiois. **E**t ideo dicit Sene. xxvii. Epist. Hes inq̄eta felicitas tpalis. se exagitat. mouz cerebrū. non uno genere alios in aliud irritat. **V**os i. potētiā. alios i luxuriā. hos iflat. hos illāmat. hos mollit. et hos isoluit. **I**pa etiā gignit tr̄ibilia sopnia. i. tr̄ores fantasticos. ut frequēt timeat q̄ in p̄spēritatib⁹ sūt ea q̄ nō sūt timēda. sicut sopniantib⁹ accidit Ps. **I**lluc trepidauerūt timore ubi nō erat timor.

Capitulū. lxv.

v. in

faba

Pulchritudo anime assimi-
latur pulchritudini arbo-
ris. Nam pulchritudo ar-
boris eo nsurgit ex quatuor pmo
ex stature proceritate. videlicet q.
mam arbor est alta. et est recta. et
ramorum densitate debito modo s-
erta. Sic pulchritudo anime pmo
i hoc cōsistit q sit recta per intentio-
nem. alta per contemplationem. et
ramis varijs circumsepta per vari-
arum virtutum adornationem. vñ
diuersorum bonorum operum m.
tiplicationem dñ. m. Arborem
sublime vidisti atq robustam. cu-
ius altitudo perangit ad celum. a-
spectus eius ingens erat. et rami
eius pulcherrimi. **F**ecundo con-
surgit pulchritudo arboris ex par-
tium ordinabilitate. videamus em
in diuersis arboribus q partes ea-
rum et rami diuersimode ordinatæ.
et secundum q magis sunt ordina-
ti et inuicem proporcionati. ita ar-
bor redditur pulchrior vel minus
pulchera. **I**sti autem rami possum⁹
dicere q sint sensus et partes ho-
nis exterioris. qui quanto magis
sunt ordinata in suis motibus mo-
desti tanto redditur hominis con-
uersatio et aspectus et conuictus
pulchrior et gratosior dñ. m.
Magna arbor et fortis. et procri-
tas eius cōtingens celum. aspect⁹
illius erat usq ad termios vniue-
se terræ. folia eius pulcherrima.
Tercio consurgit ex figure cōgra-
uitate siue formositate. variantur
enim arbores in figura. quia que-
dam partes arboris tendunt sursum.
quedam deorsum. quedam vero te-
nent medium. Ille enim in qua
medulla viget humor subtilis que
calor ad superiora dicit pyramidā-
tur in modum flāme que ascendit.

Sed ille in quibus est humor gros-
sus et aquosus. inferius deprimūt
et angustatur. Ille vero in quib⁹
est humor mediis medium tenet
Vnde pars alia ascendit et est eau-
sa eleuationis. alia decedit et est
causa ingrossationis. **S**icut ergo in
arbore ē triplex humor. sic i hie ē
ēplex amor. unus qui eli eleuat. et
iste est amor subtilis. i. spiritualis.
Alius qui ipsū deprimit et grauat.
et iste est grossus et aquosus. i. tra-
nus et carnalis. **T**erci⁹ est qua-
si medi⁹. sciz amor naturalis. vel a-
mor socialis et animalis. qui de se
nō deprimit p peccatum. nec eleuat p
meritu. **E**t nota hic q duplex hu-
moris digestio fit i planta. prima
fit in radice q fit in plante augme-
tationem. secunda fit in medulla plā-
te propt̄ eius completionem. matra-
tionem. dilatationem. et conserua-
tione. et sufficit hec duplex digestio ad
plante perfectiōem. vnde digestio
cia i sol alibus iuuenit sicut Aristo
dicit. **S**ic etiam duplex digestio. i.
purificatio oportet q fiat i aia. pri-
mo i radice. i. intell̄cū p puras co-
gitationes. et ista valz ad augēdum
feruore spirit⁹ dñ. In meditatione
mea exarde sc̄ ignis. **S**ecundo ope-
ret q fiat in medulla. i. in affectu.
scilicet ut habeat puas affectioēs.
et hie facit ad maturitatem morū.
et ad completionem operum. et
ad dilatationem meritorum. et ad
conseruationem virtutum et dono-
rū. **I**te quarto cōsistit pulchri-
tudo arboris siue plante i coloris vi-
riditate. Nā plāta quanto viridior
tanto pulchrior. **S**ed nota q que-
dam plante sunt que semper vire-
scunt. sicut arbores q cōpactā et so-
lidā habēt substātiā. et i qb⁹ ē suffi-
ciētia hūoris. Quedaz vno arbores

De vegetabilib⁹

Sunt que viriditate; siam aliquā, do amittit. Sunt em̄ frondose et virides i estate. sed sin e frondib⁹ et viriditate in hyeme. sicut ille q̄ tarat̄ porosā substātiā habet. qd̄ est etiam ppter defectu⁹ humoris. quia quando humor nutrimenta lis nō sufficit. natura illū strahit a partibus nō necessariis. pnta a folijs. ne deficiat necessariis. Quē, dam vero sūt que aliquando vire, scūt scz in estate. quandoq̄ vero palestūt scz in hyeme. folia tamē sua non perdūt. Nā fortē habet calorem sibi incorporatum. et du⁹ ipse calor ad iteriora arboris fugit a facie frigidi aeris. extēi⁹ facies arboris maxime i folijs glauca fit et pallescit. nō tamen planta talis expoliatur folijs propter viscositatem hui humoris. et intēsionē caloris. Plantis ergo illis que sē per tressunt assimilant̄ virgīmes q̄ sumū virorē carnis semper tenēt. i. virginitatem. Plātis vero que aliquando viriditatē foliorum seruant. aliquando vero eam perdūt. assimilant̄ cūgati. q̄ q̄ diu matrī monij seruat̄ honestatē. virides ali quo modo possūt dīci. i. cōtinētes. Vnde vō cat̄ cōtinēta coniug alis. Seo quādo fidē thori nō seruat̄ vō matrimoniū idebite vtūtūr̄ p̄cī. pue i casu vbi sit peccatum mortale. tūt ex toto viriditatē perdunt. i. cōtinēta honestatē. Plātis aut̄ que vno tpe palestunt. et alio vi rescut̄ similes sunt vidue. Nā in q̄ busdā inuenit tam fortis calor in terioris amoris et taz viscosus. i. taz tenax humor deuotionis. q̄ in matrimonio licet aliquo modo palle stunt. vt in vſu matrimonij dele stationē carnis sentīdo. tamē pp̄ter hoc folijs siue folioruz viridita.

Et plantis

te sīdū expoliātūr. quia nō ratiōne libidinis. nec etiam indebito modo ipso matrimonio vtūtūr̄. sed iteru⁹ reuiresunt quando sūt postea viduate. quia cōtinētiaz set uāt. et gratiam dei per bona opera seruare et multiplicare p̄turāt.

Capitulum. lxvi.

Religio assimilat̄ pynce que est pyni fructus. Primo ratione appetēt̄ siue figure. Nam fructus pyni quāto in ymo iuxta stipitem apparet grossus et in rotundum dilatat⁹ tanto in summo pyramidalis est et acutus. In quo figureatur q̄ religi osi quanto plus se dilatant et distēdunt circa inferiora. tāto plus minūtūr̄ circa superiora. vel i hoc si gnificatur q̄ religiosus circa inferiora debet esse simplex et grossus. et circa superiora subtilis et acutus. Secundo ratione continēt̄. q̄ pyncea est nux magna cōtinens in se multa grana. testis valde duris inclusa. que per ordīnēt̄ sunt inūcem coniuncta. quibusdam tamē testarum folliculis quasi quibusdā parietibus sunt distincta. et licet testa sit multum dura. fructū tamē dulcissimum in se claudit. Nec nux magna religio ē q̄ ē magna prop̄ magna vota. vel propter magna opera. in qua cōtineri debet multa preciosa grana. id ē multe deuote persone. valde autē dure teste quibus includūt̄. sunt difficiles obseruantie regule quibus obligāt̄ur. que si non essent dure. non esent conseruat̄. Et hec grana debent inūcem glutino caritatis et pacis et iugularis vmitatis ē cūm et taz tamē i suis actib⁹ et morib⁹ ordinata et distincta. nō tām cellis et

hos p̄sp̄tis, sed etiam officis et tem-
p̄tibus operibus congruis. Et lū-
cet testa. i. exterior regule vel isti-
tutionum obseruantia videatur el-
se dura. non tamen est fugienda.
quia du leissimum tam gratie in p̄-
senzi. q̄ glorie in futuro includit
in se fructum. **Vnde dicitur Web.**
duodecimo. Omnis disciplina in
presenti quidem non videtur esse
gaudia sed meritis. in fine autem
exercitatis per eam dulcissimum fru-
ctum reddit iustitiae. ¶ Tercio ra-
tione adherentie quia scilicet pine-
a est adherentie valde fortis et ma-
gne glutinositas q̄ diu recens ex-
istit. a suam pingue humerosita-
tem vetustate nō perdit. sed post
q̄ ille humor eius consumitur. sic
facile aperitur. Similiter etiam
religiosi debet tam deo q̄ sibi mu-
tuuo per amorem & concordiam for-
titer inherere. ita q̄ dyabolus non
possit eos aperire. nec ab inuidiis
diuidere. Et talis fortis inherenti-
a est in pīnea. id est religione. q̄ di-
u est ibi pinguis humerositas de-
uotionis et gratie. sicut erat in prim-
cipio quando religioēs incepit.
Vnde tunc sic erat clause dyabolo.
q̄ nō inueniebat locum ingrediē-
di in eis. Sed nūc quasi per vetusta-
tem t̄pis illa bona humerositas ni-
mis diminuta videtur. Et ideo quā-
doq̄ dyabolus eas aperit & diuidit
ab inuidiis faciliter per discordias
et inuidias. et in scissuras et par-
cialitates pessimas. Et ideo hodie
religiosos multos diuersis viena
dissipat. & maxime ambitionib⁹.
superbys. inuidijs. et multis alijs.
¶ Item religionem nouiter in-
grediens assimilatur propagini.
Propago em̄ secundū auctorēs est
nouella vītis. Nam secundum **Ysi**.

dorum p̄pagināe est palmitē terre
im̄ersum sternere. et inde nouaz vi-
tem p̄ducere. Nam palmes sub ter-
ra mersus terre admiscer̄. et in ra-
dicem conuertitur qua nutrimentū
attrahitur. ex quo vītis p̄paga-
tur et nutritur et auget. Ille aut̄
qui religionem ingredit̄ quasi pal-
mes terre im̄ergit. Terra em̄ ē
religiōis humilitas. in qua relut
mundo moriens qui ingrediē sepe
lītur. sed ibi absconditus radicem
caritatis im̄mittit. per quā nutrimentū
virtutum et bonorum operar̄ di-
uīnorū verborū ad se trahit. ex quo
nutritur et proficit quoisq̄ perfici-
tatur etiam ad fructū alīs p̄ducē-
dos. ¶ Itēz religio sine discipline
studio non conseruatur sed efficit si-
milis seculo. Cuius exemplū appa-
ret in rosa domestica. quia rosa do-
mestica plantatur et colitur sic vi-
tis. et ideo si inculta remanserit ef-
ficitur sicut silvestris. Silvestris au-
tem transplātata si bene culta fu-
erit efficitur bona rosa. Quasi em̄
rosa domestica est religio is stat⁹.
Nam p̄cipue religiosis dictum est.
Estis cives sanctorum & domestici
dei. Sed hoc si negligitur ut studio
& correptione discipline nō colatur.
efficitur silvestris. i. similis statui se-
culari. Si autem econverso rosa sil-
vestris. i. homo secularis in religio-
ne plantetur. ubi diligenter culta
discipline regatur efficitur rosa de-
o domestica. agelis grata. & homi-
bus odorifera.

Capitulū. lxvij.

Religiosus debet ē similis
amīo qđ est herba. Primo
quia amīsum. i. semē amī ē
quantitate minimū. qđ sc̄z religiosus

De vegetabilib⁹

debet se per humilitatem in minimū reputare. exemplo sciz pauli qui dicebat. i. Cor. xv. Ego sum imm̄ius apostolorum. qui nō sum dignus vocari apostolus. quia persecut⁹ sum ecclesiaz dei. ¶ Secundo quia est figura rotundum. quia scilicet religiosus debet se reddere ad motum obedientie promptuz. Nam corpus rotundum est motui maxime aptum. sicut patet in celo. qd̄ id factū ē spericū et rotundū. ut esset aptum reuoluī a moueri. Ma. tbi vñ. Dico huic vade et vadit. et alio rem et venit. Sic debet religiosus obedire suis prelatis. ¶ Tercio quia est sapore dulcorofuz. id est dulcedine plenum. Sic religiosus debet esse dulcis per mansuetam et benignaz conuersatione. debet enim habere dulcem animū. id est dulcem linguam et dulcez vitam. vt possit de ipso laudari deus et dici. Preuenisti eū in benedicti omnibus dulcedimis. ¶ Quarto quoq; quia est in effectu virtuosum. Nam habet virtutez calculū frangi. opilationes splenis et epatis aperiendi. dissoluendi. consumēdi. et veneficatz expellendi. qz scilicet religiosus debet in se frāge. re calculum. id est peccati duritiem per contritionem. et opilationes inimicicas aperire per confessionē. impietas colligationes dissoluere. re per satisfactionem. humorē carnis et luxurie consumere per abstinentie subtractionē. veneficatz vanitatis expellere per sui abiectiōnem. ¶ Item religiosus debet differre a seculari. sicut rosa domestica a silvestri. Differunt enim inter se. primo in foliorum iuultitudine. quia silvestres rose habent flora pauciora. sed flora ortensis fūt

Et plantis

multa. Tanḡ ergo folia rose fūt dona et virtutes anime. que pl̄ debent habundare in religioso q̄ in seculari. vel vt folia rose fūt verba sacre doctrīne quibus affluere debet religiosus. precipue ille cui cōpetit predicare. Item differunt in colore. quia folia ortensis sunt omnino rubra vel omnino alba. sed silvestris fūt modico rubore ad mixta. Ibi quo significatur q̄ religiosis competit oīoda caritas q̄ significat in rubedine. et oīoda puritas q̄ significatur in albedine. Vnde in utraq; debent religiosi seculares quosq; etiam bonos excedere. Itē differunt in odore. quia rose silvestres fūt minus odoifere q̄ ortenses. Quia religiosi magis debet q̄ seculares exemplis bonorū operum redolere. Item differunt in virtute. qz ortenses fūt in sapore quod ammodo mordacates et magne efficacie in medicina. Sic religiosorum et precipue predicationis oratione modiceant peccatorum vicia. tam fūt eis valde medicinabā. ¶ Item religiosi debet differre a seculari. bus sicut arbores ortenses a silvestribus. silvestres em̄ dituntur que nascuntur in silvis. ortenses vero que plātātur in ortis. ortenses etiam excoluntur. silvestres vero sibi reliquūtūr. Vnde dicit Aristo tiles. qz domestica sive ortenses si nō fuerint culte fūt vt silvestres. et econuerso. silvestres per debitā cultrā fūt vt ortenses. Et sicut ipse dicit. qz arbores silvestres magis fructificant q̄ ortenses prop̄ maiorem humoris abundantiam parum vinctuosi. Vnde etiam fructus ortenses sunt maiores. meliores et dulciores. Dicit enim aristotiles qz silvestres ferūt ortesibus

Liber

quando eis ex opposito complatatur. quia silvestres sunt calidiores et sicciores. et ideo exigitat calorem ortensium et confortat. In hōibus ergo quasi silvestres arbores. que sibi ipsis id est proprio arbitrio vñiquit. sunt persone seculares. Sed quasi ortenses que sibz cura et cultura hominū sunt plantate sunt persone religiose. que sibz cultura obedientie et cura et gubernatione sunt posite prelatorum. Vnde si huiusmodi ortenses id est religiosi nō fuerint culti. id est a suis prelatis correpti. et a suis excessibus refrenati efficiēt ut silvestres. i. seculares. Contra autem silvestres. id est seculares et peccatores per culturā penitentie efficiuntur ut ortenses. id est ut religiosi. et frequenter meliores q̄ multi ex eis. Psai. xxxiiij. Erubetē sibz ait mare Gregori. Quia ex actione quorundam secularium confunditur vita religiosorum. Item silvestres id est seculares qui quis faciant plures fructus. id est plures elemosinas. vel plures filios carnales. vel plures fructus temporales. scilicet per lucrum diuitiarum q̄ religiosi pauperes et continententes. et non corporalites negotiantes. tamen fructus id est opera spiritualia ortensium id est religiosorum sunt maiores. id est maioris meriti propter obedientiam. et meliores. id est melius perfecti propter diligentiam. Cum enim sint pauperes et expediti a curia huius mundi. possunt diligentius intendere operibus dei. et sic ea melius facere. Item sunt dulciores propter continentiam. Et quanto aliquis plus abstrahitur a delectatione carnis. tanto plus percipit de dulcedine spiritus. Animalis q.

Tercius

min homo non percipit ea que sūt spiritus dei. i. Corin. n. In hoc etiam q̄ silvestres faciunt plures fructus q̄ ortenses instruimur q̄ nō debemus respicere ad operum multitudinem. sed ad operum honestatem. Item silvestres id est seculares suo calore id est suo temporali subsidio et favore conferunt ortesibus. id est profunt ipsis religiosis eis temporalia conferendo. et qui a etiam ipsis religiosis proficiunt sibi q̄ ad meritū ipos seculares ad spiritualia atrahēdo. Capl. lxvij.

Sicut et perfectioni prope debet homo primo intende re. deinde utilitati et saluti alienae. Cuius exemplum apparet in porro. quia in primo anno semini non producit. sed in secundo. quasi in primo anno intendat solum proprie perfectioni. sed in secundo producendo semen videtur quasi intendere aliorum propagationi. Similiter predictor primo debet intendere sibi per profectus vite. deinde utilitati aliorum per semina doctrinae. Vnde Apostol. i. Thymo. nn. Attende tibi et doctrinae. In cuius rei exemplum etiā Delias dixit mulierī vidue. in. Fe. xvij. Vade et fac michi primum sibz cimericum panem et filio tuo. dei de tibi. quia scilicet caritas hominis incipere debet a se ipso. Vnde et iste ordo etiam in semine elemosina ē seruādus Aug. in Encheri. Qui vult ordinare eliam dāe. a se ipso incipere debet. et eā pmo sibi dare. ē enim elia opus misericordie. verissime q̄ dictū est. Misericordie tue placēs deo Ideo etiā ordo in correctione seruādus est scilicet ut q̄ vult corrigē aliū p̄ corrigat seipm q̄ Gre. i. vi. Moral. Mūd. ee debet

De vegetabilib⁹

a viens p̄p̄ns qui curat aliena coti-
rigere. quo tāto perspicacius alios
fugienda videat. quanto hē ipse p-
scientia mā vitam verius declinat.
Quia neq̄ pure in membris ma-
culam considerat oculus quez pul-
uis grauat. et superictas sordes ē-
gere nō valent manus que lutum
tenent. **Et similiter p̄sib.** dicit in li-
bro de fūmo bono. q̄ non debet vi-
cia aliena coripere. qui adhuc v̄ i-
ciorum contagionibus fuerit inno-
latus. **Improbum enim est argue-**
re quidq̄ in alio. quod ad huc repre-
hendit in seipso.

Capitulū. lxix.

Nanguis cristi assimilatur
opobalsamo. i. liquori bal-
sami Primo ratione origi-
nis. Scinduz enim q̄ p̄p̄ie arbor
tota dicitur balsamum. lignum ve-
ro carpopbalsamum. sem en autem
et succus opobalsamum. ex eo q̄
ferreis vngulis cortex ligni percuti-
tur. et per corticis vulnera q̄si per
cauernas egreditur. Quod totuʒ
cristo competit. ratione sue passio-
nis. Cuius liquor. i. sa nquis p̄ ca-
uernas corticis. i. p̄ vulnera corpo-
ris ferreis clavis impressa effluxit.
Bernardus in quodam sermone
Scio q̄ merita mea michi non suf-
ficiunt. et qd̄ michi deē audacter v-
suero ex visceribus cristi que mis-
ericordia effluunt. nec defunt for-
amina per que defluant. Patet em̄
archanum cordis per foramina cor-
poris. patent viscera misericordie
dei nostri in quibus visitauit nos
ciens ex alto. Item **Bernardus**
Ex consideratione remedij periculi
mei quantitatem cognosco. filius
dei iubet occidi ut precioso sanguine

Et plantis

mis illius balsamo meis medeatur
vulneribus. **Secundo** ratione
ponderis. Nam balsamum in aqua
positum mox fundum petit. si vero
et non sophisticatum fuerit. Simi-
lit sanguis cristi et gloria ei⁹ pas-
sio posita per meditationem in aq-
tribulationis nostre mox funduʒ
petit. quia grauiorem se omnibus
tribulationibus nostris ostendit.
Et sic tribulationes nostras ḡues
sui p̄oderis leues et tolerabiles ēd-
dit **Gregorius.** Si passio cristi ad
memoriam reuocetur. nichil est ad
eo durum quod non equo animo
toleretur. **Vnde** **Aposto.** **Hebreo.**
xii. Necogitate eum qui tales si-
stinuit aduersus semetipsum a pec-
tatoribus contradictionem. vt nō
fatigemini animis vestris deficien-
tes. **Tercio** ratione incisionis.
Nam in balsamo sola exterior coti-
tex inciditur. Lignum autem nul-
lo modo tangitur ferro. Sic etiam
in cristo sola caro incisa est et lesa.
ligno diuinitatis nullam passionē
rellecionem sentiente vel suscipie-
te. **Nota** etiam. q̄ tempore estiuo-
cuʒ cultello osseō rami ipsius bal-
sami lemiter incidentur ne lignuʒ
interius ledatur. et sub cortice in-
ciso vitree ampulle ponuntur. in
quibus gutte stillantes colliguntur.
Iste ampulle vitree sunt mentes
pure et humiles. scilicet vacue peti-
humilitatem. et etiā vitree p̄ puri-
tatem. que recolligunt īmemorā-
do et compatiendo guttas sanguī-
nis cristi et penas corporis eius. **Quarto**
ratione odoris. quia scdm̄
Plinii omnibus odoribus prefer-
tur balsamū. **Balsamū** em̄ illud ē
optimum qd̄ est odorifer. pondero-
sissimum. semine maximum. mor-
dens gustum atq̄ in ore feruidum

et colore rufum. **L**icet enim arbore balsami siue eius frutex que nūc crescit ultra altitudinem duorum cubitorum sit vīti similis. et in folijs sit similis rute. sed albioribus semper manentibus. tamē liquor rufus est. **O**mnia autem predicta habet sanguis siue cristi passio. **E**st enim odoriferus per attractionis suavitatem. **V**nde christus dixit. Ego si exaltatus fuero a terra oia terram ad meipsum. **I**tem ponderosissimus. i. gravissimus per doloris intensitatem. **T**reni. i. Attende et vide si ē dolor similis sicut dolor meus. **I**tem est semine maximus per propagationis secunditatem. qd multi filii dei ex sanguine christi tāq̄ fruges ex quodam semine in eam sparso p̄gemitū sunt. **V**nde christus assimilauit se grano frumenti in terram cadenti et morienti. qd multum fructum affert. **I**o. xii. **I**tem debet mordere gustum anime per dolorem compassionis. et debet feruē in ore per verbū predicationis. scz ut frequenter et feruenter christi passio predicit. **A**pōst. i. Corint. i. **N**os p̄dicamus christum crucifixum ac ē. Est enim sanguis christi calorem rufus. qd caritatis ardor et crucis dolo re vehementer excoctus. et est valde mirabile qd balsamum quis sit rufum tamen vestem mundam nō polluit. ut dicit ysidorus. Sed longe amplius est mirabile. qd sanguis christi rubeus nō solum nō polluit. ymo etiam imundos abluit. **A**pōca. i. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguiē suo. **Q**uinto sanguis christi assimilatur balsamo. et hoc ratione vaoris. Valet enim balsamū ad mēta. Nam fetum mortuum educit. Et hoc significat. quia sanguis seu

passio christi mediante penitentia peccatum mortale de conscientia extrahit. Nam penitentia et cetera sacramenta in virtute passionis christi operantur. **I**tem balsamum mortua corpora incorupta custodit. quia quātum dissoluit tūm osuit. Similiter exemplum passionis christi carnem quidem id est carnalia via mortificat. sed mortificatos carne a peccatorum corruptione conservat. Nam qui christi sunt carnes suam crucifixunt cum viens et concupiscentis ut dicit apostolus ad Gal. v. **I**tem balsamum mortis venenosum occurrit. quia passio et crux christi valde temptationibus de monum obsistit. **E**t ideo figurata fuit in serpente eneo. cuius aspectus a mortibus serpentum habebat. **R**ume. xxi.

Capitulū. Ixx.

Sicut viri assimilati floribus. de quibus dicitur Canticorum. i. Flores apparetunt in terra nostra. i. in ecclesia vel in carne humana. Sunt enim ad modum florum multi odoris in exemplis quibus alios attrahunt. **A**pōstolus. i. Corinthiorum. i. Christi bonus odor sumus. Cantico rū. i. Vinee floentes odorem dedevunt et vox aē. **I**tem fuit dulcis saporis in verbis quibus audientium mentes reficiunt. **P**salms. Quam dulcia fauibus meis eloquia tua super mel ori meo. Proverbiorum xvi. Dulcia eloquia maiora reperi et. **I**tem pulchri coloris. i. gratiosi aspectus in moribus suis a honestis et modestis. quibus intuentū oculos alliciunt. sicut dicitur de beato Stephanō. Actuum. vi. qd ita entes in eum omnes qui sedebat in osilio viderunt faciem eōtāq̄ facie

De vegetabilib⁹

angeli. Item sunt sicut flores maxime virtutis. scz in miraculis et signis que supra naturam ostenduntur. sicut christus dixit. Signa autem eos qui crediderint hec sequentur. In nomine meo de monia eiciet. ¶ Item flores capos. silvas et ortos sunt a pulchritudine et exornant et restiunt. Nam in campis lilia. et in ortis rose. et in silvis viole inueniri confuerunt. Tant⁹ ergo lilia agri sunt virgines. que in agro corporis sui virginitatis candore et odorem deo exhibuerunt. Tant⁹ vero rose rubentes fuerunt sc̄i matires quorum vita fuit velut ortus spinarum sepe. hoc est multitudine penarum et suppliciorum xp̄i amore circumdatus. in q̄b⁹ velut rose albescentes puritate intueruntur. et velut rose rubee sanguine suo pureo rutilant. Sed tant⁹ viole siluarum fuerunt confessores. quod euz plurimi in silvis seu heremis dum contemplantes latuerunt. et omnes velut viole odore bone vite redoluerunt. et per mentis humilitate precipuaz inclinata semper capita deo tenuerunt. sicut viola circa florē aliquātulū incurvata. ¶ Item sancti viri assimilatur gariofolis quorum illi sunt electi. qui habent migrum colorē. acutum saporem. suauem odorē. et qui manu cōpressi emittunt aliquē humorē. Sic viri sancti et perfecti sunt colore migrē per appetitie despectionez. sapore acuti per sapientie contemplationem. odoe suaves per gratie vel gratam conuersationem. complexione humidi per lacrimarum emissionez. Nam compressi iuuenis plus iuuant se laciemis q̄ vīdictis. Vnde Ambode se dicebat aduersus milites gothos. Arma mea lacrime mee fū

Et plantis

ēunt. Item gariofoli cerebrum et virtutem animalem confortant. quod faciunt sancti suis consilios. cordis paucorem reuelant suis exēplis. et virtutem nature deficiens in proximis adiuuant suis elemosinis vel beneficis. ¶ Item sancti viri assimilantur palmitibus. Primo ratione nutritionis. q̄a palmites a vite nutrimentum suscipiunt. Et ideo tam diu vivunt et fructificant q̄dī vīti permanent vīti. Nam nutrimentum quod a vite suscipiunt solū q̄tum necē est retinent. quod vero superfluit in materiam germinis. frondis. floris et fructus transmittunt. Vnde palmites a vite separati non fructus faciunt sed arēsunt. Sic simili etiam modo sancti viri q̄dī per gratias vel caritatem vīti christo. qui dixit Iohannis. decimo quarto. Ego sum vīta vera fūnt vīti vivunt et spīituales fructus faciunt. sed ab eo per peccatum separati. non faciunt fructus vite. i. opera vite eterne digna. Et ideo dixit ipse christus Iohannis. decimo quinto. Ego sum vīta. vos palmites. et sicut palmes non potest ferre fructum nisi manserit in vite. sic nec vos nisi in me manseritis. ¶ Secundo sancti viri assimilantur palmitibus. et hoc ratione insertionis. quia surculus vītus palmitis siue vīta inseritur in alio palmitē siue vite. et fructificat in eo. Vnde docentur homines ex eadem vite facere duas diversas colorē. quia si dum vīta inseritur vīta. fiat insertion in tribus ramis p̄cedentibus ab uno ramo ipsius vītis. et cum uno surculo insertionis colorē rubeum apposueris. et cū alio blaueum. et cum tertio colorē croceum. vel etiam aliū. singuli

gariofoli

palmites ex predictis ratiis procedentes tales vias faciet quales appositi sunt colores. Et similiter etiam posset fieri in alijs prelatis suo modo. Sicut autem palmites rami vitis inuicem incorpantur per insertiouem. ita fideles christi debet inuicem uniti et incorpari per caritatis dilectionem. Et tunc unusquisque faciet vias diversorum colorum. quod scilicet ptecipabit merita singuloru[m] Ps. Particeps ego sum omnium timentium te et custodientium manu[m] data tua. ¶ Tercio sancti viri a similitudine palmitib[us] ratione protectionis. quod palmites papis vestiuntur. quod orum subsidio ab ardore et frigiditate defunduntur. Vnde pampini sunt virtutes quod nos defendunt et a calore prosperitatis et a frigore aduersitatis. Nam in prosperitate ardet luxuria et gula. In aduersitate vero frigescit iuidia et accidia. Sed a luxuria protegit pampinus continentie. A gula pampinus abstinentie. ab iniudi a pampinus caritatis. Ab accidia pampinus spei. quod spes per misericordiam sollicitat et confortat. Nota quod quilibet pampinus ut dicit Ambrosius est alicubi interclusus ut solis calorem ad maturitatem fructus admittat. Et similiter quelibet fructus ad hoc ut eius fructus sit completus. id est ut faciat meritoriu[m] opus. oportet quod admittat calorem solis id est amorem caritatis. sine quo nullum opus esset meritorium. et nulla virtus perfecta. ¶ Quarto sancti viri assimilantur palmitibus ratione colligationis. Nam palmites vitis quedam de se vincula emitunt. quorum amminiculo turbibus ventisque resistunt. et suos fructus melius sustinere possunt. Multum enim a principio sunt gra-

tiles illi. Et ideo huiusmodi certaini calis indigent quousque hanc solis beneficio fortiores. Similiter etiam illi qui sunt imbecilliores et impeditiores vel minores in via dei debet se maioribus atque peritoribus qui busdam obedientie vel familiari tatis et discipline vinculis obligante et coniungere ut sustentetur ab eis. et eorum exempla consilio et auxilio protegente a turbibus tribulationum. et a ventis temptationum quousque diuine gratie beneficio ipsi efficiatur perfecti. ¶ Qui ergo sancti viri assimilantur palmitibus ratione putationis. videlicet quod palmites singulis annis voluntari. et sic se magis dilatant et magis fructificant. et si diu putati non fuerint degenerant. et in labruse speciem se convertant. Et similiter homines qui volunt proficer et in meritis dilatari. nec de genere a iustis ut efficiant peccatores. debent cogitatus et attus suis sepe cum gladio lingue per confessionem putare et pronunciare. sed saltu semel singulis annis tenetur homo confiteri ex precepto ecclesie. et debet putare vineam conscientie sive vite sue Joha. xv. Omnes palmitem qui fert fructum purgabit eum ut fructum plus afferat. ¶ Item sancti viri sunt similes lignis thimi. ¶ Primo quia talia ligna sunt spinosa. et albe spine simillima. Similiter etiam sancti viri sunt in hac vita spinosi. id est compunctionibus et afflictionibus carnis habent albedinem innocentie et puritatis mentis. ¶ Secundo sancti viri assimilantur lignis thini. quia ligna thina sunt ipucabilia. quia ut quidam dicunt nec in igne

De vegetabilib⁹

comburentur. nec in aqua resoluuntur. Sic sancti viri sunt per constātiā solidi. q̄ nec igne aduersitatis vruntur. nec aqua voluptatis esol uuntur. **Ds.** Transiuimus p ignē et aquam. **T**ercio sancti viri sūt similes lignis thimis. Quia talia ligna sunt specularia. Sunt em̄ valde fulgentia. et ad modum speculi polita sive ad modum vnguis. Vnde in eis resultant ymagines sicut in vngue. Similiter sancti habent se per modum speculi. In quorum vita velut in quodam speculo qui libet conspicere p̄ vitam suam. q̄ sit feda si ab ea dissentiat. vel q̄ sit pulchra si in ea conueniat. Ex hys autem verus salomonē cristi fuit in domo ecclie gradus. q̄ ex eorum exemplis spicimus qualiter ad vitam eternam scandere debeamus. Fecit etiā ex hys fulcra. i. sedilia. quia ex eorum q̄ virtutib⁹ colligere possum⁹ quales nos esse oportet. et in nobis velut i suis se dibus resideat deus.

Capitulum. lxxi.

Sapientia assimilatur amo mo. de quo fit mentio Apo. ta. xvii. Cinnamomum et amomum et odoramentorum cē. Amomus est herba nascens in Siria. cui sapientia assimilatur. Primo ppter odorum varietatem. Est enim herba odorifera habens odorem sicut cinnamomum. Item est colore subrufa. habens folia coiuncta. et semina copiosa. et albū florē ut violeta sicut dicit Dyase. Similiter sapientia est odorifera. quia generat honestatem. et colore subrufa. quia inflamat caritatem. et habet folia. i. verba coiuncta in ḡtu⁹ sua.

Et plantis

det unitatem. et in semine copiosa per verborum affabilitatem vel at. fluibilitatem. Nam semen est v̄bu⁹ dei quo sapiens affluit. Item habet florem album per contemplatiois puritatē. quia quasi albi flores sūt pure meditationes. **S**ecundo sapientia assimilatur amomo propter proprietatum eligibilitatem. quia illud amomum est eligendū qd est recente. longum. albuz. sc̄ne plenū. super virgas purpureas ex passū maxie odorifer a p̄derosū. **V**nde ppter omnes istas conditio nes doctrina sapientie. i. sacre scripture est inter doctrinas maxime eligenda. Nam ipsa est semper r̄c̄s ppter expositionum nouitatem. ipsa longissima per temporis diutur mitatem. Ipsa enim cepit tradi ut dicit Aug⁹. ab exordio generis humani et durabit usq; ad finem. Et ideo ipa de se dicit Eccl. xxiii. Ab inicio et ante secula creata sum. et usq; in futurū n̄ desinaz. Itē ipsa ē alba ppter sermonis puritatem. in quo nulla includitur obumbratio vel permixtio falsitatis. semine ple na propter verborum secunditatē. Nam verba dei que in ipsa continētur quasi quedam semina sunt quibus filii spirituales in fide christi generantur. Jacobi. i. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis et c. Item est super virgas purpureas. id est super mentes doctorum et martirium expassa. Ipsi enim fuerunt virge propter transgressorū correptionem. propter errantium directionem. propter debilium fistulationem. fuerunt etiam purpuree per amoris inflammationem. p sanguinis effusionem. vel ppter ē ḡminis prelationem. Naz purpureus quidē color est regalis color.

Item odorifera ppter honestate ni
honestas em̄ assimilatur odore ppter attractionē. q̄ honestum ē qd̄
sua virtute nos tēhit ut dicit **Tulius**. **De sapientia d̄ Sapien.** vñ.
Venerusit michi oia bona ppter cū
illa. et innumerabilis honestas p
manus illius. Itē ipsa est pondero
sa p sentētiā grauitatem **Psai.**
xxix. Verba legis ponderans. ¶
Tercio ppter virtutis multiplicita
tē. Dabit em̄ amomū multas vir
tutes. videlicet scorpiōnū icib⁹
resistendi. oculos souendi. et dolo
rē int̄estinorū sedandi. **Sic** sapien
tia icib⁹ scorpiōnum. i. deceptio
bus obuiat hereticorū. oculos mē
tis illuminando confortat. et in do
loribus cōsolatur et letificat. ¶
Item sapientia assimilatur buxo.
Primo ppter sbe soliditatem. Est
em̄ arbor hec so lide substantie et
pacte. et humiditatis viscose. ppter
quod lignum est ponderosum. et in
aquam innissim mox petit funduz
Quia poros apertos n̄ habet in q
bus subintret aer. ppter hoc sup
aquam natare non potest. **Similē**
sapientia vera et spiritualis reddit
homine solidū. i. patientem in ad
uersis. et cōpactum. i. cōstantē in
periculis. et humidū. i. abundatē
in lacrimis. Nā cor sapientis ubi
tristitia **Eccī.** vñ. Item viscosuz in
amicitias. Nam viscus illud qd̄ ei
adheret nō tantuz capit. sed et te
net. Quia scilicet homo sapiens te
nax. i. firmus est in amicitia quam
accipit. Item facit ponderosum in
verbis **Eccī.** xx. Verba sapienti
statera ponderabuntur. Item p̄fū
dum in scripturis. Nam petere fū
dum aqua est p̄ netrare p̄fundita
te scripturē. secundū illis **Job.** xxvii.
Profunda fluiorū scrutatus est. et

abscondita produxit in lucem. ¶
Secundo ppter materie lemitatem
Nā tabula buxe a ppter lemitatez
materie optime politur et tergitur
Et illud vere cōpetit sapienti habe
re mentem politam et tersā ab o
m̄ vicio et macula. **Vnde Grego**
nazarenus dicit. q̄ prima sapien
tia est vita laudabilis. et apud d̄z
um pura mens. per quā puri pu
ro iunguntur. et sancti sancto soci
antur. ¶ **Tercio** ppter viroris cō
tinuitatez. quia bux⁹ habet folia
seper virentia. et d̄z hec bux⁹ arbor.
et hec buxum pro ligno **Vnde qui**
dā dixit. Nec bux⁹ crescit. hoc bux
um crescere nescit. Folia igitur e
ius nō de leui causa cadūt. sed dū
vnum eadit alterum crescit. Et i
deo buxus seper virens est. et q̄a
color viridis est maxime gratus o
culis. q̄ buxus habet folia semper
virentia significat q̄ homo sapiēs
sem̄ habet verba grata et amabi
lia **Eccī.** xx. Sapientia in v̄bis ama
bilem se facit. ¶ **I**tem sapientia as
similatur radici. Nam radix licet
sit visu hispida. tamen est mollis in
substantia. **Sic** sapientis quis exte
rius ostendat se hispidū et rigidū. ta
mē corde est benignus et mollis.
Sap. i. **B**enignus em̄ est spiritus
sapientie. Itē radix est porosa Po
ri autē sunt subtillissima corporis fo
ramina siue vie. Vñ in hoc signat
multas et subtileas vias quibus sa
piens in bonis agendis. vel malis
amouendis seu impediendis habu
dat. Itē q̄ icedit tortuorse. nūc ex
it versus latus vñ. nūc in lat⁹ op
positū. Qd̄ etiā sapiens facit siue
in iudicio dū merita personaz seu
ptium discutit. vel in seipso dum v
tērumq; oppositum attendit. Nam
in die bonorum non immemor est

De vegetabilib⁹

malorum et econuerso. et sic vtrū
eg latus ad modū rei tortuose vñū
tenendo et aliud considerando oe
cupat et tangit. Itē sapiens ve
rus assimilatur lebено. quod est li
gnum ethiopicū. colore nigrum.
tactu lene et planum. durū et pos
terosum. Vnde ppter compactionē
pororū in aqua posituz mox fundū
petit. ut dicit Ph̄us in libro de ve
getabilibus et plantis. et tamē si
igni appositum fuerit ipsū rapit. et
fauem de se odorē et fumuz emis
tit. Similiter homo vere et secundū
deum sapientis est coloris nigri.
.i. apparentia despectus per humili
tatem. Nō enī homo sapiens ē sui
ostentatiūs. Vnde Gre⁹. nazan
zen⁹ dixit. Hoc ipsū philosophat⁹
hum ne philosophari viderer. sc̄ies
q̄ relle videri sapientēz. hoc est ò
mno non esse sapientem. Itē est
tactu planus. i. mansuetus per con
uerstationis lenitatem. durus per
iusticie severitatem. ponderosus p
rudentie maturitatem. Fundi a
que. i. scripture vel sapiētie. ut ita
dicam est petitius per intelligenti
e profunditatē. Igne inflamabi
lis per caritatis feruilitatez. boni
odoris emissius per boni exempli
huauitatem Apost. n. Corin. n. Cri
sti bonus odor sumus.

Capitulū. lxxii.

ffum⁹ sic Cientia humana assimilat̄
illi herbe que dicitur sum⁹
terre. Quod patet primo
ex ipſi⁹ gnatiōe. ppterēa enī sic d̄.
q̄ est gnata ex quadam fumosita
te grossa & soluta a terra. Quasi au
tem fumositas a terra resoluta ē sen
situā cognitio per abstractionē a
materia. et ex hac fumositate gnā
tur hec herba. sed ex sensituā cogni
tione scientia intellectua. Vn̄ ph̄us

Et plantis

dicit. q̄ omnis nrā cognitio dicit a
sensu. Nichil enī sc̄dm eum est i in
tellectu q̄b prius nō fuerit in sensu.
tacet alio mō sit in sensu. et alio mō
in intellectu. Secundō patet ex co
patione. q̄ hec herba est tāto me
lior quanto viridior. Vnde duz sic
ratur nullius valoris efficit. Sic ē
in scientiis. Nam herba quanto ē
viridior tāto magis delectat aspe
ctū. Vnde illa scientia est ut herba
viridior q̄ magis delectat intellectū.
et talis scientia est ceteris me
lior. sic sciā diuina ut Ph̄us dicit
in libro de partibus animalium. q̄ si
et de diuinis possumus min⁹ sciē
q̄ de alijs rebus. tamē illud modi
ci delectabilius est q̄ oīnatiōrum
ognitio que apud nos sunt. Item
herba tanto viridior quanto hūoro
sior. et illa scientia est viridior que
humorosior. i. affectuosior. In quo
et omnes alias sciētias excedit sci
entia theologica. q̄ maxime est af
fectiuā. i. ad amorem et affectuā bo
ni inflatiua. Ihere. xxiiij. Nōne
verba mea quasi ignis! Tercio
patet ex purgatione. q̄ hec herba
purgat melancoliam. Est enī cali
da in primo gradu. Sic scientie stu
diū releuat tristie tedium. et me
lancoliā. i. accidiā fugat. sed p̄cipu
e hec facit scripture que maxime i
tristis consolat̄. Vnde. i. Mach.
xj. Vabētes solatio libros sātos
Quarto patet ex iſlatione. q̄ hec
herba ē inflatiua et ventositatis gna
tiua. Vnde cuz amiso l'femiculo ē mi
scenda. Sic sciā est occasio iſlat
onis supbie dicē te Apost. Sciā iſlat
et ventositatis vanie glorie. n̄ cuz
amiso l'femiculo. i. dei timore ventus
vanitatis expellente miscreat̄. Vn
de Gre nazāzen⁹ dicit. q̄ sciē desido
riū et iq̄sitionuz m̄hi timor dei

præcesserit effrenatos aios in pre
cepis ducit.

Capitulū. lxxiiij.

Scripturā sacra nutrit nos
in vībis. et edificat in exem
plis. et purificat in memo
bris. Vnde ipsa assimilatur fago.
Cuius glandes sunt exterius triā
gule. leni cortici incluse. et sunt dul
ces et nutribiles. Vnde de eis homi
nes antiquitū viuebāt. Sic sacre
scripture verba sunt triangularia
inquitū instruunt nos de fide bea
tissime trinitatis. Vel inquitū nos
de tribus virtutibus theologicis i
formant. Vel q̄ otinent sub litterā
triplicem sensū mysticū. sc̄z anago
gicū. allegoricū. et tropologicū. siue
moralem. Et sunt spirituales sacre
scripture intelligētie s̄b leni cortice
i. s̄b facili littera interclusa. et sunt
dulces v alde. sc̄m illis Ps. Quaz
dulcia fauicibus meis eloqua tua
super mel ori meo. Et sunt spūs nu
tritiue. i. spūalis vite cōseruatue.
Mat. nij. Non in solo pane viuit
homo. sed i omni verbo qđ p̄edit
ab ore dei. **V**nde Moyses in monte
q̄draginta diebus cuj̄ isto solo cibo
p̄mansit. sc̄b et allocutiōne dñe
sine aliquo corpali cibo. et similē
alii antiqui patres hoc cibo spūali
alii sunt. **I**tem fagus est arbor
edificis et asseribus valde apta.
Sic ex sacra scriptura trahuntur
asseres sc̄b et sanctorum patrum
exempla. ex quibus construuntur
spiritualium virtutū optima edifi
cia. **I**tem fagus est arbor cuius
sba pura a vermisbus nō corrossa
est arti vitrevalde necessaria. q̄a
ex eius cimeribus cum alijs adiun
ctis vitrum maxime fit. Cmis aut̄
fagi est memoria mortis ad quam

nos sancta scriptura inducit. et ex
hoc fit vīteum puritatis. Et hmoi
memoria hominē a peccatorū soz
dibus preseruat. secundum illud
Eccl. vn. Memorare nouissima tu
a et meternum nō peccabis. **I**te
sacre scripture doctrina assimilā
nūci. Quia fructus nūci ut dicit
ps̄. tantam vim habet ut missus
inter fungos et cibos venenosos.
qd̄ quid in eis est virulētū effūdat
rapiat et extinguat. Sic sac̄ scrip
tura qui equid est virulentum v̄l
noxium in humanis disciplinis si
ue scientijs corrigit et cōdemnat
Vnde de ipsa sacra scripture dicit
Augustinus secundo libro de doce
na cristiana. q̄ quidquid homo di
cere rit si noxium est ibi dampnaē.
si utile ibi inuenitur. **I**tem sac̄
scriptura assimilaē auellane. Pri
mō ratione cōmunitatis. quia sic
dicit ps̄. ex eo q̄ in publico loco
quasi in silua oritur et ab omnibz
euellitur. ide o auellana v̄catur.
Similiter sacra scripture ita pub
lice et cōmunitate doceatur ut ab o
mnibus participari et haberi possit.
Vnde precipuus eius actor et doe
tor cristus discipulis suis precepit
Predicate euangelium omni crea
ture **M**athei. xl. **S**ecundo rati
one difficultatis et etiam utilitatis
Quia auellane sunt quidem ad di
gerendum dure. sed si sunt bene
digeste multum sunt nutritiue. Si
militer sententie mystice sacre scrip
ture licet sint ad digerendum du
re. i. difficiles. tamē bene intellec
te vel expositae sunt spiritus mira
biliter nutritiue. p̄pt quod dixit
dñs **M**athei. nij. vt supra allegatiū
est. q̄ n̄ in solo pane viuit homo
et c̄. **T**ercio ratione obseruabil
tatis. quia auellane si cū exteriori

De vegetabilib⁹

pellicula fuerint manducata sūt hō
cūe. q̄ multe inflationis sūt ge
neratiue. et ideo sūt a pellicula spo
liande. Sic quedam sūt in sacra
scriptura que si secundum exteri
orem pelliculā. scdm litterā fuerit
obseruata non p̄dissent obseruati
bus sed plurimum nocerent. sicut
ceremonia et figuralia veteris le
gis. que nō licet ad litteram obser
uare quia iam eorum veritas quā
figurabant impleta est per cr̄stuz
Vnde et Apost. dicit. Obseruanda
sunt nō littera sed spiritu. q̄mia lit
tera occidit spiritus autem viuifi
cat. et ideo de trahenda et abicienda
est ab h̄mōi exterior pellicula. id ē
sensus littere exterior. et accipien
dus est sensus mistic⁹ interior.

Capitulū. lxxvij.

Societas sanctorum virorū
multuz quandoq; prodest
homīm peccatori. Cuius ex
emplū apparet in oleastro. qui est
fūlestris olea sic dicta. eo q̄ oleo
sit simillima. tiz eius folia magis
lata. et est arbor inculta. sterilis. et
amara. Sed si ramus eius oliae in
fertus fierit vim mutat radicis. et
in p̄prium suam conuertit qualita
tē. Quasi autem oleaster h̄o pecca
tor est qui licet in natura siue in p
oeroris figura sit similis viro iusto.
nō tamen in vita vel anima. quia
est incultus per v̄tā penitentiam.
et sterilis ad opera meritoria. et
amarus in conscientia. Si tamē in
seratur oliae. si sancto viro socie
tur. mutabitur vis radicis. et affec
tus cordis. et conuertetur v̄bis a
exemplis illius et trahetur ad vitā
consumilem. **Apo. x. xi.** Tu autē
cum oleaster essemus inseritus es inil
lis et c. **Seneca** i epistola. Nulla res
magis animos induit honestos. et

Et plantis

i p̄ravum inclinabiles reuocat ad u
ctum q̄ bonorum virorum conuer
satio Paulatim enī descendit et vi
preceptorum obtinet frequenter
aspici frequenter audiri

Capitulū. lxxv

Non ritualis homo nō debet
vacare ocio sed uno bono
ope completo debet ad a
liud se parare. Cuius exēplū appa
ret in fīci et p̄cipue eḡptiaca.
Est enim fīci illa arbor que p̄ fin
gulos amos fructū facit. et uno
maturenter statim oritur alter.
Vnde fīcius est dicta a fecunditate
Sic quedam sūt opera que h̄o ex
necessitate precepti per singulos a
nos facere tenetur. quedam q̄de 3
saltem semel oī amo. sicut confite
ri in q̄dragesima. et v̄mūicare in
pascha. **Voc** enim est p̄ceptum ec
clesie. et si pluries hoc fecerit aliq̄s
melius faceret. quis ex precepto
non teneat. Quedaz vero teneat
quis facere pluries in anno. sicut
ieuinare et seruare ieuinia ab eccl
esia instituta q̄ in āno pluries occu
runt. sicut q̄dragesima. et quorūdā
sanctorū siue festiuitatū vigilie.
et ieuinia quatuor tpm que quat
in anno occurunt. Quedā alia sūt
que homo debet facere cotidie. vt
elemosine et orationes et h̄ymodi
Et in talib⁹ uno bono opere facto
et completo statim deberet homo
rogitare de alio faciendo. quia in
via dei nō progredi regredi est ut
dicit **Bern. Apost. Col.** i. Fructifi
cantes et crescētes et c.

Capitulū. lxxvi.

Actus lascivitatis dissoluti et
cupiscentiani excitant et
inflammant. **Vnde** assimilā
et v̄tice que cuz sit nature ignea et

Volumen

Feruide est se tangentium virtus.
Talis ergo est caro humana que
semper secum portat ignem occupi-
scientie. Vnde non sine piculo tangi-
tur. propterea quod ut refert Gregorius
in libro dyaboli. Dixit quidam sanctus
homo insiemus et quasi in extremis
positus mulierem ipsum tangenti. Quia
tolle paleam. quia adhuc ignaculus vivit. Et nota quod dicunt do-
ctores quod licet tactus et oscula et am-
plexus et huiusmodi possint bono a-
nimino fieri et sine peccato. sed propter
suetudinem patrie. vel propter
aliquam necessitatem aut rati-
onabilem causam. tamquam quando
sunt ex libidine. propter delectatio-
ne et carnis sunt peccata mortalia.
Quia non solum sensus in actu luxu-
rie illicitum vel eorum alterius pec-
cati mortalis est mortale peccatum. sed
etiam consensus in delectatione ipsius
peccati mortalis est mortale peccatum.
Ecclesiastes xiiii. Qui tetigerit picem coi-
quinabitur ab ea. Nec enim pira
est caro mulieris inflamabilis et in-
flammans.

Capitulum. lxxvij.

femoralis
Ctimor dei assimilatur femi-
nulo. Primo propter virtu-
te aptitudinem. quia feminulus
ut dicit Plato habet virtutem di-
ureticam et apertivam. Similiter ti-
mor dei apertus viam amoris. Vnde di-
cit Augustinus. quod timor introducit amo-
rem. sicut seta in corium calcificis in-
troducit filum. Secundo quod habet
virtutem incisivam scilicet ex subtilitate
sue sue et suis qualitatibus ut dicit in
Ptolomeo. Similiter timor dei incidit
viciculo affectus amoris mudi. Nam
sicut dicit Johannes Cassianus in li-
bro de institutis monachorum. De ti-
more dei nascitur apunctione saluta-

ris. et de apunctione cordis abre-
nunciatio. et nuditas et temptationis ob-
mum facultatum. Tercio propter vir-
tute renouatiua. quod feminuli gustu
ut fertur serpentes oem senectutem
deponit. Sic homo dei timore apum
et us. senectutem non tamen sed peccati p-
rofessio non annuatim deponit. Quia
saltem semel in anno ut super dictum
sunt tenetur homo ex precepto ecclie
sisteri Ecclae. Timor domini ex-
pellit peccatum. Quartu propter
virtute illuminatiua. quod etiam femi-
nuli gustu ipsi serpentes caligines
oculorum detergunt ut Pline dicit
Vnde et hominum intellectus et caligi-
ne oculorum dicunt ex eo maxime ele-
uari. et ideo ex eius succo fit colli-
rium oculis valde aptum. Similiter ti-
mor domini oculos mentis purifi-
cat et caliginem superbie fugat. et
lumine vere sapientie metem illu-
strat. et ideo dicit Job. xxviii. quod ti-
mor domini ipsa est sapientia et ceterum.
Quinto propter virtutem defensiuam
Quia semen feminuli cum vino pota-
tum valet contra morsus serpentum. et con-
tra ictus scorpiorum. et radix eius
cocta cum vino canis morsum sedat.
Nec enim oia operatur feminulus or-
dens. et adhuc fortius operatur fe-
minulus agrestis. Similiter timor
dei. et precipue agrestis. et fortis in-
sistit morsibus serpentum. et temptatis
omnibus dyabolicalis. Item ictibus scorpionum
temptationum. que ante delectat
et retro trahunt. sicut scorpio ante
palpando incedit sed retro eau-
da ferit. ut dicit Gregorius. Itz
morsibus canis. et temptationibus
mudi blandientis vel persequentis.
Quia canis aliquibus cauda blan-
ditur. aliquibus vero latrat et eos
morsibus ledere molitur. Vnde Gregorius.

De vegetabilibus

dicit. q̄ i via dei timor fortitudineq̄
gigint. scilicet contra carnem dya-
boluzat mundum.

Capitulum. lxxvij.

Tribulatio assimilatur celi
deinde. que est herba cuius
succo oculi redimuntur. ster-
core lesi ad statum pristinum ruer-
tuntur ut ysid. et Phlm̄ dicunt.
Similiter et dicit Gregorius ocu-
los quos culpa claudit pena apie-
Item tribulatio non necet se hu-
miliandi. sed potius eum exaltat.
Cuius exemplum apparet in fici
egipeiaca. **C**uius lignum in aqua
missum contra naturam aliarum
ficorum mox fundum petet. et post
q̄ fuerit aqua plenū unde magis
deberet esse ponderosum. tunc re-
dit ad sūnum. ut dicit Augustinus.
Similiter homo positus in aqua ē
bulationis. si fundū petierit. si p-
fundē se humiliauerit. restituetur
ad sūnum gradum. et etiam in
dum talis exaltatur ad sūnum.
Vnde de cristo dicitur Philippien-
s. q̄ humiliauit seipsum factus o-
bediens patri usq; ad mortē. mor-
tem autem crucis. ppter quod de-
us exaltauit illum ac. **I**tem q̄
tribulationis flagellum aperiat o-
culos cordis ut iaz est supradictus
eo q̄ tollat cecitatem inducat p-
peccatum. patet etiam per lactu-
ce que a quibusdam erarchea dici-
tur. similitudinem et exemplum.
Vhiusmodi enim lactuce folia sūt
breuia et rotunda. cuius succum
accipitres herbam scalpendo exte-
hant. et tangentes eo oculos cecita-
tem discutunt cum senescunt. **T**
Succus ergo lactuce talis est acer-
bitas tribulationis. que scilicet co-

Et plantis

citatem accipitru. i. hominum pē-
catorum et precipue tyramorum
fugat. **V**nde tribulatio figurata ē
in illo pīse Thob. vi. cuius felid
est amaritudo valet ad inungen-
dos oculos Apoca. in. Collatio id ē
tribulationis asperitate inunge o-
culos tuos ut vidas. **I**tem ama-
ritudo tribulatiois causat dulcedi-
nem consolationis. cuius exem-
plum apparet in radice. quia quā
doq; amara radix dulcem fructu
producit. sicut i vite et oliva natu-
ra ostendit. in quibus et consimili-
bus amaritudo radicalis humoris
digeritur. et dulcescit beneficio ae-
ris et caloris celestis materiam pe-
netrantis. **S**ic dolor cordis vel tri-
bulationis beneficio aeris circum-
stantis id est alicius boni viri vel
angeli assistētis. et beneficio gra-
tie celestis ammā per ipsam tribu-
lationem purgantis. vertit i mag-
nam dulcedinem consolationis.
Ces. **S**ecundum multitudinem do-
lorum in corde meo. consolationes
tue letiscauerunt ammā meam
Itez tribulatio assimilatur rāp-
no. que licet sit arboz multe amā-
tudinis. et in radice et in folijs. et
in ramis. multum tamē est medi-
cinalis. **N**az ex succo radicis medi-
camentū fit oculos claros reddēs.
semen etiam secundias ex rtero
trahit. **S**ic tribulatio licet sit amā.
et in radice cordis ad consideran-
dum. et in folijs. i. in verbis ad audi-
endum. et in ramis id ē infactis ad
tolerandum. tamē medicinalis ē
contra peccata. et precipue q̄ ocu-
los cordis clāificat ut sup̄ dictū ē.
qd̄ p̄cipue radix rāpi facit. i. con-
sideratio cause ipsi tribulationis.
sciz q̄ aliquis consideret et reput
se pati ppter peccata sua maifesta

x i.

re seulta. Item deuotio mentis secundas id ē delectationes et cōcupiscentias vō luptatuz educit. qui a malitia omnis hore obliuionez facit luxurie ut dicit Ecclasiasti xi. ¶ Item tribulatio humiliter porta ta assimilatur rute. pmo quia ruta habet vim purgatiā. purgat enim immunditiam matricis. et inde fetum mortuum educit. Sic tribulatio dum hominē ad pmi tentiam humiliat immunditiaz mē tis purificat. et īde virtute pme in oratione peccatum evacuat. Vnde Aug⁹. sū per Psalmistam dicit q flagellū tribulationis excitat torpentē. humiliat superbientē. purgat peccatē. et coronat innocentē. ¶ Secundo quia ruta habet virtutē illuminatiā. sc̄ qz ruta cruda comesta visu acuit. Sic etiā tribulatio acuit visu mentis. qz intellectuz tribuit Psa. xxvi. Tātūmodo rexatio dabit intellectū. ¶ Tercio qz ruta habet vim mortificatiā. debent ī mūlieres grauide ab esu rute abstine re. qz fetū occidit ī vētre. Quasi autē fetū ī vētre est pccm conceptū qd tribulatio ī vis peccatū extinguit. Eccl. viii. Ignem ardenter. ī mētūtiūm peccandi extinguit aqua sc̄ tribulationis. ¶ Quarto quia ruta habet vim serpentum et bufonuz expulsiuam. vnde debet plantari ī oris. quia ab eis omne veneno sum repellit. et debet iuxta saluiam plantari. quia eam serpentes diligunt et bufones. Per saluiam ergo calidam et humidam appetituz intellige sensitū. qui sensualitas nominatur. Serpentes autem sūt motus īordinati et passiones virtutis irascibilis. bufones vero sūt passiones concupisibilis. et hec omnia ī salvia souentur. qz omnes

hōmodi motus ī sensualitate su trīuntur. Sed hec omnia īprimit ruta. tribulatio humiliter portata Nam bufones idē concupisibilis passiones. puta gaudium delectationem et hōmodi extinguit vis tribulationis. Sed serpentes. i. motus irascibilis. puta odium iram et hōmodi reprimit vis patientie et humiliatis Mathei. xvi. Serpentes tollent.

Capitulum. lxxix.

Verbum dei assimilatur sci mi. scdm illud Luce. viij. Semen est verbum dei. Primo propter virtutem attracti uam. quia sicut semen attrahit ad se humorē terre. ita verbum dei attrahit affectionem anime. Et sic attrahebatur David dicens. Quia dulcia fauibus meis eloqua tua. Et Petr⁹ dices. Iohann. vi. Domine ad quē ibimus? verba vite eterne habes. ¶ Secundo propter virtutē mundificatiā. Propter semen ī mī terra mundatur. et ipsum ī tiam terram mundat trāhendo ad se humorē qui alias ī malas herbas conuerteretur. Similiter etiā vībū dei mūdat et purgat aliaz. Vē. v. . Verbo vītūs sue purgatiōes faciens Jo. xv. Vos īā mūdi estis ap̄t sermonē et c̄. ¶ Tercio propter virtutē assimilatiā. qz nō ex quolibet semine qdlibet generatur. sed ex simili semitiē ut dī ī libro Philetorū. sicut ex trītico trīnicū. et ex orde orde et sic dālīs. Vn qz vībū dei semen dei est. iō facit hōies similes deo Jo. x. Illos dixit deos ad quos sermo dei factū ē. ¶ Quarto propter virtutē germatiā Psa. lxi. Sicut ortus semē suū germtat. Sic geratio et nativitas spūalis habet heri p̄ vībū dei. Vn. i. Pet. i. Renati

non ex semine corruptibili sed in corruptibili per verbum dei. ¶ Quin to propter virtutem promotuam quia illud quod ex semine gignitur paulatim ex virtute que est in semine sepe perficitur et augetur. Mathe. xxiij. Germinat semen et crescere. Vt in terra fructificat primus herba deinde spicula deinde plenum fructum in spica. Semen est obum dei fructificat herba in incipiencibz spicula in proficiencibz plenum fructus in perfectis siue perseverantibus. ¶ Sexto propter virtutem multiplicatiuam quod ex uno grano seminis multa generatur. Ipo. iiij. Cor. ix. Multiplicabit semen vestrum Et huius litter verbū dei secundū illud. Mathe. xxiiij. Audiunt verbi et suscipiunt et fructificant unum xxx aliud lx et unum ceterum.

Capitulum. lxx.

Virginitas assimilatur cedar. Primo quod cedarum est arbor gratissimi virorum est enim aspectu pulchra semper tenes viridia folia. Est autem continetia carnis quasi quida virorum arboris. Gratus autem est deo virorum continentie coniugalis gratior autem continetie viduallis sed gratiosissimus est ei virorum continentie virginis. Ceci. xl. Gratia a specie de siderabit oculus et super hec virides fationes. Desiderabile est oculus dei videre gratiam continentie conjugalis et speciem pudicitie viduallis. Et super hec virides fationes i. sacra tissimas virginem. ¶ Secundo ratione iocundissimi odoris. Odor enim cedarum serpentes fugat et homines recreat. Odor aurem virginatis demones fugat et angelos delectat quia virginitas cognata est

angelis put. Iher. dicit. ¶ Tercio ratione efficacissimi vigoris quia tanti vigoris est cedarum ut nonque a tinea vel aliquo alio vime corrodatur. Unde et huius arboris gamma que dicitur cedarum est ad librorum conservationem summe necessaria quod libri ex ea limiti nec a tinea evaduntur nec tempore senescunt. Corpora etiam mortua in ligno cedarum reposita et eius lacrima peruncta ab omni putredine preservantur. Quasi autem tinea in pane vel vermis in ligno est cōcupiscētia in carne a cuius corrosione id est corruptione virginitas perpetuose preservat. Vnde August. dicit quod virginitas est in carne corruptibili perpetua incorruptionis meditatione. Nec perditur semino virginitas in corpore sicut vires corporis perduntur. Corpora autem mortifica ta per abstinentiam melius incedunt. I. in virginitate incorruptae servantur. ¶ Quartu ratione suauissimi saporis habet enim cedarum in suo fructu triplicem saporem. Nam in medio circa grana eius pomum est acetosum. in superficie vero circa corticem est dulce. in medio vero medulle est temperatus inter utrumque saporem quasi medium tenens. Sic etiam sacre virginem debent esse dulces et mites exterius in conuersatione. sed interius acetose id est timide et sollicite de sua actione. In medio autem id est in corpore debent esse quodam modo temperate. ut neque acetositate nimie asperitatis infirmetur neque dulcedine deliciositatis soluantur. ¶ Item virginitas assimilatur orde. primo ratione ordis. quod secundū Olimpium ordeum inter frumenta primum seritur et primum recolligitur.

Sic inter seimina virtutum hęc q̄si
prīmū seminata fuit i humana na-
tura et carne sc̄z virginitas. Vnde
nec primus homo. nec prima mul-
ier fuerunt producti per actum ge-
nerationis. aut per corruptioēz car-
nis. quia cōrpus ade fuit ex virgi-
nea terra sumptūz. et cōrpus eue
ex virginea costa productum. simi-
liter fuit primo collectum. et i
horre o par adisi locatum. quia pri-
ma caro deo v̄ita fuit caro virgi-
nea sicut caro cristi. que et ipsa v̄
go fuit a etiā de virginē sumpta.
et ipsa primo fuit beatificata et in
celo locata. Teneat etiam cōmunit
q̄ tria virginēa cōrp̄a sunt iam a
te messem generalem aliorum cor-
porum in horre o celi locata. sc̄z cri-
sti et beate v̄ginis marie. et beati
iōhannis euangeliste. De alijs au-
tem qui cuz cristo resurrexisse legū-
tur tenet Aug⁹. q̄ iterum mortui
fūt ita q̄ non fūt in celo nisi eorū
anime. q̄vis aliq̄ doctores cōtra
rium dicant. ¶ Secundo ratione
seminis. Ordēnum enim nō vult se-
ri nisi in terra siccā et solida. quia
virginitas requirit soliditatēz mē-
tis et siccitatem carnis. sc̄z per ab-
stinentiam cib⁹ et pot⁹. quia sine
cerere et bac̄o friget venus ut di-
cit Terenti. in Eunucho. i. sine ha-
būdātia cibi et pot⁹. Et ideo mēito
significatur virginitas i ordeo. ¶
Secundum P̄sider. dicitur ordēnum
quasi aridū. quod etiam est fr̄i-
gidum et siccum. quia scilicet v̄ri-
ginitas animam refrigerat ab ar-
dore concupiscentie et desiccat ab
humore gule. ¶ Tercio ratione ro-
boris. Nullum enim frumentum ē
magis a corruptione remotum q̄
ordēnum. eo q̄ citius recolligatur et
refrēcat q̄ ipsum corruptio vel ru-

bigo inuadat. Voc autem virgi-
nitati competit. ob cuius amorem
plurime elegisse leguntur ut poti-
us per martirium & violentiaz mor-
tem recoilligerentur ad deum. q̄ in
honeste corruptionis rubigine pa-
terentur. ¶ Quarto ratione corpo-
ris. quia totum corpus ordei habet
quādam excellentiam. Nam in
omnia frumenta v̄alidiorēm habet
paleā. humiliorēm stipula. et lau-
dabilem multum metullam. si de-
bito modo sit parata. et farinam
acceptissimam seu polētam vt P̄li-
nius dicit. Que omnia competunt
virginitati. que est valida in pro-
posito. humili in animo. laudabi-
lis in exemplo. et acceptissima in me-
rito. Vel valida in carne. humili
in mente. laudabilis in certamine.
acceptissima in mercede. Vel vali-
da contra mundum. humili contra
dyabolum. laudabilis quo ad eri-
cū. acceptissima quo ad eri-
cū. ¶ Item virginitas assimila-
tur rose. quia ipsa est flos de qua
dicitur Ecclasiasti vicesimo quat-
to. Quasi flos rosarum in diebus
vermis. Quod patet primo ratio-
ne decoris. quia sua pulchritudo
visum pascit. Sic virginitas in
oculis dei et angelorum maximam
pulchritudinem habet. Sapi. xl. O
q̄ pulchra ē casta genēatio cu clari-
tate. ¶ Secūdo rōe odoris. q̄ suo
odoē olfēm afficit. Ipsa autē v̄gi-
nitas tota odorifera ē. cu iūs odore
ēpletur dom⁹ cōstūtie. Johā. xii.
Dom⁹ us impleta est ex odore. et ē
¶ Tercio ratione suavitatis. quia
rosa suavitatis mollitie tactum le-
nit. Specialiter iohannes iter apo-
stolos tanq̄ virgo purissimus cri-
stum mereba ē tāgere. et ei itim⁹
et familiaris pre ceteris adherere

vnde vñ

Vnde et in cena recubuit supra pēctus eius • quia virgines quataꝝ speciaſe vniōne exiſto ceteris i celo familiarius inherent ⁊ circa ipsum ſunt ſicut ſuauiflme roſe. **V**nde de virginiſbus dicitur **Apo.** xiii. q̄ ſe quātūr agnūm quo cuingz ierit. **¶** Quarto ratione virtutis Nam ſua virtute multis lāguorib⁹ roſe ſucceſſunt. quia ſcilięt virginitatis honestas a multis tribulationibus liberat. quas coiuigati patiuntur ut **Ap.** oſteſdit. i. **Cor.** vii. **¶** Itēz virgines affiſſulantur violis. que ſunt frigide aquose. a odoſere. **S**unt enim virgines frigide a cōcupiſcētia carnis. aquose per lacrimas deuotionis. odoſere p exempla ho- nestatis. Et nota q̄ viola ſuo odo- re cerebri calorem mitigat. ſpiri- tuꝝ animalem cōfortat. a ſompnū prouocat. **S**ic virginitas ſuo odo- re ardorem carnis refrigerat. ſpi- ritum cōfortat a retreat. a ad ſop- num id est quietem contemplatio- mis diſponit et preparat. **¶** Item virginitas affiſſulatur lilio. **Ca-** n. **n.** Sicut liliuꝝ inter ſpinas. ſic ami- ea mea aē. **E**t hec ſimilitudo. primo congruit ratione decoris. **E**st enim floſ mire pulchritudinis et decoris. quem habet ex candore ſive rubo- re. Nam lilia cōmumiter ſunt alba ſed quandoq; rubea ⁊ purpurea. habet enim virginitas candorem id est puritatem carnis. **Eccle.** xl. Pulchritudinem decoris eius am- mirabitur oculus. **S**ed aliq; vie- gines habuerunt ruborem paſſio- mis. ſcilięt ſuo ſanguine rubricate. **Ysa.** xlvi. Quare rubrum eſt idu- mentum tuum. id eſt corpus. **¶** Se- cundo ratione odořis. Nam floſ li- li quando integer et intactus eſt multum permanet et ſuauiter re-

volet. ſed conſtractus et cōfificatus plurimum fetet. **H**imitiē hoim eādum intacta et integra per virgi- nitatem permanet tam deo q̄ ha- mimbus redoleſt. **Ecc. xxiiii.** **F**ru- ctificauſ ſuauitatem odořis. **S**ed dum per luxurie vicium conſtricāt vel frāgitur virginitatis ſignacu- lum. tam ſpiritualis q̄ corporalis ſetor egreditur. **¶** Tercio ratione fulgoris. quia in lilio quedam au- ſea grana fulgent que ſeptem aſtu- lis luſtantur. **V**nde ex ſeptem foliis candidiſſimiſ ſimul continuu- is floſ iſte compoſit. et ſeptem grana aureiſ decoratur. **V**eſ ſeptem folia candidiſſima inuicem co- tinua ſunt ſeptem v̄tutes amma- que fuerunt in ſacriſ virginiſbus inuicem cōnexe. ſcilięt iuſticia tē- perantia. fortitudo. prudētia. fides. ſpes. caritas. **S**ed ad huſ cum iſtis ſeptem virtutib⁹ habuerunt ſeptem grana aurea. id eſt ſeptem ſa- ciū ſpirituſ dona. ſcilięt ſapiētia. ſcientia. intellectus. conſilium. fortitudo. pietatis. et timoris. **V**ñ a ve- re fuerūt v̄gines ſacre ecclie q̄ ſi- lilia que ſunt in trāſitu aq; vt dicit **Ecc. l.**

Caplin. lxxxi.

Dicitur. **I**ntutes affiſſant alleis. Primo q; aleū ut dicit **Di-** aſe. habet v̄tutē ſone vene- nosū repellendi. Et hec cōpetit v̄tutē fidei q̄ venenofa dogmata ſiꝝ here- teorū de pelliſt. i. q̄b⁹ ē venenofū fal- ſitatis a pūtitatis. Repelliſt etiā ſi- des et vicit venenū mudi. i. cupiditatis uſ rabiē tirānorū pſequētiū. i. **I**o. v. hec ē victoria que vicit mu- dum fides noſtra. Item valet con- tra venenum diaboli. **Ephe.** vi. In omnibus ſumentes ſcutum fidei. in quo poſſitis omnia tela igne a-

x iii

nequissimi extinguere. ¶ Secun-
do quia alleum habet virtutem do-
lorē yliorū mitigandi. scilicet si cum
oleo coctum & ritum super locaz
doloris ponatur. Et hoc compete tie
spei. quia ipa spes celestis premij
mitigat dolores presentis exilij. p-
tipue si assit peccatorum cōtritio.
et celestis gratie vñctio. ¶ Terci-
o. qua habet virtutem diuidē di-
et humores grossos incidendi. et
co nsumendi. et hoc competit cari-
tati que nos a mūdo diuidit Vnde
qui diligit mundum nō est caritas
patris in eo ut dicitur. i. Johā. n.
Cui poeta consonat dices Nō bñ a-
cordāt. nec in una sede morantur
Van⁹ amor mudi. ver⁹ amor q̄g dei
Vnde caritas humores grossos. i.
affectus terrenos a mente separat
et consumit ¶ Quarto habet vir-
tutem vulnera sordida purgandi
et hoc competit iusticie. quia pur-
gat maleficia. et scelerā in alteru-
erum commissa. quibus interduz
vulnerāt corpora. vñ salte ⁊ vulne-
rantur damnabiliter suscipiētūm
corda. ¶ Quinto habet virtutē do-
lorem et tumorem a loco tollendi
si coctum cū aqua fōtana apponat
Et hoc competit prudētie que tollit
dolorem dum consolatur in aduer-
sis. ⁊ sedat tumorein superbie hu-
lians in p̄z osperis. ¶ Sexto habz
virtutem morsum canis rabidi cu-
bandi si cum sale ruta. et nucib⁹
sit admixtum. ⁊ positum super vul-
nus. Et hoc competit fortitudini.
que defendit a morsu canis rabidi
i. a terrore aduersitatis vel persecu-
tionis mundi. si tamē ipsa fortitū
do sit cum sale discretionis. cuz ru-
ta acutē contemplatiois. quia ru-
ta dicūt reddere visum acutum.
et cum nuce. i. custodia humilitatis.

Nam nux dulcedimē nuclei sub a-
rida testa celat et custodit. Et sic
quoq̄ homo huimilis sub asperita-
te penitentie vel carnis celat vñ cu-
stodit dulcedimē mentis. ¶ Sep-
timo quia alleum habet vim ydro-
pisim euacuandi. quia hu morem
subcutaeum desiccat. Habet etiā
vim vermes ventris occidēdi si cū
pipere et succo mente et aēto ad
false modum offeratur. Et hec duo
competunt temperantie que ydro-
pisim curat. id est luxuriam in qua
flux⁹ carnal humoris exuberat.
quem ipsa temperantia per virtu-
tem continentie ⁊ abstinentie eua-
rat. Item temperantia vermes
ventris id est appetitus ⁊ purritus
gule inordinatos qui etiam ven-
trem replent et mordent necat. si
tamen abstinentia cum pipere cali-
do dūmī amoris ⁊ cum succo men-
te id est deuotione mentis. et cum
aēto compunctionis fuerit socia-
ta. Quia abstinentia et compun-
ctio dilectio ⁊ deuotio optimam sal-
sam faciunt anime per quaz om̄is
inordinatus motus carnis constri-
gitur et abscedit. ¶ Item virtu-
tum theologiarum perfectio repre-
sentatur in faba Nam faba habet
hastam que crescit angulosa. ⁊ re-
presentat fidem que crevit per qua-
tuor agulos. i. p̄ doctrinā q̄tuor e-
uangelistarum. vel per angulos
i. per quatuor partes mundi. De q̄
bus dicitur Gene. xxvii. Dilata-
beris ad orientem. et occidentem.
et septentrionem. et meridiem. ¶ Item
faba habet floz odiferū
multum ab apibus frequentatuz
Et hic flos significat spes. quia cū
flos appetit spes est defuturo fu-
ctu. per spem enim iam incipim⁹
fūcē. vite gaudia odorare ac sapē.

Hanc frequentant apes. i. actui solliciti et argumentosi. qđ in spe futū et us vite eternē semināt semina elemosinarum & operum misericordie. Item faba producit in hasta thecas. que sebz interius diuersis sunt distincte domuncul in quib⁹ fabae per ordinem sunt locate. Iste thecae sunt caritatis gradus. duieras domūculas. i. diuersos modos habentes. in quibus sunt fabarū grana. i. caritatis opera quodaz ordine distincta. Nam debet esse cātas ordinata et gradata. et iteris iasseb⁹. et extē i effectibus Cāto. Ordinavit in me caritatē.

Capitulū lxxxij.

Virtuosi homines differunt a viciōsis. sicut plantae siue arbores masculīne a feñimīnis. dicit autem Arist. qđ diuitias plātarū distinguuntur per masculinas et femininas. et inueniuntur utrasq; quadruplex differentia. Prima sumitur ex complexione. quia masculīna planta spissior est. durior. siccior. et ramosi. et qđ feñina. Similiter inter homines quidā sunt masculini. i. viriles eōtra via. et constantes contra adversa. quidam autem sunt feminini. molles et incōstantes. Vnde masculini. i. virtuosi sūt magis spissi per gratię plenitudinem. sūt magis duri per patientię fortitudinem. magis siccii per abstinentię ariditatę. magis densi per virtutum multitudinem. et sunt magis ramosi per bonorum operum sollicitudinem. Secunda differentia sumitur ex foliorum distinctione. quia masculīna arbor habet folia aspera. minora et strigiora propter dominum

ficitatis. Et dicit Tristot⁹. qđ si folia vel puluis foliorum. vel cortex masculīne plante folijs feminine conponatur ut simul cohæreāt. tuncius maturabitur fructus feminine. et prohibent easum foliorū & fructū. donec fuerit completa digestio. Cuius ratio est secundum albumasar. quia masculīna planta aere deferente auger calorem feminīne. et sic fit potētior in opatiōe. Et dicit etiam idem albumasar. qđ si folia masculīne plante coniugātur folijs feminīne sic inuicem tollerebunt qđ vix possūt separari ab inuicem. Similiter prelatus qui ē masculinus. id est virilis et prudēs habet folia. i. verba aspera in corporiendo. pauca in precipiendo. strieta in seruando. effeminatus autē id est timidus prelatus h̄et verba lenia in corrigendo. multa in adulando. et larga in relaxando. Sed quia nimia severitas aliquādo frāgit. et nimia lenitas aliquādo dissoluit. expedit coniungere aliquid in correctione et compone re verba feminīna cū masculīnis. id est miscere verba blāda duris. quē tamen sic debent coniungi ut ab inuicem non separēt. scilicet ut neq; verba blāda careant se, uēitate. neq; seu cāta cāeāt lenitate. Tercia differentia est in pullatione. quia prius pullulat masculīna qđ feñina propter fortitudē calorem. Sic homo virtuosus et virilis bonum facere non tardat qđ expedit. sed timidus & tepidus qđ minus habet de calore caritatis negligit et postponit. Quarta differentia est in fructificatione. quia fructus in masculīne plante est brevis et etiam maturior qđ feminīne. Cuius est ratio. quia in masculīna

propter habundantiam caloris et
siccitatis ptes eius fortius cōstrī-
guntur ad inuicem et faciunt as-
torem spissiorem Sic ergo ipsa strī-
ctura et soliditas renarum prohi-
bet humorem multuz emitti ad v-
num locum ut conuertatur in feu-
ctum . propter quod fructū habet
breuiorē . ut dicit albumasar Pau-
citas autem humoris et abundā-
tia caloris faciunt q̄ ipse fructus
sit magis maturus Vnde etiam di-
cit Aristo . q̄ si vetus deferat odo-
re⁹ masculine ab ad femininā ma-
turabitur cūtius eius fructus . Er-
go viri masculini . v̄tiosi et prude-
tes faciunt fructus breuiorē . i.
opera humiliora vel b̄euiora id est
non dūi dilata . et maturiora . i. di-
stretiora q̄ timidi et imprudentes
qui faciunt opera tarda et indiscre-
ta . Sed odor masculini . i. consiliuz
et exhortatio hominis magnai m̄
et prudētis multum p̄dēt feminine
i. homini remisso et debili . et edidit
eum magis sollicitum et cordatum
ad expediendum illud quod facien-
dum est .

Capitulū. lxxxix.

Tea assimilātur alleis .
Primo quia alleum visu⁹
offendit Vn cōmūris versus dicit
Allea. vīna. vēn⁹. puluis. vetus. fa-
ba. fūmus . Ista nocent oculis . sed
vigilare magis . Hoc autem com-
petit vicio superbie . que visu mē-
tis obſcurat Job. xxxvii . In mai-
bus . i. superbris abscondit luce Grego .
Tumor mentis est obstatū
veritatis . Secundo q̄r stomachū
turbat . et hoc cōpetit inuidie . que
de aliena felicitate mētem pertur-
bat . Tercio q̄r corpori appositu⁹
ipſu⁹ vicerat . Et hoc competit gu-

le per cui⁹ ſuperfluītates frequēt
ex nimis humoribus corpus vle-
ratur et apostematur et multo in-
gis anima . Quarto q̄r ſua calidi-
tate nimia v̄trem deſiecat Et hoc
cōpetit luxurie que corpus nimis
inflamat . et bonam humiditatem
educentio deſiecat Quinto q̄r ni-
mis comedunt corpus inflamat .
quod competit ire in qua fit ebu-
litio ſanguinis et tocius inflamma-
tio hominis . Sexto quia lepra
geneat . qd cōpetit avaricie que
est lepra diuitium ſicut dicit de Na-
amā . vii . He . v . q̄ erat diues et le-
proſus . Nec etiam ad modum lep̄
est vniuersalis iſectio ſue corrup-
tio . quia radix omnium malorum
est cupiditas . Septimo quia co-
leram aduſtam multiplicat . nimia
autem aduſtio colere melancoliā
generat Vnde melancolia dicitur
colera migrat per quaz designatur
accidia . quia vtracq; ſez melancoli-
a et accidia grauedinem et tristici-
a cauſat . illa in corpore iſta ī mēte
Caplū. lxxxix.

A Ita p̄ns humana assimila-
tur flori . Primo ratio-
ne generationis . quia flo-
res in zephiro vento generantur .
quod ſignificat q̄ homo ī hu-
militate et manuſtudine oritur . Nā
vetus zephirus ſicut dicit Boeti .
est ventus mitis et ſuavis . ſicut bo-
reas è contrario eſt rigidus et tu-
muloſus . homo enim mitior et hu-
milioſer nascit⁹ oib⁹ aialib⁹ . ppter qd
dicit q̄ homo ē aīl māfuetū naſtū .
In cui⁹ ſignū oīa alia p̄t hominē
q̄si armata naſtū . v̄l horribilib⁹
pilis . v̄l vugib⁹ v̄tortis . v̄l calcis .
v̄l ſaltē dentibus acu-
tis . quia dicit Auicenna . q̄ omnia
animalia q̄ nō caret de tib⁹ naſtū

de hiatā preter hominem. **C**ēcū
do ratione dissolutionis. quia flo-
res in austro vento dissoluuntur.
Auster enim calidus. significat in-
firmitatis feruore que in columnita-
tem vel prosperitatem humane vi-
te dissoluit Job. xix. Quasi flos e-
greditur et conteritur. Flores em-
dum humore modico nutriuntur
sabito solis incendio desiccantur.
et omnis eoru; pulchritudo deper-
ditur et conteritur et deletur. Et si
milter accidit de corporib⁹ huma-
nis. **T**ercio ratione diuulsionis.
quia flores in vēto borea diuellunt
Ventus boreas asper et fortis est
mois. per quam humana vita to-
ta liter diuelliatur. Item flores di-
cuntur quasi flores. quia cito deflu-
unt et ad materiam primariam re-
deunt. Sic hominu; vita cito deflu-
it. et per mortem humanum corp⁹
in propriam materiam scilicet ter-
ram reddit Ia. i. Flos eius decidit. et
de cor vult⁹ eius deperit.

Capitulum lxxv.

Xristus assimilatur illi her-
be que dicuntur draconea.
ex eo q̄ hec herba habet si-
militudinem serpentis. et tamen nō
est venēsa. imo est serpentibus a-
traria. Nam ei⁹ hasta ad modum
colubri maculis ē respersa. habēs
similitudinem vipere vel draconis.
Florem habet purpureum diuisu;

et apertu; sicut os serpentis. de cui-
us medio procedit quasi lingua
serpentis nigra et rotunda. Nec au-
tem herba odore suo serpentem fa-
git ut dicit Diascorides. Sic cristi
habuit similitudinem serpentis iquātū
habuit similitudinez carnis pecca-
ti. sed tamen in rei veritate non

habuit venenum id est peccati. qđ
serpens antiqu⁹ id est dyabol⁹ sua
temptatione humane nature immi-
lit. Deb. nn. Non enim habemus
potissimum qđ nō possit cōpati ifermita-
tib⁹ nr̄is. temptati p̄ om̄a profiliū
die absq̄ pecō. Vñ cristi sue passi-
ōis odoē ipos serpentes. i. demones
fugauit. et nos ab eoru; veneno id
est peccato liberavit. Vnde ipse fit
it figuratus in illo serpente eneō
quez moyses fecit. qui figuraz ser-
pentis habebat. et tamen veneno
carebat. Lingua autem id est do-
ctrina cristi fuit serpentina. id est
prudentissima. Nam prudentia see-
pentis ascribit Mathe. nn. Esto pru-
dentes sicut serpentes. Item ni-
gra qđ humillima. Vnde ipse dix-
it Mathe. xi. Discite a me quia mi-
tis suz et humilis corde. vel migra.
quia ardentissima. res em̄ aduste
migredinem habet Lu. vltimo. Nō
nisi cor nostrum ardens erat in no-
bis dum loqueretur in via. Item
rotunda. quia perfectissima. Nam
rotunda figura perfectissima figu-
ra a Philosopho iudicatur Iohā.
vñ. Nunq̄ sic locutus est homo.
Item cristus assimilatur flori. **C**
Primo propter generationē. qui
a flos generatur ad calorem solis
et infusionem roris. et siue lesione
et apertione arboris. Sic ad cristi
conceptionem calor sancti spirit⁹
se in fundit. qui ipsam conceptio-
nē fecit Luce. i. Spūs fact⁹ superue-
met in te et virtus a ltissimi obum
brabit tibi. Nos diuine gratie fu-
periueremus per quam virgo deo pia-
uit Luce primo. Ave gratia plena
dominus tecum Nullam apertione
id est corruptionem pertulit. sed
virgo concepit Psalie. se pimo. Ec-
ce virgo concipiet et pariet filiu;

Et Psalmus undecimus. Egredietur
virga de radice yesse. Item sicut
dicit Pitagoras. Flos habet in ce-
lo patrem scilicet solem et in terra
matrem scilicet plantam. et ita p-
ut ipse Origenes dicit. in celo est
fina matre. et in terra fina patre
et ex hoc similitudine habet eum verbi
conceptione. que fuit in celo sine
matre secundum nativitatem eternam.
In terra vero sine patre secundum na-
tivitatem temporalem. Secundo
christus assimilatur flori propter de-
lectationem. quia iste flos delectat
vismu in sua pulchritudine. I. Petri
primo In quae desiderant angelii. De-
lectat olfactus sui odorem suavitate
et quilibet clamare possit. Tra-
he me post te et c. Delectat tactus
sua lemnitate Psalmista. Quoniam
tu domine suavis et mitis. Thimo-
tercio. Apparuit bemaq; mitas. De-
lectat auditum et etiam gustum
per spe futuri fructus. quia quando
flores suaves audim; speram; fru-
ctus. Multum enim debet auditum
nostrum delectare quando audim;
istum nostrum florem christum esse
nostrum mediatorem. Nam sicut
flos est medium inter ramum et
fructum. sic ipse est mediator inter
nos et deum. Delectat etiam gustum
in spe fructus. q; per ipsum tamq;
per florem retutum sum ad illos fru-
ctus. Canticorum secundo. Fructus il-
lius dulcis gutturi meo. Tertio
propter odorationem. Habuit enim
iste flos odorem deum patrem affi-
cientem. Genesis xxvii. Ecce o-
dor filii mei sicut odor agri pleni.
Item odore demones expellentem
ad motum mirre que fugat serpentes
Ecclesiastici vicesimo quarto
Ego quasi mirra dedi suavitatem
odoris. Item odorem hominem a-

peccati corruptione seruantem ad
modum odoris cedri. Et nota q;
flos habet odorem quasi indeficie-
bem. quia auulfus arefactus et at-
tritus odorem suum non perdit.
Similiter dominus noster ihesus
christus auulfus in morte. arefa-
ctus in cruce. attritus in flagella-
tione. odorem suavitatis non perdi-
dit sed adauxit. Vnde Ambrosius
dicit in libro tercio de spiritu sancto.
Flos odorem suum et succensus
reseruat. et contritus accumulat.
nec auulfus amittit. Ita et dominus
in patibulo crucis. nec contritus
emarcuit. nec auulfus evanuit. et
illa lancea compunctione succensus
sacro speciosior fusi cruoris colore
vernauit. mori ipse nescius et mor-
tuus eterne vite mutus exalat.
Quarto propter variationem.
varia namq; florum genera sunt
gratiosa. Et dominus noster ihesu
christus fuit ut viola per humilita-
tem. ut lily per puritatem. ut
rosa per caritatem. per quam pro
nobis se sanguine rubricauit. un-
de merito dicitur Ecclesiastici. I.
Quasi flos rosarum in diebus omnis
ps. Tamq; flos agri sic efflorebit.
Capitulum. lxxvi.
Z Elus carnalis et matrimo-
nialis qui est inter coniu-
ges assimilatur cepi mari-
tio. Primo ratione nocturni.
quia huiusmodi cepi quando inue-
nitur solum est mortiferum et vene-
natum. Tunis enim talis zelus est
solus quando est sine dei timore vel
sine prudentie discretione. quibus
omnis virtus et passio debet esse
sociata. Vnde zelus quem sine eis gene-
rat suspicioes et ebullatioes mortife-
ras et venosas. et ad litteram sequitur
quandoq; beneficia mortes Iohann

in. Si zelum amatum habetis &c.
Secundo ratione medicamentis,
 quia reprimitur eius malitia si in
 vino et oleo aliquatulum dimitta
 tur ut sic in medicinis apponatur.
 qd si amor eowigalis sit cum vino ca
 ritatis et cum oleo lenitatis non
 nocet sed prodest multuz. Et de ta
 li amore loquitur **Apostolus ad E**
ples. v. dicens **Viri diligite uxores**
vestras sicut et eristus ecclesiam.
Tercio ratione temperamenti.
 quia in tali cepta debet interiora ac
 exteriora abici. quia interiora ppe
 caliditatem minimam exteriora ve
 ro propter siccitatem multum sunt
 mortifera. sed media sunt tempera
 ta et multum medicime accommoda
 Sic a zelo matrimonij debet remo
 ueri illud quod est viciosum interi
 us. scilicet amor modinatus et car
 nalis. Item illud quod est viciosum
 exterius. ut indiscreta custodia
 quam unus coniugum alteri ponit
 Sed amor sive zelus temperatus et
 medium tenens laudabilis est et
 bonus. Et hic zelus facit eos cōcor
 des in bono. et ideo gratus est deo
 et hominibus. **Vnde Ecclesiastici.**
xv. In tribus beneplacitum est
 spiritui meo que sunt probata co
 ram deo et hominibus. Concordia
 fratrum. amor proximorum. vir et
 mulier sibi bene consentientes.

**Explicit liber tertius de similitudi
 bus verum.**

Incepit tabula capitulorum libri
 quarti.

O Gabiet etis et despectis mu
 do. capitulo. i. **C**ii.
 de abstinenie bonorum opm
 De abstinentia in.
 De abundancia rpalii mii.

De accidia et occupientia	v.
De actibus et contemplatiis	vi.
De adulatoribus	vii.
De amicitia	viii.
De auaritia	ix.
De blasphemis	x.
De bonis viris	xi.
De cantibus ecclesie	xii.
De carnalibus homibus	xiii.
De cogitationibus	xiv.
De coniugio	xv.
De contemplativa vita	xvi.
De continentia	xvii.
De conuersione	xviii.
De corde hominis	xix.
De crudelibus	xx.
De curiosis	xxi.
De dyabolo	xxii.
De diligentibus deo	xxiii.
De doctrina sanctorum predicatorum	xxiv.
De elemosinis	xxv.
De exaltatione hominis	xxvi.
De exemplis christi et sanctorum	xxvii.
De exemplis malorum platorum	xxviii.
De feruore metis	xxix.
De filiis et parentibus	xxx.
De flagellis tribulationum	xxxi.
De fraudulentia	xxxii.
De garbulis et loquibus	xxxiii.
De gratia	xxxiv.
De gulosis	xxxv.
De hereticis	xxxvi.
De humilitate	xxxvii.
De inconstancia	xxxviii.
De ingratitudine	xxxix.
De inertia	xl.
De innocentium persecutoribus	xl.
De inobedientia	xl.
De iniuidis	xl.
De ipocritis	xl.
De ira	xl.
De iudicio secundum apparentiam	xlvi.
De lacrimis	xlvi.
De laude divina	xlvi.
De ludis hominum	xlvi.